

Els escolapis de
Solsona
vida i mort d'un edifici

ANNEX

Índex Annex

Recull dels Regió 7 consultats

Recull del Celsones consultats

Acta Notarial de l'enderroc

Dictamen valoració rehabilitació edifici dels Escolapis fet per Ramon Padullés

Plànols de l'edifici dels Escolapis cedits per Ramon Padullés.

SOLSONÈS

L'Ajuntament solsoní proposa deixar edificar als Escolapis

J. C.
Solsona

L'Ajuntament de Solsona busca una empresa constructora que estigui disposada a convertir la part baixa de l'antic edifici dels Escolapis en un espai per a equipaments públics i cedir-lo al poble. A canvi, el consistori ofereix a l'empresa adjudicatària la llibertat d'edificar als pisos superiors perquè en pugui treure rendiment econòmic.

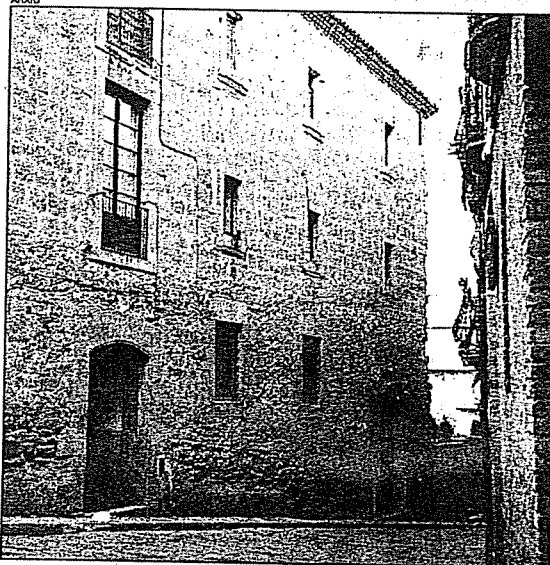
L'alcalde de Solsona, Ramon Llumà, ha dit que està disposat a fer aquesta permuta *«per poder remodelar la planta baixa perquè pugui acollir serveis que són bàsics per a la ciutat»*.

Llumà ha assegurat que ja hi ha un parell d'empreses constructors que estan interessades en el projecte, que ben aviat presentaran un primer estudi. No obstant això, ha concretat que *«l'adjudicació es farà per concurs públic a l'empresa que presenti la millor oferta»*. Els serveis tècnics de l'Ajuntament i la regidoria d'Urbanisme estan estudiant la manera com s'ha de posar a concurs públic la remodelació de l'edifici.

L'alcalde de Solsona considera que *«aquesta permuta podria ser una manera d'arranjar aquest espai sense que comporti un cost excessiu per a l'Ajuntament»*. També ha afegit que *«si no trobem un sistema que ens ajudi a tirar endavant, veig molt difícil que es pugui arreglar aquest edifici. És necessari trobar una solució, perquè si esperarem més es malmetrà i hi haurà el perill que s'ensorri»*.

L'Ajuntament, fins i tot, acceptaria l'enderroc dels Escolapis, ja que considera que l'edifi-

ARXIU

Edifici dels Escolapis. Ara només acull les dependències de la Policia Local

El consistori estudia cedir l'edifici a una constructora a canvi que la planta baixa es destini a serveis

ci no té cap valor històric. Tot i això, Llumà ha destacat que *«a nosaltres ens agradaria que es pogués mantenir com és ara, però no en farem un cavall de batalla»*.

Entre els serveis que l'Ajuntament voldria situar en aquest edi-

fici hi ha la biblioteca comarcal, les dependències de la Policia Local, que ja acull actualment, i el museu etnogràfic. El material d'aquesta mostra no es pot veure des que l'Ajuntament va restaurar i modernitzar la casa consistorial.

Llumà creu que aquesta planta baixa podria funcionar com a dependències per als Mossos d'Esquadra quan es despleguin al Solsonès. L'Ajuntament ha intentat, sense èxit, restaurar els Escolapis. S'havia estudiat la possibilitat d'emplaçar-hi definitivament les dependències del jutjat, però l'elevat cost de la restauració ho ha fet inviable.

El PSC denuncia irregularitats en el procés del futur teatre de Solsona

ALBERT MUNTADA
Solsona

El regidor del Partit dels Socialistes de Catalunya (PSC) a Solsona Xavier Vilaseca, que és a l'oposició, assegura que l'equip de govern «tergiversa el contingut de les actes de les sessions plenàries per incorporar-hi acords que no s'han pres mai». Vilaseca ha fet aquesta acusació sobre la manipulació de documents en un plec d'al·legacions per aturar la destrucció de l'edifici dels Escolapis, que el govern de CiU i ERC vol convertir en un teatre municipal i un bloc d'habitatges privats.

En un informe lliurat ahir mateix a l'Ajuntament solsoní, Vilaseca afirma que «en l'ordre del dia del ple de l'Ajuntament de Solsona celebrat el 29 de desembre del 1997 no es va incloure en cap moment l'aprovació de la desqualificació dels Escolapis com a bé públic, tal com diu l'equip de govern». El regidor del PSC lamenta la publicació al Diari Oficial de la Generalitat de «la desqualificació d'un immoble tan emblemàtic per a Solsona, perquè aquest canvi d'afectació no va ser mai discutit i molt menys acordat en cap ple».

Xavier Vilaseca també ha criticat l'última acta de l'Ajuntament sobre la modificació de les normes subsidiàries referent als Escolapis, «on la qüestió plantejada i feta pública no es discutia en aquell ple». Pel que fa al futur local del teatre de Solsona, el regidor socialista creu que els ciutadans no s'haurien de quedar de braços plegats davant la destrucció dels Escolapis, ja que «l'immoble va ser donat a la ciutat de Solsona com un bé de domini

ARXIU

Xavier Vilaseca. El regidor del PSC vol evitar la destrucció dels Escolapis

**Vilaseca vol comunicar
«la situació de perill
dels Escolapis» a la
Generalitat per frenar
l'actuació municipal**

públic, de la mateixa manera que ho són els carrers i, per tant, l'Ajuntament no té cap dret a vendre'l com un patrimoni seu perquè sigui enderrocat».

El cap de llista del PSC diu que perquè l'Ajuntament pugui obtenir el consentiment legal necessari per destruir els Escolapis «cal justificar en la desqualificació que es tracta d'un edifici ruïnós o mancat de valor artístic» i, segons afirma, no es compleix cap dels dos supòsits, «ja que si el local fos ruïnós no hi hauria la policia als baixos, i sinó tingués cap valor, el 29 de març del 1984 no s'hauria inclòs en la sol·licitud de declaració monumental, amb tot el nucli antic, tal com va demanar l'Ajuntament de Solsona a la Generalitat».

SOLSONÈS

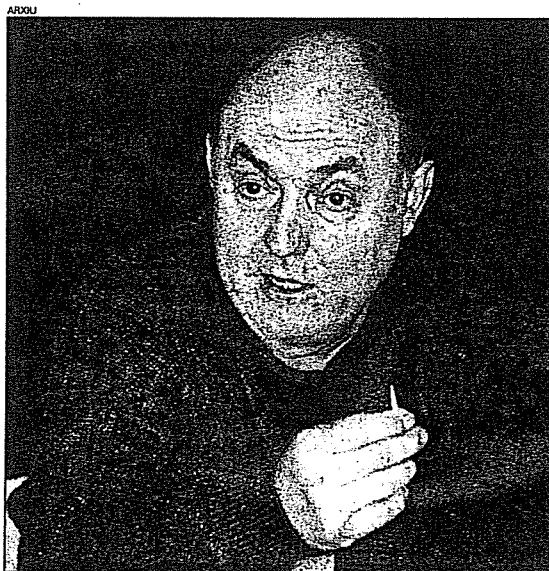
Llumà defensa la legalitat del projecte del futur teatre

ALBERT MUNTADA
Solsona

L'alcalde de Solsona, Ramon Llumà, ha assegurat en declaracions a aquest diari que *«tot el procés que envolta la construcció del nou teatre d'aquesta ciutat es fa dins la més estricta legalitat»*. Llumà ha manifestat el seu interès per demostrar als solsonins el compliment de tots els requisits legals en la requalificació de l'edifici dels Escolapis, que es vol permutar amb algun constructor particular perquè hi faci pisos a canvi d'obtenir una sala polivalent de caràcter municipal dins el mateix immoble.

Les declaracions de l'alcalde de Solsona han estat motivades per unes al·legacions presentades pel regidor del PSC a l'oposició de l'Ajuntament, Xavier Vilaseca, en les quals criticava la destrucció de *«l'emblemàtic edifici»*, argumentant que l'actuació amagava, *«sense dubte, interessos particulars»*.

Llumà, que s'ha mostrat molt indignat per aquestes acusacions *«sense fonaments»*, ha demanat a l'oposició que *«parli sense embuts i faci públics els motius particulars»* que diu que mouen l'equip de govern en tot aquest afer. Quant al projecte del teatre pensat per encabir-lo dins els Escolapis, Llumà ha justificat l'enderroc de l'edifici explicant que *«el departament de Cultura de la Generalitat ha emès un informe en què consta que no té cap valor històric i en el qual es demana únicament la realització de cates al fons per comprovar l'existència de vestigis de l'antiga muralla»*. Paral·lelament, l'alcalde de Solsona també ha assegurat, contràriament a

Ramon Llumà. L'alcalde de Solsona estudia querellar-se contra el PSC

L'alcalde de Solsona diu que segueix «al peu de la lletra» les directrius de la conselleria de Cultura

les declaracions del PSC, que *«l'edifici dels Escolapis és completament ruïnós, motiu pel qual ja hem previst el trasllat de la Policia Local als baixos de l'ajuntament, a fi de treure'n el darrer servei que hi quedava»*.

L'administració local de Solsona havia provat en diverses ocasions endossar tot el conjunt dels Escolapis, situat al centre de la ciutat, tant a la conselleria de Cultura de la Generalitat com a la de Justícia per fer-hi diferents instal·lacions administratives, entre les quals hi havia el jutjat de primera instància i instrucció. Segons Llumà, *«aquestes negociacions per salvar l'immoble no havien tingut mai èxit perquè tots els estudis indicaven que s'havia de fer nou»*. El teatre municipal de Solsona tindrà una capacitat per a 500 espectadors i s'adjudicarà *«al millor postor»*, segons paraules del mateix alcalde.

SOLSONES

Crispació al ple de Solsona per l'acord d'enderrocar l'edifici dels Escolapis

ALBERT MUNTADA
Solsona

L'Ajuntament de Solsona va viure dijous un dels plens municipals més crispats de tota la legislatura. El motiu de la polèmica va ser l'aprovació de l'enderroc de l'edifici dels Escolapis, on es vol fer un teatre municipal i habitatges de promoció privada.

L'equip de govern, format per CiU i ERC, va desestimar les al·legacions del regidor del PSC, Xavier Vilaseca, i de l'exregidor del Fòrum, Marcel·lí Corominas, que han expressat el seu desacord amb l'enderroc de l'edifici. L'alcalde de Solsona, Ramon Llumà, va argumentar que calia enderrocar l'illa dels Escolapis, «que amenaça ruïna», perquè darrerament ja ha caigut un tros de teulada «i això ha provocat que una associació de pares no hi porti els fills a aprendre teatre». Govern i oposició es van enfrontar verbalment per intentar imposar els seus criteris sobre la necessitat o no de desfer-se dels Escolapis. Tots els grups polítics van coincidir, però, en el desig de fer el teatre municipal. Però mentre l'oposició —exceptuant el PP, que es va abstenir— reclamaven la continuïtat del primer projecte del teatre, que s'havia iniciat fa cinc anys enderrocant un edifici al passeig del Camp, l'equip de govern començava a dir les gestions per construir-lo als Escolapis, al centre de la ciutat. Visiblement emocionada, la representant del Fòrum, Carme Cusi, va assegurar que «la veu del carrer s'estimava més el primer projecte, pel qual ja s'havia fet un concurs d'idees, que no pas la proposta actual, que substituirà un edifici

emblemàtic per una capsa de formigó». La regidora va ser molt dura i va dir que «el poble no entenia la urgència ni les trifulgues de l'equip de govern en aquest afer».

Per la seva banda, Xavier Vilaseca va atribuir en la seva al·legació a «motius particulars» la urgència del projecte per part de l'equip de govern, fent referència que tot el procés estava pactat per entregar l'obra a un determinat constructor local. En el ple, però, Vilaseca va matisar aquesta afirmació davant les mostres d'indignació de l'alcalde de la ciutat, i va explicar que «potser en realitat es tractava d'interessos polítics». Una puntualització que Llumà va admetre i va argumentar que la urgència venia donada «perquè s'acaba la legislatura i volem fer el teatre abans de les properes eleccions».

ARXUMUNTADA

Xavier Vilaseca, cap del PSC, i Ramon Llumà, alcalde de Solsona

SOLSONÈS

Neix una plataforma per evitar que enderroquin els Escolapis

ALBERT MUNTADA
Solsona.

L'agrupació d'electors Fòrum de Solsona vol implicar el màxim de ciutadans i entitats locals en la defensa de l'edifici dels Escolapis, que, segons aquest grup, l'Ajuntament «vol regalar a un constructor, com si fos un caramel gegant, perquè l'enderroqui i hi faci pisos». Fòrum, amb el suport polític d'IC i PSC, pretén fer una intensa campanya per «salvar aquest immoble de l'especulació urbanística que CiU ha fixat en aquest projecte». És per això que, paral·lelament a les accions legals empreses, Fòrum va presentar dimarts a la nit davant entitats i particulars els passos que té previst fer la plataforma Salvem els Escolapis. La campanya pretén reunir col·lectius de ciutadans i agrupacions per recollir signatures i fer altres actuacions contra l'enderroc dels Escolapis de Solsona, que, juntament amb el de Moià, són els dos únics del segle XVIII que es conserven a l'estat espanyol.

La regidora del Fòrum al consistori solsoní, Carme Cusi, que en el darrer ple de febrer va demanar al govern municipal, format per CiU i ERC, que reflexionés sobre l'enderroca-

ment dels Escolapis, també ha mantingut una trobada amb aquest últim partit per evitar que faci costat al seu soci de govern en aquesta actuació concreta. Quant a l'acusació d'especulació llançada contra CiU, Fòrum la justifica «pel fet que la proporció d'habitatges serà de les més denses del nucli antic, perquè permetrà aixecar uns baixos i 4 pisos d'alçada, en comptes dels 3 habituals». Des d'avui, Fòrum distribuirà una edició especial del seu butlletí dedicada a aquest tema i enganxarà cartells per advertir la població «del muntatge especulatiu del futur teatre».

El portaveu del Fòrum, Marcel·lí Corominas, va aprofitar la presentació de la iniciativa per repassar l'evolució del projecte del teatre, que va qualificar d'«impulsiu i poc reflexiu». En aquest sentit, el grup Fòrum va recordar que «CiU havia promès la seva construcció a cal Cabanes, enmig del passeig, i havia assegurat per escrit que, després d'un profund estudi d'alternatives en el qual participava la Generalitat, aquest era, de llarg, el lloc més idoni de Solsona per al teatre». Fòrum creu que cal continuar treballant perquè el teatre solsoní es faci al passeig del Camp,

com es preveia en el projecte inicial, del 1990. Per aquest motiu, han proposat diferents possibilitats per recaptar els 30 milions que calculen que s'obtindrà de la venda dels Escolapis, entre les quals destaca la retallada d'indemnitzacions als regidors solsonins, que arriben als 14 milions anuals, la supressió dels costos protocol·laris i fer pagar els actes de la festa major durant dos anys.

Presentació de la campanya Salvem els Escolapis. Es va fer al local de Fòrum

SOLSONÈS

El Centre d'Estudis defensa el valor històric dels Escolapis

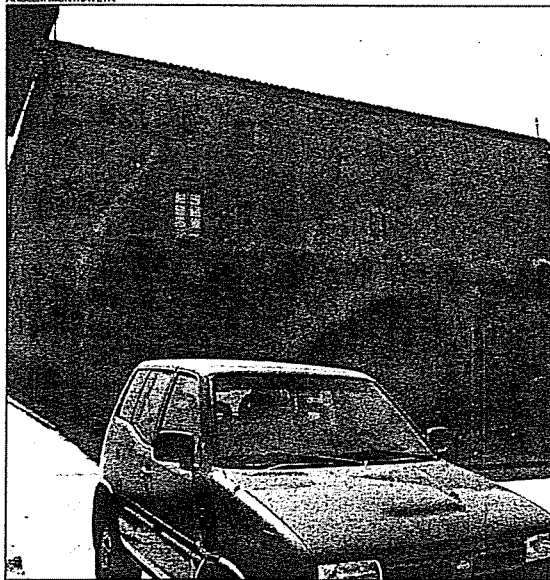
ALBERT MUNTADA
Solsona

El Centre d'Estudis Lacetans de Solsona, entitat que, entre altres objectius, té com a finalitat la protecció del patrimoni cultural del Solsonès, ha estat el primer organisme que s'ha adherit a la plataforma per salvar l'edifici dels escolapis, impulsada pel grup municipal Fòrum. L'arqueòleg i president del Centre d'Estudis, Ramon Cardona, ha desvinculat aquesta posició de l'entitat de tota interpretació política, i ha assegurat que «la decisió de formar part de la comissió per evitar que s'enderroquin els Escolapis de Solsona respon només a la preocupació dels socis pel patrimoni local».

El cap de setmana, els responsables del Centre d'Estudis Lacetans van fer públic un informe en què es valorava la funció de l'edifici dels escolapis en l'entorn històric de Solsona. En l'informe es destacava la necessitat de conservar l'immoble, «pel seu paper estètic, arqueològic i sentimental». Poc abans de fer aquesta valoració, l'entitat també va adreçar una carta a l'alcalde de la ciutat, Ramon Llumà, expressant-li la seva preocupació per la proposta de l'equip de govern de destruir els Escolapis amb l'objectiu d'aixecar-hi un teatre i habitatges de promoció privada.

Ramon Cardona ha estat contundent en aquest sentit i ha acusat l'Ajuntament de fer «actuacions desorientades a tot el nucli antic, tal com s'ha demostrat amb les restes de muralla del Vall Fred, i com es veu en la decisió d'enderrocar els Escolapis». El president del Centre d'Estudis Lace-

ANSELMI MONTRAVETA

Edifici dels escolapis. El Centre d'Estudis Lacetans s'ha adherit a la plataforma

El president del Centre d'Estudis Lacetans diu que el govern solsoní fa accions desorientades al nucli antic

tans s'ha mostrat disposat a assessorar el consistori municipal en qüestions urbanístiques del centre històric de Solsona, i ha advertit que «la substitució dels Escolapis per un bloc de nova plan-

ta envoltat de pisos moderns trençarà tota l'harmonia i encant del nucli antic».

Els representants del Centre d'Estudis Lacetans no han volgut entrar en declaracions polítiques i s'han abstingut de comentar les paraules del president del grup de teatre Lacetània, que va prendre posició a favor de l'enderroc de l'edifici. Cardona ha apel·lat al sentit comú de l'equip de govern i ha demanat que, «com a mínim, si consideren que una rehabilitació global de l'immoble pot representar massa diners, facin l'esforç que calgui perquè se'n conservin les façanes».

SOLSONÈS

Ramon Llumà

Alcalde de Solsona

«El teatre ha de ser als Escolapis»

L'alcalde afirma que es conservaran alguns elements de l'immoble

ALBERT MUNTADA
Solsona

L'alcalde de Solsona, Ramon Llumà, defensa el projecte de construcció d'un teatre municipal al lloc de l'edifici dels antics Escolapis. L'emplaçament de la nova sala escènica ha despertat polèmica perquè inicialment s'havia projectat a cal Cabanes.

—Què ha portat l'Ajuntament a renunciar a la idea de fer un teatre a cal Cabanes, després de treballar-hi des del 1991, i decidir de fer-lo als Escolapis?

—Hi ha un doble motiu. D'una banda, mantenir-lo allà on ara hi ha el teatre vell, sense que costi diners als ciutadans. D'altra banda, la possibilitat de destinar els diners del teatre a fer una sala polivalent a cal Cabanes i de disposar de dos bons locals a la ciutat.

—El fet de lliurar aquest patrimoni públic a un constructor, no amaga finalitats especulatives?

—No. Tothom comprendrà que perquè un constructor ens faci el local de franc a canvi li hem de deixar fer pisos. I això no és especular, sinó treballar perquè la ciutat tingui més equipaments.

—Quina alçada podrà tenir l'immoble?

—La de l'edifici del passatge de Vall Fred, situat al costat.

—Hi ha empreses que hi estiguin interessades?

—N'hi ha cinc, però les al·legacions presentades per l'oposició les han fet retirar. Jo convido els solsonins a visitar els Escolapis perquè vegin que s'estan ensorrant

sols i que cal actuar-hi aviat per conservar-ne alguna cosa.

—No lamenta enderrocar l'immoble per tenir un nou teatre?

—Sí, però el progrés és així. Personalment m'agradaria conservar-lo, però per refer-ne només l'exterior cal gastar-s'hi 50 milions i en fan falta 100 més per aprofitar les dependències interiors.

—S'han buscat alternatives per no destruir els Escolapis?

—Sí, fa molts anys que intentem emplaçar-hi algun equipament públic, però tothom s'espanta quan s'adona de la inversió que cal fer-hi per rehabilitar-lo. Es va provar de portar-hi el jutjat, la biblioteca i fins i tot el mercat municipal.

—Els grups de l'oposició asseguren que amb la permuta dels Escolapis a canvi d'una carcassa per fer-hi el teatre a dins l'Ajuntament hi perd i s'afavoreix el constructor que s'ho quedi.

—Els que diuen això, i valoren aquesta futura carcassa en 30 milions, s'equivoquen del tot. El local que obtindrà Solsona a canvi dels Escolapis es valora en uns 80 milions, ja que es tractarà d'una sala que ha de complir tota una sèrie de condicions, com ara un correcte aïllament i una adequada insonorització. A més, s'augmentarà els serveis que tenim en aquella zona, perquè també ens quedaran dependències per a entitats a les plantes inferiors i superiors.

—Es podria fer un teatre a càrrec de l'Ajuntament amb l'entendament que ara té Solsona, tal com diu l'oposició?

ARXIU

Ramon Llumà. Diu que es pot fer una sala polivalent a cal Cabanes

—Sí, però a la llarga repercutiria amb més impostos, fet que podem evitar negociant solucions com la dels Escolapis.

—I el seu valor patrimonial?

—Tot allò que tingui valor es

conservarà. El projecte inclou la conservació de l'escut de la façana, l'entrada de l'edifici, que servirà per accedir al teatre, les columnes interiors i la part superior de la capella per als nostàlgics.

Fòrum critica la posició de Llumà i de Joan Rafart en l'afer del teatre

ALBERT MUNTADA
Solsona

El portaveu del Fòrum, Marcel·lí Corominas, s'ha mostrat en desacord amb el president del grup de teatre Lacetània de Solsona, Joan Rafart, que es va mostrar favorable a la proposta del govern municipal d'enderrocar l'edifici dels Escolapis per construir-hi pisos i destinar-ne els baixos al futur teatre de la ciutat.

Corominas ha remarcat que el Fòrum està «absolutament convençut que no és necessari enderro-

car els Escolapis per poder fer el teatre», i ha argumentat que «es tracta d'un edifici del patrimoni històric i monumental dels solsonins». També ha afegit que «l'Ajuntament disposa de prou diners per fer el teatre sense malvendre res».

El portaveu d'aquesta formació considera que «Solsona necessita un teatre, sigui on sigui, però no al preu que sigui». Corominas ha criticat les declaracions fetes ahir per l'alcalde de la ciutat, Ramon Llumà, i ha dit que «des-

prés d'afirmar que la recuperació dels Escolapis val 150 milions de pessetes, Llumà ens dona la raó sobre la seva falta d'interès pel patrimoni, ja que actuacions com el Centre Tecnològic, amb un pressupost de més de 200 milions, i el jutjat, amb prop de 100, haurien pogut salvar l'immoble». També ha qüestionat la seguretat de fer un teatre als baixos d'un bloc de pisos i ha demanat al grup Lacetània que reflexioni, «ja que la premsa per fer el teatre ve de la improvisació del govern».

Regió7 - 22 de març de 1998

SOLSONÈS

La Generalitat dóna llum verd a l'enderroc dels Escolapis de Solsona

ALBERT MUNTADA
Solsona

La delegació territorial d'Urbanisme de la Generalitat a Lleida va aprovar dimecres a la nit una modificació puntual de les normes subsidiàries de Solsona que autoritza l'enderroc de l'edifici dels Escolapis.

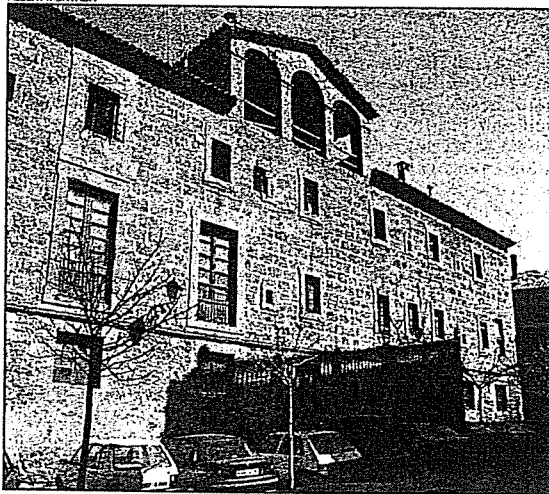
L'aprovació feta per la comissió d'Urbanisme del govern català era un requisit indispensable per poder tirar endavant el procés de construcció del futur teatre comarcal del Solsonès, que l'Ajuntament de Solsona vol aixecar al solar dels Escolapis. Segons fonts de la delegació territorial d'Urbanisme de Lleida, els tècnics d'aquesta entitat van estudiar detingudament el projecte a instàncies del consistori solsoní amb la finalitat d'autoritzar la modificació urbanística del sector dels Escolapis, situat enmig del nucli antic d'aquesta ciutat.

Per la seva banda, l'alcalde de Solsona, Ramon Llumà, es va mostrar satisfet de la resolució de la Generalitat i va mantenir la seva posició sobre la qüestionada legalitat del procés que envolta la construcció del futur teatre. Llumà, però, també va reaccionar amb prudència davant l'aprovació d'Urbanisme, i va explicar que, «tot i tenir llum verd per començar a construir el teatre, ens mantindrem a l'expectativa de l'evolució judicial del procés». En aquest sentit, l'alcalde de Solsona va recordar que encara hi ha pendent, sobre l'enderroc dels Escolapis, una denúncia de l'oposició municipal, feta al Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, per tal d'evitar l'enderroc de l'immo-

ble. Aquest fet, que podria paralitzar la construcció del teatre, és una de les principals preocupacions de l'equip de govern solsoní, ja que «ens podria fer perdre el promotor local que ha d'executar l'obra».

El canvi de normes en aquest sector del nucli antic de Solsona era el pas previ per a una reordenació i requalificació de l'illa dels Escolapis, que, a més d'encabir el futur teatre comarcal, també es convertirà en una àrea comercial i en un bloc de pisos de promoció privada. És gràcies a aquesta permuta amb un constructor particular, que es quedarà una trentena de pisos i tres establiments comercials, que l'Ajuntament de Solsona podrà disposar del local del teatre sense haver d'invertir ni una pesseta en aquesta operació.

ALBERT MUNTADA

Edifici dels Escolapis. L'immoble s'enderrocarà per fer-hi un teatre

TEMA DEL DIA: OPINIÓ PÚBLICA A SOLSONA

La majoria dels solsonins són contraris a ensorrar els Escolapis per fer-hi un teatre

El resultat d'una enquesta realitzada per aquest diari posa de manifest que la majoria dels solsonins són contraris a l'enderrocament de l'antic edifici dels Escolapis per construir-hi una trentena de pisos i un teatre municipal. La satisfacció general amb la ciutat, però, és molt alta

ALBERT MUNTADA
Solsona

La majoria dels solsonins no troba bé que s'enderroqui l'antic edifici dels Escolapis, segons es desprèn d'una enquesta telefònica realitzada per Regió7 a cent persones triades a l'atzar.

Els ciutadans de Solsona han demostrat que estan ben informats de la proposta municipal que preveu aterrar l'edifici dels Escolapis per fer-hi pisos de promoció privada i un teatre públic. Tres quartes parts dels consultats estaven al corrent del projecte. S'hi ha manifestat a favor una tercera part, i gairebé la meitat s'hi ha pronunciat en contra.

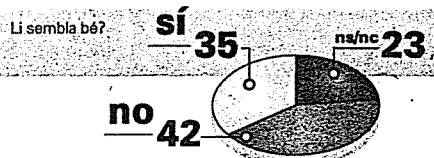
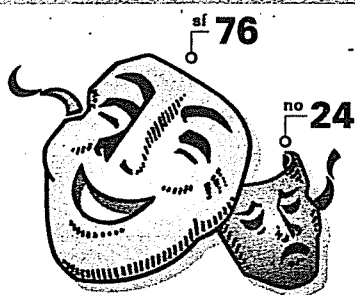
Des de fa setmanes, aquesta iniciativa està generant molta polèmica a la ciutat, fins al punt que ha motivat la creació d'una plataforma per salvar l'edifici, qualificat de patrimoni històric.

Un altre aspecte consultat per aquest diari ha estat la política que està aplicant l'Ajuntament de CiU i ERC al conjunt del nucli antic de la ciutat, on hi ha els Escolapis. Dels cent enquestats, la meitat la valoren bé o molt bé, i només vint en tenen una opinió negativa. Una quarta part no en té una opinió o no vol expressar-la.

EQUIP D'INFOGRAFIA

LES RESPOSTES DE 100 SOLSONINS

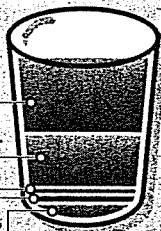
1 Sap que l'Ajuntament de Solsona vol enderrocar l'edifici dels Escolapis perquè s'hi facin pisos i un teatre?

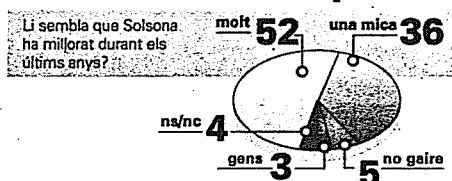
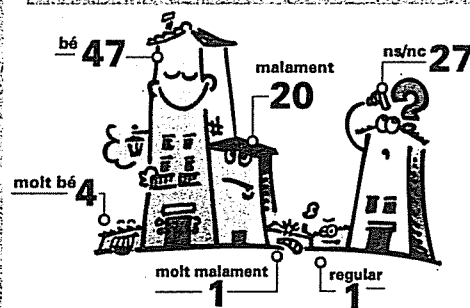
3 Creu que s'haurien d'eliminar les tasques de Carnaval?

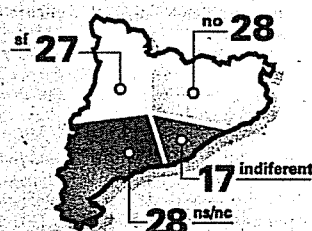
st: 39
no: 38
indiferent: 5
ns/nc: 6
més control: 12

2 Què li sembla la política de l'Ajuntament de Solsona sobre el barri vell?

4 Li sembla bé la proposta de l'Ajuntament de Solsona de convocar un referèndum sobre l'autodeterminació de Catalunya?

L'opinió opinió dels solsonins sobre com ha evolucionat la ciutat durant els últims anys és rotundament positiva. La meitat dels cent consultats considera que Solsona ha millorat molt, i 36 afirmen que ha millorat una mica. Els que opinen que ha millorat poc o gens no arriben ni a una desena.

Pel que fa a les crítiques sobre la proliferació de tasques improvisades de venda de begudes durant el Carnaval, la controvèrsia popular ha quedat clarament reflectida en l'enquesta. La ciutat està dividida, però la suma dels qui volen eliminar-les i dels qui voldrien que hi hagués més control resulta majoritària.

L'enderroc dels Escolapis accelera el trasllat de la Policia Local de Solsona

A. MONTRAVETA
Solsona

L'imminent enderroc de l'edifici dels Escolapis de Solsona tindrà com a conseqüència directa el canvi d'emplaçament de la seu de la Policia Local. Aquest cos té actualment les seves oficines i el dipòsit de detinguts als Escolapis, i la propera desaparició d'aquest immoble ha obligat el govern local a avançar el trasllat de la policia —que ja era previst— a unes noves dependències que hi haurà als baixos de la casa consistorial.

L'Ajuntament de Solsona ja ha iniciat les obres de remodelació de la part de l'edifici on, a més de les oficines de la policia, s'habilitarà també un magatzem d'ús exclusiu per als agents i dues cel·les per als detinguts.

El govern municipal ha assignat a aquestes obres de construcció de les noves dependències una partida de quatre milions de pessetes, després que en el projecte definitiu s'hagi previst la recuperació d'una part de les antigues oficines.

Aquesta xifra és gairebé la meitat de la que s'havia plantejat inicialment, que s'aproximava als set milions. El cost de la rehabilitació s'assumirà amb fons del

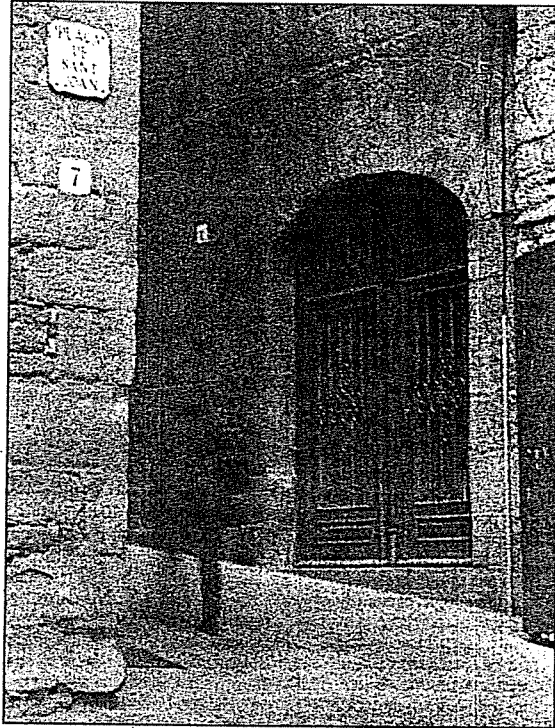
pressupost municipal.

L'alcalde de Solsona, Ramon Llumà, ha manifestat que *«per habilitar les noves dependències policiaques aprofitarem molt material del que ja disposem actualment, com ara les reixes de les cel·les del dipòsit de detinguts dels antics locals. Això ens permet abaratir els costos de les noves instal·lacions»*.

Llumà també ha destacat que *«des de l'Ajuntament tindrem molta cura a respectar el conjunt històric del local i hi farem només les obres que siguin necessàries»*.

Les noves oficines de què disposarà la Policia Local als baixos de l'ajuntament seran als locals que antigament acollien el Museu Etnogràfic de Solsona, que va ser desmantellat l'any 1991 quan es va fer la remodelació de l'edifici consistorial. Les noves dependències facilitaran que els agents de la Policia Local puguin fer un control més estricte del centre de Solsona, ja que les noves oficines seran al bell mig del nucli antic. És previst que el nou local de la Policia Local tingui la seva entrada per la plaça de Sant Joan, en comptes de tenir l'accés directament pel carrer Castell, que és per on s'entra actualment a l'ajuntament.

ANSELMI MONTRAVETA

Accés a la futura seu de la Policia Local. Ara s'hi fan les obres d'adequació

Regió7 - Dimarts, 31 de març de 1998

Exposen avui els diferents projectes del futur teatre dels Escolapis de Solsona

ALBERT MUNTADA
Solsona

Avui a les dotze del migdia tindrà lloc l'acte d'obertura de pliques que els diferents constructors han presentat per adquirir el polèmic solar dels Escolapis de Solsona. La sessió, que es farà a l'ajuntament i serà oberta a tothom, servirà per mostrar al públic, per primera vegada, els diferents projectes proposats per les cinc empreses que aspiren a poder fer l'obra. Segons les bases del concurs, els constructors interessats a quedar-se el terreny dels Escolapis, situat al nucli antic de Solsona, es veuran obligats a aixecar, a l'interior del solar, la carcassa del que ha de ser el futur teatre municipal, a canvi de disposar d'una superfície de 3.644 metres quadrats per fer-hi pisos i 900 metres quadrats més per a establiments comercials.

L'alcalde de la població,

Ramon Llumà, ha anunciat que en l'acte d'avui *«només es posaran sobre la taula les ofertes presentades per les empreses participants, però abans de decidir-nos per una de concreta caldrà que els tècnics municipals i l'equip de govern en facin una profunda valoració»*. L'obertura dels projectes per enderrocar l'edifici dels Escolapis i construir-hi un teatre, pisos i botigues, era prevista per al mes passat, però es va aturar a causa de la presentació d'al·legacions contra aquesta obra per part de l'oposició municipal. En el marc de la campanya Salvem els Escolapis, el Centre d'Estudis Lacetans de Solsona ha organitzat per a aquest dissabte una xerrada informativa sobre els usos del patrimoni cultural. La conferència serà a càrrec del consultor de patrimoni, Jordi Padró, i es farà a les vuit del vespre al Consell Comarcal.

Dimarts, 1 d'abril de 1998 - Regió7

L'Ajuntament de Solsona ajorna l'obertura de pliques del projecte dels Escolapis

A. M.
Solsona

Solsona va mantenir obert fins ahir a les dues del migdia el termini d'acceptació de noves ofertes per al concurs públic del projecte dels Escolapis. La proposta que fa l'Ajuntament és que l'empresa adjudicatària pugui enderrocar l'edifici dels Escolapis i fer-hi pisos i que, com a contrapartida, construeixi als baixos la carcassa del teatre municipal.

L'ampliació del termini podria haver estat motivada pel fet que ahir, a les dotze del migdia, moment en què era prevista l'obertura de les pliques, segons el Diari Oficial de la Generalitat (DOGC), només s'havien presentat les propostes de dues constructors.

Per poder fer aquest ajornament, l'Ajuntament s'ha acollit a les bases que van aparèixer en el Butlletí Oficial de la Província

(BOP), que es van publicar un dia més tard que al DOGC. L'obertura de les pliques es farà avui, a la mateixa hora, a l'edifici consistorial. La presentació d'al·legacions contra aquest projecte per part dels grups de l'oposició va obligar els cinc constructors que inicialment es presentaven al concurs a retirar les seves ofertes mentre s'esperava que es resolguessin. L'empresa que finalment s'adjudiqui aquest concurs haurà de construir al terreny dels Escolapis l'estructura del que ha de ser el futur teatre municipal, amb una superfície mínima de 612 metres quadrats.

Tot i que en l'acte d'avui es procedirà a obrir les pliques, l'alcalde de Solsona, Ramon Llumà, ha explicat que l'equip de govern no es pronunciarà a favor de cap oferta concreta, sinó que prèviament hauran de ser valorades pels tècnics municipals.

La polèmica dels Escolapis divideix l'oposició de Solsona

ALBERT MUNTADA
Solsona

La polèmica provocada per la construcció del futur teatre de Solsona al solar on ara hi ha l'edifici dels Escolapis, ha provocat la ruptura del pacte de col·laboració establert entre els tres grups de l'oposició —PSC, Fòrum i PP— el mes de desembre passat. Si, per una banda, tant el PSC com el Fòrum han coincidit a criticar «l'acostament del regidor del PP, Jaume Cardona, a l'equip de govern en la votació per enderrocar els Escolapis», per l'altra han estat el PSC i el PP els que s'han mostrat «perplexos» davant la «precipitada» dimissió de la regidora del Fòrum, Carme Cusí, abans del que tenia previst.

Xavier Vilaseca, cap de llista del PSC, ha reconegut el malestar que ha comportat a l'oposició municipal que «cadascú hagi anat a la seva en el tema dels Escolapis», i ha explicat que, en realitat, «la unió per controlar conjuntament la coalició de govern de CiU i ERC només va durar dues setmanes». També ha advertit que les conseqüències d'aquesta desfeta «podrien no acabar-se aquí». El responsable del PP, promotor de les reunions periòdiques entre les tres formacions, ha reconegut la manca de cohesió existent i ha atribuït a «la incompatibilitat d'horaris» el trencament de les trobades setmanals. Pel que fa a les acusacions sobre un possible apropament a CiU, Jaume Cardona ha explicat que «l'únic que faig és votar a favor dels ciutadans, encara que això impliqui apartar-me dels altres partits de l'oposició». El futur regidor del Fòrum,

Quico Riu, ha tret ferro a l'actual divisió argumentant que «hi ha llibertat de vot en cada proposta». Jaume Cardona, per la seva banda, considera que el pacte amb el PSC i el Fòrum «no ha de condicionar un acord com el dels Escolapis, que penso que és una bona oportunitat perquè Solsona tingui un teatre sense que costi diners als veïns». PSC, Fòrum i PP van encetar una línia d'actuacions

polítiques conjuntes a mitjan desembre per «vetllar pels interessos de Solsona amb més eficàcia», segons van explicar en aquella ocasió.

El pacte, motivat per unes declaracions de l'alcalde de la ciutat, Ramon Llumà, en què criticava la tasca de l'oposició, incloïa una sèrie de reunions que s'havien de celebrar cada dijous i que només van durar quinze dies.

SOLSONÈS

La Universitat de Barcelona pren partit a favor de l'edifici dels Escolapis de Solsona

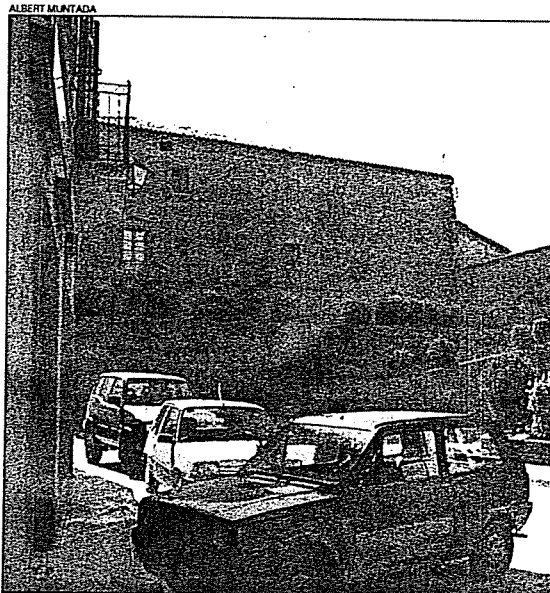
ALBERT MUNTADA
Solsona

La Universitat de Barcelona ha pres partit a favor de la conservació de l'edifici dels Escolapis de Solsona, en un estudi recent realitzat pel departament de Didàctica de Ciències Socials de la Facultat de Ciències de l'Educació. Segons l'informe avalat per aquesta universitat catalana, «la destrucció dels Escolapis no tan sols seria un error irreparable que privaria els ciutadans d'un bé patrimonial, sinó que creiem que constituiria un delictes contra el patrimoni comú del país».

El taller de projectes sobre patrimoni i museologia de la Universitat de Barcelona ha redactat un extens informe sobre la necessitat de conservar l'edifici dels Escolapis de Solsona, a petició del grup municipal Fòrum. Els doctors F. Xavier Hernández, Joan Santacana, Cristòfor Trepal i Oriol Junqueras, que han confeccionat el treball, consideren que «les autoritats locals i comarcals haurien de dur a terme les accions necessàries per donar la protecció legal que per dret propi l'edifici es mereix».

Els tècnics de la Universitat de Barcelona, que el mes de març passat van visitar Solsona per estudiar detingudament l'edifici dels Escolapis, han anat més enllà en les seves conjectures i han expressat l'interès «d'incloure el conjunt neoclàssic de la ciutat dins alguns programes europeus de protecció del patrimoni arquitectònic i monumental».

El grup Fòrum i el Partit dels Socialistes de Catalunya, que es troben a l'oposició de l'Ajuntament de Solsona, van ser els pri-

Edifici dels Escolapis de Solsona. És una de les façanes més ben conservades

Un estudi de la Universitat qualifica «d'error irreparable» la destrucció de l'edifici

mers de mobilitzar-se contra la iniciativa de l'equip de govern de CiU i ERC de construir un teatre, pisos de promoció privada i locals comercials on actualment hi ha l'edifici dels Escolapis. La

possibilitat d'evitar l'enderroc de l'edifici va portar el grup municipal Fòrum a sol·licitar un exhaustiu informe a la Universitat de Barcelona. Els resultats de l'informe s'han fet públics aquesta setmana per mitjà de la nova plataforma Salvem els Escolapis. Aquest organisme acull, a part del Fòrum, altres entitats locals. Segons les conclusions presentades en el document de la Universitat «l'edifici constitueix un notable exemplar de l'arquitectura catalana de final del segle XVIII, i és, sense dubtes raonables, un edifici important del patrimoni arquitectònic municipal de Solsona».

ELS MOTIUS

► Al marge de la significació històrica de l'edifici, s'insereix perfectament en el nucli antic de Solsona.

► Des d'un punt de vista arquitectònic, els carreus de l'edifici són de bona factura, d'aspecte auster.

► Malgrat no ser una peça emblemàtica, cal valorar-lo com un exemplar notable, dels quals en queden pocs a Catalunya.

► Tot i l'abandonament dels darrers anys, no sembla que hi hagi patologies greus als murs mestres.

► No hi ha cap patologia visible que faci pensar que és un edifici enrunat.

► Els teulats encara se sostenen amb notable solidesa, malgrat l'evident incúria del temps i dels humans.

SOLSONÈS

El Consell fa costat a l'Ajuntament de Solsona en l'enderroc dels Escolapis

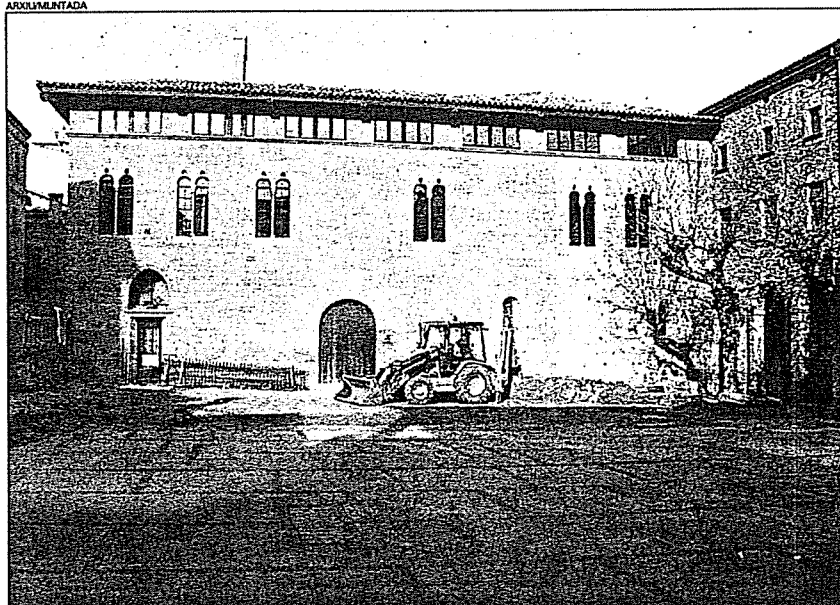
A. M.
Solsona

El president del Consell Comarcal del Solsonès, Francesc Xavier Ballabriga, s'ha pronunciat a favor de la decisió de l'Ajuntament de Solsona de fer un teatre d'àmbit comarcal on ara hi ha l'edifici dels Escolapis. El suport de l'ens comarcal s'ha concretat amb la requalificació d'una part de l'edifici del Consell, que es destinarà a equipaments per a Solsona, perquè la ciutat no perdi cap servei amb l'enderroc dels Escolapis.

Ballabriga ha explicat que «el Consell del Solsonès sempre ha fet costat als ajuntaments de la comarca i, en aquest cas especial, no solament respectem l'actuació del consistori solsoní, sinó que gràcies a nosaltres es podrà fer el futur teatre». Així, segons consta en el pacte establert entre el Consell i l'Ajuntament de Solsona, la pèrdua de l'edifici dels Escolapis —on es contruiran pisos i locals comercials, a més del teatre— es compensarà cedint a la ciutat una part annexa al palau Llobera, propietat del Consell Comarcal, amb la finalitat que els solsonins puguin mantenir el mateix potencial d'equipaments que ara hi ha al nucli antic.

Francesc Xavier Ballabriga ha remarcat la voluntat del Consell del Solsonès «de facilitar unes noves instal·lacions d'ús cultural per a tota la comarca, en substitució dels Escolapis», i ha qualificat de «bona solució» la iniciativa impulsada per Solsona consistent a aixecar el teatre en el solar dels Escolapis per mitjà d'una permuta amb un constructor. Ballabriga ha tret importància a la polèmica

ARXIVAMENTADA

A canvi dels Escolapis, una part del Consell es destinarà a serveis culturals. Es tracta d'una ala pendent de rehabilitar

originada pel fet que això comporti l'enderroc de l'immoble i que es facin pisos i botigues al voltant del teatre. El president del Consell no ha volgut parlar sobre el possible valor patrimonial de l'edifici, destacat en un informe de la Universitat de Barcelona, que Regió7 va publicar ahir.

Xerrades al Consell per salvar els Escolapis

El Centre d'Estudis Lacetans de Solsona, que forma part de la plataforma Salvem els Escolapis,

Una part del palau Llobera es destinarà a equipaments per compensar la pèrdua dels Escolapis

ha iniciat un cicle de conferències informatives sobre la història i el futur d'aquest edifici, que es duen a terme a la sala gòtica del Consell del Solsonès.

Tot i que la política de l'ens comarcal es mou a favor de la destrucció de l'immoble, el president de l'entitat, Francesc Xavier Ballabriga, ha volgut deixar clar que «una cosa és la nostra posició política i una altra la cessió de les instal·lacions del Consell per a manifestacions culturals». Ballabriga ha dit que «la sala gòtica del palau Llobera està disponible per a actes d'aquest tipus, i és responsabilitat dels organitzadors el que s'hi digui», i així ha desvinculat qualsevol implicació del Consell del Solsonès en l'organització de les xerrades.

SOLSONÈS

El ple de Solsona aprova l'enderroc dels Escolapis en una sessió molt crispada

ALBERT MUNTADA
Solsona

L'aprovació del darrer tràmit per permetre l'enderroc de l'edifici dels Escolapis de Solsona —on és previst fer un teatre, pisos i locals comercials— va aixecar més expectació de l'habitual i discussions sense precedents al ple municipal que es va celebrar dijous a la nit.

El nou regidor del grup municipal Fòrum, Quico Riu, va mantenir un tens debat de prop d'una hora amb l'alcalde, Ramon Llumà. En alguns moments, fins i tot es va haver de cridar l'atenció al públic assistent. Riu va lliurar al ple 465 signatures de solsonins contraris al fet que s'ensorrin els Escolapis, i va sol·licitar que es recuperés el projecte inicial del teatre, que s'havia de fer a cal Barnola. Per la seva banda, Llu-

mà, que va reconèixer el valor sentimental i patrimonial de l'immoble, va repetir que la permuta prevista «és l'única solució per a la situació de l'edifici, que algun dia ens caurà». Quant a les firmes, l'alcalde de Solsona les va desestimar assegurant que «en podria trobar 1.000 a favor en 3 minuts».

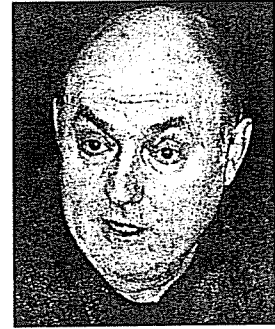
Segons Fòrum i PSC, que han portat l'afer al Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, l'equip de govern de CiU i ERC «ha sobrevalorat la permuta dels Escolapis, xifrada en 81 milions de pesetes, sense cap informe econòmic que els avalí, i ha infravalorat el solar, calculat en 52 milions, quan d'altres de pròxims s'han pagat més cars».

L'alcalde de Solsona, per la seva banda, va acusar l'oposició de «posar traves a la construcció del teatre comarcal», i va insinuar

ARXIU

Quico Riu i Ramon Llumà. El regidor de Fòrum es va enfrontar a l'alcalde

que anaven a la deriva tot recordant que, el 1991, «Fòrum també es va oposar a la permuta de cal Barnola, on ara volen el teatre». La polèmica sessió es va tancar amb l'aprovació de la permuta,

amb els vots a favor de CiU i ERC, en contra de Fòrum i PSC, i la dimissió del regidor d'aquest últim grup, Xavier Vilaseca. El cap de llista del PP, Jaume Carconà, no va assistir al ple.

Regió7 - 29 de maig de 1998

Dimiteix el regidor del PSC de Solsona, en desacord amb l'enderroc dels Escolapis

ALBERT MUNTADA
Solsona

El regidor del Partit dels Socialistes de Catalunya (PSC) a l'Ajuntament de Solsona, Xavier Vilaseca, deixarà d'ocupar demà aquest càrrec. El cap de llista d'aquest partit a la ciutat i únic regidor socialista del consistori solsoní abandonarà el seu càrrec aprofitant la sessió plenària municipal que se celebrarà demà a la nit.

Vilaseca, que ja ha presentat la seva dimissió com a regidor a l'alcalde de la ciutat, Ramon Llumà, ha acusat precisament el batlle solsoní de ser un dels principals responsables de la seva marxa. Segons paraules del cap de llista del PSC, «Llumà ha criticat amb duresa la meua forma de treball a l'oposició, i ha arribat a manifestar públicament

que només em preoccupo del municipi en el moment dels plens». Vilaseca també ha mostrat el seu desacord amb l'actual política impulsada pel govern de CiU i ERC a Solsona, «sobretot amb el tema de l'enderroc dels Escolapis». En aquest sentit, el regidor socialista ha dit que no se n'anava amb les mans buides, sinó que deixava interposat un contenciós en contra de la destrucció dels Escolapis. A més dels motius polítics, Xavier Vilaseca també ha al·legat tenir «massa feina per poder atendre l'Ajuntament». En substitució del cap de llista del PSC de Solsona accedirà al consistori municipal Joan Subirà, segon candidat d'aquest partit. Subirà ja havia estat regidor solsoní en la legislatura anterior, quan el PSC disposava de dos regidors.

SOLSONÈS

L'Ajuntament de Solsona concedeix la construcció del teatre dels Escolapis

ALBERT MUNTADA
Solsona

L'Ajuntament de Solsona aprovarà en un ple ordinari que se celebrarà aquesta nit la concessió a l'empresa Ensecar SL de la construcció del nou teatre que s'ha de fer al solar on actualment hi ha l'edifici dels Escolapis. La proposta del consistori és donar aquest espai a l'empresa perquè hi pugui fer habitatges i que, com a contrapartida, construeixi també la carcassa del teatre als baixos del nou immoble.

L'alcalde de Solsona, Ramon Llumà, ha explicat a Regió7 que «tot i que les dues empreses que es disputaven l'obra, Cissa i Ensecar, han obtingut una puntuació força igualada, els informes tècnics han considerat més òptima aquesta última per les millores que aporta a la ciutat».

El projecte presentat per Ensecar per fer el futur teatre de Solsona preveu, a més a més de les obres mínimes proposades pel consistori local, l'aprofitament d'algunes parts de l'actual edifici dels Escolapis i la conservació de tota la pedra de l'immoble fins a la primera planta. L'alcalde de Solsona s'ha referit a aquestes millores i ha destacat les característiques de la construcció de tota l'estructura de darrera l'escenari, que tindrà una alçada de tres plantes. Per la seva banda, Jaume Majoral, cap de l'empresa Ensecar, ha remarcat com a fet destacat de la seva proposta la col·locació «d'elements característics dels antics Escolapis al futur teatre, com per exemple l'espadanya de la teulada, que es convertirà en l'entrada principal del nou recinte».

Façana principal dels Escolapis. L'espadanya superior farà d'entrada al teatre

L'Ajuntament mostrarà durant la Fira de Sant Isidre una perspectiva detallada de com serà el nou edifici

La polèmica sobre l'enderroc dels Escolapis, iniciada per l'oposició municipal de Solsona i un sector de la població, també ha motivat que en el marc de la pro-

pera Fira de Sant Isidre, els dies 15, 16 i 17 de maig, l'Ajuntament de Solsona mostri una detallada perspectiva, feta per la mateixa empresa Ensecar, de com quedarà la zona un cop construït el teatre.

Jaume Majoral ha avançat que «també es farà l'estructura del pati de butaques, que no es demanava en el concurs municipal, i el terra de la platea». Al nou edifici s'hi accedirà des del Vall Fred, per proporcionar una entrada més àmplia al teatre, que disposarà d'aparcaments a la part sud del camp del Serra.

LA TORNA

Un afer carregat de tensions polítiques

La permuta del solar dels Escolapis de Solsona ha estat, sens dubte, l'afer amb més controvèrsia de la vida política municipal en els darrers anys.

La donació de l'antic immoble dels Escolapis per fer-hi un teatre, una trentena de pisos i dos comerços ha estat motiu de durs enfrontaments entre els diferents partits, fins al punt de fer dimitir el cap de llista del PSC, Xavier Vilaseca. En un principi, l'oposició va parlar sense embuts «d'especulació urbanística per afavorir un determinat constructor local». L'alcalde de Solsona, Ramon Llumà, en va fer la seva bandera per a la propera campanya electoral. Més tard, Forç i PSC pronosticaven una allau d'empreses interessades en el «negoci del teatre», que han quedat en dues. Finalment, es va demanar a l'equip de govern un estudi econòmic que mai no es va fer. Per rematar-ho, l'empresa que ha obtingut la concessió ha arrodonit el cost de la permuta en «uns 80 milions», enlloc dels 30 que anunciava l'oposició.

El TSJC fa aturar provisionalment l'enderroc dels Escolapis de Solsona

ALBERT MUNTADA
Solsona

El Tribunal Superior de Justícia de Catalunya (TSJC) ha demanat a l'Ajuntament de Solsona que aturi de manera provisional qualsevol actuació urbanística a l'edifici dels Escolapis fins que no determini si el procés d'adjudicació de les obres va ser correcte. La secció cinquena de la sala del contenciós administratiu del TSJC ha fet arribar un acte al consistori municipal en què, a més d'aturar el procés provisionalment, reclama tota la informació referent a la futura construcció d'un edifici d'habitatges i un teatre al solar on ara hi ha l'edifici dels Escolapis.

El TSJC ha fet aquest requeriment arran d'un recurs presentat pel grup del Fòrum de Solsona contra el procés d'adjudicació de les obres. El recurs interposat pel regidor del Fòrum, Quico Riu, en què denuncia l'adjudicació de l'obra a l'empresa Ensecar, ha fet que el jutge es pronunciés a favor de paralitzar el projecte «fins que no es dicti una resolució sobre l'edifici-col·legi dels Escolapis». El mateix Fòrum i el PSC han presentat altres recursos per suposades irregularitats comeses per l'equip de govern en la requalifica-

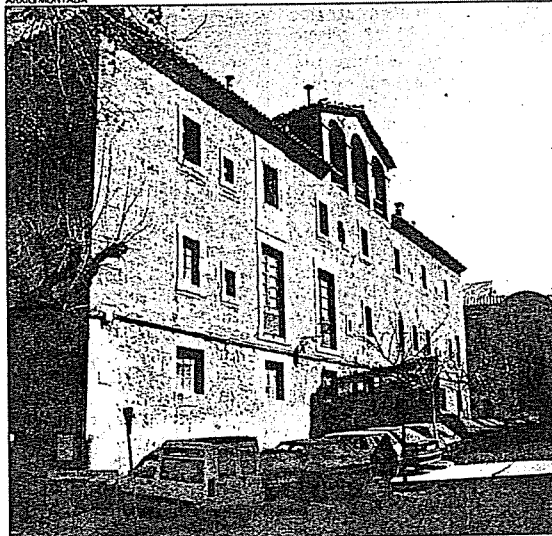
ció dels terrenys, però, tot i que el procés es manté obert en aquests casos, el tribunal no ha cregut oportú recomanar aturar el procés d'enderroc.

El problema principal és en la interpretació que es va fer dels barems d'adjudicació. L'Ajuntament va cedir els terrenys on hi ha els Escolapis a una empresa constructora perquè hi pugui fer entre 30 i 35 habitatges i perquè, com a contrapartida, construïxi als baixos la carcassa del futur teatre de la ciutat. L'empresa adjudicatària és de nova constitució, i un dels punts que es valorava en els barems era que ja hagués participat en altres operacions a Solsona.

L'alcalde de Solsona, Ramon Llumà, ha qualificat de «tràmit administratiu» la mesura adoptada pel TSJC i ha assegurat que «un cop el jutge hagi revisat la documentació del cas ens permetrà fer l'enderroc de l'immoble per fer-hi el teatre el més aviat possible».

Llumà està convençut que tant la requalificació del solar dels Escolapis com l'adjudicació de les obres s'han fet correctament. És per aquest motiu que assegura que «la justícia donarà llum verd a la iniciativa, de la mateixa manera

ARXIU MUNTADA

Edifici dels Escolapis. El jutge estudia l'adjudicació municipal a Ensecar

que al seu moment també va beneir l'obra la delegació d'Urbanisme de la Generalitat a Lleida».

El regidor Quico Riu ha reconegut que la paralització actual ordenada pel Tribunal «és completament provisional», i ha recomanat prudència entre els solso-

nins que volen evitar que s'en-sorri l'immoble.

L'Ajuntament de Solsona va enviar ahir mateix al jutge tota la documentació corresponent al projecte de l'edifici dels Escolapis per intentar agilitar el màxim el procés.

Regió7 - 19 de juny de 1998

SOLSONÈS

SOS Monuments reclama 'l'indult' per als Escolapis

ALBERT MUNTADA
Solsona

Coincidint amb l'aturada provisional del procés d'enderroc dels Escolapis de Solsona, a instància del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, l'entitat SOS Monuments —que es dedica a la defensa del patrimoni cultural de Catalunya— va demanar a l'Ajuntament en un acte públic que salvi aquest immoble.

SOS Monuments va organitzar dimecres a la nit un debat públic en què representants d'aquest organisme van exposar els seus arguments perquè l'Ajuntament de Solsona no porti a terme el seu projecte de tirar a terra els Escolapis, al solar del qual es vol construir 35 habitatges, un teatre i dos comerços. El secretari de l'entitat, Joan Miquel Muñoz, va posar de manifest que, «a més de

ser una part destacada de la història de Solsona, l'edifici dels Escolapis constitueix un dels exemples més interessants de l'arquitectura del segle XVIII a Catalunya». L'acte havia de ser un debat cara a cara entre SOS Monuments i representants de l'Ajuntament de Solsona i el Consell Comarcal sobre la necessitat o no d'enderrocar l'immoble per poder tenir un teatre comarcal. Muñoz

va lamentar l'absència dels representants del consistori solsoní i va qualificar de «poc considerades» les paraules de l'alcalde de Solsona, Ramon Llumà, que els havia acusat de fer política. Llumà, però, va argumentar que mai no va confirmar la seva presència al debat. Pel que fa al Consell, hi havia d'assistir el responsable de Cultura, Ramon Clotet, que és ingressat a l'hospital.

SOLSONÈS

Adéu als Escolapis de Solsona

El Tribunal Superior autoritza l'enderroc de l'edifici per fer-hi un teatre

ALBERT MUNTADA
Solsona

L'Ajuntament de Solsona ha obtingut el consentiment del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya (TSJC) per tirar endavant l'enderroc de l'antic edifici dels Escolapis d'aquesta ciutat. La destrucció de l'immoble permetrà que el consistori solsoní aixequi un teatre de nova planta al mateix indret, voltat de pisos i locals comercials.

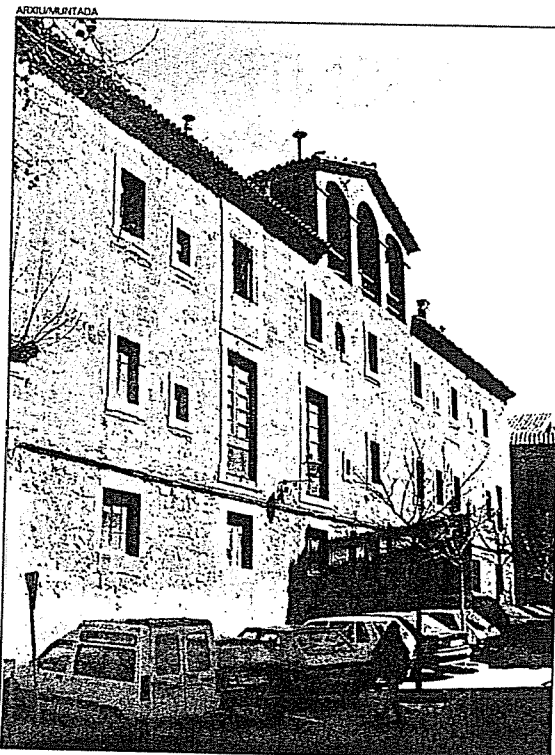
El TSJC s'ha pronunciat a favor d'enderrocar els Escolapis de Solsona un mes després d'haver aturat provisionalment qualsevol actuació a l'immoble, i ha reclamat tota la documentació del projecte. Entre els principals arguments esgrimits pel jutge a favor d'ensorrar l'edifici, hi ha el fet que es tracti de beneficiar els interessos generals de la població solsonina, i el reconeixement de l'estat ruïnós de l'immoble, certificat per un arquitecte de la ciutat.

Les primeres valoracions polítiques de la sentència han estat de l'oposició, que és encapçalada pel regidor del Fòrum, Quico Riu. Segons ha explicat, «el Fòrum continuarà lluitant per salvar els Escolapis, entenent que es tracta d'una obra històrica d'un valor patrimonial que, en cas d'enderrocar-se, la ciutat perdria». Quico Riu, tot i no donar-se per vençut en la defensa de l'edifici, ha estat contundent, afirmant que «la gent de Solsona no ens ha fet costat en les mobilitzacions per evitar-ne la destrucció. Si el que volen els ciutadans és que l'edifici vagi a terra, doncs, que hi vagi».

El TSJC va requerir, el mes de juny passat, el projecte municipal

del teatre previst als Escolapis, arran d'un recurs presentat pel grup Fòrum, contra el procés d'adjudicació de l'obra a l'empresa local Ensecar. L'alcalde de la ciutat, Ramon Llumà, que s'ha mostrat satisfet del resultat de la sentència, ja va manifestar, quan el TSJC va aturar provisionalment la iniciativa, que «es tractava d'un tràmit administratiu», assegurant que la justícia donaria llum verd al projecte, «tal com també va fer la delegació d'Urbanisme de Lleida».

Pel que fa als dirigents del grup Fòrum, han acceptat amb recel la resolució del TSJC, tot dient que «calia ser respectuosos amb la justícia, malgrat les situacions anecdòtiques que es poguessin donar, com l'aturada cautelar de fa un mes i l'actual sentència contradictòria». Si bé l'obra té els permisos necessaris per continuar, a les dependències judicials encara hi ha oberts dos recursos del PSC i el Fòrum per suposades irregularitats comeses per l'equip de govern solsoní, de CiU i ERC, en la requalificació del solar dels Escolapis. En aquest sentit, Quico Riu ha estat explícit mantenint que «és molt possible que, d'aquí a quatre o cinc anys, quan es faci el judici, ens donin la raó, tot i que ja no hi haurà res a fer per conservar els Escolapis». L'adjudicació de l'Ajuntament es va fer mitjançant una permuta, segons la qual l'administració municipal rebrà la carcassa del futur teatre de la ciutat i haurà de fer-ne l'interior, i Ensecar podrà construir damunt trenta-cinc pisos i dos locals comercials.

Edifici dels Escolapis de Solsona. L'Ajuntament hi podrà fer el teatre local

Els Escolapis reben l'extremunció

Col·loquen les tanques de protecció per fer el polèmic enderroc de l'immoble

A. MONTRAVETA
Solsona

L'Ajuntament de Solsona i l'empresa constructora Ensecar, que és l'adjudicatària de les obres del futur teatre municipal, estan portant a terme, durant aquests dies, tots els preparatius per tal de començar les feines d'enderroc de l'edifici dels Escolapis. Les tasques per demantellar la teulada començaran a final d'aquesta setmana o a començament de la setmana que ve.

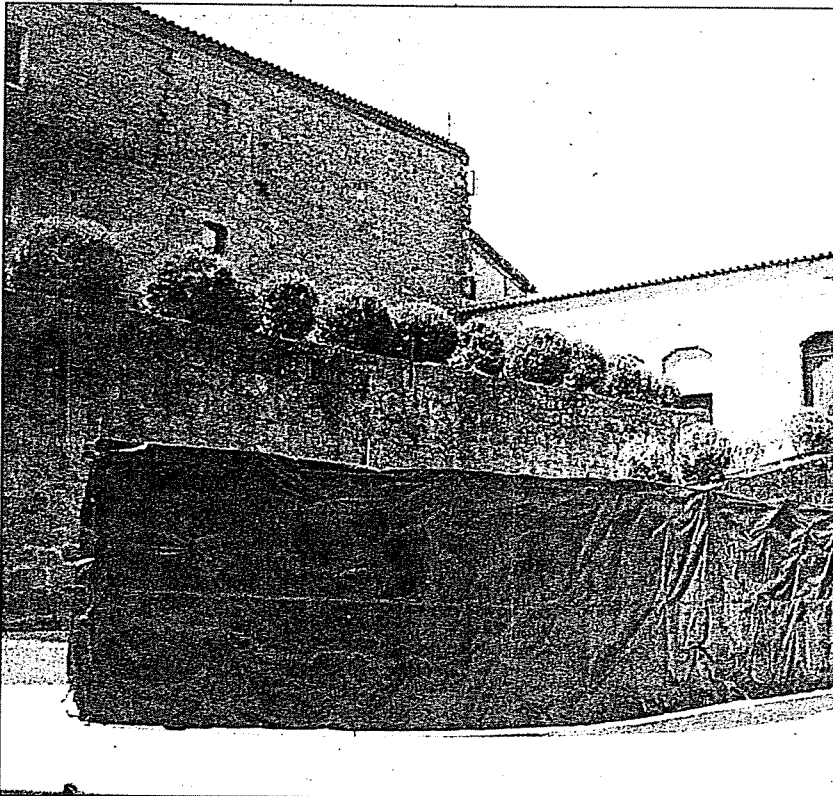
L'equip de govern de la capital solsonina ja ha donat les ordres a la Policia Local perquè demà, dimecres, acabi el trasllat de tot el seu material a les noves oficines que l'Ajuntament ha construït als baixos de la casa consistorial, on antigament havia estat situat el Museu Etnogràfic de Solsona.

Una altra de les entitats que aquests dies estan fent el trasllat del seu material és el grup de teatre Lacetània, que últimament feia servir el local del cinema Espanya per escenificar-hi les seves representacions teatrals. Els serveis municipals ja fa dies que van traslladar el projector de cinema i la pantalla que encara restava a la sala de màquines de l'antic cinema Espanya.

L'empresa que s'encarregarà de la construcció del nou edifici del teatre comarcal de Solsona ja ha col·locat les tanques de protecció perquè les obres d'enderroc es duguin a terme amb la màxima seguretat possible. Segons el propietari de l'empresa constructora Ensecar, Jaume Majoral, «la primera feina que farem a l'edifici dels Escolapis és desmantellar la teulada i els arcs que suporten la cúpula de la torre per poder-ne recuperar tant les teules com les pedres dels arcs». Majoral també ha concretat que aquestes pedres serviran per fer l'entrada del nou teatre.

L'empresa que porta a terme les obres de l'edifici dels Escolapis preveu que l'enderroc es comenci a executar els primers dies d'hivern.

ANSELMI MONTRAVETA

Edifici dels Escolapis de Solsona. L'empresa constructora ja ha començat els preparatius per a l'enderroc

Últim intent del grup Fòrum per salvar un edifici que consideren emblemàtic

RICARD MONSÓ
Solsona

El grup opositor Fòrum per l'Aprofundiment Democràtic de Solsona no s'ha donat per vençut en la seva lluita per defensar l'edifici dels Escolapis de l'imminent enderroc. Marcel·lí Corominas, exregidor de Fòrum a l'Ajuntament de Solsona, ha afirmat que el consistori pot infringir la llei si comença a enderrocar l'edifici abans del temps que ha

donat el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya (TSJC) per recórrer l'acord pres el passat 9 de juny, i si no espera la resolució del recurs que Fòrum ha presentat davant el conseller de Política Territorial i Obres Públiques, Pere Macias.

Corominas diu que «a cap municipi del nostre país no se li ha acudit fer un teatre nou dins un bloc d'habitatges acabat de construir», i argumenta que aquesta

construcció va contra les normes de seguretat ciutadana. A més a més, l'exregidor de Fòrum raona la seva protesta afirmant que a Solsona hi ha espais aïllats on es podria fer el nou teatre amb un cost més baix, i posa com a exemple cal Cabanes, una parcel·la situada al costat de l'església dels Caputxins que l'Ajuntament de Solsona va adquirir amb el propòsit inicial de fer-hi el futur teatre.

El ple de Solsona reobre la caixa de trons dels Escolapis

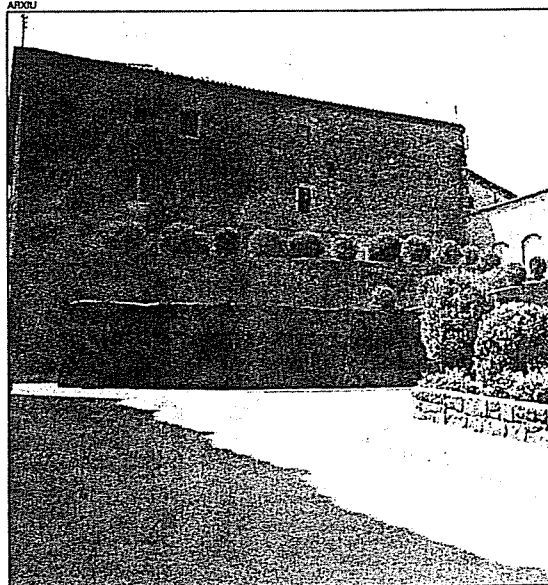
RICARD MONSÓ
Solsona

El debat sobre l'enderroc de l'edifici dels Escolapis —que ja s'està duent a terme— es va reobrir dijous durant el ple ordinari de l'Ajuntament de Solsona i va posar en relleu les grans discrepàncies que hi ha amb relació a aquest tema entre l'equip de govern i el regidor de Fòrum d'Aprofundiment Democràtic, Francesc Riu.

Els membres de Fòrum dubten de la legalitat de l'enderroc dels Escolapis perquè un empresari privat hi construeixi un teatre i blocs de pisos, ja que argumenten que «el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya (TSJC) només ha invalidat l'ordre de congelació que havia enviat dies enrera a l'Ajuntament, però en cap moment no ha donat permís per ensorrar l'edifici», segons ha explicat a Regió7 l'exregidora de Fòrum Carme Cusi.

El ple va arribar a un moment molt tens quan l'alcalde de Solsona, Ramon Llumà, es va negar a respondre la pregunta de Francesc Riu en referència a qui va ser l'arquitecte que el desembre de 1997 va fer la proposta de permuta dels Escolapis.

El grup municipal de l'oposi-

Ha començat l'enderroc de l'edifici dels Escolapis. Fòrum el vol aturar

ció, que ha deixat el tema en mans dels seus advocats, pensa convocar molt aviat una manifestació popular per tal que s'aturin les obres d'enderroc als Escolapis, ja que tant l'entitat SOS

Patrimoni com diferents representants de la Universitat de Barcelona els han dit que una mobilització popular a gran escala podria fer aturar el projecte de l'equip de govern solsoní.

Regió7 - Dissabte, 12 de setembre de 1998

Fòrum vol mobilitzar els solsonins per aturar l'enderroc dels Escolapis

RICARD MONSÓ
Solsona

La plataforma «Salvem els Escolapis» ha organitzat per al dia 3 d'octubre vinent un acte davant de l'edifici dels Escolapis, l'inici de l'enderroc del qual ha aixecat molta polèmica a Solsona els darrers mesos. Els organitzadors tenen previst fer una sardana gegant que envolti tot l'immoble.

El grup municipal Fòrum d'Aprofundiment Democràtic, després d'haver fet totes les accions judicials possibles, que no han servit per aturar definitivament l'enderroc de l'edifici, s'ha proposat mobilitzar els ciutadans per aturar el projecte de l'equip de govern de l'Ajuntament de Solsona. Francesc Riu, l'actual regidor de Fòrum, ha afirmat a Regió7 que «només una resposta massiva de la població de Solsona pot evitar que els Escolapis desaparegui per sempre», i insta els ciutadans perquè «manifestin el seu rebuig a

l'enderroc, ja sigui exhibint els adhesius que hem editat o acudint a l'acte del dia 3 d'octubre».

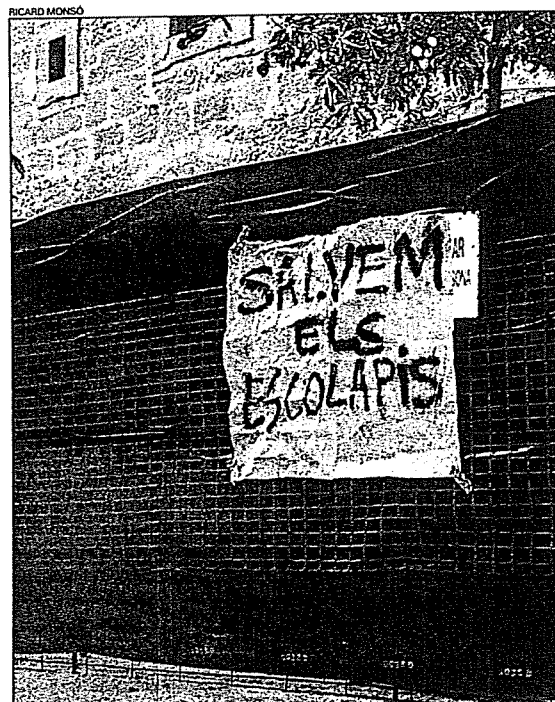
En el butlletí informatiu local «Plaça Major», Francesc Riu critica durament la salutació que l'alcalde de Solsona, Ramon Llumà, fa en el programa de la festa major, en el qual afirma que «ser respectuós amb el passat (...) no és una tasca gens fàcil i només és a l'abast de certes comunitats». Riu es pregunta si es tracta «d'un lapsus de Llumà, si és incoherència política o bé si és un acte de pura i simple hipocresia».

És previst que el 3 d'octubre vinent es faci una sardana gegant que envolti tot l'edifici

Tot i que les obres d'enderroc dels Escolapis ja van començar a final del mes d'agost, tant el grup municipal Fòrum com la plataforma «Salvem els Escolapis» no es resigna a romandre de braços plegats. Aquesta plataforma ha editat uns adhesius que es poden veure per tota la ciutat en els quals figura el lema «Jo no l'enderrocaria, i tu?».

A més a més, ja fa dies que hi ha una guerra entre la brigada de neteja de l'Ajuntament i els autors de diferents pintades, grafitis i pancartes que insten la població a lluitar perquè l'edifici no s'enderroqui. La majoria de grafitis han aparegut a la reixa que envolta els Escolapis des que n'han començat l'enderroc.

Amb l'acte del 3 d'octubre que ve, Fòrum vol traspasar la responsabilitat de la protesta als ciutadans de Solsona, la resposta dels quals, segons Fòrum, tindrà una gran importància pel que fa al futur dels Escolapis.

Pancarta als Escolapis. El grup Fòrum organitzarà una protesta ciutadana

SOLSONES

Fòrum convoca la sardana dels Escolapis per al 27 de setembre

RICARD MONSÓ
Solsona

El grup municipal Fòrum d'À profundiment Democràtic té previst avançar al diumenge 27 de setembre la convocatòria de la manifestació popular per evitar l'enderrocament dels Escolapis. En un principi s'havia anunciat l'acte de protesta per al dia 3 d'octubre, però els responsables de Fòrum han decidit avançar la

data a causa de la rapidesa amb què s'està portant a terme el procés d'enderroc de l'edifici solsoní.

El grup opositor solsoní farà un seguit d'actes al voltant de l'emblemàtic edifici per conscienciar la població i l'Ajuntament per tal d'evitar el que ja sembla decidit. Aquest serà *«el darrer intent per salvar els Escolapis»*, segons afirma l'actual regi-

dor de Fòrum, Francesc Riu.

Primer s'organitzarà un acte lúdic dedicat als nens, durant el qual s'emboficarà la tanca que envolta els Escolapis amb un paper adient perquè tots els infants hi puguin pintar allò que els suggereix l'enderroc de l'edifici. En acabar hi haurà un pisco-pis per a tothom.

Després es farà una sardana que, si la participació ho permet, envoltarà tot l'immoble. Els representants de Fòrum estan en contacte amb la cobla de Berga perquè es desplaci a Solsona per tocar, però en cas que no s'arribi a un acord hi haurà una instal·lació de megafonia repartida per diferents punts de la plaça de Sant Roc, el carrer de Sant Pau i la carretera del Vall Fred, que són els carrers que envolten els Escolapis.

Tot seguit es llegirà un manifest en què s'exigiran tres punts: que no s'enderroqui el que queda de l'edifici, ja que l'antic col·legi pròpiament dit encara no s'ha començat a enrunar; que des de l'Ajuntament es deixi d'enviar *«missatges de doble llenguatge»*, segons explica Marcel·lí Corominas, de Fòrum, i es catalogui el patrimoni solsoní, *«perquè així sabrem què considera patrimoni l'equip de govern»*, afirma la mateixa font; i finalment es demanarà que es faciliti a la conselleria de Cultura la continuació de la declaració monumental del centre històric de Solsona, que va frenar l'Ajuntament el 1993.

Els actes s'acabaran amb la col·locació de *globus sorpresa* davant del consistori, on es lliurarà el manifest.

SOLSONÈS

Llumà estreny la soga als Escolapis

L'Ajuntament de Solsona vol enderrocar l'edifici abans de diumenge vinent

ALBERT MUNTADA
Solsona

L'Ajuntament de Solsona ha anunciat que deixarà totalment enderrocat l'edifici dels Escolapis la setmana vinent, abans que els partits de l'oposició puguin dur a terme una acció reivindicativa i de protesta, prevista per al diumenge 27, en la qual hi ha programada fer una gran sardana al voltant de l'immoble. L'alcalde de Solsona, Ramon Llumà, vol posar fi d'aquesta manera a les pressions dels grups de l'oposició, que, des de fa prop d'un any, pretenen que aturi l'actual enderroc dels Escolapis. Llumà ha manifestat que els defensors de l'immoble «hauran de ballar al voltant d'un munt de runes».

L'alcalde de Solsona ha refermat la voluntat del seu equip de govern de tirar a terra l'immoble, basant-se «en la darrera resolució del Tribunal Superior de Justícia, en la qual ens autoritza, aquest mateix mes, a ensorrar els Escolapis, ja que l'edifici amenaça ruïna». Ramon Llumà creu que la majoria dels solsonins s'estimen més que l'illa dels Escolapis es converteixi en el futur teatre municipal, tal com ha previst l'Ajuntament, que no pas que continuï sent un conjunt de runes com

fins ara. L'alcalde solsoní també ha lamentat que en els actes de protesta convocats per al proper diumenge 27 per la plataforma Salvem els Escolapis, dins la qual figuren els grups Fòrum i PSC, «s'utilitzi la canalla per atreure els pares, amb l'organització d'actuacions infantils, ja que, si no, no hi tindrien ni els seus propis votants». L'Ajuntament de Solsona, que ja fa unes setmanes que ha iniciat la demolició de l'immoble dels Escolapis, va haver d'aturar el procés de forma provisional el mes de juny passat a instàncies del Tribunal Superior de Catalunya, que va requerir tota la documentació del projecte per una denúncia d'irregularitats interposada per l'oposició. Ara, però, Llumà ja ha obtingut el vistiplau de la justícia, i ha assegurat que «amb això es demostra que l'Ajuntament de Solsona ha actuat de manera correcta tant en la requalificació dels terrenys de l'illa dels Escolapis com en l'adjudicació de l'obra a l'empresa Ensecar». En relació amb aquest punt, l'alcalde de la població també s'ha mostrat satisfet pel fet que «s'hagin desestimat totes les al·legacions i recursos de l'oposició». Llumà ha afegit que, «en cas que l'oposició apel·li l'actual sentència, el resultat

ALBERT MUNTADA

Enderroc dels Escolapis, ahir. El lloc on hi ha la màquina era el cine Espanya

podria trigar molts anys».

Per la seva banda, tant el Fòrum com el PSC mantenen la seva voluntat de continuar actuant per la via judicial, ja que consideren innecessari que s'hagi de sacrificar l'edifici perquè s'hi

construeixin trenta pisos de promoció privada a canvi que la ciutat pugui disposar d'un teatre. A hores d'ara, l'administració solsonina ja ha tirat a terra un edifici annex als Escolapis, on hi havia el popular cine Espanya.

SOLSONÈS

La celeritat de l'enderroc converteix en història els Escolapis de Solsona

REDACCIÓ
Solsona

L'antic edifici dels Escolapis de Solsona és ja a un pas de desaparèixer. L'empresa Ensecar, responsable de les obres d'enderroc de l'immoble, s'afanya a demolir-lo per tal que no s'endarrerixi la construcció del futur teatre municipal, que anirà en aquest indret, i evitar, així, l'aplicació de possibles penalitzacions econòmiques, que foren provocades per qualsevol retard. La rapidesa amb què s'executen aquests treballs d'enrunament ha portat el grup Fòrum a convocar, per a diumenge vinent, tots els solsonins davant les runes dels antics Escolapis per fer-hi un minut de silenci.

La iniciativa d'aquest grup, que és a l'oposició, s'ha fet pública després de saber-se que diumenge l'immoble ja no existirà, atès que tant la feina de les màquines que l'enderroquen com els treballs manuals per rescatar-ne les parts aprofitables han avançat més del previst inicialment. Si bé al començament, el Fòrum tenia programat ballar una sardana al voltant dels Escolapis, per tal de reivindicar la salvació del «monument», el regidor d'aquest grup, Quico Riu, ha dit que «sense l'edifici, el sentit de l'acte ja no serà el mateix, sinó que es convertirà en una acció de protesta». Fòrum va esgotar la seva darrera carta per intentar evitar la demolició de l'immoble dilluns passat, quan va demanar a l'equip de govern, de CiU i ERC, mitjançant una instància, que s'ajornés l'enderroc fins després de la celebració de diumenge. Pel que fa a l'alcalde de Solsona, Ramon Llumà, ha reconegut públicament «el valor sentimental dels Escolapis per a molts solsonins», però ha justificat l'actuació municipal pel fet que la permuta de l'edifici a l'empresa privada Ensecar permetrà disposar d'un auditori teatral a la ciutat, a més d'una trentena de pisos, «que afavoriran el comerç del nucli antic».

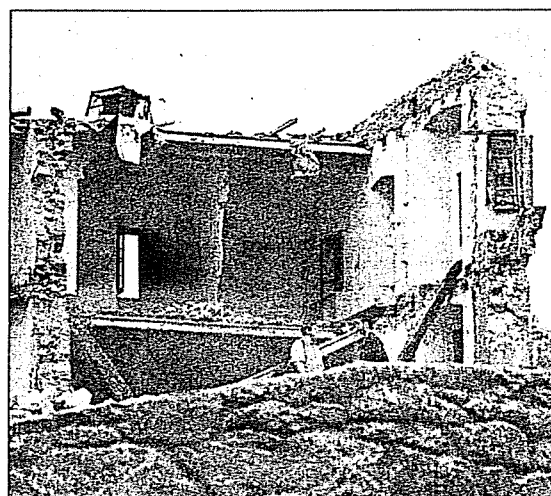
Quant a la proposta de l'oposició d'ajornar la tasca d'enrunament

ALBERT MUNTADA

Vista aèria de l'enderroc dels Escolapis. Les màquines treballen ràpidament per convertir l'edifici en runam

ment dels Escolapis, l'Ajuntament s'ha referit a la darrera sentència judicial sobre aquesta qüestió, en la qual s'autoritza l'equip de govern a tirar a terra l'edifici, perquè, segons diu el mateix text, «en tenir la majoria, són ells els que representen la sobirania municipal, que cal ser protegida». La mateixa sentència reconeix que «la suspensió d'enderroc sol·licitada» —pel grup Fòrum— «no es pot reclamar al·legant la protecció de l'interès general, perquè és aquest interès general el que han de servir amb objectivitat les administracions públiques». Pel que fa a l'acció de protesta de diumenge contra l'enderroc, s'iniciarà a les dotze del migdia, amb pintades al voltant de l'illa dels Escolapis, i es demanarà una catalogació del patrimoni solsoní.

Detall d'una part de l'edifici. Els treballs s'acabaran aquesta setmana

SOLSONÈS

Una bomba als Escolapis de Solsona

L'explosiu, procedent de la guerra civil, va ser trobat pels operaris que ensorren l'edifici

L'empresa Ensecarra, encarregada de la demolició dels Escolapis de Solsona per fer-hi pisos i un teatre municipal, va alertar la Guàrdia Civil després de localitzar-hi una bomba

ALBERT MUNTADA
Solsona

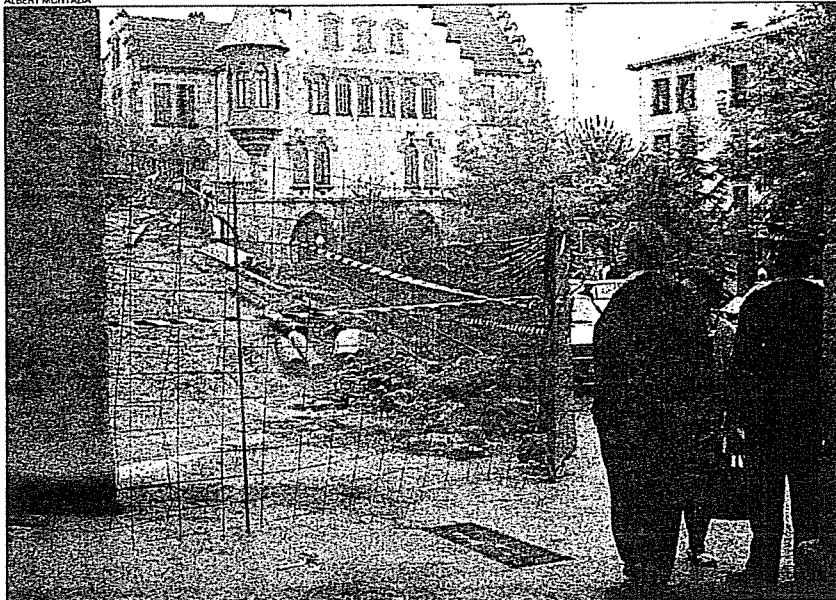
Les operacions d'enderroc de l'edifici dels Escolapis de Solsona s'hauran de fer amb més cura, segons ha assegurat l'Ajuntament, després que ahir aparegués una bomba de mà procedent de la guerra civil espanyola dins l'immoble.

Tot i que la Guàrdia Civil va explicar a mitja tarda que «en principi no hi ha cap tipus de perill, i es poden continuar les tasques d'enrunament», les mateixes fonts apuntaven la possibilitat que «apareguin noves bombes durant els pròxims dies, atesa la ubicació d'aquesta primera». La granada de mà la va descobrir un dels treballadors de l'empresa Ensecarra, responsable de la demolició dels Escolapis, a l'interior d'una de les dependències de l'immoble. Des de primera hora del matí, efectius de la Guàrdia

Civil i la Policia Local solsonina van acordonar el sector de l'illa dels Escolapis on va ser descobert l'explosiu, per evitar riscos, mentre la màquina encarregada de l'enderroc continuava les tasques d'enrunament en una altra part de l'edifici. L'artefacte, procedent de la guerra civil espanyola, segons afirmava la policia, va ser retirat ahir mateix per agents artificiers especialitzats de la Guàrdia Civil de Lleida, que se'l van emportar immediatament. Fonts del mateix cos van assenyalar també que «l'explosiu no comportava perill, ja que segurament formava part de l'arsenal de peces trobades després de la guerra, i va ser desat a l'interior de l'edifici, quan la Guàrdia Civil el va utilitzar com a caserna».

Si bé les obres d'enderroc van continuar durant tota la jornada d'ahir, davant d'una gran expectació, l'empresa Ensecarra, respon-

ALBERT MUNTADA

Expectació per l'enderroc de l'edifici dels Escolapis. Ahir hi va aparèixer una bomba de mà procedent de la guerra civil

sable d'aquesta tasca, hi va dedicar més personal, per tal de poder desmuntar algunes estructures manualment, en lloc de

demolir-ho tot amb màquines, com fins ara. Quant a les possibles sorpreses que amaga l'edifici dels Escolapis, a més a més d'ex-

plosius, alguns historiadors també han apuntat que «és possible que sota l'immoble hi hagi vestigis arqueològics d'importància».

L'acte de protesta contra l'enderroc dels Escolapis de Solsona sedueix poc

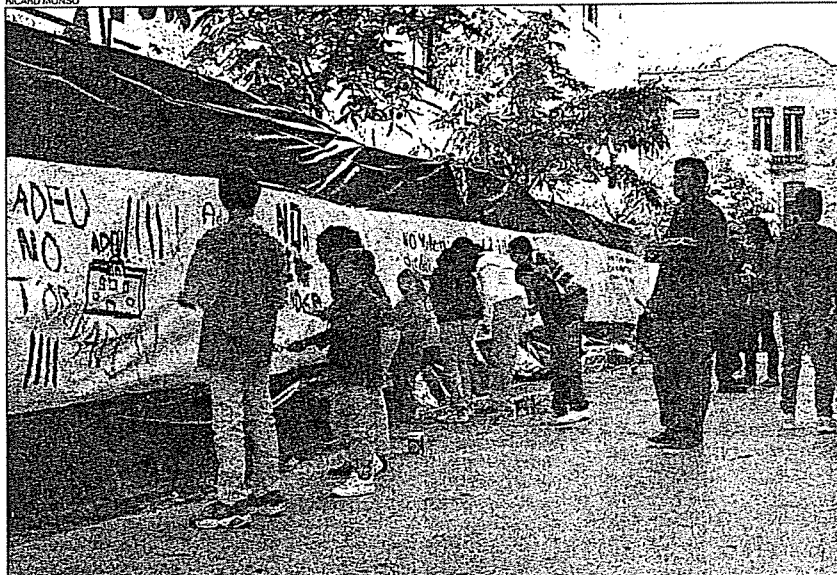
RICARD MONSÓ
Solsona

Pròp de cent cinquanta persones es van reunir ahir al matí per protestar per l'enderroc de l'edifici dels Escolapis de Solsona. L'acte el van organitzar la plataforma Salvem els Escolapis i els grups de l'oposició municipal Fòrum d'Aprofundiment Democràtic i Partit dels Socialistes de Catalunya (PSC).

A les 12 del migdia van començar les actuacions previstes amb diferents pintades a la tanca que envolta l'edifici. Grans i petits van escriure i dibuixar tot allò que els suggeria l'enrunament dels Escolapis. Tot seguit el regidor de Fòrum a l'Ajuntament de Solsona, Francesc Riu, va llegir un manifest en el qual es demana que es catalogui el patrimoni cultural solsoní, que es reprenguin els estudis i treballs per poder declarar el centre històric de Solsona bé d'interès cultural, i que es desbloquegi la beca per a estudis locals, aprovada pel ple del consistori el 1994, per impulsar la investigació i l'estudi de la història local.

L'acte sorpresa anunciat pels organitzadors va consistir a instal·lar una placa davant el que havia estat els Escolapis en la

RICARD MONSÓ

Pintades de protesta per l'enderroc dels Escolapis. Pocs solsonins es van concentrar a l'antic edifici per protestar

qual s'informa de la data de l'enderroc i del nom de l'alcalde que hi ha donat llum verd.

Malgrat la poca assistència de gent, Francesc Riu va valorar «positivament» l'acte de protesta,

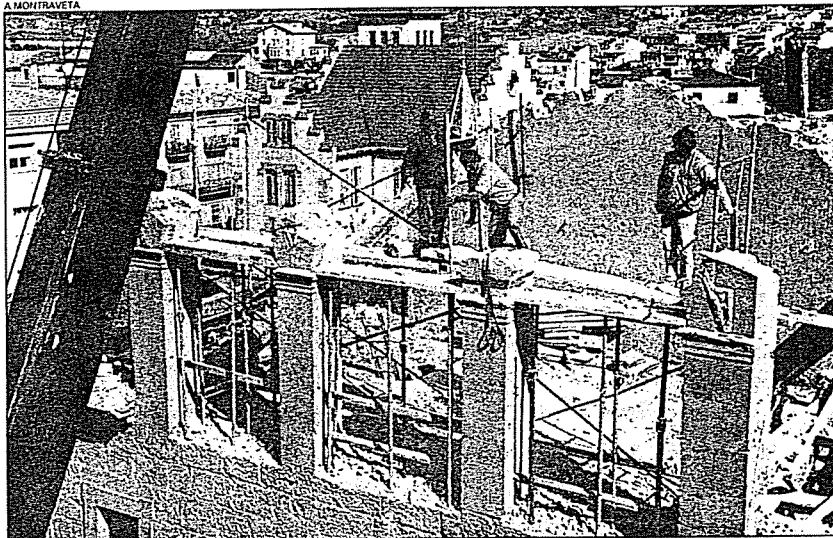
i va atribuir la poca presència de públic a «la passivitat dels solsonins, al fet que l'enderroc ja és una cosa irreversible i a la por de molta gent que li posin una etiqueta».

Per la seva banda, l'exregidor

del PSC, Xavier Vilaseca, va assegurar que els socialistes estan en contra de l'enderroc «pel precedent que s'ha establert», referint-se al fet que un bé públic ha passat a mans privades.

Regió7 - Dimecres, 21 d'octubre de 1998

A MOHTRAVETA

Desmunten i 'desen' l'espadanya de l'edifici dels Escolapis

L'espandanya que durant els darrers tres-cents anys ha presidit l'edifici dels Escolapis de Solsona ha estat desmuntada en els darrers dies per guardar-la fins que sigui reinstal·lada com porta d'entrada al cancell del nou teatre de Solsona, que s'ha de construir en aquest immoble. A diferència de la resta de l'edifici, l'espandanya es va desmuntar la setmana passada amb la intenció de poder-ne respectar la major part. Per dur a terme l'obra valdrà una grua de grans dimensions. També es conservarà l'antiga porta d'accés al jutjat, com a entrada principi de l'auditori. —Informa Ricard Monsó

A sota de l'edifici dels Escolapis no hi havia restes històriques

REDACCIÓ/Solsona

Les obres de construcció del nou teatre de Solsona al solar on hi havia l'edifici dels Escolapis tiren endavant, ja que no s'hi han trobat restes arqueològiques ni vestigis històrics en el subsòl, possibilitat que havia apuntat el grup de l'oposició local Fòrum.

L'Ajuntament solsoní va acollir la proposta d'aquest grup d'aturar les obres en el cas que apareguessin restes històriques enterrades al solar. Per això, un cop enrunat l'edifici dels Escolapis, es va examinar el subsòl amb la intenció de confirmar si hi havia restes, ja que arqueòlegs del Centre d'Estudis Lleidatans de la Diputació havien suggerit que era possible trobar-hi vestigis de l'antiga muralla de Solsona.

Segons l'alcalde d'aquesta població, Ramon Llumà, «no s'hi ha trobat res, ni tan sols restes de la muralla que deien que hi podia haver».

Llumà assegura que l'Ajuntament ha volgut respectar totes les propostes que pretenien avaluar el valor patrimonial de l'antic edifici, però assegura que tot plegat ha endarrerit l'inici de les obres. A més a més, l'alcalde creu que, a conseqüència d'aquests retards, el teatre potser no es podrà acabar en la data prevista.

L'enderrocament dels Escolapis va començar a final de l'any passat i ara ja s'estan fent els fonaments del nou edifici.

SOLSONÈS

Solsona espera pagar la meitat del nou teatre amb els ajuts de la Generalitat

JAUME RIBÓ
Solsona

L'Ajuntament de Solsona espera rebre del departament de Cultura de la Generalitat una subvenció de gairebé cent milions de pessetes que serviria per finançar la meitat del cost total de construcció del nou teatre dels Escolapis, que s'està edificant des de principi d'aquest any.

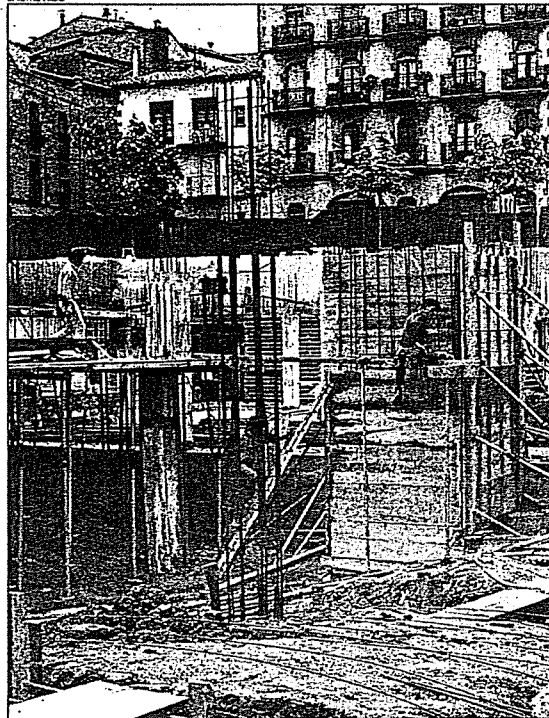
El consistori solsoní ja ha presentat tota la documentació, que inclou quatre projectes —l'arquitectònic, el de sonorització, el de la instal·lació elèctrica i el de la construcció de l'escenari—, per tal d'acollir-se als ajuts que la Generalitat destina per a la construcció de teatres durant el període 1999-2004. Segons els càlculs dels tècnics municipals, la subvenció que es pot rebre oscil·laria entre els 90 i els 101 milions de pessetes, la qual cosa representaria aproximadament la meitat del cost total del nou teatre.

El regidor de Cultura de l'Ajuntament de Solsona, Romà Sales, creu que és «gairebé segur» que el govern català destinarà aquests diners a Solsona, i afirma que l'edifici podria estar acabat a principi del mes d'octubre. Llavors només faltaria habilitar tot

l'espai interior, cosa que l'Ajuntament pensa fer amb els diners que rebí de la subvenció, que podria arribar d'aquí a tres o quatre mesos. En aquest sentit, Sales considera que, si es compleixen els terminis, «d'aquí a un any ja podria estar a punt per acollir representacions teatrals». Tant Sales com l'alcalde de Solsona, Ramon Llumà, han declarat que amb aquesta subvenció el nou teatre sortirà gairebé gratuït per a Solsona, perquè, gràcies a l'acord assolit amb l'empresa constructora, que es compromet a fer l'edifici a canvi del solar on és i la possibilitat de construir pisos a l'entorn del futur teatre, el consistori pràcticament no hi haurà de fer cap aportació. El regidor de Cultura afirma que amb aquesta operació, «molt comuna a Solsona, l'Ajuntament perd el patrimoni del solar, però guanya el patrimoni del nou teatre».

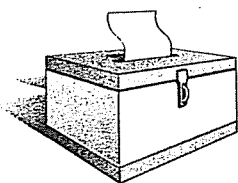
Igualment, Sales ha explicat que el departament de Cultura de la Generalitat no imposa cap condició sobre les característiques arquitectòniques i funcionals del futur teatre a canvi d'atorgar la subvenció, sinó que «el que es pretén és que serveixi per fer-hi qualsevol cosa i que es pugui aprofitar per a tot tipus d'activitats culturals».

JAUME RIBÓ

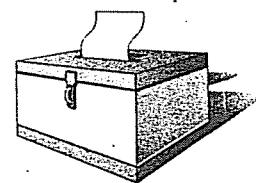

Obres de construcció del nou teatre. L'edifici podria estar acabat l'octubre

ELECCIONS 99

BALANÇ DE LA LEGISLATURA A SOLSONA

La fortalesa de la majoria absoluta

A Solsona, el pacte de govern entre CiU i ERC no ha deixat marge d'acció a l'oposició

CiU, amb el suport d'ERC, ha format una majoria aclaparadora que li ha permès governar l'Ajuntament de Solsona sense haver de transigir a les propostes de l'oposició. Malgrat tot, els grups que no han estat al govern han deixat sentir la seva veu en temes com l'enderroc dels Escolapis

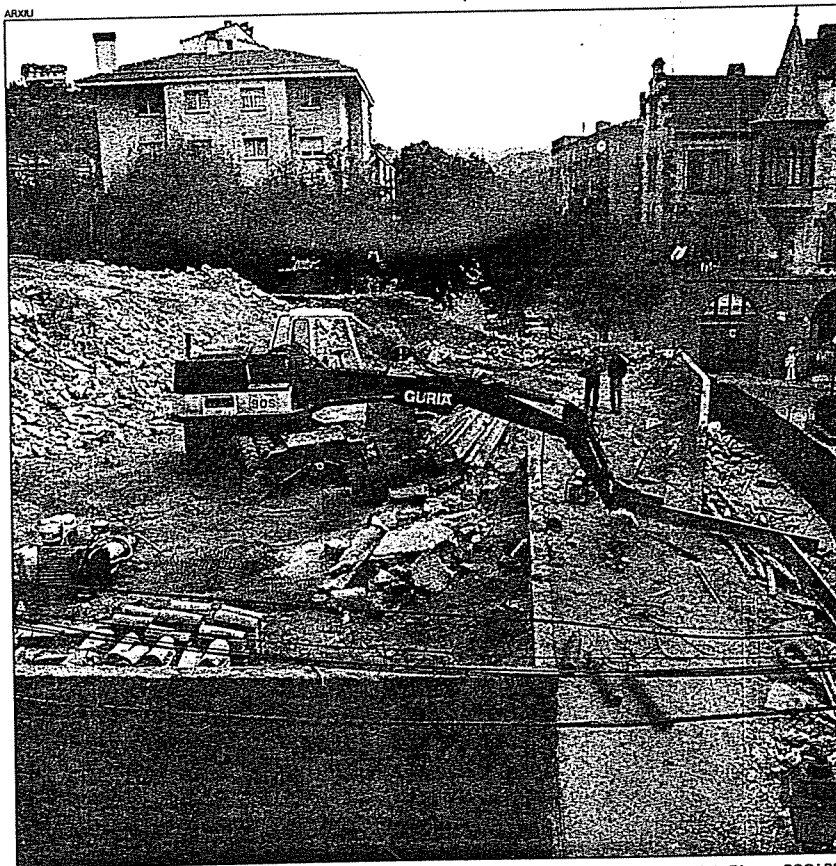
JAUME RIBÓ
Solsona

A Solsona, CiU ha disposat durant la legislatura que ara s'esgota d'un amplíssim marge de maniobra, assentat sobre la majoria absoluta obtinguda en les últimes municipals i fortificat gràcies al pacte de govern amb ERC. Malgrat tot, els tres partits de l'oposició, Fòrum, PSC i PP, sense arribar a fer un front comú contra CiU i ERC, han intentat canalitzar les reivindicacions dels sectors socials descontents amb la gestió municipal mitjançant accions concretes que han obtingut un notable ressò mediàtic i un escàs èxit polític.

CiU ha mimat les polítiques de captació de noves empreses i ha aconseguit captar noves inversions per als polígons industrials de la ciutat. Aquests polígons s'han reparcel·lat per satisfer la demanda dels petits tallers i ha urbanitzat, després de 30 anys, el polígon Pronisa. Tot plegat ha contribuït a fer del Solsonès una comarca amb un dels índexs d'atur més baixos de Catalunya.

S'han creat noves infraestructures i serveis, com el tanatori i la cambra mortuòria, i s'han rehabilitat espais històrics com el parc de la Mare de la Font, la font de la Mina i la sala gòtica de ca l'Aguiar. S'ha privatitzat el servei de recollida d'escombraries i s'ha situat l'enderrocament de Solsona per sota del 10 %. Tanmateix, queden pendent de solució la congestió del pavelló municipal, la urbanització de la zona de can Geli i la construcció de la biblioteca pública.

L'equip de govern, però, s'ha trobat amb dos esculls importants, en els quals l'oposició s'ha mostrat realment combativa. L'un és l'enderroc de l'edifici dels Escolapis, i l'altre és l'oferta educativa, tant pública com pri-

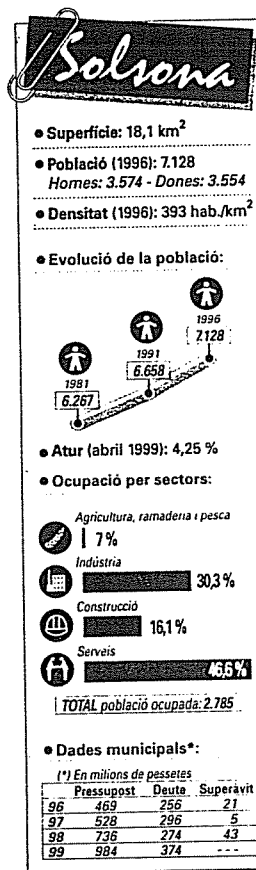

Enderroc dels Escolapis. L'equip de govern no va variar el seu plantejament, tot i l'oposició frontal de Fòrum, PSC i PP

va. L'alcalde, Ramon Llumà, defensa amb especial convenciment l'operació que ha permès edificar el nou teatre al solar on hi havia els Escolapis. Llumà afirma que, en canvi del solar, on l'empresa constructora del nou teatre podrà fer pisos, i gràcies a la subvenció que s'espera rebre de la Generalitat, el nou teatre sortirà pràcticament gratuït a l'Ajuntament. De retruc, els diners obtinguts del solar on hi havia els Escolapis han servit per comprar els controvertits terrenys de can Viladot, que aquest any ja han acollit la Fira de Sant Isidre i on el consistori té previst construir-hi una sala polivalent. En un principi units, Fòrum, PSC i PP es van oposar frontalment a l'enderroc dels Escolapis, impulsant campanyes de recollida de signatures i mobilitzacions populars, campanyes en què més tard el PP no es va voler implicar. Res d'això no va alterar la decisió de l'equip de govern.

La reforma del col·legi públic

Setelsis s'ha continuat ajornant, i de moment només es compta amb la partida pressupostària que la Generalitat ha destinat per a l'elaboració del projecte. El conflicte de l'escola Bressol, que tanca aquest any per problemes econòmics, continua candent. Les mobilitzacions de les associacions de pares, les interpellacions dels grups de l'oposició, i especialment del Fòrum, que no amaga el seu paper mediador però rebutja les acusacions d'instrumentalitzar el problema amb finalitats polítiques, només han aconseguit que l'Ajuntament es comprometí a tenir acabada una nova llar d'infants per al curs 2000-2001 i mantingui l'actual subvenció que, juntament amb el Consell Comarcal, destina a aquest centre privat. De cara al curs que ve, ni l'opció que els actuals responsables de la Bressol continuïn fent-se càrrec de l'escola, ni l'opció de l'Ajuntament de muntar una guarderia provisional no semblen de moment gaire fermes.

LA TORNA

El treball silenciós d'ERC

ERC ha ocupat les regidories de Governació i Medi Ambient, des de les quals ha pogut fer una feina poc agrada però que s'ha demostrat eficaç, només pertorbada per la desconfiança inicial al voltant del desplegament dels Mossos d'Esquadra.

El regidor de Governació, Xavier Jounou, ha treballat sobretot per la reordenació del trànsit al nucli antic, establint carrers de direcció única i allunyant els vehicles del centre històric mitjançant la creació de zones d'aparcament fora de les muralles. Igualment, ha assumit la regulació de les funcions dels Mossos i la Policia Local, i ha defensat

el conveni que possibilita els Mossos sancionar infraccions greus dins el nucli urbà de Solsona. Jounou, però, ha destacat per haver fet seva la causa dels Mossos d'Esquadra, esforçant-se per allunyar les reticències inicials de molts sectors de la població solsonina, que temien per una presència excessiva de les forces de seguretat a la ciutat, decebudes per l'actuació de la policia autonòmica durant els focs del 98.

També, des de la regidoria de Medi Ambient s'ha impulsat el servei de recollida selectiva de residus amb la construcció i posada en funcionament de la deixalleria.

SOLSONÈS

Solsona preveu estrenar el nou teatre dels Escolapis la propera primavera

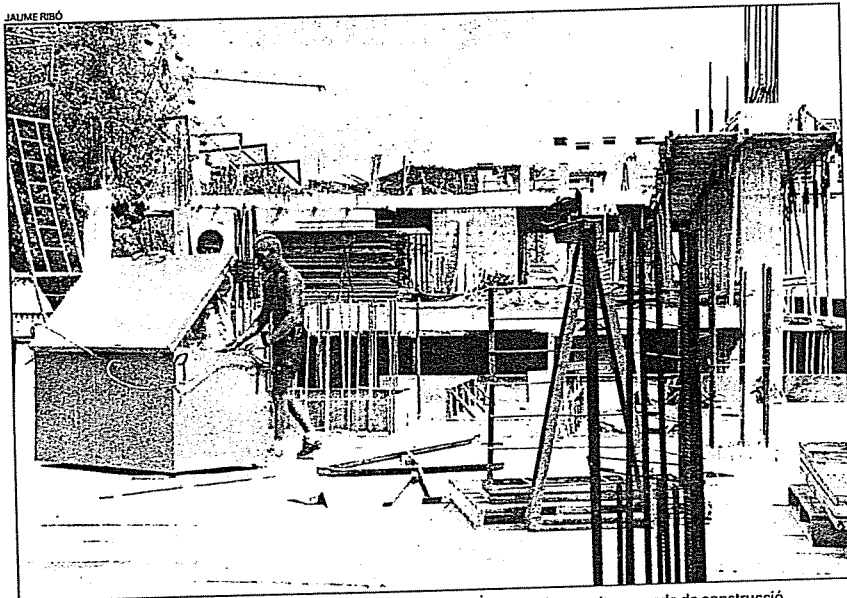
J. R.
Solsona

Solsona podrà estrenar el nou teatre que s'està construint al solar on hi havia l'edifici dels Escolapis la primavera vinent. El bon ritme de les obres fa preveure que l'estructura exterior de l'edifici estigui acabada aquest octubre, i des de l'Ajuntament ja es pensa en poder celebrar-hi els pastorets de l'any que ve.

Un cop s'hagi enllestit la carcassa de l'edifici, que ja està en una fase avançada de construcció, sortirà a concurs públic l'adjudicació de les obres de condicionament de l'espai interior, que, segons ha explicat el regidor de Cultura del consistori solsoní, Romà Salas, «si no es retarden els tràmits necessaris, podrien estar acabades a la primavera».

El nou teatre tindrà una capacitat de 350 butaques, lleugerament inferior al que es preveia inicialment ja que s'hi ha habilitat els accessos i quatre seients especials per als minusvàlids. L'escenari tindrà uns 72 metres quadrats i, en total, la planta que ocuparà el teatre en tindrà uns 600.

Per poder iniciar ràpidament les obres de la carcassa, l'Ajuntament hi va destinar 80 milions del pressupost municipal. Per equipar i habilitar tota la planta on anirà el teatre, el consistori solsoní espera rebre una subvenció de la Generalitat, que podria oscil·lar entre els 90 i els 100 milions de pessetes. Salas ha explicat que el setembre sabran oficialment si reben o no la subvenció, però tant ell com l'alcalde de Solsona, Ramon Llumà, han expressat en diverses ocasions

Estat actual de les obres del nou teatre. L'estructura exterior ja està en una fase molt avançada de construcció

que compten amb aquests diners, que els permetrien pagar quasi la meitat del cost de construcció del teatre.

Tot i que per l'estat actual de les obres encara no es pot apreciar, l'Ajuntament ha exigít a l'empresa constructora Ensecar que respecti les línies arquitectòniques del nucli antic i mantingui alguns dels elements singulars de l'antic edifici dels Escolapis, com la pedra de la planta baixa, l'arcada de la façana del carrer de Sant Pau, el cancell i el campanar d'expansió de la teulada. A canvi de la construcció de l'edifici del teatre, l'Ajuntament va cedir

El nou teatre tindrà una capacitat de 250 butaques i disposarà d'accessos especials per als minusvàlids

a Ensecar el solar on hi havia els Escolapis, d'uns 1.500 metres quadrats. Una part d'aquesta superfície l'ocuparan les instal·lacions del teatre, mentre que la resta es destinarà a la construcció

de pisos.

El març d'aquest any, Ensecar va habilitar una sala de l'edifici Magèstic del Vall Calent perquè funcionés com a teatre provisional. Salas ha assegurat que aquest espai, amb capacitat per a 250 persones, fins ara ha estat «molt utilitzat», tot i que, segons el regidor de Cultura, té l'inconvenient que el sostre és massa baix i no serveix per fer-hi segons quin tipus d'actes.

Un cop s'hagi acabat el teatre dels Escolapis, el local on hi ha el teatre provisional tornarà a quedar a disposició de l'empresa constructora.

SOLSONÈS

Solsona aprova el projecte definitiu del teatre comarcal

J.R.
Solsona

L'Ajuntament de Solsona ha fet l'aprovació inicial del projecte definitiu del nou teatre comarcal, que s'està construint al solar on hi havia l'antic edifici dels Escolapis, amb els vots en contra del PSC i Fòrum. Passat el termini d'exposició pública, el consistori podrà adjudicar les obres de la segona fase del projecte, que dotaran l'edifici de tots els equipaments i serveis necessaris.

Segons el projecte aprovat, el nou teatre comarcal de Solsona tindrà una superfície total de 1.835 metres quadrats, 170 dels quals corresponen a l'escenari. Estarà equipat amb un modern equip de sonorització i tindrà un sistema de calefacció individualitzat per a cada butaca. La capacitat serà de 356 places, i el presupost total supera els 199 milions de pessetes. El projecte, que va rebre el suport dels grups municipals d'ERC i CiU, va recollir les crítiques dels regidors de Fòrum, PSC i PP. Aquest últim hi va votar a favor argumentant que era urgent tirar endavant les obres, però en va qüestionar durament alguns aspectes.

Concretament, el regidor del PP, Eliseu Ribalta, va afirmar que, «per la categoria d'una ciutat com Solsona, serà massa petit». En declaracions a Regió7, Ribalta ha dit que, «personalment, el projecte em sembla pensat amb els peus», ja que, segons ell, en lloc d'adaptar l'edificació dels pisos adjacents a les necessitats del teatre, s'ha hagut d'adaptar el teatre a l'espai que li han deixat els pisos. Així, esmenta com a exemple els dos pilars que hi haurà a la platea.

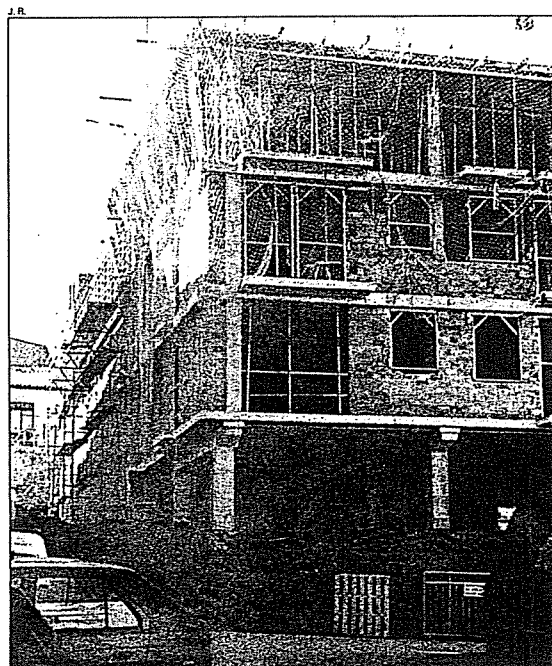
Coincidint amb Ribalta, la portaveu de Fòrum, Roser Fons, ha lamentat que un projecte que havia de servir per fer un teatre i alguns pisos al voltant s'ha convertit en «molts pisos i una mica de teatre». Fons també ha demanat als arquitectes municipals que valorin el cost de la primera fase de les obres, destinada a la construcció de l'estructura bàsica de l'edifici, ja que considera que és molt menor del que declara l'equip de govern. Igualment, la portaveu de Fòrum ha lamentat que s'hagi fet una «modificació substancial» del projecte, com és el canvi d'emplaçament de la zona de vestidors, que en principi s'havia de fer al soterrani i que ha quedat situada al costat del pati de butaques, sense haver passat per cap ple municipal.

Per la seva banda, el regidor del PSC, Joan Subirà, ha criticat que s'aprovi el projecte quan encara hi ha una resolució judicial pendent sobre la legalitat o la il·legalitat de l'enderroc de l'antic edifici dels Escolapis.

El regidor de Cultura de l'Ajuntament de Solsona, Romà Salas, ha explicat que preveu poder inaugurar el nou teatre la primavera de l'any vinent, i durant les properes setmanes mostrarà el projecte a tots els grups teatrals de la comarca. Salas ha defensat «l'absoluta legalitat» del projecte, i ha mostrat els informes favorables dels serveis tècnics del departament de Cultura i la conselleria de Governació de la Generalitat, que donen el vistiplau als equipaments i mesures de seguretat contra incendis que inclou. El regidor de Cultura ha declarat

que el canvi d'emplaçament de la zona de vestidors va ser proposat arran dels problemes provocats per la pedra que es va trobar al solar, que va impedir excavar a més profunditat. Igualment, assegura que el cost de la primera fase de les obres equival exactament al valor de la permuta que l'Ajuntament va fer amb el constructor: 94 milions.

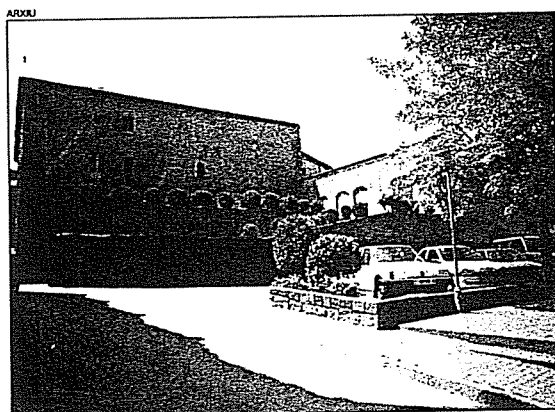
La segona fase de les obres servirà per posar en pràctica el projecte de sonorització, que mitjançant una anàlisi de la caixa acústica determina de quin material s'han de construir tots els elements arquitectònics interiors, com també el sistema elèctric, l'aire condicionat, de protecció contra el foc i de telefonia, la maquinària escènica, les alarmes, els sanitaris i el mobiliari.

Estat actual de les obres de l'edifici que acollirà el teatre. Costarà 199 milions

SOLSONÈS

Antic edifici dels Escolapis. L'Ajuntament el va enderrocar per fer-hi un teatre

Solsona pot rebre un 'premi' per maltractar el patrimoni

J. R.
Solsona

L'enderroc de l'edifici dels Escolapis de Solsona té tots els números per rebre avui un dels guardons «Admiració destruïda» que la xarxa SOS Monuments de Catalunya ha creat per difondre i denunciar actuacions que representen una agressió al patrimoni cultural català.

La primera convocatòria del guardó Admiracions —que també té el vessant «Admiració conservada», en reconeixement a les accions urbanístiques de salvaguarda del patrimoni històric— es fallarà aquesta nit al Centre de Cultura Contemporània de Barcelona, però SOS Monuments ja ha explicat que, en l'apartat d'agressions al patrimoni, una de les més representatives és l'enderroc de l'edifici dels Escolapis, que

competeix amb 21 candidates més, com l'enderroc del Museu Diocesà de Vic o la restauració del claustre de Sant Cugat.

El president de SOS Monuments, l'arquitecte Salvador Tarragó, ha avançat que l'enderroc dels Escolapis té moltes possibilitats de ser escollit «Admiració destruïda», perquè és «una cacicada» i perquè a l'agressió que representa la pèrdua del

monument s'hi ha d'afegir «l'actitud dictatorial de l'alcalde». SOS Monuments, una xarxa que agrupa 15 entitats defensores del patrimoni de tot Catalunya, considera que l'edifici dels Escolapis era «emblemàtic» per a Solsona i que una gran part del valor provenia de la importància que tenia en el seu entorn concret, ja que, segons els membres d'aquestes entitats, la capital del Solsonès va sobrada de monuments.

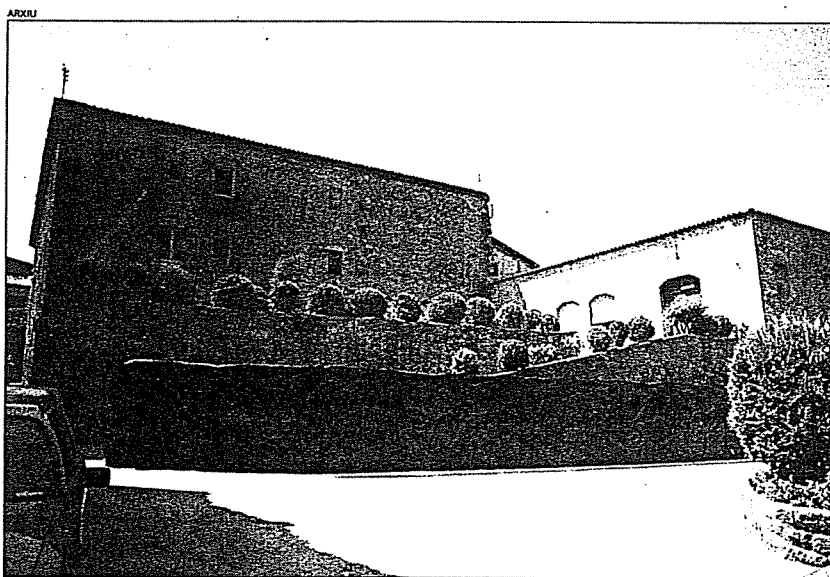
Tarragó ha destacat que la llista d'actuacions nominades podria ser molt més àmplia, però s'han recollit les més escandaloses. La iniciativa, segons ell, pretén convertir-se en un mitjà de sensibilització de l'opinió pública i respon a la reacció dels ciutadans «que ens trobem aïllats i impotents davant de la destrossa dels monuments».

Els arquitectes de Sos Monuments diuen que l'enderroc dels Escolapis és una agressió al patrimoni

INTERCOMARCAL

Solsona rep el primer 'premi' per haver destruït els Escolapis

Antic edifici dels Escolapis. El consistori el va enderrocar per construir-hi un teatre

JAUME RIBÓ
Solsona

Les previsions es van complir. L'enderrocament de l'antic edifici dels Escolapis de Solsona es va endur dissabte a la nit el primer premi Admiracions Destruïdes, creat per la xarxa Sos Monuments amb la intenció de denunciar actuacions urbanístiques que han representat una agressió contra el patrimoni cultural català. Segons han explicat els responsables de la iniciativa, l'enderrocament de l'edifici dels Escolapis, que formava part de l'antiga muralla de Solsona, encapçala la llista de les set agressions guardonades pel seu caràcter emblemàtic, ja que consideren

que l'Ajuntament de Solsona va ignorar totalment el valor de l'immoble dins del conjunt monumental del nucli històric de la ciutat i les manifestacions populars que el volien salvar. Sos Monuments també ha anunciat que enviarà el guardó a l'Ajuntament de Solsona, ja que cap responsable municipal va assistir a l'acte que es va celebrar dissabte.

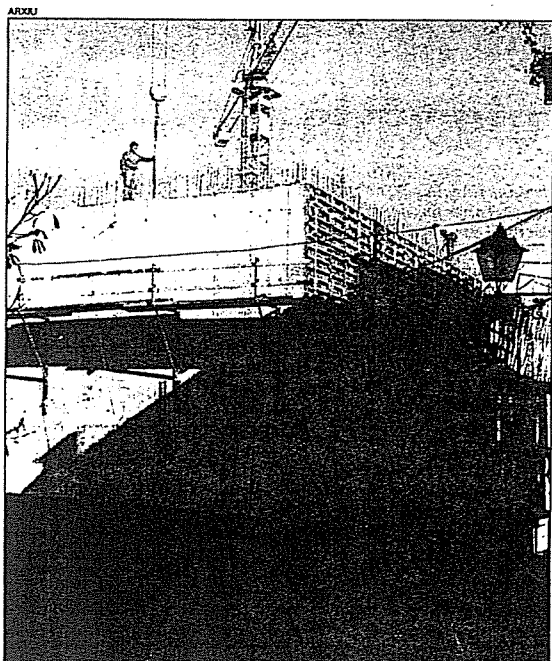
La resta d'Admiracions Destruïdes que van rebre un guardó van ser el trasllat de les restes de la basílica paleocristiana de Tarragona (traslladades per fer-hi un aparcament subterrani), l'enderrocament del mercat de Santa Caterina de Barcelona, l'ampliació del Museu Picasso (que va

significar la destrucció del Palau Mauri), la restauració de la coberta de la catedral de Tortosa, l'enderroc del Museu Diocesà de Vic i la destrucció del psiquiàtric abadalenc de Barcelona. Un 75 % de les admiracions nominades són obra de l'administració.

D'altra banda, l'entitat SosMonument també va premiar cinc admiracions per contribuir a salvaguardar el patrimoni. Els premis Admiracions Conservades van ser per la restauració del circ romà de Tarragona, la defensa de la integritat del fons del Museu Diocesà de Lleida, la restauració del mercat públic de Tortosa, El Punt diari de Girona i El Diari de Tarragona per la defensa del pa-

SOLSONÈS

Edifici del solar dels Escolapis. Fons creu que els pisos s'han menjat el teatre

Fòrum diu que el nou teatre de Solsona queda «mutilat»

J. R. Solsona

L'enderroc de l'antic edifici dels Escolapis de Solsona encara porta cua. Amb el projecte del nou teatre comarcal definitivament aprovat, i a punt de contractar la segona fase de les obres, l'Ajuntament continua rebent les crítiques de Fòrum i el PSC, que l'acusen d'haver permès que el nou teatre tingui una sala «mutilada, esquistada i subsidiària» del bloc de pisos que l'envolta.

L'equip de govern de CiU, que juntament amb ERC va impulsar el projecte del nou teatre, ha desestimat tres al·legacions presentades per Fòrum, que demanaven l'aturada de les obres amb caràcter d'urgència i la redefinició del projecte per augmentar l'alçada de la sala i eliminar les

«invasions» de l'espai destinat al teatre públic. Per la seva banda, la portaveu de Fòrum, Roser Fons, ha criticat l'equip de govern per deixar que «els interessos públics dels ciutadans de Solsona vagin sempre al darrere dels interessos econòmics de particulars».

Les al·legacions de Fòrum parteixen de la constatació que les bases de la permuta que va fer l'Ajuntament entre el solar de propietat pública on hi havia l'antic edifici dels Escolapis a canvi de la carcassa del nou recinte destinat al teatre no diuen res sobre la qualitat arquitectònica que ha de tenir el recinte. Això ha provocat, segons Fons, que la secció de la sala de butaques tingui una alçada mínima, amb la finalitat de no comprometre el màxim aprofitament

per l'edificació privada, i que a tot el llarg d'aquesta sala hi aparegui un quicxal de 3x1,87 metres que serveix per ventilar els habitatges de la primera planta i redueix l'espai destinat al públic.

Fòrum també ha demanat que l'Ajuntament de Solsona encarregui a una empresa fiable la taxació del valor dels dos béns que conformen la permuta —sòl edificable i estructura construïda—, amb la finalitat de certificar la bondat dels termes econòmics de l'operació i comprovar si el valor del sòl és equivalent al cost de la construcció d'acord amb els preus vigents.

L'alcalde, Ramon Llumà, ja ha replicat que la Generalitat supedita les seves subvencions al compliment d'una sèrie de requisits sobre les mides i el disseny del teatre.

SOLSONÈS

Demanen la catalogació del patrimoni històric solsoní per poder-lo protegir

J. R. Solsona

Els membres de la plataforma ciutadana que va impulsar les mobilitzacions per intentar salvar l'antic edifici dels Escolapis de Solsona han anunciat que tornaran a demanar a l'Ajuntament que catalogui tot el patrimoni artístic i arquitectònic de la ciutat, amb la intenció de protegir-lo contra possibles abusos urbanístics.

El portaveu de la plataforma, Marcel·li Corominas, considera que l'Ajuntament ha d'inventariar tots els edificis de la ciutat que tenen valor històric i cultural que actualment es troben en una situació «d'absoluta indefensió», per evitar casos com «la vergonya col·lectiva que va significar l'enderroc dels Escolapis».

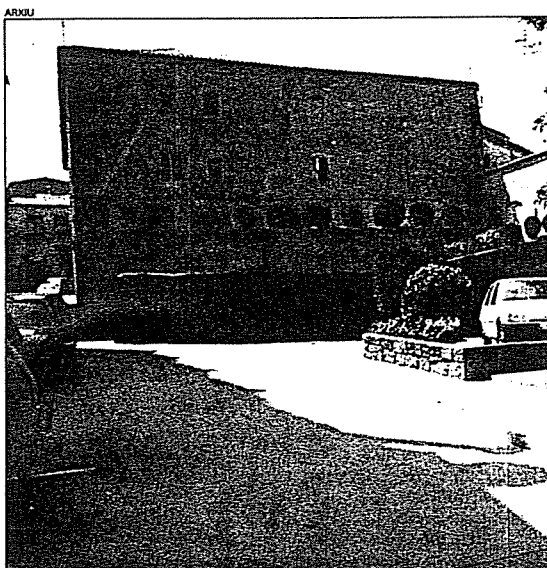
Corominas ha explicat que la proposta ja té el suport de Fòrum i el PSC, i es plantejarà pròximament a ERC i al PP. Per la seva banda, l'alcalde de Solsona, Ramon Llumà, ha declarat que està disposat a parlar-ne si sorgeix per voluntat popular i no és instrumentalitzada per interessos polítics partidistes.

Corominas ha acusat Llumà de negar-se reiteradament a aprovar una proposta de catalo-

gació del patrimoni solsoní, i ha denunciat que tots els elements arquitectònics, excepte la catedral, el Palau Episcopal i les muralles, estan desprotegits. El portaveu de la plataforma Salvem els Escolapis ha assegurat que la pervivència del patrimoni històric de la ciutat, amb edificis com cal Cabanes, l'hotel modernista Sant Roc, el mateix ajuntament i el palau Llobera —seu del Consell Comarcal—, depèn exclusivament de les decisions de l'Ajuntament de Solsona, que, segons Corominas, és l'única administració competent en aquesta matèria.

Corominas també ha dit que Llumà no podia tenir cap informe de la Generalitat favorable a l'enderroc dels Escolapis, perquè «l'única institució que podia fer aquest informe era el mateix Ajuntament de Solsona, i Llumà, com a alcalde, s'ha negat sempre a fer-lo». En lloc d'això, el portaveu de Salvem els Escolapis ha afirmat que la conselleria de Cultura de la Generalitat va declarar els Escolapis edifici d'interès històric i monumental local, però qui té competències per actuar en la protecció del patrimoni són els ajuntaments.

Llumà, per la seva banda, ha

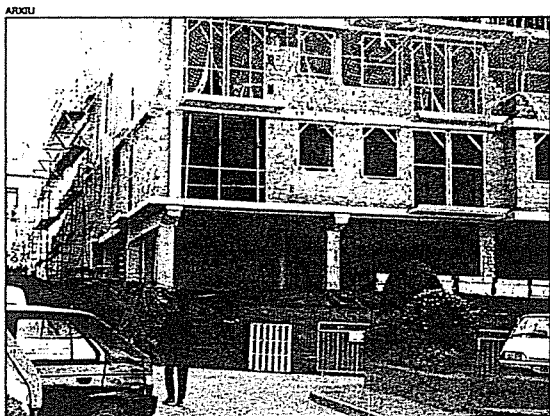
Edifici dels Escolapis. Llumà diu que la Generalitat en va autoritzar l'enderroc

replicat que l'Ajuntament té unes normes que protegeixen el nucli antic de la ciutat, però no descarta fer un inventari del patrimoni cultural «si hi ha un interès natural, del poble». L'alcalde, però, considera que fins ara aquesta

qüestió ha estat plantejada amb interessos polítics. En al·lusió a l'enderroc dels Escolapis, Llumà ha explicat que l'Ajuntament va demanar a la Generalitat si es podia enderrocar, «i es va fer el que la llei ens obliga a fer».

SOLSONÈS

Edifici dels Escolapis. SOS Monuments creu que despersonalitza la plaça

SOS Monuments lamenta el desordre urbanístic de Solsona

J. R.
Solsona

La delegació de SOS Monuments que aquest dissabte va visitar Solsona va lamentar «la desnaturalització, la despersonalització i el desordre» de les actuacions urbanístiques que s'estan duent a terme al nucli antic d'aquesta ciutat.

Els membres d'aquesta xarxa d'entitats, dedicada a promoure

actuacions destinades a la defensa del patrimoni arquitectònic i monumental català, consideren que, sumant les intervencions puntuals que es fan als diferents indrets del nucli històric de Solsona, s'obté una visió de conjunt «desastrosa i despersonalitzada», que pot acabar fent semblar aquesta població a «una barriada de qualsevol altra ciutat».

El president de SOS Monu-

ments, Salvador Tarragó, ha explicat que el nou edifici que s'està construint al solar on hi havia els Escolapis capgira totalment l'organització de l'espai de la plaça de Sant Roc, perquè impedeix la visió de l'hotel modernista que hi ha a l'altra banda i trenca l'alineació del carrer de Sant Miquel Petit. A més a més, segons Tarragó, aquest bloc de pisos «anodí i sense personalitat» ha creat un precedent, que ha estat seguit en altres punts del nucli antic, en què els edificis antics han estat enderrocats i substituïts per «estructures de formigó sense gens d'integració al paisatge, que tant en pots trobar a Guatemala com a Moçambic».

El president de SOS Monuments critica que l'antiga arquitectura de pedra, que encaixava perfectament amb l'entorn, es vagi substituint pels voladissos, les obertures, els materials i els volums dels edificis nous, cosa que provoca, com en el cas dels Escolapis, «un contrast tan fora de lloc que distorsiona totalment l'ambient dels carrers i els espais de la ciutat».

Tarragó considera que, si Solsona continua per aquest camí, s'acabarà convertint en una ciutat sense personalitat i hipotecarà les seves potencialitats turístiques, perquè el turisme, segons Tarragó, depèn de l'aprofitament «d'aquest caràcter integrador del passat i el present».

Els representants de SOS Monuments van lliurar el guardó Admiració Destruida al regidor de Cultura de l'Ajuntament solsoní, Romà Salas, com a mostra de desaprovació de l'enderroc de l'edifici dels Escolapis.

Les reformes en una desena d'edificis canvien la cara del nucli antic de Solsona

JAUME RIBÓ
Solsona

El nucli antic de Solsona està en plena efervescència urbanística. Reformes, enderrocs i noves construccions estan canviant la fesonomia del centre històric, i han obert un intens debat sobre el model de ciutat que volen els solsonins. Ara mateix hi ha una desena d'edificis en obres al nucli històric. Alguns, com el dels Escolapis o de davant de cal Feu, s'han alçat de nou després d'enderrocar les construccions antigues que ocupaven els solars. Altres, com el de la plaça de l'Església, s'estan reformant, procurant preservar la seva personalitat, i altres, com el de la plaça Major, encara estan esperant els permisos municipals.

L'alçada d'algunes de les noves edificacions, i també la seva estructura, els materials amb què es construeixen i les modificacions que han comportat en els carrers del seu entorn han fet sospitar els partits de l'oposició, principalment el PSC i Fòrum, que han criticat la manca de previsió amb què consideren que actua l'equip de govern.

La portaveu de Fòrum, Roser Fons, considera que «el problema és que no s'ha pensat mai com ha de ser el nucli antic, no s'ha fet mai una política de protecció i hi ha una arbitrarietat absoluta». Fons aposta per elaborar un pla general d'ordenació urbana, que inclogui un pla específic per al conjunt històric. En referència a les alçades dels edificis, Fons afirma que «si els tècnics ens diuen que s'ajusten a les normes, ens ho hem de creure, però llavors potser hem de revisar les normes».

Contràriament, l'alcalde, Ramon Llumà, assegura que totes les reformes i els edificis que s'estan construint a la ciutat són absolutament legals i compleixen les normes subsidiàries de planejament. «*Vam fer unes normes subsidiàries, van ser a exposició pública, tothom hi va dir la seva i ara és el que tenim*», ha declarat Llumà.

L'alcalde assegura que abans de

LA TORNA

Els Escolapis va destapar la polèmica

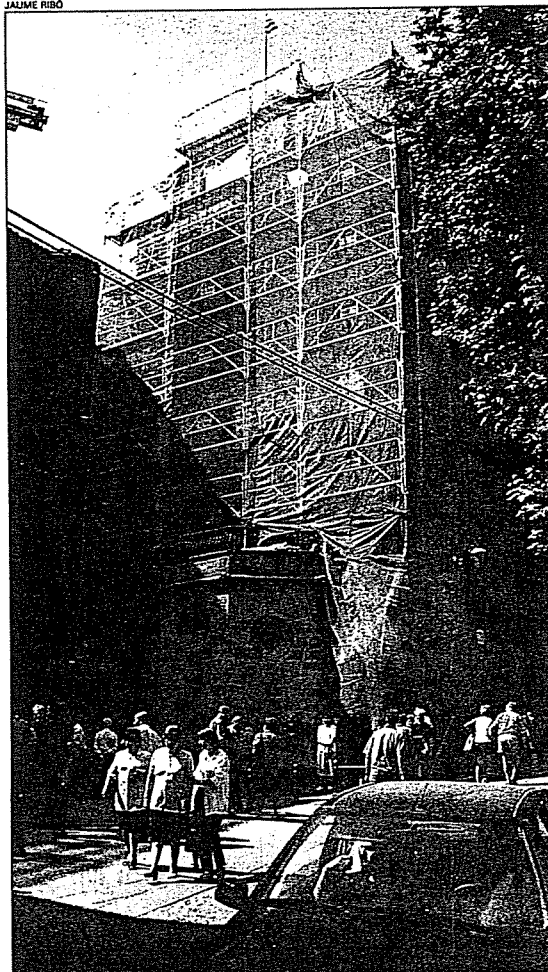
El debat ciutadà sobre l'urbanisme a Solsona ve de lluny, però l'enderroc de l'antic edifici dels Escolapis per construir-hi un bloc de pisos i el nou teatre municipal va ser un dels principals focus de la polèmica.

L'alcalde, Ramon Llumà, sempre ha assegurat que les crítiques a l'actuació municipal en aquest solar, a l'hora de la veritat, van ser molt minoritàries i van tenir una clara intencionalitat política.

Malgrat tot, l'operació urbanística que va permetre a l'Ajuntament construir un teatre de 350 places a canvi del solar on s'està edificant un bloc de pisos ha estat qüestionada per diversos sectors. A més del PSC, que ha portat l'Ajuntament als tribunals per l'enderroc dels Escolapis, i de les al·legacions i les denúncies reiterades formulades pel grup Fòrum, responsables de la xarxa SOS Monuments i, recentment, fins i tot, representants de l'església han expressat públicament els seus dubtes sobre aquesta operació.

redactar les normes subsidiàries, a Solsona es construïa anàrquicament, amb blocs de cinc o sis pisos d'alçada, i la seva tasca va permetre reduir l'alçada màxima a quatre pisos més la planta baixa. Llumà reconeix que les normes subsidiàries es poden revisar, i assegura que ja s'ha iniciat el procés per fer-ho, però dubta que els canvis afectin «l'aspecte constructiu».

JAUME RIBÓ

Un edifici en construcció. El nucli antic està en obres

L'alcalde afirma que els responsables d'urbanisme de la Generalitat li recomanen continuar treballant amb les actuals normes subsidiàries, i si els futurs alcaldes ho veuen convenient, ja faran un pla general d'ordenació urbana. Llumà ha recordat que fa uns 15 anys que l'Ajuntament ajuda els propietaris del nucli antic a reformar els edificis, eximint-los de pagar l'impost muni-

cipal per aquest concepte. També ha reconegut que catalogar el conjunt monumental del nucli antic com a bé cultural d'interès nacional «podria ser una bona idea», però amb la normativa actual «també fem el que cal, i urbanisme ens dona el vistiplau». A més, segons ell, les crítiques de l'oposició són demagògiques, ja que «el que fem pot agradar o no, però ho fem d'acord amb la normativa».

Des d'ahir, Solsona ja torna a tenir teatre

La construcció del nou equipament ha anat envoltada de polèmica des del primer dia

El nou teatre de Solsona, amb capacitat per a 365 persones, ha costat 220 milions. S'ha edificat al solar on hi havia l'antic edifici dels Escolapis, i la seva gestació ha estat motiu d'una intensa controvèrsia

JAUME RIBÓ
Solsona

El conseller de Cultura de la Generalitat, Jordi Vilajoana, va inaugurar ahir al vespre el nou teatre de Solsona, una obra esperada durant molts anys però envoltada de polèmica des del primer dia. Després de la intensa lluita contra el temps dels operaris, que durant les últimes setmanes han treballat intensament per deixar-lo a punt, els solsonins van poder seure per primera vegada a les seves 365 butaques.

Tant l'alcalde de Solsona, Ramon Llumà, com Jordi Vilajoana van destacar la qualitat de la instal·lació i la seva importància a l'hora de potenciar la vitalitat cultural de la ciutat, i van defensar el sistema emprat per finançar els 220 milions que ha costat construir-lo i equipar-lo, però no van eludir la controvèrsia que ha generat la construcció del nou teatre. La portaveu del grup municipal Fòrum va lliurar al conseller de Cultura un «recordatori de greuges» que repassa el procés que va des de l'enderroc de l'antic edifici dels Escolapis, que ocupava el solar on s'ha edificat el nou teatre, fins als darrers problemes urbanístics que ha generat aquest equipament. Després de rebre Vilajoana i lliurar-li el document, els regidors de Fòrum van marxar sense assistir a l'acte

d'inauguració.

El conseller de Cultura es va comprometre a respondre el memorial de greuges de Fòrum, que acabava qüestionant el concepte de cultura que defensa la Generalitat. Vilajoana va declarar que «tots els grans projectes poden ser discutibles, però la realitat és que Solsona, per la seva importància històrica i la seva tradició cultural, es mereixia tenir una infraestructura d'aquestes característiques, que era una vella aspiració de tot hom».

Pel que fa al sistema de finançament emprat —una permuta dels terrenys a canvi de la carcassa, entre l'Ajuntament i el constructor, i una subvenció del departament de Cultura per la via d'un crèdit—. Vilajoana va afirmar que «és important que l'Ajuntament hagi aplicat una gran imaginació per tenir aquesta instal·lació a un cost molt baix». A més, va assegurar que el procediment d'atorgar una subvenció a través d'un crèdit «no s'aplica només en aquest cas, sinó en altres», ja que segons ell, és una manera d'aconseguir diners per a infraestructures culturals que d'una altra manera difícilment es podrien obtenir. Llumà va explicar que, per la seva bona acústica, el nou teatre també servirà d'auditori, i va celebrar poder distingir, entre les veus de l'Orfeó Nova Solsona,

JAUME RIBÓ

Llumà i Vilajoana amb els arquitectes del teatre. Està equipat amb els serveis i les instal·lacions més modernes

que va participar en l'acte d'inauguració, «la a i la e que fan els solsonins». L'alcalde va recordar que la ciutat estava mancada des de feia anys d'una infraestructura d'aquestes característiques, i va afirmar que «la vella utopia de disposar d'un teatre a Solsona ha esdevingut una realitat». Llumà, però, també va reconèixer que el procés de gestació d'aquest equipament ha estat difícil, i «el llarg

camí que s'ha hagut de recórrer ha estat ple d'entrebancs, de decisions que han estat polèmiques, però a qui governa toca decidir, encertadament o no, i la història ja ho dirà».

El teatre està equipat amb un modern sistema d'aire condicionat i calefacció individualitzat per a cada butaca, disposa d'un grup electrogen propi, focus i un complet sistema de sonorització,

dos vestidors col·lectius, dos d'individuais i els lavabos. L'escenari té una boca de 9 metres, però fa 17 metres d'amplada per 10 de fondària i 15 d'altura. Des que va desaparèixer el vell cinema Espanya, a Solsona no hi havia cap sala preparada per acollir espectacles teatrals, i l'encarregat d'obrir l'acte d'inauguració, Ramon Gualdo, va ser el mateix que va acomiadar el cine Espanya.

Celso

El setmanari informatiu
del Solsonès

Núm. 38 - Del 31-12-97 al 8-1-98
200 pta.

**Edició
especial
amb l'índex
de totes les
publicacions
de Celsona
de l'any 1997
i els millors
acudits del
Mia**

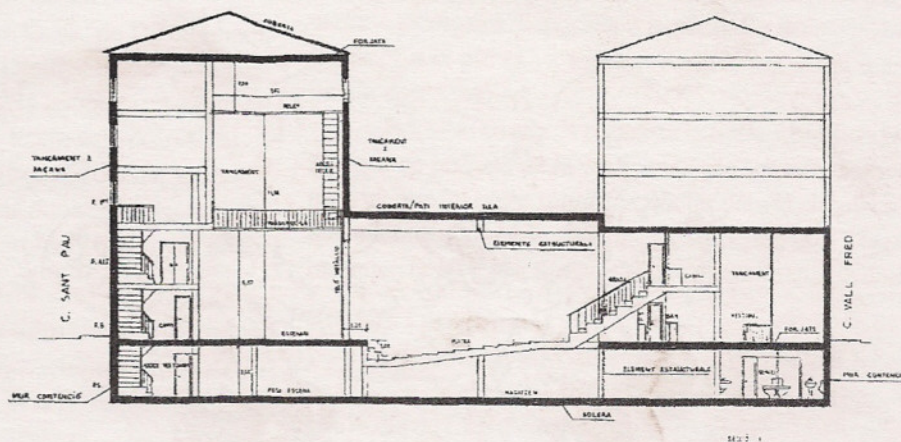
*Bon any
nou*

ENTREVISTA

**al metge
CASSERRES**

Una vida dedicada
als altres

**El Teatre, una realitat cada
dia més clara**

Presentació del projecte de sala polivalent
que es realitzarà a l'edifici dels escolapis

RÀNQUING - TOP TEN

(2ue són els 10 primers)

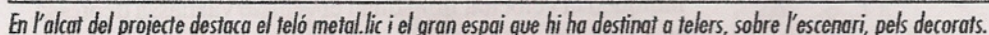
**+ Butlleta de
participació**

<http://www.elsolsones.com>

CELSONA - 1 -

només s'ha de fer càrrec de l'estructura, el que en els dibuixos està marcat en negre i la distribució interior encara no està aprovada definitivament. En un principi a la sala, a més de teatre s'hi podran fer presentacions, actes lúdics, conferències, concerts...

Les obligacions estan recollides en un munt de folis, on s'especifica el que s'haurà de construir i els terminis de l'obra que es fixen en cinc anys per tenir-ho tot acabat tot i que l'estructura del teatre o "sala polivalent" s'ha d'entregar durant el primer trimestre de l'any 1999.

En el concurs públic, s'hi pot presentar els promotors que cosiderin que poden fer-se càrrec de l'execució de l'obra, i a l'adjudicació es tindrà en compte una sèrie de condicions, en les que destaca la cessió d'un local d'uns 400 m2 a disposició de l'Ajuntament per fer-lo servir de sala polivalent mentre durin les obres.

El constructor s'ha de fer càrrec de totes les despeses de l'enderroc de l'antic edifici, la construcció de les l'estructura principal del teatre i tots els tràmits administratius. A canvi, disposa del demés del terreny per contruir-hi habitatges. 4.644 m2 de sostre amb 3.744 m2 de sostre residencial i 900 m2 de locals en planta baixa. Els pàrquings també hi són previstos. En un principi només per al la gent que hi visqui.

És remarcable també, que el concurs és totalment obert a les millors que el constructor considera que pot oferir de més a més, i es tindran en compte a l'hora de triar l'empresa que farà el projecte.

"L'òrgan competent de la corporació efectuarà l'adjudicació definitiva del concurs sense atendre exclusiva-

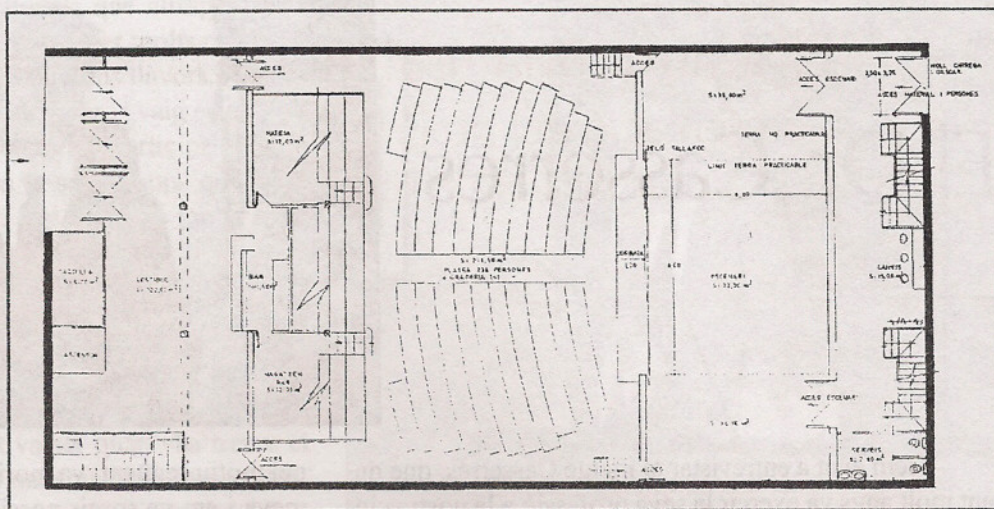
En aquest projecte, el constructor, com ja hem dit,

SOLSONA

ment a l'oferta econòmica.", condició lloable per a obtenir unes instal·lacions en condicions i en les que es valora més el conjunt definitiu que no pas el "preu" de tot el treball que hi hagi dedicat.

El termini de presentació de la documentació es clourà als vint-i-sis dies de la última publicació de l'anunci del concurs al DOGC (Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya) o al BOP (Butlletí Oficial de la Província).

Vista en planta del que es projecta per al nou teatre. Com diem encara no és definitiu, però partim de 375 places com a mínim. L'entrada serà pel Vall Fred.

CAP D'ANY Discoteca
GRAN SOL

Entrada: 2.000.-
 Anticipada: 1.800.- al Cantàbric

Creu Roja Joventut SOLSONA

El passat dia 27 de desembre, els voluntaris de Creu Roja Joventut de Solsona, amb la col·laboració de l'Agrupament Escolta Claret vàrem celebrar la festa de la campanya de recollida de joguines a l'escola de primària Arrels. Aquesta campanya, que es realitza cada any per aquestes dates, va destinada als nens que per Nadal no poden disposar de joguines.

Es van recollir moltes joguines gràcies a molts Solsonins que van aportar el seu granet de sorra en aquesta gran campanya promoguda a nivell estatal.

Una part de les joguines recollides aniran per alguns nens i nenes necessitats de Solsona, i la resta aniran a Creu Roja Joventut de Lleida, on seran repartides segons les necessitats.

Cal agrair la col·laboració desinteressada del

Forn de Sant Joan, Pastisseria Massana, Cal Jaumet del Forn, Pastisseria Camps i Fleca Cal Candi per haver-nos proporcionat coques amb les quals vàrem donar de berenar a tots els nens assistents.

També hem d'agrair a Grup Metal·lúrgic del Solsonès i Pintures Benigno Alcàzar per col·laborar amb materials diversos, així com a l'escola Arrels per deixar-nos el gimnàs, i a l'Agrupament Escolta Claret per la col·laboració en l'embalatge i repartiment de les joguines.

A tots aquests i als voluntaris anònims que hi han treballat, ja que sense ells no hagués estat possible, tot esperant la seva col·laboració per a pròximes campanyes,

Moltes Gràcies!

SALVEM "ELS ESCOLAPIS"!

El govern municipal de CiU-ERC i l'Ajuntament de Solsona ha endegat un procés de desafectació de l'ús públic que venia tenint l'edifici anomenat "Els Escolapis"; una requalificació urbanística de tota la illa del centre històric que és de propietat pública i que delimiten els carrers Escolapis, Sant Pau, Pl. Sant Roc i del Fred; i alhora ha convocat un consell públic per permutar la totalitat de l'illa ja requalificada, per un local a on, diuen, fer-hi el Teatre Comarcal.

Aparentment en aquest procés es planteja una operació de venda del patrimoni municipal amb una finalitat lloable: iniciar definitivament les obres del Teatre.

Si un s'entreté a analitzar a fons tots els factors que intervenen en aquesta operació però es comença adonar de que les aparences amaguen una realitat gens lloable: el que el govern de CiU-ERC està disposat a fer és destruir 225 anys d'història amb menys de sis mesos, el temps de tramitar amb caràcter d'URGÈNCIA l'enderroc i venda dels Escolapis, a un preu irrisori, i amb un procediment de dubtosa legalitat, negligent i aparentment dirigit a justificar el lliurament de l'obra a l'empresari apadrinat pel propi alcalde i tot l'equip de govern.

Aquest afortunat empresari solsoní ha sabut convèncer a tot un Govern de la ciutat de Solsona perquè li vinguin a pagar 30 milions el que sap molt bé que val menys de 65 milions. Ha estat brillant en el seu paper. Qui no han sabut està a l'alçada del que cap esperar d'uns bons gestors i no es mereix en absolut l'aprovació dels solsonins i solsonines són els regidors del govern municipal.

La manera com s'ha gestionat l'Els Escolapis és de per si impròpia d'una administració pública. Sorpren la incomprensible urgència de la seva tractació, tractant-se com és el cas de l'administració del patrimoni i els diners de TOTS ELS SOLSONINS i sorpren els resultats, clarament ruïnosa per les arques municipals. Però el que encara és més sorprenent i desconcertant és la manca d'escrips, la total insensibilitat històrica de la solució proposada pel propi govern municipal: destruir, enderrocar l'Els Escolapis.

Plan reivindicat en moltes ocasions respecte per la pròpia cultura, pels valors d'identitat d'aquesta, la defensa de Catalunya com a país, de la seva història

i del seu patrimoni cultural. De les boques dels regidors més significats del govern municipal de CiU-ERC i de la del seu cap Sr. Ramon Llumà han sortit molt cops arguments per reivindicar la defensa de la cultura i la llengua catalana. I ara volen enderrocar Els escolapis.... Però, es que la noblesa i la monumentalitat de l'arquitectura dels nostres edificis centenaris no són també part irrenunciable de la nostra cultura? Es que ningú els ha explicat que l'arquitectura també és un llenguatge, que també es un suport tant explícit de la nostra història com les mateixes paraules? A on s'han quedat ara aquells dissenys de defensa de Catalunya i del seu patrimoni cultural? Que és per a ells l'edifici dels Escolapis? És tant sols un recurs per fer diners? Com poden decidir enderrocar un edifici tant emblemàtic per Solsona, tant monumental i amb tanta història com Els Escolapis!? Com poden destruir 225 anys de història sense pensar-s'ho dos cops!? Com poden proposar destruir una part tant important del Centre Històric i quedar-se tant amples!? Com poden acabar amb un patrimoni de TOTS ELS SOLSONINS tant important, per tantes raons ja esmentades, sense reflexionar-ho obertament amb transparència i amb claredat als ulls de TOTS ELS SOLSONINS!? Perquè s'ha publicat amb caràcter d'URGÈNCIA!, la desqualificació d'un bé de domini públic (DOG 30.1.98), la modificació de les normes subsidiàries i el concurs de permuta (DOG 28.1.98), en un procés en el que s'incompleixen totes les exigències legals que s'imposa a un Govern Municipal perquè prevalgui sempre l'interès

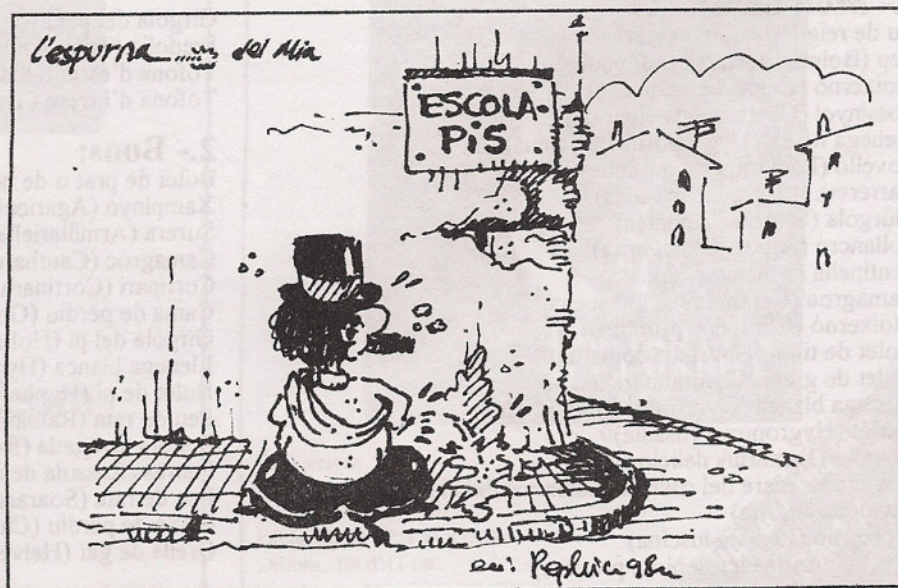
general per sobre d'altres interessos? Perquè tantes preses en malvendre Els Escolapis? Perquè la majoria dels solsonins no ho sap que es vol enderrocar els Escolapis? A on s'han quedat aquells principis de respecte pel Centre Històric i pel patrimoni monumental solsoní?!

El sistema polític que havia en aquest país quan es va construir Els Escolapis (1774) se l'anomenava Despotisme. Aleshores se'l qualificava d'il·lustrat, avui en podem dir despotisme democràtic, però ben segur que no il·lustrat!. I vull deixar ben clar que fins i tot crec que no hi ha malícia, ni vull creure que un enriquiment ocult per algú, senzillament ignorància, prepotència i menyspreu pel diàleg, per la transparència i pels valors culturals que, com els històrics, monumentals, urbanístics o tant sols testimonials no són quantificables en diners sinó que són valors d'un patrimoni arquitectònic col·lectiu que cap govern té dret a malbaratar, ni per una noble causa com és, sens dubte, construir un Teatre a Solsona.

Fer el Teatre, i una Sala Polivalent!, és pels solsonins i per Solsona una urgència que no es pot ajornar més. Però si construir aquest equipament cultural és una urgència, encara ho es més evitar la desaparició dels Escolapis. Salvar els Escolapis es una obligació moral i col·lectiva de TOTS ELS SOLSONINS. Forma part del paisatge de la nostra història, és un testimoni d'ella. Hi el volen destruir!

Salvem els Escolapis!.

Marcel·lí Corominas i Cots

El setmanari informatiu del Solsonès

Celso

Núm. 47 / Del 6-3-98 al 12-3-98

200 pta.

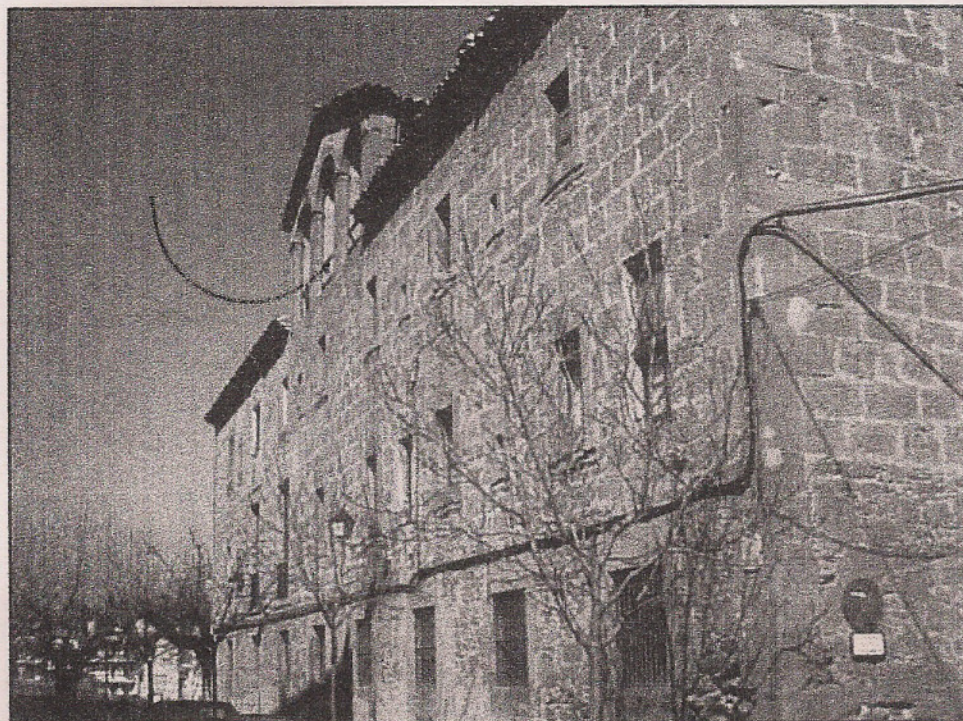
Han començat les
obres al Vall Calent

El Folch de Pinell

El Club BTT del
Solsonès ja és realitat

L'AJUNTAMENT es reafirma en la
decissió d'enderrocar els Escolapis

Entrevista a
PERE ESPINAL I VILA, UN
SOLSONÍ QUE ESTIMA SOLSONA

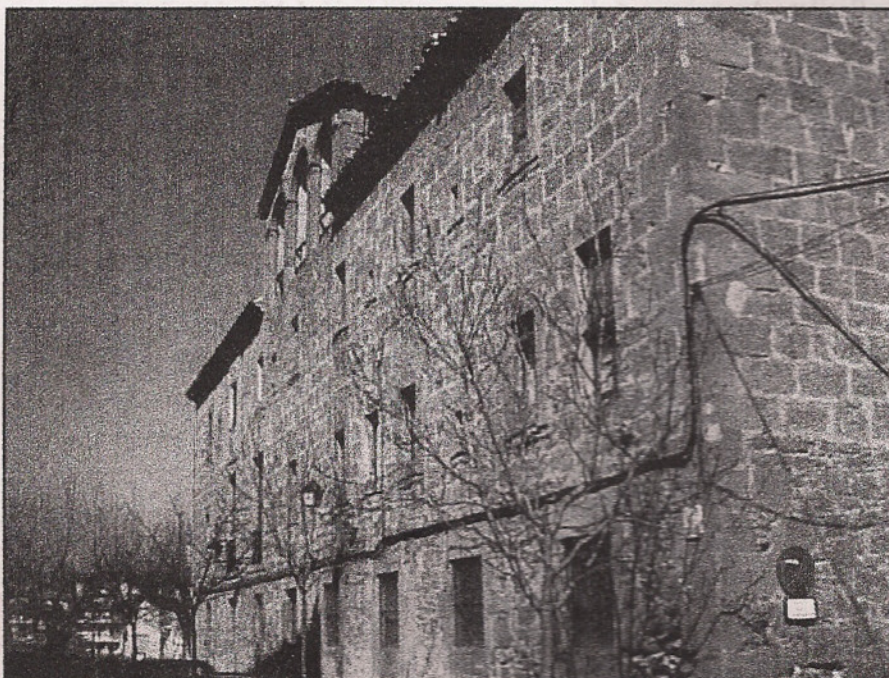
L'Espai Riallera
INAUGURA LA
LUDOTECA

riallera
Associació de
Lleure
i Dinamització
Sociocultural

AL CÈSAR, EL QUE ÉS DEL CÈSAR

No tinc per costum replicar els escrits de crítica de cap ciutadà de Solsona envers la nostra tasca de govern; si són fets des d'una vessant educada i respectuosa, hi tenen tot el dret. Ara bé, el que fa el senyor Marcel·lí Corominas en aquestes pàgines del setmanari *Celsona*, dins l'enunciat "Salvem els Escolapis", no té res a veure amb el que s'entén i se'n diu tasca d'oposició lleial, respectuosa i constructiva.

El senyor Corominas fa una crònica de pàgina negra, inventant-se el que li sembla, insinuant procediments il·legals, tràfic d'influències, insensibilitat sobre la nostra història, etc., amb el propòsit de fer creure que, els que ens toca la tasca de governar Solsona, som una colla de brètols, incults, i que fem les coses sense solta ni volta, intentant sempre (és el seu

estil) posar pals a la roda d'un projecte que aquest Ajuntament ha de portar endavant.

No pensem, des de la nostra posició, contestar amb els mateixos termes insultants que aquest senyor emprà en el seu escrit, ja que no és el nostre estil, però sí que volem deixar clar, per a tothom a qui pugui interessar, el que nosaltres, l'equip de govern, hem fet i estem fent per aconseguir un teatre i un auditori municipal modern i acollidor.

Primera puntualització.

L'edifici anomenat Escolapis s'està enderrocant sol, amb el perill que això suposa. Aquest edifici no té més valor patrimonial ni històric que, per posar un exemple, tenen altres cases del nostre nucli antic de la mateixa època i en les quals ja s'ha actuat,

canviant totalment la fisonomia i millorant el seu aspecte. Per exemple, ca l'Aguilar de la plaça Major (actuació a la qual, per cert, aquest senyor també es va oposar i la va criticar).

El valor que dona el Departament de Cultura de la Generalitat a l'edifici queda ben reflectit en l'informe que tenim a l'Ajuntament i que és obert a tothom.

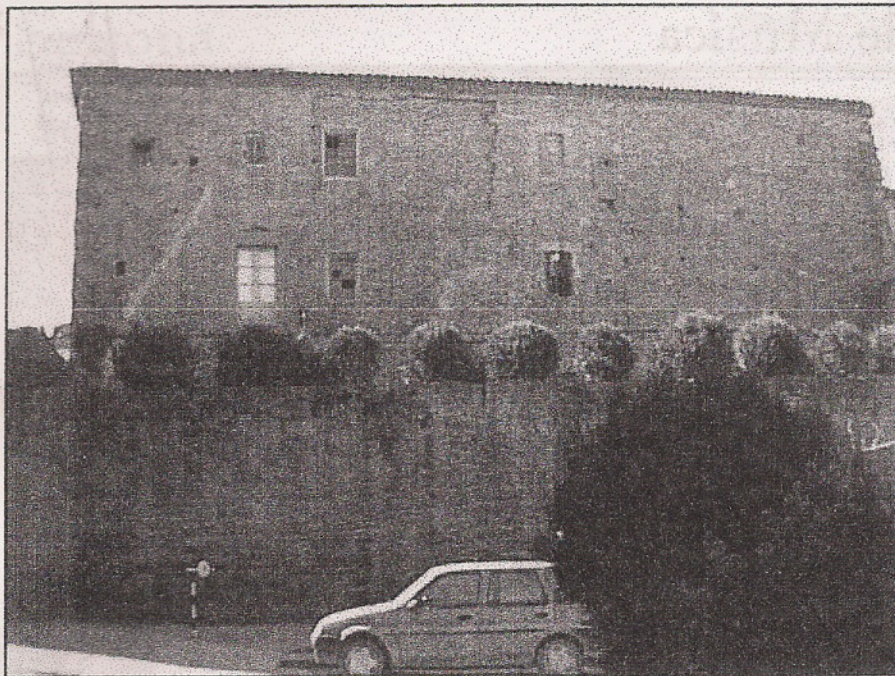
Segona. Tot i que l'edifici dels Escolapis té un interès relatiu, aquest Consistori, amb l'afany de poder-lo conservar, ha esgotat sempre totes les ocasions que ha pogut. Ja fa uns anys es va fer un avantprojecte on, enderrocant part de l'edifici i pignorant-ne una altra part, construint habitatges i equipaments d'una manera mixta, encabint-hi el que en aquells moments es considerava necessari, no es va poder anar més endavant perquè el resultat econòmic fou prohibitiu.

Quan vàrem recuperar el jutjat de Primera Instància, es va fer l'impossible perquè el Departament de Justícia hi construís el jutjat. Cediem el solar gratuïtament, però els tècnics de la conselleria ho van desestimar perquè l'estat ruïnós de l'edifici era un escull difícil de suportar econòmicament.

El Departament de Cultura de la Generalitat ens el va desestimar per ubicar-hi una biblioteca municipal adduint les mateixes raons.

Fa ben poc, la conselleria de Governació no va poder-nos complaure quan li vàrem fer la mateixa proposta de donació per encabir-hi la comissaria dels Mossos d'Esquadra.

L'estat de l'edifici i el conseqüent enderroc no entraven dins el seu pressupost.

Tot i que pensem que l'estructura en qüestió no té més valor sentimental que el que se li vulgui donar, tampoc se'ns pot acusar de no haver fet res per salvar-lo.

Agraeixo al senyor Marcel·lí el rampell de patriotisme que expressa en el seu escrit i del qual ens vol donar lliçons, però jo li preguntaria: on era aquest senyor i què feia quan fou regidor d'aquest Ajuntament? Perquè, quan presentàvem propostes en aquest sentit, ell les rebutjava sistemàticament votant en contra la majo-

ria de les vegades.

Tercera. Tots els tràmits efectuats fins ara són dins la més estricta legalitat i la urgència que tant esmenta ve manada i és lògica dins el temps del qual disposem en aquesta legislatura. El mateix Marcel·lí diu, i reproduixo la part del seu escrit on ho exposa, que "fer el teatre i una sala polivalent és pels solsonins i per Solsona una urgència que no es pot ajornar més", i això és el que fem i que estiguin tranquils els que pateixin pel paisatge perquè no l'alterarem, al contrari, el millorarem, com en el cas de ca l'Aguilar i com s'ha completat la plaça de Sant Roc, última-

ment.

Si, els que tenim l'obligació de fer coses a Solsona, no féssim actuacions que poden ser doloroses per algú no hauríem avançat gens. S'ha de conservar el que és insubstituïble, però s'ha de construir de nou el que és necessari.

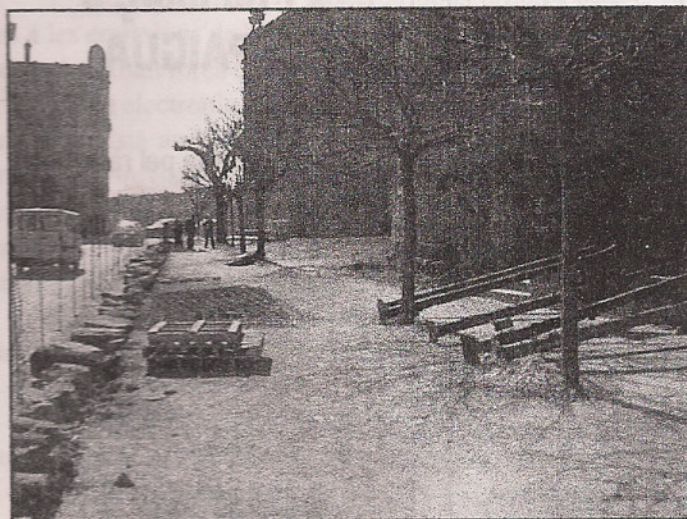
I acabo amb aquest afegitó: dimarts de la setmana passada s'havien d'obrir les pliques del concurs que presentaven cinc promotors solsonins i que, per imperatiu legal i burocràtic, s'ha hagut d'ajornar, perquè està establert que, si dins el termini d'exposició pública es presenten al·legacions, encara que es deneguin, s'ha d'allargar almenys un mes més perquè hi hagi una nova publicació.

Dic això perquè el qui vulgui pugui constatar la lleugeresa amb que fa les afirmacions el senyor Corominas. Segons aquest senyor l'obra ja està adjudicada i, a més a més, sense obrir les pliques: ell ja sap l'adjudicatari i el preu que se'n donarà.

El grup de govern de Convergència i Unió fa molt de temps que suportem aquest estil barroer i insultant de fer política i fins ara sempre hem callat; en comencem a estar tips.

Ramon Llumà i Guitart
ALCALDE DE SOLSONA

Han començat les obres al Vall Calent

Aquesta setmana s'han iniciat les obres de pavimentació i millora de la part sud-est de les muralles del nucli antic de Solsona.

Aquestes obres les realitza l'empresa Constructora de Solsona que se les ha adjudicat per un total de 79 milions de pessetes.

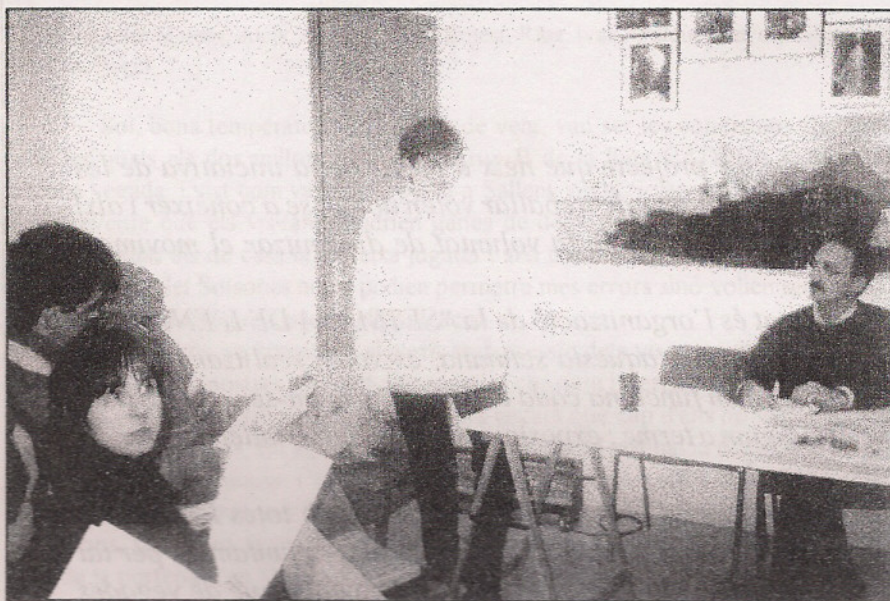
En una primera fase, s'enllosarà amb pedra tota la part que toca a la Catedral de Solsona, i en una segona, es faran els extrems, des del Palau Llobera, fins al Portal i tot el Vall Calent amb un paviment de 10x20 cm. de diferents colors.

Les obres s'espera tenir-les a punt d'inauguració, per la Festa Major d'enguany.

Una millora important en aquesta històrica vessant de la nostra ciutat.

FORUM DESTAPA L'"ESCOLAPISGATE"

Moment de la presentació de la campanya

Fòrum inicia una campanya informativa, una penjada de cartells i la publicació del "Plaça Major" dedicat en exclusiva a aquest tema.

Dimarts passat, a les 10 del vespre i a la seu de Fòrum, a la plaça de Sant Joan, va tenir lloc una xerrada informativa per encetar la campanya sobre l'enderroc de l'edifici dels "Escolapis"

Hi eren, la Roser Fons i el Marcel·lí Coromines pel Fòrum, i unes 15 persones com assistents.

Segons el grup municipal, "l'actuació al nucli antic és un caprici de l'alcalde i un acte d'especulació urbanística, a part d'un mal negoci eco-

nòmic per a l'ajuntament i la ciutat".

Es va dir que "tothom desitja un teatre per a Solsona, però, fins al moment, encara no hi ha hagut cap actuació decidida, tot ha estat per raons electoralistes, amagant interessos i promentent actuacions grandiloqüents".

Amb aquest acte, Fòrum ha iniciat una campanya informativa que comprèn la penjada de cartells, la distribució del seu butlletí informatiu arreu de Solsona i el contacte amb els

diferents col·lectius de la ciutat per tal de que "s'uneixin en una plataforma per recollir signatures i fer pressions per obligar a reflexionar a l'administració". Cal, segons digué Marcel·lí Coromines, trucar a la consciència dels constructors i empresaris que participen en la permuta de l'emblemàtic edifici del casc antic perquè reflexionin".

Fins aquí, digué, "Fòrum ha fet el que ha pogut, ara toca als solsonins i a les entitats actuar".

El setmanari informatiu del Solsonès
Celsona

Si vols rebre cada setmana la revista, directament a casa teva, emplena la butlleta que hi ha a la plana 23 i us la farem arribar a un preu avantatjós.

HOTEL - RESTAURANT

GRAN SOL

Direcció: Francesc Nova
Tel. 48 09 75

- * Festes familiars i d'empresa
- * Comiats de solters / solteres
- * Comunions i batejos

Preus assequibles - Salons amb capacitat per a 20, 60 i 100 persones

SALVEM ELS ESCOLAPIS - II

Solsona és una ciutat amb un interessant però modest patrimoni arquitectònic i monumental. Malauradament, resta desprotegit, malgrat els esforços del grup municipal de Fòrum, que ha intentat, en diverses ocasions, fer entendre als diferents governs de CiU la importància que per la ciutat i pels solsonins té aconseguir la Declaració Monumental del Centre Històric o, com a mínim, realitzar una catalogació dels seus edificis i elements més rellevants.

L'any 1.992 vàrem proposar continuar l'expedient de Declaració Monumental iniciat el 1984. L'any 1.993 la Direcció General del Patrimoni Arquitectònic de la Generalitat de Catalunya, per mitjà del Cap del Servei sr. Antoni Navarro, va oferir-se per "realitzar la revisió i adaptació de l'Expedient de Declaració de 1984". Si el govern de CiU hagués acceptat l'oferta del Sr. Navarro, a hores d'ara els solsonins disposaríem d'una documentació i d'uns estudis fets per tècnics de la Generalitat que ens permetrien avaluar acuradament els diferents elements del nostre patrimoni.

L'any 1994, a proposta de Fòrum, l'Ajuntament de Solsona va aprovar dedicar un milió de pessetes amb beques per a impulsar els estudis sobre la història de Solsona i la seva comarca. Han passat quatre anys, s'ha recordat, en diferents ocasions, el compromís adquirit, però mai el govern de CiU (i ara ERC) ha volgut complir aquell acord del ple municipal. A hores d'ara, sabríem moltes coses més de la història de Solsona i, potser disposaríem de més elements de judici per valorar la importància que per la història i la memòria col·lectiva dels solsonins té el conjunt arquitectònic dels Escolapis.

Tots els esforços de Fòrum per millorar el coneixement del patrimoni històric i monumental solsoní, ha topat, irremeiablement, amb la total incomprensió dels diferents governs municipals de CiU. CiU no ha cregut necessa-

ri estudiar, catalogar, inventariar, documentar, ni el conjunt ni les parts d'aquest patrimoni. Avui per avui encara hem de recórrer a estudis generals per conèixer una mica més la nostra pròpia història. És en un d'aquests estudis recents, La Història de la Cultura Catalana, en el seu volum VIII, on es parla dels bisbes José de Mezquía (1745-1772) i Rafael Lasala (1773-1792). Ambdós se'ls reconeix com a grans defensors de la llengua catalana enfront de les noves lleis castellanitzadores basades en el Decret de Nova Planta. I s'assenyala el bisbe Lasala com un dels bisbes que varen ser determinants en el canvi estilístic del barroc al neoclàssic, que s'introdueix en aquest període de la història de Catalunya.

Foren aquests bisbes, Mezquía i Lasala, qui varen portar els escolapis a Solsona. Fra Rafael Lasala va posar la primera pedra de l'actual edifici, el 9 d'abril de 1774. L'estil d'aquest conjunt arquitectònic respon, tant als nous corrents estilístics dels quals Lasala va ser impulsor, com al model de centre que els escolapis estableixen com a idoni pel seu Proyecto i mètode educatiu.

Joan Florensa, arxiver i historiador, ens explica en "L'ensenyament a Catalunya durant el trienni liberal" (1820-1823), que "Els escolapis aporten, entre altres coses, a l'ensenyament

la distinció de l'escola com a institució pròpia amb edifici notori i solemne. El que tenim a Solsona és un dels testimonis més antics d'aquest model d'edifici notori i solemne" ja que a Catalunya, en els primers anys de presència dels Escolapis, tant sols es varen construir de nova planta els col·legis de Moià (1683), Oliana (1690), Mataró (1737) i Solsona (1757). Actualment, tan sols resten en peu, i en un bon estat de conservació, d'aquells primers col·legis, el de Moià i el de Solsona.

Va ser hospital de sang de les forces carlines en les guerres del s. XIX; seu del Jutjat des del 1872. Seu de les escoles d'ensenyament primari; seu i caserna de la Guàrdia Civil; seu de l'Associació Prominusválids AMISOL; seu del "Cinema Espanya", testimoni de molts anys de dictadura i dels primers actes públics de la restauració democràtica. I avui és seu de la Policia Local. És un bon currículum per un edifici al qual no se li vol reconèixer la importància històrica que té per a Solsona.

Si els diferents governs absoluts de CiU haguessin tingut una millor predisposició a propiciar i facilitar l'estudi i la investigació històrica, estem segurs que no s'haguessin atrevit a proposar el seu enderroc.

Salvem els Escolapis !.

Marcel·lí Corominas i Cots

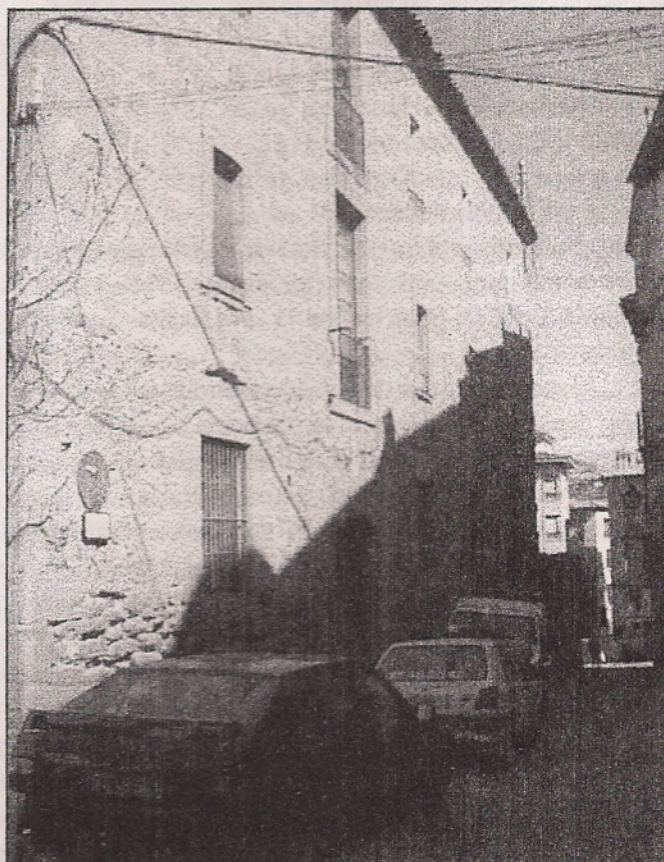
ELS ESCOLAPIS: ALMENYS NO LI NEGUEM EL SEU VALOR HISTÒRIC I ARQUITECTÒNIC

Només voldria fer unes petites consideracions sobre els Escolapis:

- L'edifici es pensà i construí per destinar-lo a una finalitat concreta: servir d'escola de nois. A les darreries del s. XVIII, quan fou bastit, a Catalunya no arribaven a la dotzena les cases d'escolapis i, d'aquestes, només 2 o 3, inclosa la de Solsona, s'edificaren de nova planta.
- La construcció de l'edifici s'inscriu dins una etapa de gran activitat arquitectònica i urbanística a la ciutat -iniciada a la primera meitat de s. XVIII i consolidada a la segona meitat de la centúria -: construcció del convent de les Monges, capella de la Mercè, façana de la Catedral, palau Episcopal, capelleta de Sant Joan, pont de l'Afrau, pont de la "Mare de la Font", pont d'entrada a la ciutat, portal del Pont -d'aquesta munició d'obres només s'ha perdut el pont d'entrada a la ciutat, enderrocat durant la guerra civil; la resta, de moment, encara estan dempeus-, empedrat dels carrers, portada d'aigües de Lladurs, ...
- L'edifici, a més d'albergar inicialment l'escola, ha servit al llarg de la seva història: d'hospital -durant les guerres carlines-, de jutjat d'Instrucció i de 1a Instància, d'estació telegràfica, de caserna de la Guàrdia Civil, d'escola d'ensenyament primari de nens, ...
- La ciutat no té cap altre edifici públic -que no estigui destinat a dependències administratives- d'aquesta època, estil i monumentalitat dins el nucli històric.

I una reflexió:

Des de fa temps, el que es troba a faltar en les diferents actuacions que es van realitzant en el nucli històric de la ciutat, és la manca d'unes directrius generals -amb les quals es podria estar més o menys d'acord- a seguir en totes i cadascuna d'elles, la qual cosa, a més de desorientar i desconcertar, no afavoreix el manteniment uniforme del conjunt urbà. No sembla massa coherent -ni defensable- que en un indret es segueixin uns determinats cri-

Els Escolapis des del carrer de Sant Pau

teris i en un altre, uns de diferents. Posem només dos exemples. El primer fa referència a les muralles que envolten el clos de Solsona. Mentre al Vall Calent s'ha optat per salvaguardar -i restaurar- una de les torres que s'han conservat de la muralla, al Vall Fred se n'ha ensorrat un tros (de muralla) -i això que les muralles de Solsona són monument històric des del 1949-. El segon exemple seria sobre la manera de restaurar el patrimoni arquitectònic. A l'hospital d'en Llobera -avui flamant Palau Llobera- es va desmuntar tota la portada de l'església -que duia la data de 1641- per deixar l'edifici en el seu estat originari; d'altra banda, el portal de Llobera s'ha desfigurat de tal manera que no té res a veure a com era originàriament.

D'altra banda, i arran de les dues cartes publicades en aquest setmanari -en el seu núm. 47-, pel regidor de Governació -i alhora alcalde- i pel tam-

bé regidor i portaveu del grup municipal d'ERC, només voldria fer les següents apreciacions:

- si l'edifici dels Escolapis actualment està en estat ruïnós, algú ha de ser responsable de la seva conservació.
- del contingut de les dues cartes sembla poder-se deduir que allò que legitima el poder enderrocar l'edifici -a més del problema econòmic- és l'informe emès pel Servei Territorial a Lleida del Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya. Però:
  - l'informe el signa l'arqueòleg territorial i només fa referència a la part que correspondria a nivell de muralla de l'edifici. Com que aquest no està catalogat, d'acord amb el que estableix la Llei del Patrimoni Cultural -i aprofitant que no ho exigeix l'esmentada llei-, no s'ha cregut convenient sol·licitar cap altre tipus d'informe, encara que la importància de l'actuació que es vol dur a terme ho requereix i malgrat que, en el cas que ens ocupa, aquest informe no seria vinculant.
  - el contingut d'aquest informe serveix per argumentar una determinada posició. En canvi, a les obres fetes a la casa recentment

construïda a la plaça de Sant Roc i que afectaven part de la muralla, l'informe tècnic es va demanar un cop aquesta havia estat mutilada. Altrament, la restauració del portal de Llobera -que forma part també del recinte murallat- si no vaig mal informat, es va fer sense haver sol·licitat el preceptiu informe.

- és cert que l'informe no dona cap valor a l'edifici, però tampoc afirma que no en tingui cap de remarcable des del punt de vista històric ni arquitectònic.
- l'informe manifesta que quan es bastí l'edifici es va destruir la muralla medieval, no només en la part que afectava l'edifici sinó d'una àmplia zona que va donar peu a la formulació de la plaça de Sant Roc. Segons la documentació municipal dipositada a l'AHCS, no fou fins el 1901 que es netejaren els patis que hi havia prop dels Escolapis per convertir-los en plaça pública.
- L'únic valor que esi vol donar a l'edifici és el sentimental. No és convenient apel·lar als sentiments per justificar una determinada conducta. Totes les decisions, i més les de caire polític, no han de sustentarse mai en criteris subjectius i, per tant, impossibles de valorar.

L'edifici fou construït a finals del segle XVIII i era destinat a escola

Per acabar, segons l'article 1 de la Llei 9/1993, de 30 de setembre, del Patrimoni Cultural Català, el patrimoni cultural català és integrat per tots els béns mobles i immobles relacionats amb la història i la cultura de Catalunya que per llur valor històric, artístic, arquitectònic, arqueològic, paleontològic, etnològic, documental, bibliogràfic, científic o tècnic mereixen una protecció i una defensa especials, de manera que puguin ésser gaudits pels ciutadans i puguin ésser transmesos en les millors condicions a les generacions futures.

Jordi Tassies i Planas

DELS ESCOLAPIS QUÈ N'HAN DE FER?

Maite Gessé

-Jo crec que el més important es que es faci un teatre urgentment, sigui on sigui.

S'estan organitzant campanyes de teatre de qualitat, i aconseguir la sala és feina dels polítics.

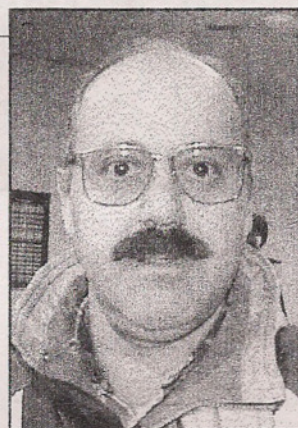
Xavier Xandri

-Jo l'enssorraria, perquè allò està fet una ruïna, i si l'arreclen i poden fer un bon teatre em sembla molt bona idea.

Marisol Marco

-A mi la idea d'un teatre allà, em sembla bé, el que ja no trobo tant bé és que s'enderroqui un edifici com aquest i es facin pisos. Si depenges de mi, el reservaria per fer sales pel benefici del poble.

Pere Guitart

-La veritat no m'ho he pensat gaire, perquè no és massa el meu problema, però si val més restaurar-lo que enderrocar-lo que ho facin. El que si que m'agradaria és que facin el que sigui més bò per al poble.

Carme Tarifa

-Jo penso que si ara en la actualitat no es fa res amb aquest edifici, és bona idea de que s'hi faci un teatre.

Encara que jo sobre aquest tema, no n'estic gaire al corrent.

Jaume Cases

-Allò ha d'anar a terra, perquè s'enderrocarà igualment. Ara que poden treure'n profit es bó d'aprofitar-lo, perquè d'aquí a molts anys ja no valdrà la pena, és ara que s'ha de fer.

El setmanari informatiu
del Solsonès
Celsona

Si vols rebre cada setmana la revista, directament a casa teva, omple la butlleta que hi ha a la plana 19 i us la farem arribar a un preu avantatjós.

Si la llegeixes habitualment, fes que el Celsona duri per sempre i es faci gran. SUBSCRIU-TE

SOLSONINS, EL GOVERN MUNICIPAL NO US DIU LA VERITAT. (Salvem Els Escolapis III).

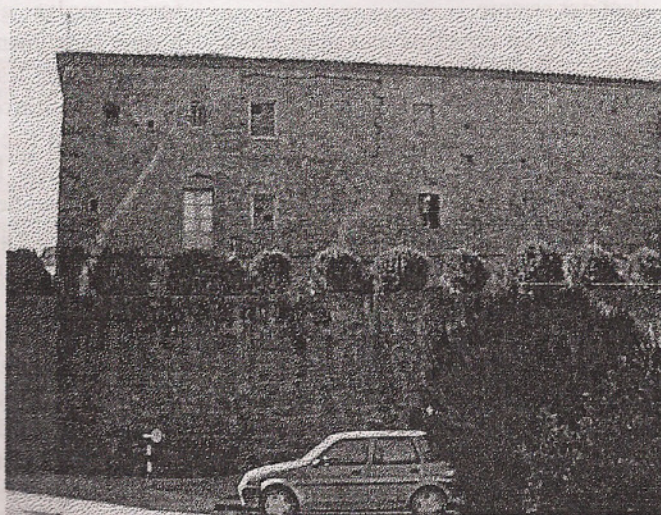
Aquests dies, l'Alcalde de Solsona i el govern municipal han fet arribar als solsonins, sobre l'afer Escolapis, un seguit d'informacions i afirmacions que poden semblar convincents, però que estan molt lluny de ser veritat. Tots haureu llegit a la premsa o sentit dir coses com aquestes: "ens faran el local de franc", "els escolapis s'ensorra i la Generalitat no hi vol fer res perquè costa molts diners", "fer el Teatre a cal Cabana, a la llarga repercutiria en més impostos", "l'oposició s'equivoca, no seran 30 sinó "uns 80" milions el que ens donaran pels Escolapis", "a més a més a Cal Cabanes farem una Sala Polivalent".

Fer creure als solsonins que el local ens sortirà de franc, o que s'aconseguiran "uns 80 milions" sense cap estudi econòmic que ho demostrï és impropï d'uns gestors públics i és informar de manera tendenciosa als solsonins. Amb les exigències de les clàusules administratives del concurs de permuta el valor del que es rep no és superior a 30 milions, i convido al govern de CiU-ERC a demostrar als ciutadans que m'equivoco. Això seria transparència en la gestió del patrimoni públic, un bon costum en democràcia.

Per què fer el Teatre a cal Cabanes ha de repercutir en més impostos i fer-hi la Sala Polivalent no?. A més d'una lleugeresa, és una amenaça als ciutadans que deixa en evidència la mala consciència del govern de la ciutat. Algun dia en parlarem més profundament. Actualment, l'Ajuntament pot fer el Teatre sense necessitat d'augmentar gens la pressió fiscal.

Per què amb 20 anys no s'ha pogut rehabilitar els Escolapis i el Cinema Espanya?. Per què ara és un perill i l'any 91 quan es va comprar Cal Cabanes no?. Per què, si el Sr. Alcalde diu que rehabilitar els Escolapis val avui 150 milions, no s'hi va ubicar el Centre Tecnològic Forestal que partia amb un pressupost de 142 milions l'any 1995?.

Si el govern de la ciutat treballés de manera planificada, ja es podria tenir Teatre, Sala Polivalent, Escolapis rehabilitats i moltes coses més. Però cal governar pensant en servir els interessos generals, no permetent ni facilitant que Generalitat, Consell Comarcal i Ajuntament

(tots són CiU), desviïn els diners públics a favor d'interessos privats (Jutjat, Centre Tecnològic, i ara Escolapis).

Però, el que encara és més greu en tot aquest afer és que el Govern Municipal hagi de recórrer a l'engany per justificar la seva operació especulativa als Escolapis. I les proves són concloents:

1.- Any 1991. Contracte públic entre l'Alcalde de Solsona i els senyors Barnola: «L'Ajuntament de Solsona treballa des de fa deu anys en la creació d'un nou Teatre municipal... En aquest sentit, ha fet un profund estudi d'alternatives en el què ha participat directament la Generalitat de Catalunya, mitjançant la Direcció General de Teatre adscrita al Departament de Cultura. D'aquest estudi es conclou que la finca propietat dels senyors Barnola,..., seria, de molt, el millor emplaçament per a aquesta obra». Ara diuen que el millor lloc és "als Escolapis" i en aquesta ocasió sense cap "profund estudi" que coneguem.

2.- Diuen que la Generalitat no ha volgut invertir als Escolapis. Resposta de la Consellera de Justícia, Núria de Gispert i Català, a una pregunta parlamentària de data 2-10-97 feta per IC-ELS VERDS sobre el Jutjat de Solsona: "Entre les actuacions programades al Pla comarcal d'alta muntanya 1995-1999 per al Solsonès, s'in-

clouen les obres de **REFORMA I ADEQUACIÓ** de l'edifici judicial de Solsona, amb una despesa prevista de 30.000.000 ptes. per a l'any 1995, el mateix import per a l'any 1996 i sense inversió prevista per a la resta d'anys". La conselleria tenia previst **REFORMAR I ADEQUAR**, no comprar. No es va negar a invertir als Escolapis, tot el contrari, estava previst fer-ho.

2-bis.- Resposta parlamentària a la pregunta feta per IC-ELS VERDS sobre la Biblioteca Municipal. Data: 7-10-1997. Respon el Conseller de Cultura, Joan Maria Pujals Vallvé: "...el Govern va aprovar concedir a l'Ajuntament de Solsona, en el marc de la Resolució de 28 de juliol de 1994, una subvenció de 43.997.800 pta, que no es va poder fer efectiva per la manca de presentació per part de la corporació beneficiària, de la documentació preceptiva". Un cop més, la Generalitat no es nega a invertir als Escolapis, és el govern municipal qui no li fa arribar "la documentació preceptiva" que hagués pogut situar la Biblioteca als Escolapis, cosa que no s'ha proposat mai per escrit, com molt bé ens diu el propi Conseller de Cultura.

3.- Diuen que tot allò que tingui valor es conserva. L'edifici s'enderroca i l'edifici té un valor històric i monumental indiscutible com a conjunt. Fòrum disposarà aquesta setmana d'un informe fet per un departament de la **Universitat de Barcelona**, en el que s'avalua científicament aquest valor. Convidem el govern municipal a contrastar la seva decisió d'enderrocar els Escolapis amb els informes que es poden sol·licitar a les institucions científiques, tècniques i universitàries que la llei del Patrimoni Cultural Català reglamenta per aquests casos. Això seria una prova de bona voluntat davant els ciutadans, informant-los clarament del que puguin dir les institucions culturals amb autoritat, legalment reconeguda, sobre temes de patrimoni cultural. Seria també una prova d'honestat voler conèixer el valor històric i monumental que aquelles institucions donen al conjunt dels Escolapis, abans d'enderrocar-los.

Marcel·lí Corominas Cots

UN PLEBISCIT SOBRE LA INDEPENDÈNCIA

Jo també estic content que s'hagi aprovat, en un ple de l'Ajuntament, una proposta per un plebiscit sobre la independència de Catalunya. N'estic content com a ciutadà de Catalunya, i com a persona, ja que els pobles i les persones han de ser lliures. No sé si per ara aconseguirem aquests país lliure, que molts desitgem, potser ens ho faran guiar, però no s'ha de perdre mai l'esperança.

Dos dies abans del ple, un regidor del PP deia que "això són ximpleries". Ep! Abans de dir això, caldria rumiar-ho. Jove: Pots votar-hi en contra si no t'agrada la cosa, però no està gens bé que, així de cop, diguis que "són ximpleries". Doncs, crec que no ho són. Al contrari: Demanar un plebiscit sobre la independència és cercar un camí pacífic per arribar a aconseguir una cosa que molts desitgem. És una aspiració ben legítima. Som un país, oi que sí? Doncs, un país té tot el dret a ser lliure.

Té raó el Ramon Llumà quan diu que, després de tants anys de democràcia, havent fet servir molt el mot "llibertat", s'ha aplicat molt a títol individual i molt poc a nivell col·lectiu.

Bé. Jo només vull manifestar als grups de CIU i ERC de Solsona, que em poso al seu costat, i que també desitjo arribar a veure el meu país lliure, i que penso que Catalunya, prou es sabia espavilar soleta, perquè ja pot anar sola, no necessita agafar-se de la mà de ningú. I tant si ens espavilàrem, i ens resultaria molt més barat. I, si arriba aquest dia, per la nostra part hi podria prou haver una bona relació amb Espanya. Hem de ser amics amb tots els països. Si: Podríem ser bons veïns. Acabo amb els mots d'un escrit del Ramon Clotet, alcalde Navès, publicats no fa molt: "... amic d'Espanya... m'agradaria tenir-la sempre al costat... però no pas a sobre".

Completament d'acord, amic Ramon.

Ramon Gualdo

HOTEL - RESTAURANT

GRAN SOL

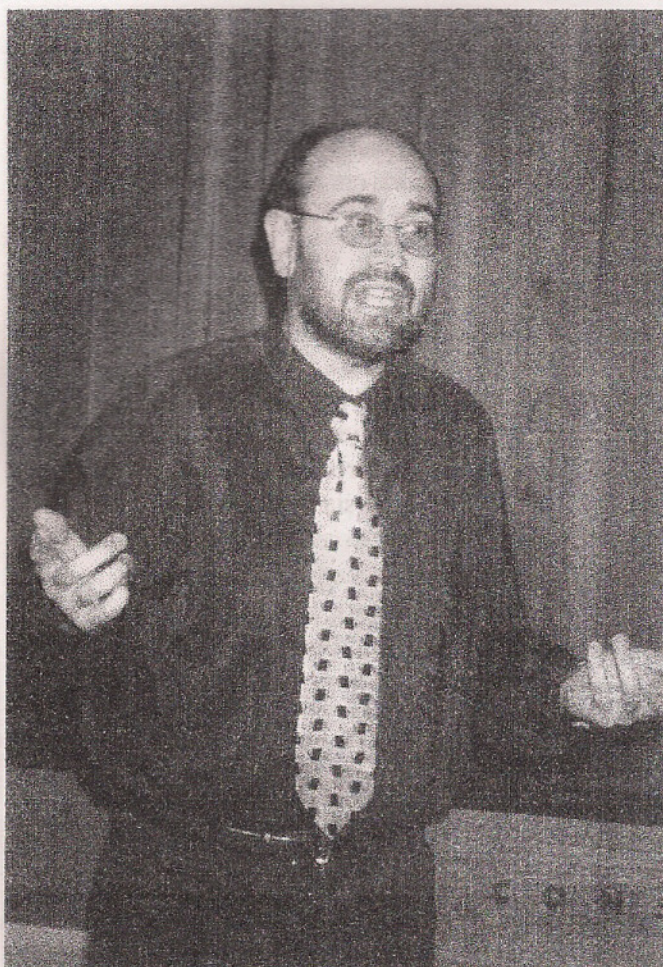
Direcció: Francesc Nova

Tel. 48 09 75

- * Festes familiars i d'empresa
- * Comiats de solters / solteres
- * Comunions i batejos

Preus assequibles - Salons amb capacitat per a 20, 60 i 100 persones

"Els Escolapis tenen un valor patrimonial i repto al tècnic que digui el contrari."

El dissabte passat, va tenir lloc a la Sala d'Actes del Consell Comarcal la primera d'una sèrie de xerrades organitzades pel Centre d'Estudis Lacetans amb la col·laboració del Consell Comarcal. Aquesta primera ens portà la visita del consultor en patrimoni, museologia i turisme cultural Jordi Padró, qui parlà davant d'unes 25 persones.

Pel consultor, cal tenir en primer lloc ben clar què és el patrimoni, un concepte que ha evolucionat molt i, a més, és recent; havent passat d'associar-se amb el terme tresor, a relacionar-se amb el concepte d'identitat i on cada cop més, s'uneix el patrimoni cultural amb el natural, en tant que hi ha una interrelació.

El que de debò interessa, segons Jordi Padró, és que el patrimoni pot esdevenir motor de desenvolupament social. Pot tenir un impacte econòmic, ja que és un nou jaciment d'ocupació, crea llocs de treball. El fet, però, que tingui possibilitats de desenvolupament econòmic, comporta perills d'especulació i deteriorament. La solució, segons Padró, és un model de desenvolupament sostenible del patrimoni, que lluiti contra processos de destrucció del patrimoni i garanteixi la protecció i alhora difusió i explotació d'aquest, permetent la reinversió dels

EL PATRIMONI POT GENERAR RIQUESA

CAL UN EQUILIBRI ENTRE LA
CONSERVACIÓ DEL PATRIMONI, LA
QUALITAT DE VIDA DE LA POBLACIÓ
LOCAL I LA QUALITAT DE L'OFERTA
TURÍSTICA ALS VISITANTS

beneficis generats. Aquí posà per exemple els ecomuseus (fàbriques museu).

L'observació que feu de cara al nou estil de turisme que s'imposa actualment és que els visitants compren experiència: un entorn, una bona accessibilitat, bon allotjament, bona gastronomia, unes activitats i un record de l'estada i que cal una transformació del patrimoni en un producte turístic, és a dir, que sedueixi, que fascini, que diverteixi i que informi. **No valen els museus avorrits.**

Cal convèncer a la societat i als poders públics que és necessari invertir en patrimoni, perquè això està vinculat al desenvolupament territorial.

No s'estigué, el Sr. Padró, de fer algunes consideracions al cas de Solsona i comarca: **el patrimoni del Solsonès té possibilitats de desenvolupament turístic, però està desaprofitat. Solsona no té un pla especial de protecció del nucli antic; hi ha una proliferació de projectes de museus de forma precipitada i sense planificació.** Paraules que van compartir bona part dels assistents, que en el torn d'intervencions finals van aprofitar per criticar algunes actuacions de l'administració, en un clima ja habitual aquests dies a Solsona.

Llegir un llibre

Vindrà el Dia del Llibre. De ben segur que molts comprarem un llibre. I, ja ve allò del contingut d'aquells mots: "el plaer de la lectura". I, a fe que és veritat. Si hem encertat en triar el llibre gaudirem de la lectura. Abans no me'n descuidi, em permeto donar-vos un consell d'amic: No us acontenteu només amb un llibre, no us limiteu a comprar només un llibre un cop a l'any. Ja comprendreu que només un llibre al llarg de tot un any seria molt poca cosa. El nostre aliment literari resultaria fluix, i ens podria dur a una anèmia intel·lectual.

Bé, dic tot això especialment a les persones que encara no heu descobert aquest gustet tan bo que té la lectura. Us recomano que el tasteu. És una llaminadura, us ho juro! I, cadascú pot decantar-se per l'aspecte que més li agradi (poesia, novel·la, assaig, història, teatre, etc.). És que és una delícia. Posem un exemple: Si és el cas que llegiu una novel·la, és la mar d'agradable d'adonar-vos com cada personatge agafa vida, que sembla que el tinguis davant, que puguis tocar-lo, que té carn, sang i esperit, passions, patiments i alegries...

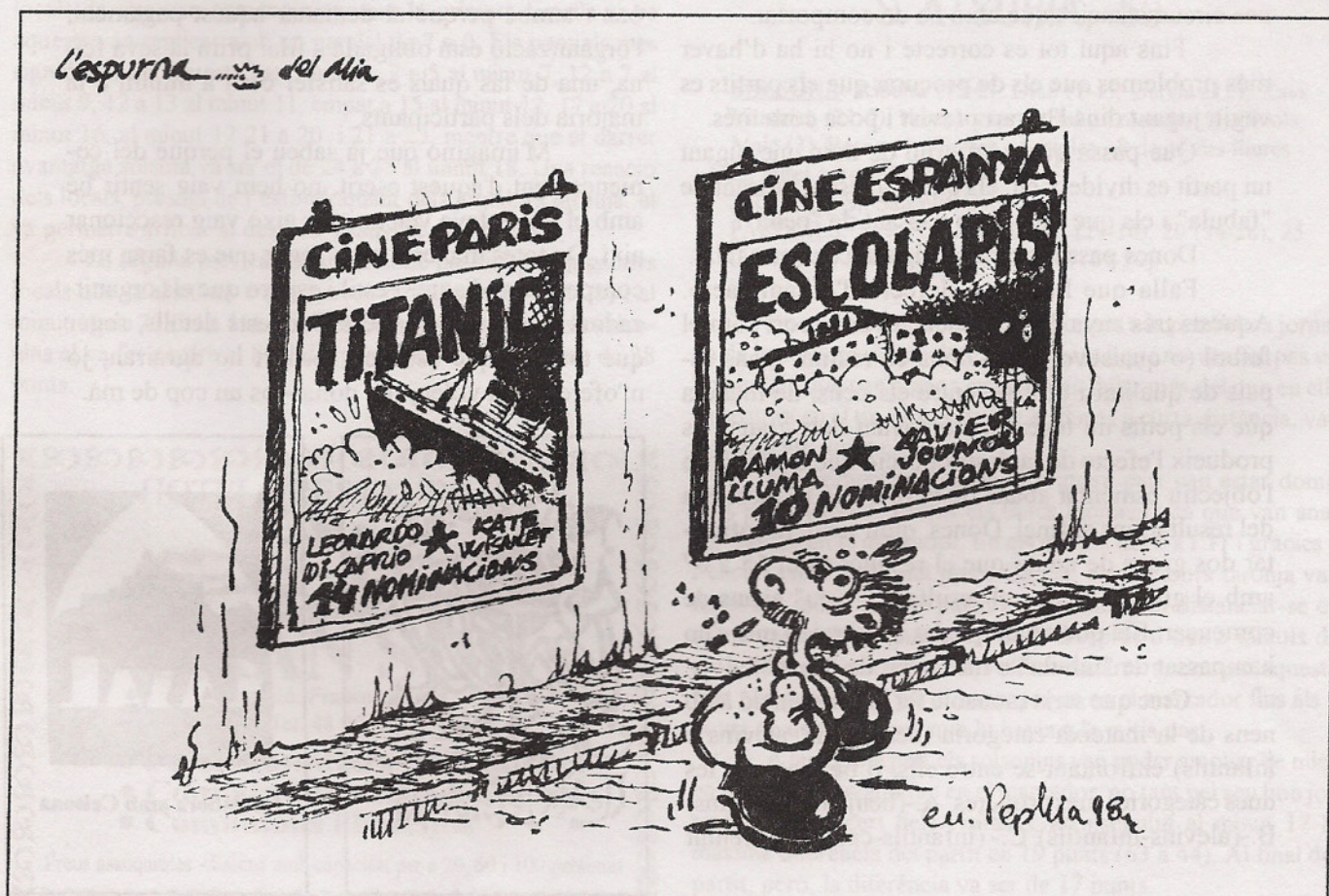
I, una novel·la històrica? Òndia, tu: Quan surten noms que et són coneguts, dius sí, que és veritat que aquell

governant va fer aquella barrabassada...I, ni que siguin de segles enrera, sembla talment que els reis, i els comtes i els poetes, tornin a viure per a tu... Una altra cosa atractiva de la lectura és anar veient com són construïdes les frases, com les paraules salten i joguinegen amb llibertat, com un cavall en un camp grandios. Veure com l'autor o l'autora us fan conèixer un paisatge, un cim nevat, un riu, i que ho fan amb uns mots que porten la mateixa frescor de la natura. O bé, us fan conèixer el caràcter d'un personatge (si és sorrut, orgullós, tendre, amable...). Les pàgines del llibre us van oferint les virtuts que pot presentar la paraula escrita amb gràcia, amb traça, amb imaginació, sensibilitat...

Ah: Al nostre país, també hi tenim, sortosament, un bon grapat de gent que escriu, i després en surt un llibre: La Isabel Clara-Simó, la Maria de la Pau Janer, el seu pare (Gabriel Janer Manila), capellans escriptors (Ballarín, Forner...). Tenim la Maria Barbal, el Quim Monzó, el Robert Saladrigas, i molts i molts d'altres.

En fi. Allò que us deia: El plaer de la lectura. Jo, ja us ho he recomanat. Ja us he avisat. Després, no digueu...

✍ Ramon Gualdo

-ELS ESCOLAPIS- ES CONTINUA AIXECANT POLÈMICA

Enquesta Què t'ha semblat el final de
Nissaga de Poder?

BGV

La seva cuina
INAUGURACIÓ - 10 de maig

Menjadors - Habitacions - Armaris i vestidors - Mobles juvenils - Sofàs - Somiers i matalassos - Parket i panells decoratius - Mobles d'oficina i complements

BGV
ELS SEUS MOBLES
Ctra. de Manresa-Solsona
km. 49'5 - Pol. Ind. Pronisa
Tel. 973 48 11 45
SOLSONA

Perspectiva general de la plaça de Sant Roc i del Vall Fred, una vegada s'hagi construït l'edifici que albergarà el teatre.

CONCLUSIONS SOBRE "SALVEM ELS ESCOLAPIS"

El propassat 30 d'abril, en el decurs del darrer ple ordinari a l'Ajuntament de Solsona, el regidor del grup municipal Fòrum va fer entrega d'un sobre en el qual es recullen les signatures d'adhesió a la campanya "Salvem els Escolapis". Textualment, el sobre porta com a encapçalament el text següent:

SALVEM ELS ESCOLAPIS

"465 solsonins i solsonines, majors d'edat i residents a Solsona, demanen a aquest Ajuntament que aturi el projecte d'enderroc dels Escolapis i construeixi el teatre municipal a l'emplaçament que es va adquirir a aquest efecte, és a dir, al solar del Cal Cabanes del Passeig"

Des de l'Ajuntament de Solsona, sense voler menystenir el dret de tothom a dir-hi la seva, tant en aquest com en qualsevol altre aspecte de la nostra ciutat, voldríem fer uns quants matisos al text més amunt esmentat. D'entrada, val a dir que el concepte de resident comprèn tota aquella persona que figura en el padró municipal d'habitants.

En aquest sentit, i després d'haver comprovat totes i cadascuna de les signatures presentades, resulta que el nombre de signatures de persones residents a Solsona i majors d'edat es redueix a 248.

La resta de les 217 signatures correspon, en la seva pràctica totalitat, a gent que no figura empadronada a la

localitat, tret d'alguna excepció que correspon a menors d'edat.

Després de la intensa campanya de recollida de signatures, el nombre de 258 és relativament reduït i podríem arribar a entendre que la resta de solsonins està d'acord amb l'enderroc dels Escolapis.

Per tot plegat, el títol que encapçalava el sobre que es va entregar durant el Ple pot portar a confusió. Hem de tenir present, doncs, que les 248 signatures de residents a Solsona majors d'edat suposen només un 4,18 % de la població major d'edat de la ciutat. Per descomptat que s'ha de respectar el dret a la lliure opinió i que, si fos econòmicament possible, el parer d'aquestes persones també s'hauria de tenir en compte.

Malauradament, però, i com ja hem dit en altres ocasions, la sortida que es proposa des de l'equip de govern és l'única realment factible, tota vegada que ja s'ha intentat diverses vegades que l'Administració autonòmica invertís en l'edifici dels Escolapis (ja fos a través del Jutjat, dels Mossos d'Esquadra, de la biblioteca...), sense que això hagi estat possible.

Salvar els Escolapis i la reconstrucció corresponent li suposaria a l'Ajuntament de Solsona una despesa que ratllaria els 200 milions de pessetes, sense solucionar tampoc el problema de la manca d'una sala polivalent que servís de teatre, auditori i sala de conferències, problema que, en canvi, sí que es veurà solucionat amb la permuta i sense la despesa esmentada.

LA HISTÒRIA DELS ESCOLAPIS DE SOLSONA

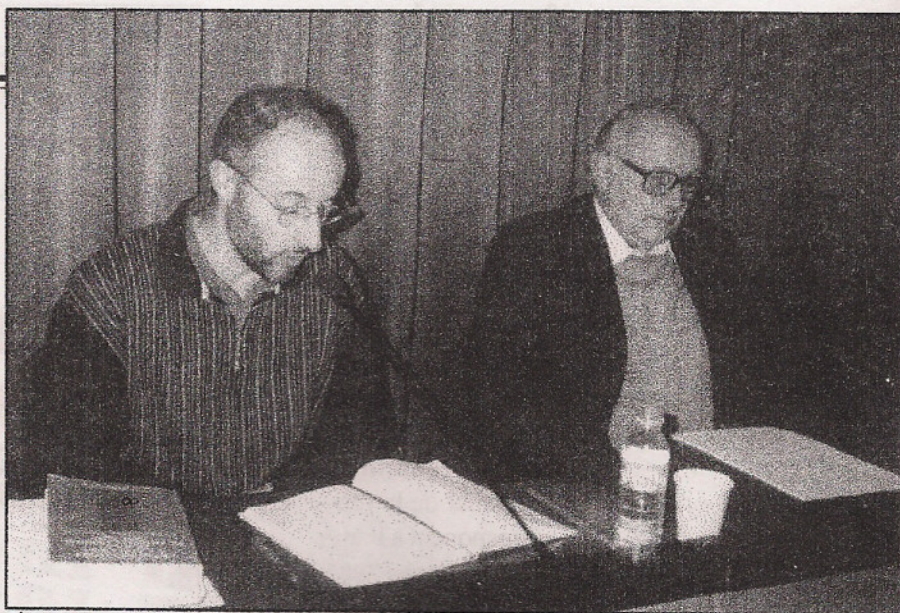
El passat 25 d'abril, dins el cicle de conferències sobre patrimoni, organitzades pel Centre d'Estudis Lacetans de Solsona i amb la col·laboració del Consell Comarcal del Solsonès, va tenir lloc una xerrada a càrrec de Joan Florençà i Parés, historiador i arxiver de les Escoles Pies de Catalunya.

L'historiador destacà el buit existent pel que fa als estudis sobre l'estada dels escolapis a Solsona, agreujat per les pèrdues transcorregudes en els anys 1909 i 1936, que van suposar la crema de molts arxius.

Inicià l'exposició comentant l'inici dels Escolapis a Solsona, arran de l'autorització del rei Ferran VI el 13 de maig de 1756 i després de moure molts fils. D'aquesta manera, s'inicià un curs l'any 1757-1758 amb regularitat absoluta.

Vingueren anys de creixement i esplendor, i els frares escolapis es van integrar amb normalitat a la vida solsonina.

Pel que fa a l'ensenyament, s'impartien lletres, llatí i retòrica, ensenyant a llegir i a escriure, a més

El Sr. Ramon Cardona i el Sr. Joan Florençà, historiador.

d'una mica d'aritmètica. El 1782 ja s'ensenyava francès, i tot i que estava prohibit, d'amagat llegien i feien redaccions en català.

Malgrat tot, la precarietat econòmica feia perillar la supervivència dels Escolapis. Amb un centenar d'alumnes, l'única font d'ingressos provenia de les aportacions econòmiques que feien les famílies dels estudiants interns, i aquests eren un nombre molt baix.

Juntament amb la inestabilitat política de la primera meitat del segle XIX, i la manca de vocacions féu decantar als escolapis per afavorir altres ciutats de Catalunya, mentre a Solsona, eren foragitats i ja no hi van tornar mai més.

Una anècdota interessant, referent a l'arquitectura de l'edifici dels Escolapis, és el fet de que els balcons no sobresurten de la façana, talment com finestres que arriben a terra. Això és degut a que, en aquells tombants

del segle XVIII-XIX, l'església (La Santa Seu), considerava immoral i pecaminós que un edifici religiós sobresortís de la façana, per donar al carrer, i per tant, envaint un terreny propi. I és d'aquesta manera, que es va construir així l'edifici dels Escolapis i bastants d'altres més.

En acabar la conferència, hi hagué un torn de preguntes, hi és tornà a parlar de l'enderroc d'aquest edifici a Solsona. Aquesta vegada, les opinions foren menys bel·ligerants a la desaparició del edifici. Prima, evidentment un valor sentimental, però, pel que fa al valor econòmic o d'ús, el propi Florençà recordà que s'han enderrocat altres edificis dels escolapis, per raons pràctiques, i no ha passat res. La majoria no tenen un valor arquitectònic important, i en una ocasió en concret, a través d'una permuta, ha permès traslladar l'escola, a un edifici més modern, més bonic i més segur

La il·lusió de cada dia

Direcció Administrativa de Lleida

Virgili Fernández

Av. del Pont, 11
SOLSONA

ES TRASPASSA BOTIGA

Per a més informació:

Tels: 973 48 21 50 - 973 48 06 63

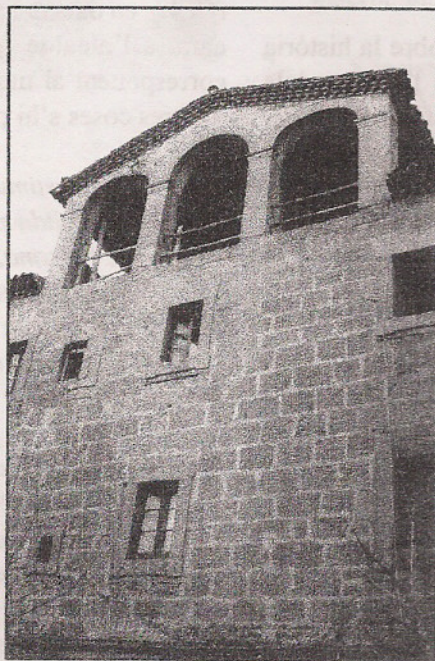

SALVAREM "ELS ESCOLAPIS"

de Marel·li Corominas i Cots

Hagués estat el desig de Fòrum, del PSC i de tothom qui s'ha esforçat per evitar l'enderroc dels Escolapis aconseguir-ho mitjançant el diàleg. No hagués costat res al govern municipal donar una oportunitat a la reflexió. Estudiar alternatives o tenir en consideració les raons que el Centre d'Estudis Lacetans, les universitats de Barcelona i Autònoma, especialistes en patrimoni i historiadors ens anaven fent arribar perquè les consideréssim abans de prendre una decisió tant radical. Però CiU i ERC no han volgut aturar un procés, iniciat amb urgència, tramitat amb multitud d'irregularitats, que tant sols es justifica "per que s'acaba aquesta legislatura i volem fer el Teatre". Dos raons ven oposades ja que el Teatre ja podria està fet si haguessin tingut aquesta presa l'any 91 quan varen comprar Cal Cabanes. Perquè ara no han donat ni opció al diàleg?. Perquè tanta presa i tant poc seny?.

Solsona seria un poble com tants d'altres, sinó fos per la noblesa i la distinció que li atorguen un quants edificis singulars i emblemàtics. Entre ells els Escolapis. L'infortuni per aquest exemplar quasi únic i precursor de la "reforma educativa" que impulsaren els Escolapis al s.XVIII ("Avui quantes poblacions de Catalunya poden mostrar un edifici construït per a escola el segle XVIII?" ens preguntava Joan Florensa en la seva conferència sobre els Escolapis a Solsona), ha estat l'abandó ha que l'han condemnat 20 anys de governs absoluts de CiU a la nostra ciutat. Hi han sobrades raons històriques, monumentals i documentals per defensar la permanència entre nosaltres d'aquest vell edifici. No és tant fàcil trobar poblacions petites com Solsona que puguin mostrar als seus

visitants un conjunt monumental com el que componen la Catedral i Palau Episcopal, l'Hospital Llobera, l'Ajuntament, les monges, l'Hospital Peremàrtir Colomés i els Escolapis. Si avui per raons partidistes i presumptament pressupostàries justifiquem l'enderroc dels escolapis demà no tindrem arguments per evitar el de les monges o el del Palau Episcopal, si es donés el cas.

Solsona perdria també, si s'enderroqués Els Escolapis, un important patrimoni municipal. Els Escolapis, en el pitjor dels casos, són una gran reserva d'espai per equipaments: Biblioteca, Museu Etnogràfic, equipaments educatius, culturals, socials, sanitaris, fins i tot el Teatre, pot encabir-se en l'interior dels escolapis, rehabilitant l'edifici històric i recuperant un actiu patrimonial de gran importància pel futur. L'Ajuntament no disposarà mai més d'un espai com aquest, en ple centre històric. El valor d'aquest solar és molt més que els milions que diu rebre a canvi. I es que cal preguntar-se perquè ara, des-

prés de vendre's quasi tot el patrimoni municipal en solars urbans, l'Ajuntament es vol desfer d'aquest immoble al·legant necessitats econòmiques?. El pa d'avui pot ser gana per demà. L'Ajuntament no té necessitat de vendre's els Escolapis, disposa de recursos suficients per poder construir el Teatre i la Sala Polivalent, planificant les seves inversions i gestionant, sens dubte, molt millor, els diners i el patrimoni municipal.

Però malauradament no seran ni raons culturals, ni de gestió les que salvarà Els Escolapis. No serà ni el seny ni la saviesa de qui governa. Si salvem Els Escolapis, i estic convençut de que ho aconseguirem, serà perquè els errors d'uns i la perseverança d'altres donarà peu a que la justícia impedeixi un dels atemptats més vergonyosos contra el patrimoni local que s'hagin fet en la modesta història contemporània de Solsona. I si en tenia algun dubte, l'últim Ple Municipal del passat 30 d'abril me'l va acabar d'esvaïr: quan s'ha vist que un Alcalde ofereixi en un Ple la possibilitat de modificar la decisió d'una mesa de licitació, si l'oposició canvia el seu vot?. I el que és més greu encara, l'oposició va demostrar que s'adjudicava la permuta a qui no corresponia i va demanar es tornés a presentar a la consideració de la Mesa, el que va ser rebutjat per l'Alcalde que va forçar la votació i l'adjudicació a qui ell proposava. Masses irregularitat com perquè no intervingui en aquest procés, i de manera decisiva, la justícia.

Però un cop salvats "Els Escolapis" cal fer cas de Viollet le Duc: "la millor manera de conservar un edifici és trobar-li un destí, i satisfer de tal manera les exigències d'aquell (edifici) que no doni peu a cap més altre canvi".

Per assegurar-nos-en, però, estic convençut que cal canviar a qui no han sabut conservar-lo.

ELS ESCOLAPIS O L'ART D'ENDERROCAR

✍ Jordi Tassies i Planas

No he trobat cap llibre que versi sobre la història de Solsona en què s'afirmi que l'edifici dels Escolapis no tingui cap valor històric i artístic, incloses les dues obres editades per l'Ajuntament solsoní durant el mandat de l'alcalde actual que tracten sobre la nostra història, en les quals, a més de referir-se als Escolapis, s'hi pot llegir, també, el següent -signat pel mateix alcalde-:

- 1.- En la *Presentació* que encapçala el llibre *Un cop d'ull a la Història de Solsona*, obra de l'historiador solsoní Ramon Planes i Albets i de la dibuixant Pilarín Bayés, del 1990:

"És ben clar que el coneixement de la pròpia història, nacional i local, és un requisit bàsic per al coneixement, l'estimació i la defensa de la pròpia identitat. Prou que ho sabien i ho saben aquells que, durant anys, ens l'han amagada, la nostra. Conèixer la història de la ciutat ha d'ajudar molt a estimar-la, millorar-la i fer-la respectar. (...)".

Per què es vol enderrocar, doncs, els Escolapis?

- 2.- En la *Salutació* que adreçava als lectors de la *Miscel·lània: Solsona, 400 anys d'història*, publicada el 1994 amb motiu de la celebració del quart centenari de la proclamació de Solsona amb el títol de ciutat, al referir-se als diferents historiadors que van respondre amb la seva participació a la crida feta per l'alcalde:

"Ens calia mà d'obra. Una mà d'obra especialitzada. Una mà d'obra que, per damunt de tot, s'estimés Solsona. I la vam trobar.

Plantejat aquest repte, qui millor podia dur a bon terme aquesta tasca que els mateixos historiadors solsonins? Qui millor que ells treballaria en l'estudi de la història de la ciutat que els ha vist néixer o que els ha acollit amb els braços oberts? (...)".

Per què abans d'afirmar que els Escolapis només té valor sentimental no s'ha volgut informar?

D'altra banda, el president del Centre d'Estudis Lacetans (CEL), en data del proppassat 9 de febrer, va adreçar una carta a l'alcalde -publicada al Full núm. 9 del CEL, corresponent al mes d'abril d'enguany- en la que entre d'altres coses s'hi proposa -i no era la primera vegada-:

"(...) estimular la creació d'una comissió integrada per les institucions públiques de Solsona, les culturals i totes les parts que es veuen implicades en intervencions que afectin el nostre patrimoni cultural, (...). Pensem que d'aquesta manera pot valorar-se quins són els monuments dignes de preservar a Solsona, quina protecció concreta cal aplicar i quins criteris cal emprar a l'hora de fer les intervencions que els afectin (...). Per tot això, en nom del Centre d'Estudis Lacetans ofereixo tota la nostra col·laboració (...)".

La resta d'entitats o institucions solsonines també tenen el silenci per resposta?

A tall d'exemple, només vull referir-me a dues obres -de les moltes que podríem emprar- en les quals es demostra, per si algú encara ho dubta, el valor històric i artístic dels Escolapis:

1.- "Las escuelas municipales, se hallan instaladas en el grandioso edificio llamado de los "Escolapis", cuya fábrica tiene las proporciones de una universidad" (pàg. 117 de la *Topografia Médica de Solsona y distritos adyacentes*, del Dr. J. Falp Plana, del 1901).

2.- Al volum referent a *El Patrimoni Històric i Artístic del Bages, Berguedà, Cerdanya i Solsonès* de la Biblioteca Comarcal de Catalunya, editada pel Regió 7 el 1994, quan es tracta del Solsonès, a l'apartat corresponent al *Renaixement, Barroc i Neoclàssic*, entre "les obres principals o més significatives" de la ciutat corresponents al s. XVIII apareix el "Convent dels escolapis de Solsona" (pàg. 132).

La ciutat no es beneficiarà en res -ni ara ni mai- volent confondre i barrejar, interessadament i intencionadament, la cultura amb la política. Ans al contrari. Ni relegant la cultura a les necessitats polítiques. Ni posant la cultura al servei de la política.

Per tant, políticament es podrà enderrocar els Escolapis. En canvi, si es tingués -com és exigible-, la voluntat inequívoca de voler preservar decididament tot el patrimoni cultural solsoní, l'edifici dels Escolapis hauria de rebre un tractament semblant -mai idèntic, perquè diferent és la casuística-, per exemple, al rebut pels dos edificis polítics, més que públics, de Solsona: la Casa de la Ciutat i el Palau Llobera. Per què aquests edificis s'han conservat i restaurat i els Escolapis s'ha d'enderrocar? Tots tres formen part, per igual, del patrimoni cultural solsoní -i català-. S'avingui o no als interessos de qui mana.

Arran de les darreres notícies aparegudes a la premsa -i un cop aprovat per l'equip de govern el darrer tràmit que ha de permetre enderrocar els Escolapis- només dues apreciacions:

1.- Llegeixo (al diari Regió 7 del 30-IV-98) que el projecte presentat per l'empresa a la qual s'ha concedit la construcció del nou teatre preveu la

col·locació "d'elements característics dels antics Escolapis al futur teatre, com per exemple l'espadanya de la teulada, que es convertirà en l'entrada principal del nou recinte". Com es pot obrar amb tanta indiferència? Qualsevol element descontextualitzat del seu entorn originari i primicer perd tot el seu valor intrínsec i consubstancial i passa a ser, a més d'una concessió il·lusòria de cara a la galeria, un nyap i una nyepa (1).

2.- S'insisteix, novament, per part de l'alcalde (Regió 7 del 2-V-98) que la permuta "és l'única solució per a la situació de l'edifici, que algun dia ens caurà". Només una serà -o podria ser- la causa d'aquest ensorrament: la vostra negligència (2).

Per acabar, alcalde, titllar de "lletraferits" aquelles persones i institucions que lluiten per protegir i conservar el patrimoni cultural solsoní no es pot tolerar. Dit per vós i en un ple de l'Ajuntament té un regust despectiu i denota prepotència. Què vol dir que "en podria trobar 1.000 (de signatures) a favor en 3 minuts?" (Regió 7 del 2-V-98). El tema és prou seriós i delicat com per burlar-se'n (3).

(1) Nyepa: Mentida.

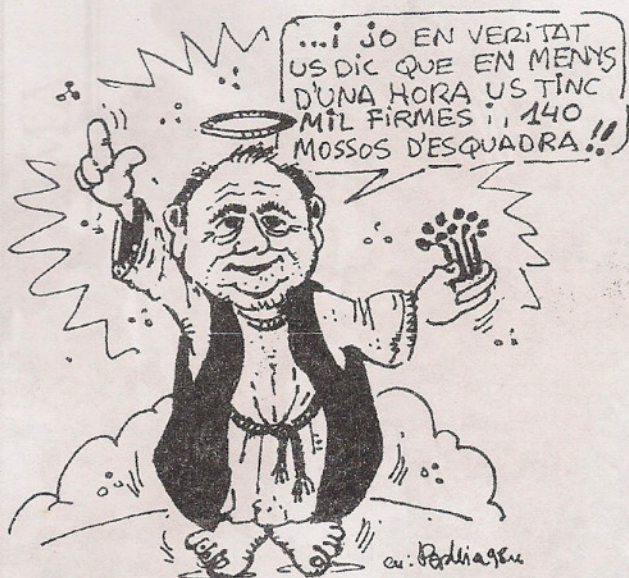
(2) Negligir: Deixar (algú o alguna cosa) sense tenir-ne cura, descuidar.

(3) Burlar-se: No prendre's seriosament algú o alguna cosa, desdenyar.

Nota: els subratllats són meus.

L'espurna del MIA

... el miracle dels peixos i dels pans en versió moderna!!!

Ajuntament de Solsona

Regidoria d'Urbanisme

Voldríem cloure amb aquestes ratlles tot el reguitzell d'informacions i desinformacions que ha generat la permuta de l'illa dels Escolapis. Entenem que és bo, perquè això demostra que el poble és viu, que hi hagi diversitat d'opinions i de posicionaments davant de la decisió presa per aquest equip de govern que, després de reflexionar-ho, de valorar-ho i d'estudiar-ho, creu -com de segur ho creuen així molts solsonins i solsonines- que s'ha pres el

camí més convenient per a les necessitats de la ciutat.

Pensem que són injustes les acusacions de ser poc sensibles i curiosos amb el conjunt monumental de Solsona (hi ha força proves que demostren el contrari), com injustes i infundades són també les que ens assenyalen com a malabaristes que per arribar a un final preconcebut hem utilitzat irregularitats i interessos. No és cert.

Volem tornar a insistir que mai hem dit que el valor històric i arquitectònic de l'edifici fos nul, ans al contrari hem dit que no és accentuadament remarcable. Això mateix ho va corroborar el senyor Joan Florensa, historiador i arxiver de les Escoles Pies de Catalunya el passat 25 d'abril aquí a Solsona (tal com informa aquesta revista en la pàgina 6 de la setmana passada), i afegeix encara que s'han enderrocat altres edificis dels escolapis, per raons pràctiques, i no ha passat res i que en una ocasió, a través d'una permuta, es va aconseguir un edifici més modern, més bonic i més segur.

No creiem que cap solsoní ni cap solsonina estigui content de veure com s'enderroca l'edifici dels Escolapis. Les coses que en la nostra vida personal i/o col·lectiva hem vist sempre, per malmeses que estiguin, ens dol sempre deixar-les quan la vida ens empeny a millorar i a anar endavant. Però, en aquest cas, sabem que ho hem de fer perquè culturalment, urbanísticament i econòmicament és la sortida més viable per a poder solucionar la manca d'una sala cultural, polivalent, on hi hagi teatre, espai per a concerts, auditori, etc., i sense una despesa extraordinària insuportable per a la ciutat.

Equip de govern de l'Ajuntament de Solsona
CIU - ERC

Bar - Restaurant

7 HERMANOS

J.C. Foix, 3 - Telèfon 973 48 15 30 - Solsona

Nova Direcció

Esmorzars - Dinars - Berenars - Sopars

GRAN ASSORTIT DE TAPES

*Demaneu per les
nostres especialitats*

PROSETEL P 95

DISTRIBUCIÓ DE GASOIL

Avda. del Pont, 6 - 25280 SOLSONA (Lleida)
Tel. 973 48 12 68 - Fax 973 48 12 69
Comandes: 901 116 461

CARTA OBERTA A LA REGIDORIA D'URBANISME

Tristes, excloents, prepotents i demagògiques són les conclusions que ens fa la regidoria d'urbanisme, vegeu's el Celsona de la setmana passada, sobre la Campanya «Salvem els Escolapis» que va endegar el Grup Municipal Fòrum per evitar l'enderroc d'aquest edifici que pertany al nostre patrimoni cultural.

Tristes perquè en cap moment esmenta que la campanya ha estat, sobretot, informativa. La nostra tasca, ha estat suplir les vostres mancances. Des de l'equip de govern municipal en cap moment heu pres la iniciativa d'informar a la ciutadania de les vostres pretensions. Ha estat Fòrum i la plataforma «Salvem els Escolapis» qui ha donat a conèixer a la població les vostres intencions i de quina manera pensàveu portar-les a terme.

També hem estat nosaltres els qui hem encarregat informes a tècnics i especialistes sobre el valor històric de l'edifici. Hem fet públics aquests informes elaborats per la Universitat de Barcelona, la Universitat Autònoma de Barcelona i el Centre d'Estudis Lacetans, per tal que tothom en tingués coneixement. Vàrem editar un butlletí «Plaça Major» dedicat exclusivament a aquest tema, aportant dades documentals, econòmiques, i també, alternatives i valoracions.

Tot plegat per garantir el dret dels ciutadans a la més àmplia informació de les activitats del seu Ajuntament.

Excloents perquè en el recull de signatures contràries a l'enderroc dels escolapis, n'obvieu 217 al·legant que són gent que no està empadronada a la localitat. A quin dret i a quins criteris us acollíu per no tenir en compte la seva opció? Com podeu despreciar l'opinió de solsonins i solsonines que per raó de feina o d'altres circumstàncies s'han hagut d'empadronar en altres municipis? Com podeu menystenir les signatures de les persones de la nostra pròpia comarca o que treballen a Solsona? Crec que és una greu rellicada aquesta d'excloure a aquesta gent pel simple fet que no opina com vosaltres. O és que rebutgeu les aportacions d'aquestes persones *no empadronades* quan participen socialment, culturalment, econòmicament, etc., en fer més pròspera i dinàmica la nostra ciutat?

Prepotents i demagògiques perquè em sembla molt agosarat afirmar que

«la resta de solsonins està d'acord amb l'enderroc dels Escolapis». Les 465 signatures presentades són de gent que ha manifestat la seva opinió. La resta, ni vostè ni jo, podem parlar en el seu nom. En tot cas us convidoo a que reculli signatures favorables a l'enderroc. Llavors sí que coneixerem la gent que obertament recolza la vostra opció. Mentrestant no jugueu a confondre a la gent.

Per acabar, dir-vos que encara no és l'hora de treure conclusions de la campanya «Salvem els Escolapis» suposo que no cal que us recordi que aquest tema està en mans del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya i que serà ell qui decidirà si heu actuat correctament. I que en tot cas, a qui correspondrà treure les conclusions finals de la Campanya «Salvem els Escolapis» és a la gent que en formem part.

Ben cordialment

Quico Riu i Albets
Regidor a l'Ajuntament
pel Grup Municipal Fòrum

ELS 217 QUE NO COMPTEN

Tinc 41 anys, els meus pares van venir a treballar i viure a Solsona quan jo en tenia 1, i des de sempre jo m'he considerat plenament solsoní (fins i tot amb alguns dels tics i maneres pròpies dels que arrenquen el seu pedigree en la més gran foscor dels temps, potser quan Solsona no era res més que una petita tribu troglodítica i una colla de sepulcres de fossa als voltants). El que és segur és que els meus estimats ascendents no la feien petar per ací quan els de l'Escola Pia van decidir instal·lar els seus reials per aquestes terres.

Quan vaig arribar a la tendra edat de 19 anys, vaig haver d'emigrar cap a terres del pla, tot cercant un títol universitari amb el què poder guanyar-me la vida tant bon punt pogués retornar a la Icària pròpia (per decisió personal: Solsona).

Les coses de la vida han volgut que aquest retorn s'ajorni (de moment indefinidament), en part degut al fet que vaig tenir la «sort» de trobar feina al cap i casal i, a més, una feina força interessant. Treballo en una empresa que es va crear per realitzar les actuacions urbanístiques de transformació i revitalització de la Ciutat Vella de Barcelona. També he de dir que tota la meua família continua vivint i treballant a Solsona, que els meus fills van a col·legi a Solsona i que en les dues darreres eleccions municipals m'he presentat com a candidat (dins la llista del Fòrum) per l'Ajuntament de Solsona.

No crec que les peripècies de la meua vida hagin d'interessar gaire als que, per molts motius, considero encara els meus conciutadans (això sí, en un sentit ample de la paraula), però sí que crec que cal situar un xic el context per tal que quedin clares les meves opinions i els motius pels quals em sento amb tot el dret a opinar.

Com evidentment haurà deduït

...tenen el poder i
consideren que el
poder dóna dret
a tot.

el perspicax lector, sóc un dels 217 extraterrestres que han gosat palesar la seva opinió al respecte del molt enfargat assumpte de l'enderroc de l'edifici dels Escolapis. Aquest no és un assumpte baladí, no senyor. Es tracta d'opinar al respecte del futur de la ciutat de Solsona (volia dir de la meua ciutat, però sembla que això de moment, segons l'autoritat, competent no puc dir-ho). Tenir una opinió i fer-la saber, creure que quan actuen sobre el que és patrimoni comú és bo tenir quelcom a dir i fer-ho.

Enderrocar un edifici vell pot ésser un acte alliberador ple de noves possibilitats per l'entorn on és situat (a Ciutat Vella n'enderroquem uns quatre-cents per a fer noves places, nous carrers, nous habitatges -de promoció i titularitat pública- i nous equipaments). Però també pot ser un acte que mutili per a sempre més el caràcter i la personalitat d'un indret, d'un barri o d'una ciutat. A Barcelona, malgrat les millors intencions, hi ha hagut polèmica, també hi ha algun edifici de valor que desapareix entre la multitud que abans esmentava, però allà s'està realitzant un esforç enorme en millorar les condicions de vida i de desenvolupament econòmic de tot el centre històric de la ciutat.

Tot i així, en aquest procés de discussió hi ha intervingut des dels serveis de patrimoni municipal (que s'han mullat en la polèmica) fins a les associacions de veïns, i fins i tot la mateixa Unió Europea hi ha dit la seva, al ser, aquest, un procés subvencionat a través dels Fons de Cohesió.

Mai a ningú (ni polític, ni veí,

ni intel·lectual) se li ha passat pel cap investigar si els que opinen són barcelonins amb solvència contrastada i carnet de bona conducta, o simplement uns esgarriacries que no fan res més que miolar continuament com no fa massa deia l'insubstituïble Flo-tats. A Barcelona, que és terra de pas i que ho engull tot sense demanar mostres de netedat ètnica, el que importa és el que es diu, quina raó es pot tenir i quines possibilitats hi ha de dur a terme les propostes diverses i no oficials.

Sincerament, voler tenir la raó només valorant que el que discrepa no hi té dret perquè no està empadronat i, per tant, no paga els seus impostos a Solsona, em sembla un disbarat propi d'una república bananera d'aquelles que creuen que poden fer i desfer sense que ningú al món els tussi, perquè per alguna cosa tenen el poder i consideren que el poder dóna dret a tot. Per aquest camí ja poden anar ple-gant totes les ONG, ni Amnistia ni Greenpeace tenen res a fer (és clar que no estan empadronats ni a Rwanda ni a Bòsnia).

I encara una altra mostra del tarannà de l'equip de govern. Diuen que només 248 solsonins de socarrel s'han mostrat contraris a l'enderroc, i això els fa suposar que la resta dels 7.000 estan al seu favor. Això no és noble no honrat; si volen saber quants solsonins estan d'acord amb la desaparició, per què no pregunten directament l'opinió a la gent i així sabran si aquests 7.000 suposats companys de viatge ho són realment o si, simplement són una massa silenciosa que malauradament no opina. Aleshores potser resultaria que els «conservacionistes» guanyen per 248 a 10. Quina planxa si mai s'arribés a descobrir, i quina por, oi?.

✍ Martí Abella i Pere
Ronda Sant Pau, Example, Barcelona

En defensa pròpia (amb permís de mossèn Cinto)

Sr. Director de Celsona

Sóc una de les 465 persones que van signar en contra de l'enderrocament dels Escolapis.

Després de llegir el número 57 de la vostra revista, us envio aquesta nota, perquè voldria agrair públicament el suport que manifesten alguns solsonins de veritat, cap aquestes 217 persones que, com jo, no estem empadronades a Solsona.

I també voldria aprofitar per ratificar el que diu el Sr. Martí Abella i la Nocensada.

No cal que ens repetim, perquè els arguments que fan servir tant un com l'altra, ja són prou contundents. Però sí que vull insistir, en defensa pròpia, que tothom té el deure de protegir i el dret d'exigir la protecció del que li sembli. TOTHOM.

I de passada m'agradaria dir-li al Sr. Llumà, molt sincerament, que trobo que un bon alcalde ha d'estar content que hi hagi persones que sense estar empadronades a Solsona, estimin la ciutat. I, cregui'm, demanar la protecció d'un edifici històric no és res més que una mostra d'estimació.

Per tant, hauria resultat més elegant per la seva banda, agrair a aquestes 217 persones l'interès que hem demostrat. Menysprear la nostra opinió és una falta de respecte important. I és, també, la negació d'un dret que ens ha costat molt d'aconseguir.

Cordialment

Teresa Porredon i Bernaus

Invocació i Súplica pels Escolapis

Sant Josep de Calassanç, pare dels escolapis,

atureu, si us plau, aquesta gent.

També es creuen sants i savis,
però s'han venut l'enteniment.

Què més poden fer políticament
per seguir destruint el patrimoni?
Què tindran en el subconscient
per actuar com el dimoni?

Opinar no poden els foranis,
així ho diu l'aclariment:
Per defensar els Escolapis
cal el títol de resident.

L'equip de govern convergent,
amb tants anys a l'ofici,
diu que no troba finançament
per conserva aquest edifici.

Els republicans, amb desfici,
recolzen també l'enderrocament.
Sense mirar el perjudici
només volen teatre (i sala polivalent).

Mare de Déu del Claustre,
il·lumineu a l'alcalde-president,
perquè ens estalviï aquest desastre
del Molt Il·lustre Ajuntament.

Un Solsoní
(amb la vostra vènia,
senyors de l'equip de govern)

L'Escolà dels Escolapis

Per publicar les vostres opinions a CELSONA només ens les heu de fer arribar abans del dimecres al vespre posant els vostre nom, DNI i signant l'escrit.

SENYOR LLUMÀ: TÉ RAÓ

Poc abans de perpetrar el judici final sobre els Escolapis, el senyor Llumà em va dir que, en realitat, d'aquest tema, com de d'altres, la gent de Solsona no n'opinava. En realitat "tant se'ls en fot" (paraules textuais), el que es faci amb els Escolapis i "desenganya't, el que es faci amb moltes coses". Les paraules són seves i el to, que no sé si es transmet amb les lletres i prou, paternal. De fet, el qui és gat vell és ell i jo una nouvinguda.

I amb les declaracions recents afirmant que de les signatures contràries a l'enderroc i favorables al teatre, n'hi havia moltes de gent no empadronada, m'he tornat a sentir nouvinguda, malgrat els anys que fa que pago impostos a Solsona. La gent que viu a un poble del Solsonès, que compra a Solsona, que va al metge a Solsona, que passeja, que va al cine, que va al banc, que treballa... a Solsona, té dret o no a opinar sobre els Escolapis? El nou teatre, de nom o de fet, serà comarcal o municipal? De la sala polivalent no cal parlar-ne perquè la majoria de municipis de l'entorn fa anys que en tenen una.

Per ser solsoní de ple dret cal primer pagar els impostos en aquesta ciutat. Cert. I després quins paràmetres podem utilitzar? Els del senyor Arzalluz mesurant el perímetre cranial? Comptar quantes generacions anteriors ja pagaven impostos a Solsona? Perquè si tens avantpassats que ja trescaven per aquestes muntanyes amb Guifré el Pilós (cas que hi tresqués ell mateix) però no has nascut al perímetre municipal, ets solsoní o no? Si vas néixer 10, 20, 100, 500, 1000 quilòmetres enllà però t'estimes aquesta terra i li vols el millor i treballes perquè prosperi, ets solsoní o no?

Atorguem el benefici del dubte als nostres governants i passem als solsonins de debò, pagadors d'impostos i amb solvència contrastada. Per què hi ha tanta por a opinar? La gent d'algunes entitats deien: o, però, i si després no hi ha subvenció?, o d'altres que signaven i després (també m'ho va explicar el senyor Llumà) el trucaven per dir-li que la seva signatura no comptés (per cert, aquestes les ha comptades o no?, Vam quedar, recordi-ho, que ens en quedariem la meitat cadascú perquè no sabem a qui deien la veritat) I els que deien: tot això és política i jo no en vull saber res, però després deien que el votaven a vostè que no deu ser fer política.

Bé, comptat i debatut, vostè guanya, tret que algun jutge digui el contrari, i els Escolapis se'n van a terra. Com que de moment, no sembla que volguem aterrar res més (ni el Palau Episcopal, ni el Pont de l'Afrau, ni res més del s. XVIII), he pensat que era un bon moment per reflexionar una mica sobre com instrumentalitzem la política (un art ben noble), com creem camins i tradició de democràcia, com impliquem els ciutadans en pensar la nostra ciutat, com donem veu a tots els ciutadans, que ho són perquè tenen dret a opinar lliurement, com integrem de pensament, paraula i obra els nouvinguts.

Ja fa molts anys que uns cantaven que eren mals temps per a la lírica. Ben mirat, vostè ja governava, jo encara no tenia dret a vot, i faltaven cap a dotze anys perquè m'empadronés a Solsona.

Cordialment

Roser Fons i Solé

PER A L'ESCOLÀ DELS ESCOLAPIS

Fóra el meu desig encapçalar aquest escrit amb l'acostumat "benvolgut i estimat...", però no puc fer-ho. No perquè m'aneu a la contra, sinó perquè no sé qui sou. I, la veritat, em fum haver-me de dirigir a persones que no sé qui són i, com en aquest cas, no han tingut la valentia i l'honestedat de posar el seu nom al capdavant de la seva poesia-opinió. Ja se sap de sempre que els escolans són sovint entremaliats i porucs, i que quan falta el vi a les canadelles que una estona abans eren plenes s'acusen uns als altres davant del rector. Si les sagristies poguessin parlar! Heu fet talment com la "nocensada" i, la veritat, no m'agrada aquesta manera de fer. A mi m'agrada la gent que defensa els seus criteris i opinions a cara descoberta i que no s'amaga darrere d'un pseudònim.

Mireu, ja m'estranyava que algú no es posés amb el fet que jo sóc home de teatre i que formo part del grup de teatre local, el Lacetània, per trobar-hi connexions interessades. Què hi farem, ho haurem de pair també. Però confesso que em costa d'acostumar-me al fet que, per raó de tenir un càrrec públic com és el de regidor, sembla que ja no et pots treure de sobre l'estigma dels tripijocs interessats ni la taca de la corrupció i la brutícia.

Senyor -o senyora?- escolà dels Escolapis, jo (i suposo que cap dels companys i companya de l'equip de govern) no em crec ni m'he cregut mai ni sant ni savi, i tot i que a

vegades he errat coses i decisions (més vegades de les que voldria) no tinc consciència d'haver perdut l'enteniment ni, evidentment, tinc la sensació d'actuar com el dimoni, encara que sigui en el subconscient, com vós dieu.

També us voldria dir que, com altres persones que han escrit en aquest setmanari la seva opinió (això sí, donant la cara i el nom), heu tirat l'aigua al vostre molí i heu fet una mica de demagogia. Des de l'equip de govern no hem dit mai que no hi pugui opinar tothom, fins i tot els no empadronats a Solsona, en el tema dels Escolapis. Només faltaria. Sols hem dit que el nombre de les signatures i l'origen dels signants de la campanya "Salvem els Escolapis" no s'avenen amb l'encapçalament del sobre que el grup FÒRUM va lliurar en el Ple del mes d'abril. I punt. Tot el que s'hi ha afegit són interpretacions subjectives i esbiaixades.

I res més. No us ha d'estranyar que us hagi tingut el tracte de vós, ja que em sembla que ja teniu l'edat en la qual és propi d'haver superat l'escalafó d'escolanet. Aneu practicant el vostre art de la poesia que, tot sia dit, el defenseu força dignament, cosa que, d'altra banda, us deu permetre la vostra poca feina en aquest bonic servei de fer d'escolà en un edifici on només s'hi diu una missa a l'any.

Atentament,

Xavier Jounou i Bajo
Portaveu del grup municipal d'ERC

Opinió

Procés a la societat espanyola

Aquests dies els diaris i els mitjans de comunicació van plens del judici dels GAL. No em poso ara en les motivacions d'aquest judici que, de totes maneres, són força sospitoses. Però tot plegat em sembla més aviat una comèdia. Es busca uns responsables que tothom sap i sabia perfectament qui són. Per què tant interès a delatar-los? Ara tothom corre a fer declaracions a favor de la democràcia i de l'estat de dret. Com si tinguessin necessitat de disculpar-se d'alguna cosa. I no els falta raó. Perquè, quan era l'hora de la veritat, quan es comen-

ten aquelles monstruositats, ningú dels qui ara criden va ser capaç d'obrir la boca. Tant és així, que el mateix Felipe es va poder atrevir a dir en ple Congrés que la democràcia es defensava també des de les clavegueres. I els del PP, per tal de no quedar enrebra, no s'estaven de manifestar que els socialistes eren massa tous, que, si ells manaven, ho acabarien en quatre dies. I ara tothom a la recerca del culpable, per tal de justificar-se ells. No sé si hi podria haver més hipocresia.

Sincerament, crec que, si prescindim de l'interès polític que pugui

tenir el PP a desacreditar els líders socialistes, aquest procés només pot tenir sentit si es mira com un procés a la societat espanyola. A una societat còmplice pel seu silenci i fins i tot per la seva aprovació. A una societat que en un 31% encara aquests dies es declarava a favor dels mètodes del GAL. A una societat més partidària de la violència que del diàleg. A una societat que vol passar per democràtica, però que només accepta les regles de la democràcia en allò que li interessa.

J.H.

TENIM NECESSITAT DE CONÈIXER I CONSERVAR LES ARRELS DEL PASSAT

El director del museu Diocesà de Solsona va cridar l'atenció pel perill de sotmetre el patrimoni a la funcionalitat, el consum, l'especulació, el mercadeig i l'abús electoral i polític.

Poca gent, com és habitual en aquestes conferències, -i gairebé en totes les altres, tret d'excepcions- va assistir a la xerrada d'en Jaume Bernades i Postils el passat dissabte 23 de maig.

El tema és important: CAL CONSERVAR EL PATRIMONI?. Quelcom que no sembla gaire clar avui i aquí a Solsona. Però com va voler dir el director del Museu Diocesà, es tracta més de plantejar qüestions que no de donar respostes absolutes.

D'aquesta manera, a la pregunta del títol de la conferència, ens hem de demanar si (i citarem a partir d'ara les seves paraules)

-Són coherents les nostres actituds amb la resposta a aquesta pregunta?

-Si la resposta és afirmativa, ho és per què ens ho manen o ho creiem certament?

-Per pur interès especulatiu o econòmic?

-Per pur interès electoral, per prestigi?

D'entrada, aquí a Solsona, la resposta es veu amb aquesta conferència. De 7000 habitants, 25 persones interessades, un 0.3 %.

Però a més, quin % dels solsonins coneix el Museu de la Ciutat, quin % assisteix a exposicions o a actes? Fins aquí, la resposta és negativa.

I, quines mesures de protecció legal ha adoptat la ciutat en els darrers anys, sobre impactes visuals i paisatgístics?

Quin % de solsonins exigeix mesures? Quan es posa en perill un element històric, quantes persones es mobilitzen per defensar-lo: els quatre

El Sr. Ramon Cardona, dir. del Centre d'Estudis Lacetans i el Sr. Jaume Bernades, dir. del Museu Diocesà

de sempre, mal mirats?

Quantes mesures de protecció sobre el patrimoni rural, arquitectura, o formes de vida s'han aplicat?

Quina és la política de protecció i d'estudi del patrimoni?

Quan un foraster ve a Solsona, ¿quants aparadors de botiga troba per comprar ganivets?

¿Quants estudis sobre la producció ganivetera s'han fet en viu a Solsona els darrers anys, i s'han publicat?

La majoria de respostes no són positives.

Cal conservar el patrimoni; ho volem? Quina necessitat en tenim?

Hem de mirar enrera per més que ens diguin que el passat no té futur. Mirar enrera és conèixer i comprendre d'on venim... El passat sí té futur, doncs sense el seu coneixement no hi ha futur. Podem fer la comparació amb un arbre: la soca és el present i les arrels el passat. La soca no creixerà si destruïm les arrels; aprofundint i regant les arrels brotaran noves

branques, que són el futur.

Tot seguit, continuant amb les paràboles, ens donà l'exemple de l'àlbum de fotos.

L'àlbum d'una ciutat, per exemple, està format per moltes fotos. Les fotos són els carrers, esglésies, zones verdes, jaciments, festes, fires. Però el vertader patrimoni és el saber, el coneixement que hem de transmetre. No l'objecte en sí mateix, aquell monument, aquella foto, aquell llibre.

Volem saber d'on som i on anem, i això ens crea angoixa, per això conservem les velles fotografies, els records, els monuments, que ens recorden o avisen quelcom del passat, i sobretot, que no som amos absoluts d'aquesta herència, sinó sols administradors

Ens servim i utilitzem l'herència històrica, però no tenim cap dret a trencar el fil conductor, l'hem de transmetre a les generacions futures... Ull, a la vanitat, la nostàlgia, l'afany de lucre, perquè això trenca aquest fil.

ELS ESCOLAPIS:

LA MORT DE L'ESCOLÀ

Abans de res, voldria dir-li al portaveu del grup municipal d'ERC que -com ja s'haurà adonat- l'escolà dels escolapis és un pseudònim d'un altre pseudònim -un solsoní (amb la vostra vènia, senyors de l'equip de govern)-. Com dieu vos, quina falta de valentia i quina falta d'honestetat!

Però bé, deixem el què és anècdota i anem al què és rellevant.

D'entrada, aquesta poesia només volia denunciar, en aquest tema dels Escolapis, una manera d'actuar i de fer les coses per part de l'equip de govern, al meu entendre, poc respectuosa amb el patrimoni cultural solsoní. Res més que això.

Veig que en l'anàlisi que feu de la poesia aneu cap on més us convé. Mentre que en uns determinats fragments us quedeu -sense voler aprofundir més- en el significat de les paraules emprades: sant, savi, dimoni,... -suposo que perquè ja sonen prou gruixudes-, en altres passatges heu volgut arribar fins al fons per tal de fer aflorar un significat, que de tant ocult com és, és inexistent. Mireu, jo vaig dir -i, lògicament, és el tros que, pel vostre interès, us ha donat més joc-: "Els republicans, amb desfici,/ recolzen també l'enderrocament./ Sense mirar el perjudici/ només volen teatre (i sala polivalent)".

No penso que d'aquestes quatre ratlles pugueu dir que jo insinuo que us moveu darrera "tripijocs interessats" i que esteu sota sospita per "corrupció" i "brutícia" -ni tant sols vull pensar: Si les parets de l'ajuntament poguessin parlar!-. No és cert que des del vostre partit defenseu que s'enderroqui l'edifici? O no és cert que la ciutat perderà tot aquest espai per a ús públic? O no és cert que allí hi voleu aixecar un teatre? És més, no s'ha alçat cap veu contrària a la necessitat del teatre. Només qüestiono que per bastir el nou teatre calgui enderrocar un bé cultural.

A la vegada, quedo astorat que vulgueu capitalitzar el mot "republicans" en la vostra persona -o és que les decisions només les pren un de sol en el vostre partit?-. Com podeu dir que jo trobo "connexions interessades" pel fet de ser regidor i membre del grup local de teatre al mateix temps? -i els vostres companys de partit, que no pinten res?- On ho heu llegit tot això? No serà que esperàveu que -en el decurs d'aquesta problemàtica- algú us ataqués per aquest flanc? Haguera estat perdre la batalla -per motius poc ètics- abans d'haver-la iniciat. La defensa dels Escolapis havia -i ha- d'atacar per altres fronts més sòlidament argumentables.

D'acord, teniu raó -només legalment parlant-, que el títol que encapçala el sobre que el grup FÒRUM va lliurar en el Ple del mes d'abril no s'avé amb el contingut de les signatures presentades. Sense desmerèixer l'aclariment que es va fer des de la regidoria d'Urbanisme, hauria estat, des de la meua òptica, més enriquidor -cosa que no ha interessat en cap moment- que per part de l'equip de govern s'hagués contestat a les diferents acusacions que se li han fet i a les diverses preguntes que se li han

plantejat, o presentat informes avalant la posició que defenseu, que no pas saber quants dels que volem que no s'enderroqui els Escolapis estem empadronats a Solsona o no. És més, si es contesten determinades qüestions -totes elles amb un valor relatiu-, també es poden contestar les que són realment importants en aquest assumpte. Si no, també us esteu esbiaixant. I si no ho voleu fer a través dels mitjans de comunicació -perquè segons l'alcalde "no tinc costum replicar els escrits de crítica de cap ciutadà de Solsona envers la nostra tasca de govern" (Celsóna, núm. 47)-, hi ha d'altres mecanismes tant o més vàlids -alguns dels quals ja se us ha proposat-. I amb tot això no dic, tampoc, que només una part tingui tota la raó.

Manifesteu que us agrada la gent que va a cara descoberta. A mi, també. Però comprenc -i felicito- a la Nocensada pel seu escrit. Sigui o no solsonina, pel cas és el mateix, demostra que li preocupa el què es vol fer amb l'edifici.

En aquest tema, tinc la sensació -per malsonants que us puguin semblar aquestes paraules-, que realment el què més us interessa és saber qui diu les coses, i no tant les coses que es diuen i com es defenseu. Per què, doncs, només censureu a la Nocensada quan us retreu exactament el mateix que molts altres? És clar, només pel seu anonimat.

És per això que encara trobo més reprovable que ataqueu un escrit, no pel seu contingut, sinó pel fet de no anar signat amb nom i cognoms, quan heu tingut l'oportunitat de rebatre els altres textos que han aparegut degudament signats i, en els quals, encertadament o no, se us qüestionaven i retreien moltes de les decisions que ha pres l'equip de govern.

No m'he d'agafar de res ni de ningú. He dit, en tot moment, el què pensava -en aquest i en altres escrits- i sempre procurant -almenys aquesta era la intenció- argumentar la meua posició. Una sola cosa he de rectificar: que vaig qüestionar que en les obres fetes al portal de Llobera s'hagués sol·licitat el preceptiu informe (Celsóna, núm. 48). Doncs sí, l'informe existeix i el seu número d'expedient és el 78/96. Tot havent-hi un informe previ, censuro igualment les obres que s'hi van fer.

Xavier, suposo que, arribats en aquest punt, ja saps qui s'amaga darrera d'aquest pseudònim. L'escolà dels escolapis té nom i cognoms: Jordi Tasies i Planas. No sé si t'ha decebut saber-ho. A mi m'és igual que se sàpiga. Saps, penso que l'objectiu final del teu escrit -que per mi era desenmascarar el meu anonimat- s'ha acomplert. M'he descobert la cara només per una raó: perquè sabessis qui t'escrivi tot això. Potser vaig equivocat o estic desorientat, potser vaig errat o he estat desafortunat. Però, en aquest tema, us retrec que us quedeu en les formes i no en el fons.

Ara que ja saps qui sóc, deixa'm dir-te que, segurament, a l'escolanet li hauria fet il·lusió el saber que la part superior de la capella es conservarà. A mi, senzillament, em sembla una presa de pèl i una hipocresia que es guardi -com digué l'alcalde (Regió 7 del dia 18 de març)- "per als nostàlgics".

- Celsóna núm. 60 -

És per defensar els Escolapis, i alhora per denunciar aquesta manera d'actuar, pel que he manifestat públicament les meves idees. Per a res més.

Després del què he exposat, encara creus que he fet "una mica de demagogia"? (Abans d'emprar aquesta paraula, molt de moda entre la gent que es dedica a la política, caldria esbrinar en el diccionari el seu vertader significat). No hauràs errat en el teu punt de mira? En qualsevol cas, t'he de dir que aquest molí solament és de la meua exclusiva propietat. I no el poso al servei de ningú que se'l vulgui apropiat. I menys al servei de la política. I l'aigua de la qual se serveix aquest molí, pretenc que sigui tan clara, neta i transparent quan hi entra com quan en surt.

Per acabar, i per retornar al tema que realment ens ha de preocupar -i aprofitant que en l'últim escrit de l'equip de govern (Celsona, núm. 57) em sorpreníeu quan afirmàveu que "Volem tornar a insistir que mai hem dit que el valor històric i arquitectònic de l'edifici fos nul (quan l'alcalde havia dit)" Tot i que pensem que l'estructura en qüestió no té més valor sentimental que el que se li vulgui donar, (...) i el portaveu del grup municipal d'ERC, "Només té valor sentimental" (Celsona, núm. 47)), ans al contrari hem dit que no és accentuadament remarcable" (quins criteris o paràmetres feu servir per fer aquesta asseveració? Els mateixos que va fer servir l'alcalde per afirmar, a la lleugera, que l'edifici dels Escolapis és de la mateixa època que la casa de ca l'Aguilar?, o els que permeteren dir, poc fidelment amb el text inicial, al portaveu d'ERC que "els tècnics diuen que no té un valor històric ni arquitectònic remarcable"? (Celsona, núm. 47))- permete'm que et posi alguns exemples amb els quals em sento plenament identificat i que mostren un total respecte vers el passat i vers les seves obres -una cosa distinta serà veure com s'apliquen en cada cas en concret:-

- "L'amor i respecte a les obres que construïren els nostres avantpassats és el més car exponent de la civilització dels sers humans; i és la causa de tot el bo que hi ha a la Terra" (Plató, 428-347 a. C.).
- "De manera que els pobles verdaderament civilitzats, els grans pobles conserven amb amor els antics monuments, perquè són com capítols de la seva pròpia història espiritual" (Josep Torras i Bages, 1846-1916, bisbe de Vic).
- "No hi ha dret a esmerçar grans quantitats de diners per refer uns pocs monuments, deixant-los nous de trinka, mentre s'ensorren per abandó un gran nombre de valuoses construccions." (...).
- "Els monuments arquitectònics poden conservar-se fàcilment amb mitjans econòmics reduïts; n'hi ha prou molt sovint de compondre teulades, canalitzar bé l'aigua de les pluges perquè no en perjudiquin els fonaments, arranjar esquerdes,

reforçar elements debilitats, etc. D'aquesta manera molts monuments estarien fora de perill" (Jeroni Martorell i Terrats, (1877-1951), primer director del Servei de Catalogació i Conservació de Monuments de la Diputació de Barcelona).

- "El desencuentro entre el pasado y el porvenir se produce cuando el presente renuncia a escribir, tan respetuosa como decididamente, su propio capítulo" (Víctor Pérez Escolano, arquitecte).
- "Amb les pedres hem fet evident, a cada etapa històrica, el batec social, econòmic, cultural, en definitiva, de la nostra ciutat. L'estètica de cada època va íntimament relacionada amb la realitat del moment, però té també sovint una clara vocació de perdurabilitat. I la nostra actitud de respecte o no envers els documents de les etapes anteriors de la història ciutadana és una prova de la nostra intel·ligència (o no) col·lectiva" (Rafael Ballús i Molina, alcalde de Granollers l'any 1985).
- "Arriba un punt que la projecció de futur d'una població passa per tenir assumida la seva evolució i transformació, però sense perdre de vista tots els valors culturals adquirits al llarg dels anys, i impedir-ne la seva degradació" (Josep Rovira i Montañà, alcalde de Centelles l'any 1994).
- "Ara és l'hora de dir, ara és l'hora de recordar que el poble persisteix en els carrers amb empedrat antic, en el pont i en l'església que han conegut tota la gent del poble en tot allò que remembra el passat amb un esforç vigorosament actual." (Miquel Martí i Pol).

Per acabar, m'he volgut reservar un darrer testimoni perquè ens és molt proper en l'espai -encara que llunyà en el temps- i perquè penso que ens mostra -a tots plegats- una actitud que no s'hauria d'oblidar mai a l'hora d'abordar la conservació o no del nostre patrimoni cultural. És el següent: quan el preposít de l'església de Solsona, Geralt, nomenà l'any 1253 a Ferrer de Bovets com a nou rector de l'església de Sant Esteve d'Olius li digué:

- "Que no deixis deteriorar res de la dita església, ans bé ho milloris, (...)" (a A. Bach i Riu, Olius. un poble del Solsonès, pàg. 30).

LA CATALOGACIÓ DEL PATRIMONI CULTURAL SOLSONÍ

Tota comunitat amant del seu patrimoni cultural intenta garantir la seva preservació prenent mesures que el protegeixin i assegurin la seva conservació i el seu aprofitament. "El patrimoni cultural és un dels testimonis fonamentals de la trajectòria històrica i d'identitat d'una col·lectivitat. Els bens que l'integren constitueixen una herència insubstituïble que cal transmetre en les millors condicions a les generacions futures. La protecció, la conservació, l'acreixement, la investigació i la difusió del coneixement del patrimoni cultural és una de les obligacions fonamentals que tenen els poder públics"¹.

La legislació sobre patrimoni cultural estableix les fórmules legals per salvaguardar-lo. En la legislació catalana es crea un esfera de protecció dels bens del patrimoni cultural de menor rellevància que són els bens catalogats, els instrument de protecció i de control dels quals recauen principalment en els municipis. Aquesta figura es denomina bens culturals d'interès local.

En el marc de la legislació catalana Fòrum va presentar una sol·licitud de declaració de bé cultural d'interès nacional (BCIN) de l'edifici dels Escolapis de Solsona, al·legant la impossibilitat de que l'edifici fos catalogat per l'Ajuntament, ja que era aquest qui precisament volia enderrocar-lo. La resposta va ser l'esperada: es reconeix que els Escolapis té uns valors històrics i arquitectònics rellevants en el context local de Solsona però que a qui correspon protegir-lo i declarar-lo bé cultural d'interès local és a l'Ajuntament de Solsona.

Amb les excepcions del conjunt de la Catedral i el Palau Episcopal i les restes de la muralla de la ciutat (únics elements del patrimoni solsoní protegits, i no pas en temps de democràcia sinó per decret de la Dictadura Franquista), tota la resta del patrimoni cultural solsoní està en mans del caprici i el lliure arbitri del govern municipal. No creiem que sigui la millor manera de preservar el nostre patrimoni, especialment després de la recent experiència dels Escolapis.

La catalogació del patrimoni solsoní, a més de preservar-lo legalment, donaria a conèixer als ciutadans i ciutadanes els bens que constitueixen aquesta herència cultural que, com ja hem dit, és un dels testimonis fonamentals de la trajectòria històrica i d'identitat de la nostra ciutat.

Si és veritat el que diuen CiU i ERC, (Celsona 57), "Pensem que són injustes les acusacions de ser pocs sensibles i curiosos amb el conjunt monumental de Solsona", és hora de demostrar-ho, sense més excuses dilatòries que puguin fer pensar que hi han interessos personals o polítics que prevalen sobre els generals i culturals. En el proper Ple Municipal del dia 25 de juny, el Grup Municipal

Fòrum presentarà una proposta de catalogació del patrimoni cultural solsoní que comporti la declaració de bens culturals d'interès local a tots els seus elements.

La proposta de Fòrum anirà en el sentit de crear una Comissió Municipal sobre Patrimoni Cultural que sigui qui elabori el catàleg de bens culturals que haurà de votar el Ple. La composició d'aquesta comissió, que hauria de ser consensuada entre tots els grups polítics municipals, tindria que contemplar la participació de totes les institucions i entitats culturals de la ciutat i encarregar l'elaboració de l'estudi previ a persones o equips de reconeguda solvència professional, preferentment relacionades amb el món universitari.

El cost econòmic de la catalogació no ha de suposar cap problema, ja que l'Ajuntament de Solsona va aprovar una beca d'investigació d'un milió de pessetes anuals l'any 1994 (a rel del 400 aniversari del títol de ciutat) que no ha concedit mai i que significa poder disposar de 5 milions de pessetes "estalviats" en aquests cinc anys. En qualsevol cas el cost és insignificant si el comparem amb els beneficis que comportarà la catalogació per a tots els solsonins.

Seria igualment desitjable que la catalogació del patrimoni cultural solsoní podés està feta abans de concloure aquesta legislatura, es a dir, abans del maig de 1999.

Aquest serà un test més per comprovar la disposició de CiU i ERC a complir amb les obligacions fonamentals que, segons la legislació catalana sobre patrimoni cultural, tenen els poder públics. Alhora que una nova oportunitat per demostrar, cal dir-ho, el seu nivell de disposició al diàleg.

1 Llei 9/1993 de 30 de setembre, del Patrimoni Cultural Català.

HOTEL - RESTAURANT

GRAN SOL

Direcció: Francesc Nova

Tel. 48 09 75

- * Festes familiars i d'empresa
- * Comiats de solters / solteres
- * Comunions i batejos

Salons amb capacitat per a 20, 60 i 100 persones

ENCARA MÉS ESCOLAPIS

.....

...crec que no es pot
parlar de rehabilitar
un edifici si aquest no
ha estat mai
acabat....

.....

Jo no pensava entrar en cap moment dintre d'aquest intens debat, però la carta apareguda en la revista de la setmana passada, escrita per Jordi Tàsies i adreçada al nostre regidor i portaveu del grup municipal d'ERC, m'obliga, com a President de la Secció Local d'aquest partit, a intervenir-hi.

Si el regidor parla en algun moment referint-se a ERC en primera persona, és perquè ho fa com a portaveu del grup municipal i, per tant, màxim responsable del partit en aquest tema.

És clar i notori que tots els punts que es debaten i es voten en els plens municipals han estat prèviament debatuts i votats en una de les reunions que, quinzenalment, fa la Secció Local, i que els regidors d'ERC defensen en els plens les opcions aprovades per la majoria dels militants. Això no vol dir que no gaudeixin de llibertat absoluta a l'hora de prendre decisions sobre temes o propostes que es plantegen a cada Ple i que no figuren, inicialment, a l'Ordre del Dia. El Partit mai coaccionarà la forma de pensar que cada persona pot tenir en temes no estrictament polítics.

També és cert que la Secció Local d'ERC a Solsona defensa, de forma majoritària, no unànime, l'enderroc de l'edifici dels Escolapis segons el projecte actual.

També cal dir que no estem del tot d'acord amb el Projecte de nova construcció presentat i aprovat. Per exemple, nosaltres creiem que s'haurien de revisar les alçades de les façanes del Vall Fred i del carrer Sant Pau, i que s'hauria d'haver deixat un ampli espai porxat al baixos de la façana de la plaça Sant Roc per encabir-hi, entre altres coses, el mercat del conill en dies de pluja o mal temps. Però cal recordar que ERC no forma part de l'Equip de Govern municipal per causa d'un Pacte de Govern, sinó pel fet d'haver acceptat la invitació que ens va fer el grup municipal de CiU, cosa que no ens permet incloure al 100 x 100 totes les nostres propostes dintre els acords que pren l'Equip de Govern

municipal. Malgrat que aquestes dues nostres propostes no figurin en el Projecte definitiu, pel bé de Solsona, li donem suport.

I ja a títol personal, amic Jordi, permetem que et doni la meua opinió sobre l'edifici dels Escolapis. Fins als 9 anys vaig anar a classe amb la "mestra coixa", al tercer pis de l'edifici i a les aules que donen a la façana del carrer Sant Pau i teníem el pati en el mateix pis i a la part de l'edifici que dona a la plaça Sant Roc. Als 14 anys anava a classe amb el mestre Tarrés Fusté a les aules de la planta baixa i que donen a la façana de la plaça Escolapis. En aquell temps, tu encara havies de néixer, la mestra no ens deixava saltar al pati per por a que s'esfondrés. De fet, per accedir al seu habitatge, que es trobava en el darrer pis de la part de l'edifici que dona al Vall Fred, la bona dona havia de pujar per unes escales de fusta, amb barana també de fusta, que hi havia al final del pati, i que tremolaven quan algú hi passava. Amb això vull dir-te que conec prou bé l'edifici i que, ja des de la meua infantesa, en guardo molts records.

No cal ser una gran expert en el tema per poder afirmar que es tracta d'un edifici inacabat, que només té un cos de l'edifici sencer -el que dona a la plaça Escolapis-, dos cossos a mig fer -els de les façanes del Vall Fred i del carrer Sant Pau-, i un quart cos on es va improvisar un tancament provisional, com ho demostra el fet que no hi hagi acabat ni el Claustre interior, i que és el que dona a la plaça Sant Roc, o més ben dit, a la placeta del Cinema Espanya. També es pot observar com la paret interior damunt el Claustre i que tanca el cos d'edifici del carrer Sant Pau està feta amb toves,

és a dir, totxos fets amb argila i palla, a l'estil de l'antic Egipte.

Per tant, crec que no es pot parlar de rehabilitar un edifici si aquest no ha estat mai acabat. En tot cas s'ha de parlar del seu acabament. I intentar, avui en dia, acabar un edifici del segle XVII com s'havia previst en el projecte inicial, és totalment inviable, ja que tant la despesa de construcció, amb pedra picada i treballada, com la d'utilització, amb sostres excessivament alts i poc útils, és desorbitada. Suposo que això és el que hauran pensat totes les institucions públiques a les que l'Ajuntament a demanat ajut econòmic per conservar l'edifici, a l'hora de negar aquest ajut. Crec que és millor enderrocar-lo i fer-lo nou, i l'oportunitat que s'ha presentat a l'Ajuntament cal aprofitar-la.

Amb això no vull dir que tots els edificis inacabats s'hagin d'enderrocar. Justament a la nostra comarca en tenim un que, potser pel seu fet d'inacabat, atrau més el turisme. M'estic referint, com suposo que ja hauràs captat, al Santuari d'El Miracle.

Però tornant als Escolapis i després de tots els punts que he exposat, crec que, per a molts solsonins, el seu valor és més sentimental que artístic o monumental, almenys en el meu cas és així. Per posar un exemple, té el mateix valor que per alguns espanyols pot tenir el fet de mantenir l'àliga imperial en alguns escuts de les façanes d'edificis públics. Un record nostàlgic d'un temps passat i que, estic segur, no tornarà.

Jordi, espero que acceptis aquesta meua forma de pensar sobre el tema, molt diferent a la teua i que aquest afer no trenqui la nostra amistat. Crec que sobre els Escolapis s'ha volgut crear un debat polític totalment fora de lloc.

No ser si els fets de voler ser breu i de no estar acostumat a escriure poden portar a fer lectures errònies d'aquest escrit. Rés més lluny de la meua intenció. En tot cas estic disposat a parlar-ne personalment amb qui vulgui un aclariment sobre qualsevol punt.

Josep Vila i Santaolària

Hostal - Restaurant SANT ROC

Els fogons de la bona cuina regional

Tel. 973/48 08 27 - Fax 48 00 06

Restaurant

FONT DELS GOTERS

Gaudeix de la bona gastronomia del Solsonès

RESERVEU TAULA

Setmanari d'informació local

**FESTA
DE LA
PLANA**

**13 Y 14
JUNY
1.998**

DISSABTE 13 DE JUNY

11 del mati	SANTA MISSA (Seguidament coca i barreja per a tots)
11'30 del mati	PASSA-CARRERS , amb MAJORETS I BANDA
12 del mig dia	PETANCA I DIBUIX INFANTIL
2 de la tarda	PAELLADA POPULAR
4 de la tarda	BALL DE SEVILLANES
5 de la tarda	XOCOLATADA PER A TOTS
10 de la nit	GRAN REVETLLA , amb l'orquestra:

SARAZAN A la nitja port s'encenarà un binga

DIUMENGE 14 DE JUNY

11 Del mati	PARTIT DE FUTBOL "casats contra solters"
12 del mig dia	IV CAMPIONAT DE BOTIFARRA
4 de la tarda	CAMPIONAT DE PING-PONG, PLAY-BLACK
5 de la tarda	II GRAN CREMADA DE RON, GIMKANA
9 del vespre	ball fi de festa a càrreg del músic-vocal MIGUEL MATEU

HI HAURÀ SERVEI D'ENTREPANS I SERVEI DE BAR TOTS DOS DIES

CINEMA
A cine parts

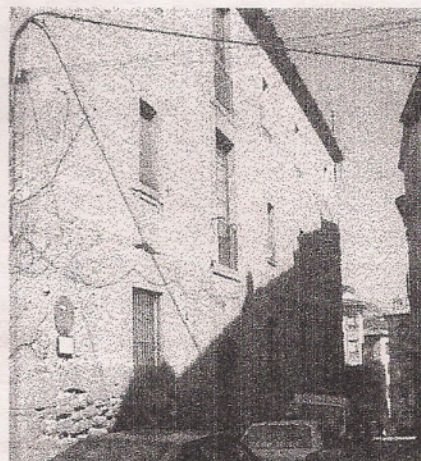
EL HOMBRE QUE VINO DEL MAR

Divendres (1/4 d'11 nit) dia de l'espectador
Dissabte (11 nit)
Diumenge (5 i 2/4 de 8 tarda)
Dilluns (1/4 d'11 nit)

VAL per 100 ptes.
per la compra d'una entrada
El Hombre

Una resolució judicial atura de forma "cautelar" l'enderroc dels Escolapis

PRESENTACIÓ DEL LLIBRE SOBRE LA VIDA DE JAUME FELIU

Ecos de sociedad

UN ACTO DE SUMA
IMPORTÀNCIA AZOTA
LA SOCIEDAD
SOLSONENSE **EXCLUSIVA**

DE REGAL EN AQUESTA EDICIÓ

- La GUIA Publicitaria
- El programa d'actes de SOLSONA ES MOU
- El quíptic d'actes de SOLSONA ES MOU
- Un EXCLUSIU poster central desplegable

Per a reserves:

Tel. 973 48 15 15

Ctra. de Sant Llorenç, km 2 - SOLSONA

Sopar

REVETLLA DE SANT JOAN

- 10 de la nit -

amb l'actuació del
grup **TABOLA**

La sala 5 del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya atura de manera "cautelar" l'enderroc dels Escolapis

En el document de la resolució entre altres coses es llegeix:

En el presente caso, la actora (Grup Fòrum) alega que el acto administrativo impugnado, de no ser inmediatamente suspendido en su efectividad, puede dar lugar al derribo de un Edificio, concretamente el colegio "Els Escolapis", construido a finales del siglo XVIII, que se halla ubicado en el solar objeto de permuta.

En apoyo de su tesis, el actor aporta una serie de documentos que avalan el valor patrimonial del Edificio controvertido y que, por otra parte, ponen en relieve la inminencia de su derribo.

Concurren aquí, por tanto, los presupuestos típicos para la adopción de medidas cautelares, cuales son la irreparabilidad del daño y la apariencia de que la solicitud actora esta fundada en derecho.

Lo anterior conduce a estimar procedente la adopción de las medidas cautelares provisionalsísimas solicitadas por el actor, en tanto se resuelva lo procedente en la pieza separada de suspensión.

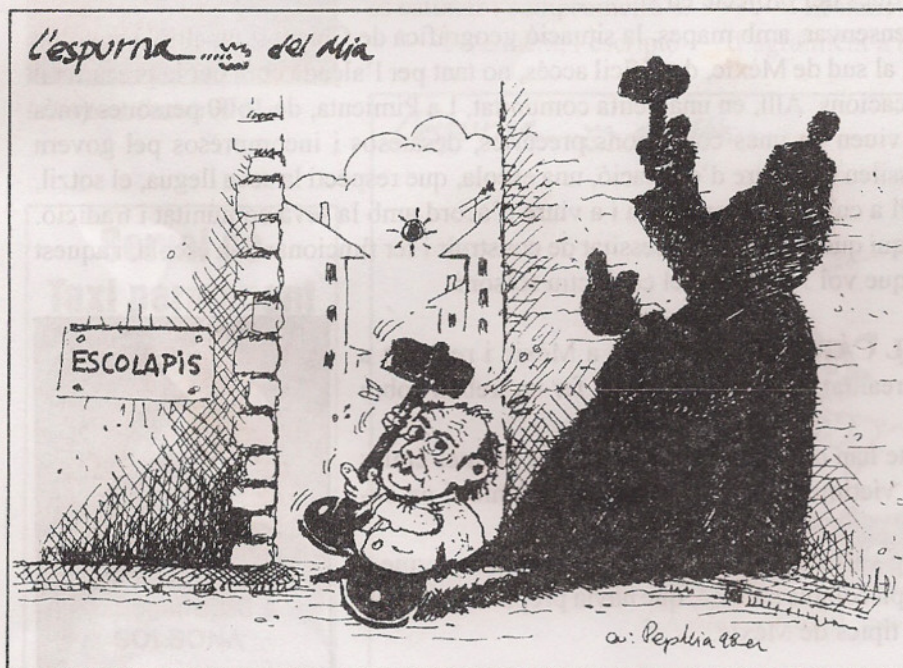
D'aquest text s'en deriva que el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, vista la documentació aportada pel Grup Fòrum, representat pel seu actual regidor, Quico

Riu, creu convenient resoldre de manera "cautelar i provisional" la paralització de l'enderroc dels Escolapis.

Aquesta no és pas una mesura definitiva i s'imposa com podeu llegir en el text, per preveure la "irreparabilidad del daño" en el cas que s'enderroqués i esperar que el Tribunal emeti una sentència en ferm.

No cal que us faci aquí un resum de tots els fets, de ben segur que els heu anat seguint en edicions anteriors de Celsona. Aquesta mateixa setmana en l'article publicat per Regió 7, l'alcalde de Solsona qualificava de "tràmit administratiu" tot aquesta sol·licitud i que "un cop el jutge hagi revisat la documentació del cas ens permetrà fer l'enderroc de l'immoble per fer-hi el teatre el més aviat possible". L'Ajuntament, per la seva part, ja ha presentat tota la documentació sol·licitada.

Per part de Fòrum, el sr. Quico Riu, ha declarat que "cal ser prudent per que és una mesura provisional, cal ser respectuós ja que és una decisió d'un tribunal i cal ser optimista, el primer pas ja està donat i creiem que estem en el bon camí". Per altra banda a partir d'ara "cal defugir de la confrontació política i, per part nostra, esperem que aquesta resolució obri un diàleg entre nosaltres i l'equip de govern per salvar els escolapis i aconseguir un teatre per a Solsona. Totes dues coses són possibles".

PROSETEL P 95

DISTRIBUCIÓ DE GASOIL

Avda. del Pont, 6 - 25280 SOLSONA (Lleida)
Tel. 973 48 12 68 - Fax 973 48 12 69
Comandes: 901 116 461

II SESSIÓ DE DEBAT SOBRE EL PATRIMONI CULTURAL DE SOLSONA

AMBIENT CRÍTIC I CRISPACIÓ ENVERS LES INSTITUCIONS

Amb l'assistència de: **Juan Miguel Muñoz Corbalán** (Historiador de l'Art i secretari de SOS Monuments) qui presentà i moderà el debat.

Jaume Bernades i Postils, (Arqueòleg)

Josep Mora Castellà (Arquitecte i soci de SOS Monuments)

Ramon Cardona, del CEL, excusà la presència del representant de l'ajuntament de Solsona i de la Fundació Francesc Ribalta, així com de **Ramon Planes i Albets** (Historiador local)

Inicià el torn d'intervencions **Juan Miguel Muñoz**, qui introduí el tema de l'arquitectura del XVIII, el neoclassicisme i el racionalisme en l'arquitectura. En referència al patrimoni solsoní, advertí que la Sagrada Família és un edifici inacabat, i ningú no dubta que per aquest motiu no s'hagi de continuar construint. Seria una pena que un dels edificis emblemàtics del segle XVIII es perdés; no només es perdrien unes pedres; també una identitat local dels solsonins.

Ramon Cardona llegí l'escrit del Ramon Planes, que feia referència a les empremtes culturals que el pas de la història ha anat deixant a Solsona. Considerà que el conjunt arquitectònic de Solsona és un llibre obert a tothom qui l'interessi.

Jaume Bernades es reafirmà en el que sempre ens diu: Hem de mirar enrera si volem saber qui som. El passat té futur, no hi ha futur sense passat.

El problema, és que no hi ha diàleg entre les institucions i les persones. Un altre qüestió polèmica és la visió elitista del patrimoni: no és patrimoni si no és un palau o una església, i ens oblidem de les construccions de les classes més humils.

Va posar la nota d'ironia, quan va parlar de la pitjor arma de destrucció del patrimoni: els coloms. Respecte a això, proposà promocionar un plat de cui-

Ramon Cardona, Jaume Bernades, Juan Miguel Muñoz i Josep Mora

na local solsoní amb el colom com a ingredient bàsic; aquí a Solsona seria molt econòmic a més.

Josep Mora va donar la part més tècnica de la xerrada, comentant les particularitats de l'arquitectura neoclàssica, tant pel que fa a urbanisme com a la construcció, i destacant la importància del seu paper innovador.

En l'apartat de debat, van recriminar algunes declaracions de l'alcalde de Solsona, que van titllar de poc respectuoses amb el patrimoni local: «Sí, però el progrés és així» respecte de l'enderroc dels Escolapis; o de manca de respecte a l'edifici i als ciutadans «El projecte inclou la conservació de l'escut de la façana.....per als nostàlgics».

Es va arribar a la conclusió que cal crear debat públic, que la gent aportí opinions. Falta diàleg sobre les actuacions en el patrimoni, les decisions són precipitades i cal actuacions prudentes. En Jaume Bernades va assegurar que el fet que un edifici estigui catalogat no vol dir que estigui salvat; la garantia més bona és que la majoria de la gent el senti seu i el coneixi.

UN PAS MES CAP A L'ENDERROCC DELS "ESCOLAPIS"

Hem gaudit de dos mesos d'esperança a on la suspensió de l'acte de permuta entre l'Ajuntament i l'empresa "Ensecar SL" ens feia confiar en un més llarg termini de temps per poder preparar una alternativa al despropòsit de CiU, ERC i PP d'enderrocar el vell col·legi dels Escolapis. Avui hem conegut l'ACORD de la secció quinta de la sala del contenciós - administratiu del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya (TSJC) que anul·la la suspensió preventiva del dia 9 de juny. L'estranya coincidència d'interessos entre CiU, ERC i PP preval i dona peu a una resolució del TSJC que creiem ben argumentada però presa en base a consideracions errònies.

L'acord de la Sala Quinta del TSJC es basa en les següent consideracions:

1.- L'acord d'enderrocar es va prendre per 10 vots a favor (7 CiU, 2 ERC, 1 PP) i 2 vots en contra (PSC i Fòrum). "La voluntat municipal, expresada además de un modo incontestable...". "Frente a ello el recurrente (Fòrum) se irroga en solitario la defensa del "interés público"...". "Esto es, no puede el recurrente, ante la apariencia de legalidad de la actuación administrativa impugnada, pretender erigirse en el defensor del interés general, por encima de sus compañeros de Consistorio, pues, al ser mayoría, ellos són los que legalmente representan la soberanía municipal que debe ser protegida".

2.- Pel que fa al valor històric-artístic de l'edifici. "La administración aporta certificación del Cap de la Sec-

ció d'Inspecció del Patrimoni Arquitectònic dels Serveis Territorials del Departament de Cultura de la Generalitat en Lleida, en el que, entre otros extremos, se certifica que el antiguo colegio de los Escolapios de Solsona, no disfruta de la protección que la Ley 9/1993, del Patrimonio Cultural Català, otorga a los elementos que tienen la consideración de Bien Cultural de Interés Nacional (BCIN)".

3.- "Por otra parte, consta ... un dictamen de valoración emitido por el Arquitecto, Sr. Padullés Rosell, conforme al cual, el edificio se encuentra muy deteriorado y constituye un auténtico peligro por los posibles desprendimientos para vianantes y automóviles, de modo que las obras a realizar en el inmueble, para garantizar su estabilidad y evitar los mencionados riesgos, tendrían un coste aproximado de 16.840.000 de

pesetas"

Perquè creiem errònies les consideracions?

El que Fòrum ha defensat sempre és l'innegable valor històric-artístic que té per als solsonins i solsonines l'edifici dels Escolapis i la desproporció que hi ha entre el que TOTS NOSALTRES perdem en comparació al que presumptament guanyem.

1.- A la primera consideració cal deixar clar que: no és pot confondre la sobirania municipal amb l'interès general, i concloure que sempre la majoria persegueix i defensa l'interès general. Són lamentablement molts els exemples que podem donar per il·lustrar el que diem. Però és que Fòrum no ha impugnat la decisió sobirana de la

majoria que han conformat CiU, ERC i PP, sinó un procés administratiu plegat d'irregularitats pel que es vol dur a terme l'enderroc dels Escolapis, sota l'aparença de l'interès general, però que és dur a terme per unes tant explicitades com clares raons electorals.

Si ara no s'evita l'enderroc, pot donar-se el cas de que és demostrï la irregularitat i en conseqüència la nul·litat del procés administratiu, però que ja sigui irreparable el mal que és vol impedir.

2.- Pel que fa al valor històric-artístic dels Escolapis, dir que no el té perquè no està formalment declarat BCIN no és ni legal ni culturalment cert. Hi han tres informes de departaments de tres Universitat catalanes que avalen el seu valor històric-artístic, no en coneixem cap que li negui aquest

valor. Fins i tot la postura oficial del Departament de Cultura és la de reconèixer el seu valor com a bé cultural d'interès local i s'està a l'espera d'un informe, sol·licitat pel propi Conseller Pujals al Consell Assessor del Patrimoni Cultural Català, per pronunciar-se definitivament sobre la possibilitat de ser declarat BCIN.

Que el propi govern municipal de Solsona hagi demanat una certificació que demostrï la indefensió del nostre patrimoni cultural, per poder-ne destruir una part, demostra el grau d'irresponsabilitat i d'esquizofrènia cultural que pateixen els nostre governants. Ni l'Hospital Llobera, ni el Pont de la Frau, ni l'Hospital Peremàrtir Colomé ni cap de les capelles del vinyet gaudeixin de cap protecció, es poden enderrocar quan ells vulguin, que Cultura també els hi certificarà la seva desempament legal..

3.- I finalment el "colmo" de la impudícia és presentar "un dictamen de valoración emitido por el Arquitecto, Sr. Padullés Rosell, conforme al cual, el edificio se encuentra muy deteriorado y constituye un auténtico peligro". Com s'ha d'esperar que sigui el dictamen de qui representa els interessos de l'empresari a qui s'ha atorgat la permuta?. I a més

a més, és que el govern municipal no confia ni amb els tècnics municipals que ha contractat a dit per encarregar un informe que evitis al menys donar més arguments a qui sospiten de que algú "sucará fort aquí"? No creiem en absolut que l'edifici dels Escolapis sigui "un auténtico peligro". És segur però que per l'edifici dels Escolapis és "un auténtico peligro" el conjunt d'interessos creats que han inspirat la petició del dictamen al mateix arquitecte que serà l'encarregat d'enderrocar-lo, si no ho podem evitar.

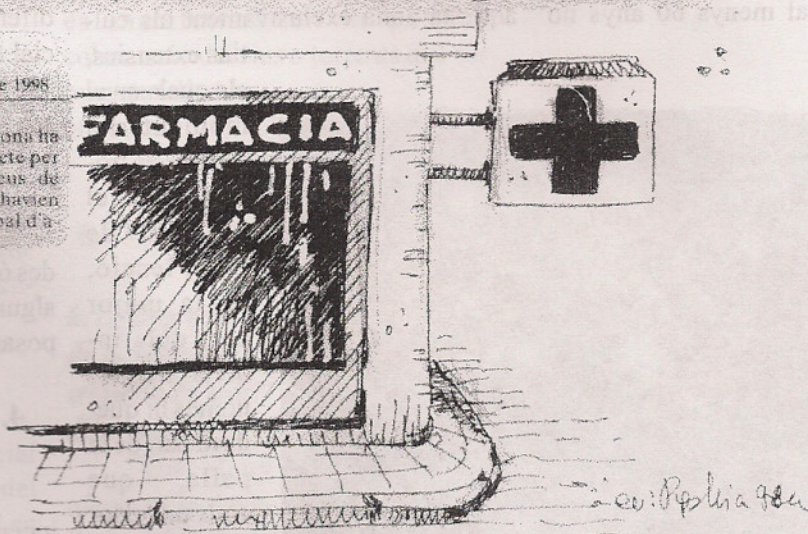
Però cal continuar treballant en la línia del que estem fent, utilitzant tots els recursos legals, culturals i de pressió al nostra abast. En el pitjor dels casos, hauriem de poder arribar al plebiscit del proper maig de 1999. I és que cap dels partits que volen enderrocar Els Escolapis ho havia anunciat i promès en els seus programes electorals. A lo millor, si hagués estat així, ara el TSJC no tindria que recordar-nos que en última instància la sobirania resideix en tots i cadascun de nosaltres, els responsables últims del que pugui passar amb el patrimoni històric-artístic del vell col·legi dels Escolapis.

✍️ *Marcel·lí Corominas i Cots*

Solsona recupera les creus del terme que limiten amb els nuclis pròxims

Regió7 - Dimarts, 21 de juliol de 1998

L'Ajuntament de Solsona ha posat en marxa un projecte per recuperar totes les creus de pedra que antigament havien marcat el terme municipal d'aquest municipi.

Aclariments i reflexions

Voldria, amb aquestes ratlles, aclarir el meu posicionament en referència a l'actuació dels mossos d'esquadra en els proppassats i lamentables incendis que van afectar part de la nostra comarca i del nostre municipi. I ho he de fer perquè s'han posat coses a la meua boca que jo no he dit i, si més no, de la manera que s'han publicat.

Les meves úniques manifestacions van ser en el Ple de l'Ajuntament del juliol passat, responent una pregunta sobre aquest tema que em va fer el regidor Joan Subirà i, posteriorment, a Ardèvol, el dia 12 d'agost, en el decurs de l'assemblea d'Unió de Pagesos, de la qual sóc afiliat. Allí, en el torn obert de paraula, em vaig presentar com a pagès afectat pel foc i també com a regidor de Solsona. Ho vaig dir, no per a fer-me el mec, sinó per posar la regidoria de Governació de l'Ajuntament a disposició de tothom que tingués alguna queixa per denúncies, emmanillaments o bé maltractaments rebuts per part de les forces de seguretat (entre elles, els mossos d'esquadra) durant el foc, ja que des d'aquesta regidoria s'havia demanat a la Generalitat que davant de tants rumors, ens aclarís si n'hi havia hagut. Això responia a l'única intenció de clarificar d'una vegada tantes coses que s'han anat dient sobre aquest tema dels mossos tots aquest dies. A hores d'ara, i ho dic perquè és així, ningú no ens ha notificat clarament i sense matitzacions que a ell l'han emmanillat, denunciat, ho bé maltractat físicament. Ara bé, tots sabem, però, que sí que hi van haver posicions de força, paraules gruixudes i actuacions desencertades, però això no és exactament el mateix. I encara contemplo, però, la possibilitat que hi hagi algú que no ho vulgui denunci-

ar per por.

També he de dir que en l'assemblea esmentada vaig afegir que, com a català i independentista, em sabia greu que la mala actuació dels mossos durant l'incendi, hi hagués gent que l'aprofités per a enlairar i fer més bona la Guàrdia Civil. I vaig afegir, també, que a mi i a la meua família i a molts amics i familiars de cases afectades pel foc que érem a la plaça de Sant Jordi de Solsona i volíem tornar, un cop passat el foc, cap el cantó de Brics per a salvar el que poguéssim, qui no ens deixava fer-ho era un sergent de la Guàrdia Civil i no un mossos. I allí vaig fer el reconeixement públic, i el tornaria a fer ara, que no culpabilitzo ni a aquell sergent ni als mossos d'esquadra que en altres indrets van actuar igualment, sinó que la responsabilitat recau en qui donava les ordres de procedir d'aquesta manera tan errònia, i no als agents.

I afegixo ara, que això és fruit d'una manera d'asimilar i d'exercir el poder mal estesa i pròpia d'aquesta absurda mania de controlar-ho tot i saber-ho tot des d'un despatx de Barcelona, envoltats potser de tècnics molt bons, però fent poc cas de qui realment trepitja el terreny cada dia i sap què és cada cosa i on és cada lloc i com es diu cada masia d'aquests verals. I també potser per preocupar-se molt, perquè això sí que dóna diners, dels ports aventures de torn i poc de la poca gent que habitem aquests boscos i aquests conreus de la Catalunya central. Ho he dit prou clar ara?

I també m'agradaria afegir que em fa l'efecte que molts nacionalistes de pa sucats amb oli que hi ha per les nostres contrades han fet el joc a tots aquells espanyolets que els ha caigut la bava en veure una actuació desafort-

L'espurna... del MIA

— ENS HEM VENUT, UN MÓN... PER, UN TEATRE !!

ca. Pepellia

EL MONUMENT ESCOLAR MÉS ANTIC DE CATALUNYA

El col·legi dels escolapis de Solsona és l'espai escolar més antic de Catalunya. No hi ha cap més testimoni més antic a tot el Principat d'edifici construït de nova planta com a col·legi públic¹ i que conservi en perfecte estat les seves aules tal i com eren originàriament, el 31 de març de 1791 dia de la seva inauguració. Així ens ho testimonia un recent escrit del reconegut historiador i arxiver de l'Escola Pia de Catalunya, Joan Florensa i Parés.

En l'escrit, del que el Centre d'Estudis Lacetans n'és dipositari de l'original signat per l'autor, premi Flos i Calcat, de l'Institut d'Estudis Catalans, 1995 per la seva obra *L'ensenyament a Catalunya durant el trienni liberal (1820-1823)* diu textual:

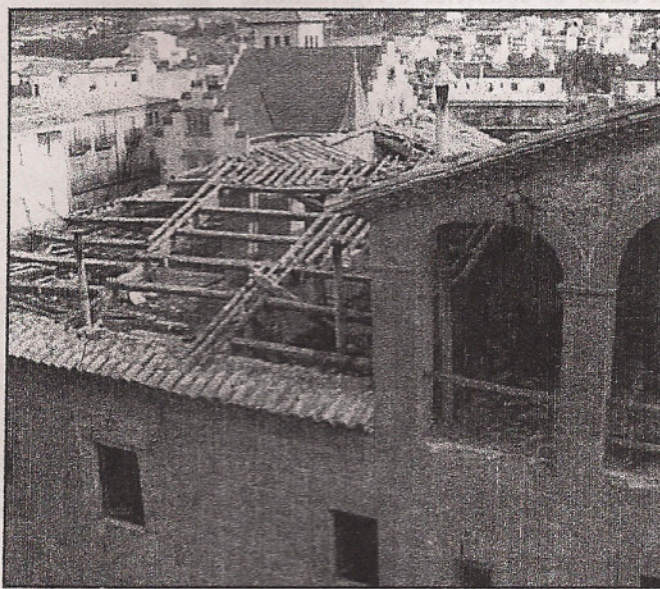
"L'edifici de Moià, anterior al de Solsona, fou destruït en l'incendi de 1840 quan els carlins ocuparen i incendiaren la vila. Es reconstruïren anys després. Al voltant de 1958, a causa dels tèrmits, va substituir-se tot el bigam de fusta per peces de ciment i per tant acabà de desaparèixer l'aspecte més antic.

A l'interior de l'edifici dels escolapis de Solsona encara es conserven en perfectíssim estat a la planta baixa les aules amb les bòvedes primitives. Cas únic d'unes aules conservades intactes més de dos cents anys. Això ens permet comprovar la realitat de les classes.

El BIEC. *Butlletí Informatiu de l'Ensenyament a Catalunya* (gener 1997), nº 0, p.10 (publicació del Departament d'Ensenyament de la Generalitat de Catalunya) publicà un article sobre l'Escola Pia de Moià com a "Degana de les escoles graduades públiques a Catalunya". Com deia abans, a Moià existeix la pervivència de la institució escolar, de Solsona en queden perfectament conservades les aules que podrien ser considerades com el monument escolar més antic.

La solidesa de l'edifici (encara que no s'acabés del tot) mostra la importància que els homes de Solsona i els escolapis donaven a l'escola durant la Il·lustració. La generació que treballà per la industrialització de Catalunya, no va néixer per generació espontània; fou el fruit d'uns esforços anteriors i l'edifici dels escolapis de Solsona n'és una prova evident, muda però sòlida.

(...) El 1840 les tropes carlines expulsaren els religiosos escolapis de l'escola amb l'excusa de convertir la casa en hospital de sang. Seria lamentable que ara que l'edifici ha superat els segon centenari i es manté ben sò-

Les tasques d'enderroc han començat desmuntant les teulades

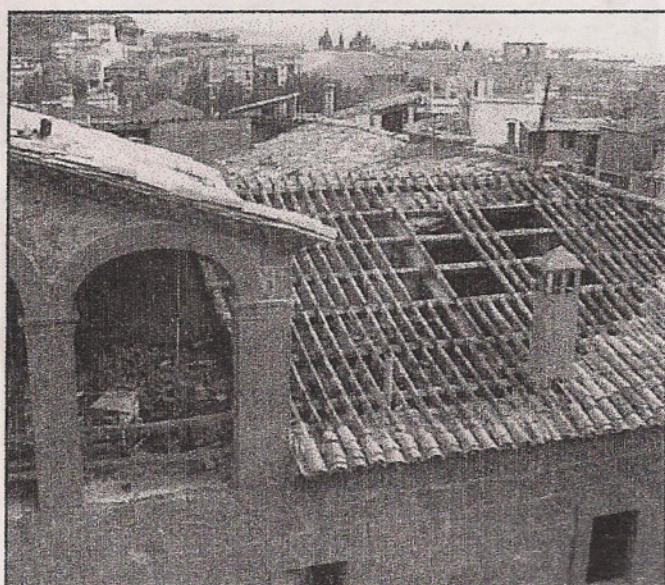
lid, acabés enderrocat".²

La manca d'una investigació del patrimoni solsoní, de la que n'és una de les responsables principal la pròpia administració municipal (que té congelada una beca per estudis de història local fa ja quatre anys), ens fa descobrir tresors amagats justament quan, per raons molt llunyanes al respecte per la pròpia cultura i els signes d'identitat de la nostra ciutat, s'està a punt d'enderrocar un dels elements més emblemàtics del paisatge històric i urbà del centre històric de Solsona. Els escolapis ha estat un edifici molts cops desapercbut pels propis solsonins, però que trobarem a faltar si la noblesa i la austeritat de la seva arquitectura és substituïda per la fútil i banal edificació d'un bloc de pisos modern.

Guerres, eleccions, matrimonis, naixements, judicis, l'estudi de les primeres lletres... per una raó o altra tots els solsonins li devem quelcom a aquell noble edifici. Fins i tot hem pogut saber que al 1871 va ser seu de la primera (i fins ara l'única) Biblioteca Popular de Solsona. Són dos-cents anys de història que es volen enderrocar, sense parar-se a pensar l'enorme pèrdua de memòria col·lectiva que això comportarà.

"El conjunt arquitectònic de Solsona emmarcat per les muralles és un llibre obert a tothom que vulgui gaudir-ne, que alliçona sobre la trajectòria de la ciutat durant la major part del mil·lenni que ara s'acaba. Conté també

Les teules es tracten amb molta cura ja que són molt preuades

pàgines soterrades que, si no es fan malbé, algun dia es podran llegir³. D'aquest llibre, si no ho impedim, en volen arrancar dos-cents anys de història.

Però com molt bé ens diu en el seu escrit l'historiador Joan Florensa, no és tant sols una gran pèrdua per a Solsona sinó que en aquesta ocasió el que està en perill és un document únic a Catalunya. Ho ha expressat ben clarament: "Cas únic d'unes aules conservades intactes més de dos cents anys". (...) de Solsona en queden perfectament conservades les aules que podrien ser considerades com el monument escolar més antic". I així intentarem fer-ho entendre als membres del Consell Assessor del Patrimoni Cultural de Catalunya, que han d'informar properament al Conseller de Cultura sobre la nostra petició de declarar el vell col·legi dels Escolapis de Solsona Bé Cultural d'Interès Nacional.

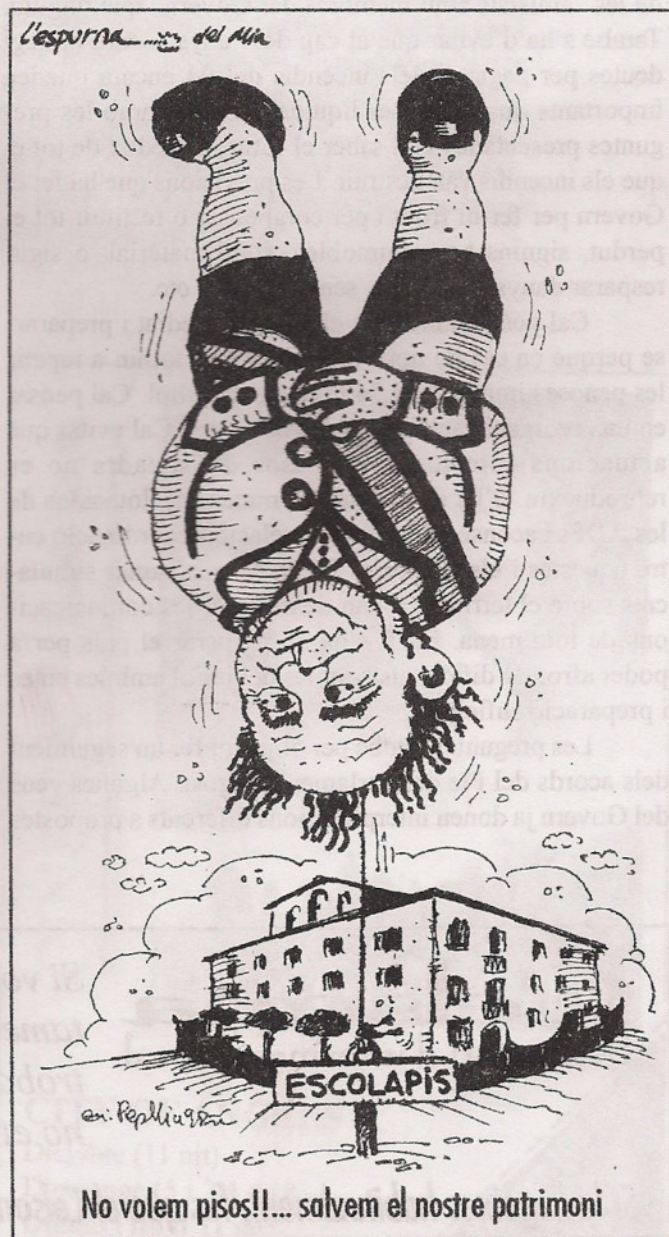
És, sens dubte la última esperança ... a no ser que totes les dades que hem anat fent arribant als solsonins puguin fer despertar la consciència col·lectiva i convertim la Manifestació del proper 3 d'octubre en un plebiscit a favor de la preservació del nostre patrimoni històric i cultural.

✍️ Marcel·lí Corominas Cots

1 J.Florensa i Parés. *L'Ensenyament a Catalunya durant el trienni liberal (1820-1823)*. Pag. 60. "Totes les fundacions es feren amb un contracte entre l'Ajuntament i l'Escola Pia; per tant eren municipals o públiques i tots els ajuntaments se'n consideraren els Patrons".

2 J.Florensa i Parés. *Sobre l'edifici que fou col·legi dels escolapis a Solsona*. La publicació integral d'aquest article es farà al Full del Centre d'Estudis Lacetans. Setembre 98.

3 R.Planes i Albets. *Debat sobre el Patrimoni Cultural de Solsona*. 17.6.1998.

LA FOTOGRAFIA DE LA SETMANA

Tot i que ha finalitzat la Festa Major d'enguany i la imatge podria ser alguna del munt d'actes que l'ajuntament ens ha ofert, o la de la nena que il·lusionada toca al capgròs, la fotografia de la setmana hem considerat que és aquesta pintada que està situada a la porta dels Escolapis.

Diu "especuladors" pintat en color vermell, i és una mostra del descontentament davant de l'imminent enderroc de l'edifici dels Escolapis.

Si fem una ullada podem observar que el plafó que dona la volta a l'edifici també havia estat escrit amb missatges de rebuig, alguns d'ells força directes i s'ha passat a esborrar-los, pintant-hi a sobre amb pintura negra.

No és qüestió de posar-nos al costat d'uns ni dels altres, Celsa només fa ressò del neguit que estan vivint la part de solsonins que no volen que s'enderroqui l'edifici que no tenen més remei que arribar a aquests extrems davant d'una decisió presa amb la majoria absoluta de l'ajuntament.

JO NO L'ENDERROCARIA .....I TU?

El 29 de desembre de 1997, el Ple de l'Ajuntament de Solsona, amb els vots favorables de CiU-ERC-PP i en contra de FÒRUM i PSC, pren l'acord d'iniciar amb tràmit d'urgència la permuta dels Escolapis per una capsa de formigó on emplaçar-hi un teatre. Així es dona llum verda a l'enderrocament d'un edifici carregat d'història i d'un valor patrimonial, urbanístic i monumental cabdal pels solsonins.

Calia fer alguna cosa per evitar-ho. Què fer?. Tres eren les possibles vies d'actuació: el diàleg, la via judicial i la mobilització ciutadana.

El diàleg

En tres ocasions la regidora de FÒRUM, Carme Cusi, va sol·licitar formalment al Ple de la Corporació aturar el procés iniciat i obrir un diàleg, una reflexió entre tots per buscar solucions menys traumàtiques que la proposta d'enderrocament total dels Escolapis.

FÒRUM va reunir-se amb el regidor d'ERC, Xavier Jounou, i amb l'executiva local d'aquest partit per intentar que els socis de CiU en el govern de la ciutat fessin entendre a l'Alcalde de Solsona la necessitat d'aturar el procés i reflexionar.

En ambdues ocasions, l'esforç va ser inútil. El diàleg impossible i la predisposició a reflexionar del màxim responsable del govern municipal, nul·la. Però no vàrem ser els únics a qui Ramon Lluçà va negar un temps per a la reflexió. Ens consta que fins i tot la possibilitat de reconsiderar-ho, aquest temps per a la meditació, tam-

JO NO L'ENDERROCARIA... I TU?

bé se li va negar, entre altres, a qui havia estat distingit, feia ben poc, amb el *Premi Signum*; el mateix que 20 anys enrera havia de ser l'alcalde de Solsona i que va cedir el seu lloc a qui ara li negava parar-se un moment per reflexionar.

La via judicial

A la vista de la impossibilitat d'establir una relació constructiva i dialogant amb qui ostenta el poder absolut a Solsona, i davant el cúmul d'irregularitats que s'estaven perpetrant en un procés en el que el què més importava era la rapidesa i la urgència, més que el respecte escrupolós als procediments legals, varem iniciar la via judicial amb l'esperança de poder aturar l'enderrocament si podíem aconseguir la suspensió del procediment executiu.

El 9 de juny de 1998, el Tribunal Superior de Catalunya redacta un auto en el què se'ns concedeix als demandants, FÒRUM i PSC, una suspensió preventiva provisional que el mateix tribunal, amb data 21 de juli-

ol, anul·la i deixa via lliure perquè el govern municipal pugui seguir la via executiva.

Al no haver-se jutjat el fons de la qüestió, com és la tramitació de tot el procés, el Tribunal ha escoltat les raons del govern municipal i ha considerat que la majoria representada per CiU, ERC i PP és "ante la apariencia de legalidad de la actuación administrativa", l'interès general a protegir.

Si el govern municipal hagués actuat amb honradesa i transparència, no hagués

estat possible cap tipus de recurs legal contra la tramitació administrativa. Si s'han acceptat a tràmit els nostres recursos ha estat perquè s'observen indicis raonables d'irregularitats, però que no podran ser jutjats fins d'aquí dos, tres o quatre anys. Mentrestant, però, preval l'aparença de legalitat i l'interès general que pressumptament representen la majoria governant.

El que volíem evitar, l'enderrocament dels Escolapis i la pèrdua injustificada d'un important patrimoni històric i monumental, no serà possible aconseguir-ho per la via judicial, ja que d'aquí a tres o quatre anys, ni que ens donin la raó, de res servirà, el mal ja serà irremeiable.

La mobilització ciutadana

A hores d'ara ja no existeix el Cinema Espanya ni bona part de la paret mestra del costat del vall fred. Però encara resten en peu les tres ales del vell col·legi dels Escolapis. Dins

d'elles és manté intacte el "monument escolar més antic de Catalunya" i la major part del conjunt arquitectònic i històric de més valor. Encara hi ha un alè per l'esperança.

Però en aquesta ocasió ja tant sols resta una via oberta, LA CONSCIÈNCIA DELS SOLSONINS I SOLSONINES, L'ACTITUD COMPROMESA I SOLIDÀRIA DE TOTS NOSALTRES ENVERS EL NOSTRE PASSAT, LA NOSTRA HISTÒRIA I ELS SIGNES D'IDENTITAT QUE CONFORMEN LA NOSTRA PERSONALITAT COM A POBLE. Solsona no serà la mateixa sense Els Escolapis, com el sud del Solsonès no és ja el que era després dels focs. Uns han perdut els seus boscos però han lluitat per evitar-ho. Nosaltres no podem perdre 200 anys de la nostra història sense sortir al carrer a defensar el que, en un abús del poder que els vàrem donar, ens volen prendre.

Defensem la nostra identitat i la nostra cultura davant la intransigència i l'obstinació dels nostres governants. Els Escolapis no són seus, són de tots. SORTIM AL CARRER EL PROPER 27 DE SETEMBRE A DEFENSAR EL QUE ÉS NOSTRE !

Si no ho fem ara, després ens penedirem de no haver-ho fet!

«Plataforma "SALVEM ELS ESCOLAPIS"»

MANIFESTACIÓ EN DEFENSA DEL PATRIMONI SOLSONÍ "SALVEM ELS ESCOLAPIS"

DIUMENGE, 27 DE SETEMBRE 1998

ACTES:

- 12 HORES MIGDIA: PINTADA DE MURALS A TOT EL VOL DELS ESCOLAPIS.

Obert a la participació de tohom: xics i grans.

Hi haurà pintura i pinzells

Tant sols cal venir preparats, els petits especialment, amb la roba escaient per pintar.

- 13 HORES MIGDIA: BALLADA DE SARDANES RODEJANT EL VELL COL·LEGI DELS ESCOLAPIS

- 14 HORES MIGDIA: EN MANIFESTACIÓ CAP A L'AJUNTAMENT

PENJADA DE GLOBUS DAVANT DE L'AJUNTAMENT
LECTURA DEL "MANIFEST EN DEFENSA DEL PATRIMONI SOLSONÍ"

LLIURAMENT A L'ALCALDE DE SOLSONA

- FI D'ACTE DAVANT ELS ESCOLAPIS. "Piscolabis els piscolapis".

Nota. Els adhesius JO NO L'ENDERROCARIA ... I TU és poden aconseguir comprant el CELSONA o demanant-les a qualsevol membre de la Plataforma, de Fòrum o del PSC.

CAVERN
sala Xelsa
CELSONA

DISSABTE
26 DE SETEMBRE 1998

AMB LA NOVA IL·LUMINACIÓ I AMB MOLTA, MOLTA MARXA

Dj Mark
Dj Mariona
Dj Ivan

150.000W
LLUM
20.000W DE

DRAC QUEENS
GO-GOS

AL CAVERN FESTA TECHNO RAVE
SESSIO NON STOP VINE!!!

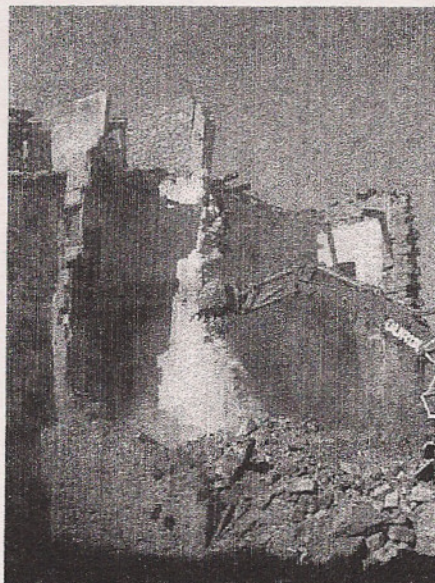
L'ENDERROC DELS ESCOLAPIS

ESCOLAPIS SÍ. ESCOLAPIS NO

Aquest diumenge al matí el grup municipal Fòrum d'Aprofundiment Democràtic, PSC i la plataforma «Salvem Els Escolapis» faran un seguit d'actes per protestar per l'enderroc del vell edifici dels Escolapis, situat entre la Plaça de Sant Roc, el carrer de Sant Pau i el Vall Calent. Els organitzadors s'hàn vist obligats a canviar algunes de les activitats previstes a causa de la rapidesa amb què s'hàn executat les obres. Així, el què havia de ser una manifestació popular per evitar l'enrunament dels Escolapis es convertirà en una manifestació de protesta pel què ja és irreversible.

Els actes començaran a les 12 del migdia amb la col·locació de paper d'embalar a la valla que envolta l'antiga escola perquè tothom qui vulgui pugui pintar-hi el què li suggereix l'enderroc. Després, a la 1 de la tarda, es farà un minut de silenci que substituirà la sardana que en un primer moment es volia realitzar, i tot seguit es llegirà un manifest en el què es demanarà «que es catalogui el patrimoni cultural que tenim a

Director: Josep M. Borés
Redacció: Manoli Ortigosa
Oficina: Àngel Guimerà, 37-A
25280 SOLSONA
Tel. i fax: 973 48 17 19
E-mail: Apunts@elsolsones.com
Dip. Legal: L-267-1997

Apunts Gràfics, SL., no es fa responsable de l'opinió personal dels col·laboradors a Celsona ni de les errades en què aquestes puguin cometre. I es limitarà a publicar la correcció en una fe d'errades a la següent edició de la revista. Apunts no cobrirà els danys o perjudicis que qualsevol error pugui ocasionar. Queda reservat el contingut d'aquesta publicació, i no es pot duplicar per mitjans físics, òptics ni informàtics cap part sense ordre expressa de l'empresa editora.

Membre de

Amb el suport de:

INSTITUT
D'ESTUDIS
ILERDENCs

Fundació Pública de la Diputació de Lleida

Celsona
Setmanari d'informació local

Agraïments a:

Ajuntament de Solsona
Club Futbol Solsona
Club Bàsquet Solsona
Club Volei Solsona
Càritas Arxiprestal - Grup
Volem Feina
Arxiu Històric Comarcal de
Solsona
Servei Comarcal de Català
Unió de Pagesos
Escola Municipal de Música

Cinema París
Fotografia Resol
David Guixé Corominas
Ramon Estany
Pep Mia
Josep M. Riba Escariz
Lluís Cornet
Gerard Trench
J. Clavé
Marcel Ribera
I a totes les entitats que
col·laboren amb escrits.

Solsona», segons ha manifestat a CELSONA el regidor de Fòrum, Francesc Riu. L'actual representant de Fòrum a l'ajuntament de Solsona fa una crida a «tothom qui estimi el nostre patrimoni a venir als actes de diumenge». Després de la lectura del manifest, es farà un acte sorpresa que com diu la paraula no coneixem. Caldrà ser-hi per esbrinar de què va.

La picabaralla entre l'equip de govern del Consistori i els grups de l'oposició Fòrum d'Aprofundiment Democràtic i el PSC va començar el desembre del 1997, quan es va fer la primera proposta d'enderroc de l'edifici dels Escolapis.

Però la qüestió de fons, aquella que realment té caràcter sociològic i determinant, és si la majoria dels solsonins estan o no d'acord amb què Els Escolapis vagi a terra i en el seu lloc s'hi construeixin vivendes per part d'un constructor privat a canvi que aquest hi construeixi a la vegada un teatre municipal.

Tothom està d'acord en què cal un teatre a Solsona, ja que el què hi havia fins ara (al ja derruït Cinema Espanya) estava en unes pessimes condicions. A més a més, la gran majoria de solsonins no s'ha oposat obertament a l'enderroc dels Escolapis: a nivell institucional, només Fò-

L'enderroc és un fet i això és un error històric irreparable, és un delictes contra el patrimoni cultural Solsoní

Quico Riu

Apunts Gràfics
comunicació

**US INTERESSA
UNA PLANA
D'INFORMACIÓ A
INTERNET?**

Teniu una mostra del nostre treball a
[HTTP://WWW.ELSOLSONES.COM](http://WWW.ELSOLSONES.COM)

Informació sense compromís al
973 48 17 19

HOTEL - RESTAURANT

GRAN SOL

Tel. 973 48 09 75

BUFFET MENÚ

Dies feiners: 1.000 ptes
Festius: 1.500 ptes

**Tot tipus de plats cuinats
per encàrrec**

**Festes familiars i d'empresa
Comiats de solters / solteres**

Salons amb capacitat per a
20, 60 i 100 persones

DISTRIBUCIÓ DE GASOIL

Avda. del Pont, 6 - 25280 SOLSONA (Lleida)
Tel. 973 48 12 68 - Fax 973 48 12 69
Comandes: 901 116 461

Solsona

rum i el PSC s'han oposat formalment als projectes de l'equip de govern (i això en democràcia representa una minoria molt petita); i a nivell de carrer han aparegut pintades als mateixos Escolapis i en altres indrets de la ciutat protestant per l'enrunament i acusant certs polítics d'"especuladors" i "venuts", però la clandestinitat d'aquests grafitis fa que sigui impossible calcular el nombre de persones que hi han participat.

Una enquesta que va fer el diari **Regió7** mostrava que la majoria dels habitants de Solsona eren contraris a l'enderroc, però els fets estan demostrant tot el contrari. Si més no, indiquen que a la gent de Solsona no els hi preocupa gaire si finalment Els Escolapis acabarà a terra o no. De fet, els darrers anys l'edifici només albergava la seu de la policia municipal, que ja s'ha traslladat als baixos de l'edifici consistorial, i era el lloc on acudien a votar els ciutadans amb majoria d'edat en les diferents convocatòries electorals. Actualment l'edifici amenaçava ruïnes i calia fer-hi alguna actuació: o enderrocar-lo o bé fer-hi una restauració multimilionària. La majoria de l'ajuntament ha optat per la primera opció.

L'alcalde de Solsona, Ramon Llumà, ha explicat a CELSONA que **«la decisió de tirar a terra Els Escolapis no la vàrem prendre amb alegria, però era l'única solució viable»** i afegeix **«respecto els punts de vista de l'oposició i els actes que organitzen»**. El batlle de Solsona també demana als ciutadans de la ciutat **«una mica de paciència, perquè el què ha fet l'ajuntament és allò que ha cregut correcte»** i afegeix que **«crec que quan el nou edifici estigui construït la gent de Solsona l'acceptarà»**.

Ramon Llumà també ha volgut deixar clar que la nova estructura que es construirà al lloc on hi havia Els Escolapis no trencarà de cap manera amb els edificis del nucli antic de

.....
«una mica de paciència, perquè el què ha fet l'ajuntament és allò que ha cregut correcte»... «crec que quan el nou edifici estigui construït la gent de Solsona l'acceptarà».
.....

Ramon Llumà

Vista del pati interior que hi havia, sota mateix hi ha un pou o cisterna que de moment no se sap com és.

La màquina aprofita la runa per fer-se una rampa i així arribar a les parts altes de l'edifici

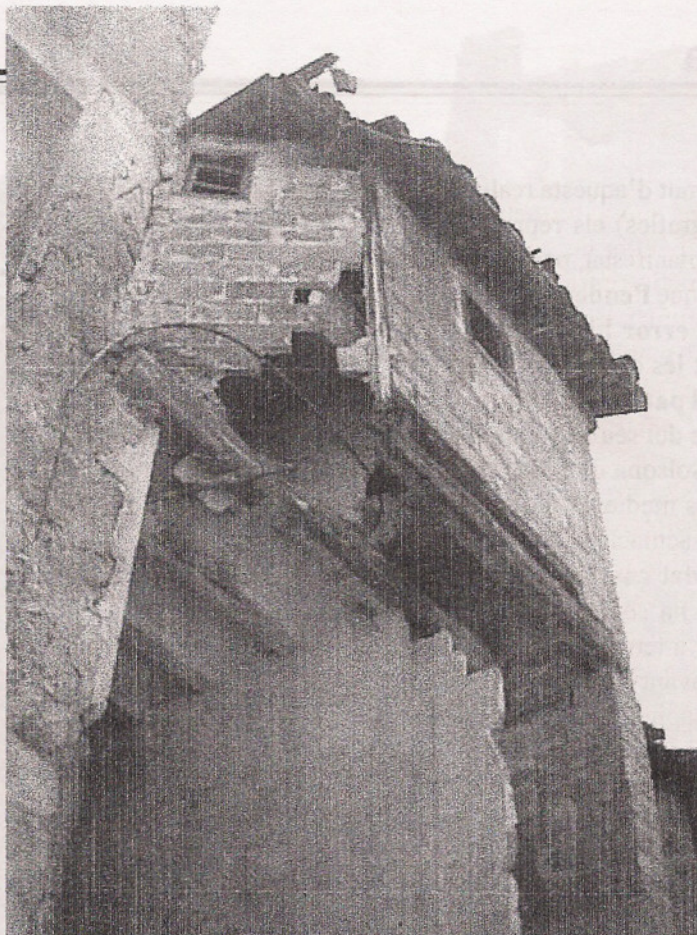

Solsona, i ha valorat positivament el fet que s'hi construeixin noves vivendes perquè, segons ell, això ajudarà a dinamitzar la vida comercial del nucli antic.

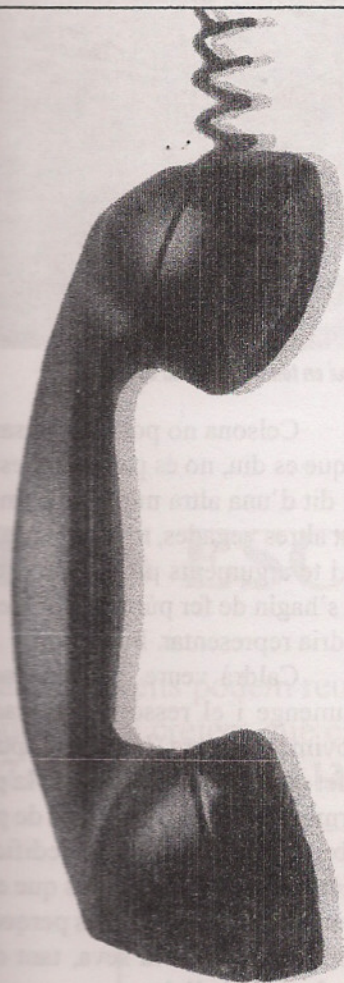
De totes maneres, en democràcia són els ciutadans els qui han de valorar l'actuació duta a terme per l'ajuntament de Solsona, i per saber el què opinen realment aquests s'haurà d'esperar a les properes eleccions municipals.

Una batalla més política que ciutadana?

Fòrum d'Aprofundiment Democràtic i PSC han representat el front de batalla en l'oposició a l'enderroc de l'edifici que d'aquí pocs dies serà

En l'enderroc es fa palès la quantitat d'obra diferent que hi ha hagut amb els anys

NO ET QUEDIS PENJAT!

TELÈFONS **Movistar**

DES DE **7.500** Ptes
IVA inclòs

TOTES LES POSSIBILITATS EN TELEFONIA
MÒBIL AL TEU ABAST

SERVEI DE RECÀRREGA DE TARGETES

(1.000 Ptes. DE REGAL)

expert

Rafart

C. de la Bòfia, 6 - Tel. 973 48 31 32 - Fax 973 48 15 20 - **SOLSONA**

una realitat. Davant d'aquesta realitat (vegeu les fotografies) els representants han volgut manifestar, per via del Quico Riu el fet que **l'enderroc és un fet i això és un error històric irreparable**, tatxant les obres com a **un delictes contra el patrimoni cultural Solsoní**. La base del seu argument la representa que Solsona disposa d'un dibuix de carrers medieval molt ben definit i aquesta actuació es veu com **una mutilació del cas antic**. En la conversa també ha sorgit l'actuació que s'està duent a terme al carrer de les Terceries, davant del Resol, que pels que no ho sapigueu, s'ha enderrocat un edifici antic per contruir-hi habitatges i una placeta nova que anirà ubicada davant mateix de Ca l'Adroguer Nou. Tot i que rehabilitar una zona deshabitada és un bé, perquè no es tracta de tancar l'accés a les millores, ni fer un "geto" dins a Solsona, a aquestes actuacions de canvi sense seguir unes mínimes normes de conservació són a les que es refereix la plataforma quan parlen de demanar la creació d'un catàleg de tots els edificis històrics i d'interès i per altra banda, regular de manera escrita i estricta, el que es pot fer i el que no dins de Solsona urbanísticament parlant.

Altre tema que ens han fet resò, és el fet que segons el pla d'enderrocament dels Escolapis, hi consten moltes mesures que no s'estan tenint en compte actualment. Falten mesures de seguretat, no es segueix el pla quan es refereix a que el desmunt s'havia de fer a mà i amb grua. Aquesta qüestió també ha estat portada al ple de l'ajuntament d'ahir dijous. La contesta per part de l'ens ha estat com podeu llegir en l'apartat del ple, que aquestes mesures depenen del constructor que està executant l'obra i que els tècnics municipals ja hi estant treballant.

Un apunt interessant, que no deixa de ser una reflexió, ha sorgit en el moment en que el Quico afirmava que **l'enderroc dels Escolapis s'ha**

Qui no ha comprat "xuxes" al bar del Cinema Espanya?. Aquí en teniu una última ullada

produït per falta de sensibilitat envers el patrimoni solsoní, falta de diàleg, falta de reflexió, imaginació i fins i tot per ignorància o prepotència. Afirmacions dures que provenen de la lluita per mantenir el que ara ja no és possible mantenir i que ens fa entrar en un debat sobre si la gent de Solsona **li interessa o no** tot això que hem anat exposant durant aquests dies, tant nosaltres com la plataforma. Per altra banda, l'Ajuntament no ha volgut entrar en el debat que hem obert, argumentant que **si és un error, això es veurà reflectit en les urnes de les properes o futures eleccions** com ja es menciona anteriorment i tornem a repetir.

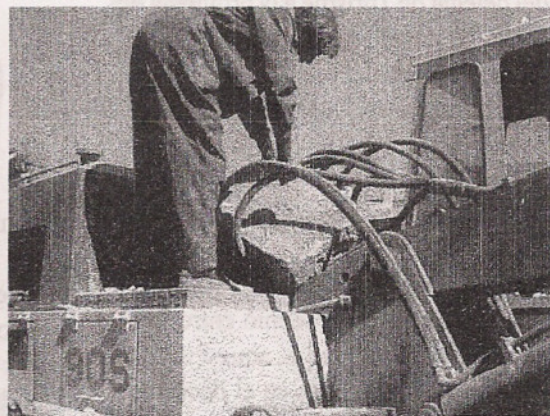
Celso no pot pas pensar que el que es diu, no és pas el que es pensa, dit d'una altra manera i com hem vist altres vegades, tothom parla, opina i té arguments propis sempre que no s'hagin de fer públics pel que això podria representar. Penseu-hi.

Caldrà veure què passa aquest diumenge i el ressò que tot aquest moviment genera. Un últim apunt és el fet que la invitació feta per la plataforma Salvem Els Escolapis de pintar sobre un paper envoltant l'edifici, no està pas dirigida només als que els siguin solidaris, sinó que és perquè tothom hi pugui dir la seva, tant d'una banda com de l'altra.

Es fa servir aigua per evitar que s'escampi la pols

Una pedra de grans dimensions va fer malbé la màquina

R.I.P.

ELS ESCOLAPIS DE SOLSONA

(1774 - 1998)

Ja que no ens podem reunir per reivindicar que els Escolapis no s'enderroquin, tots els que encara creiem que cal conservar el patrimoni solsoní, ens trobarem el **diumenge, 27 de setembre a les 12 del migdia** per manifestar el nostre rebuig a aquest enderroc.

12 h. - Pintades on tots hi podran dir la seva
1 h. migdia - Un minut de silenci com a rebuig per l'enderroc
Lectura d'un manifest i tot seguit acte sorpresa
Es suspèn la sardana i el pisolavis

CARREGUEN CONTRA L'ALCALDE

L'espurna del MIA.

... SON DEL ,DEIG...

ES VOL POSAR AL DIA!!

El Bisbe Deig a TV3

en: Replicar

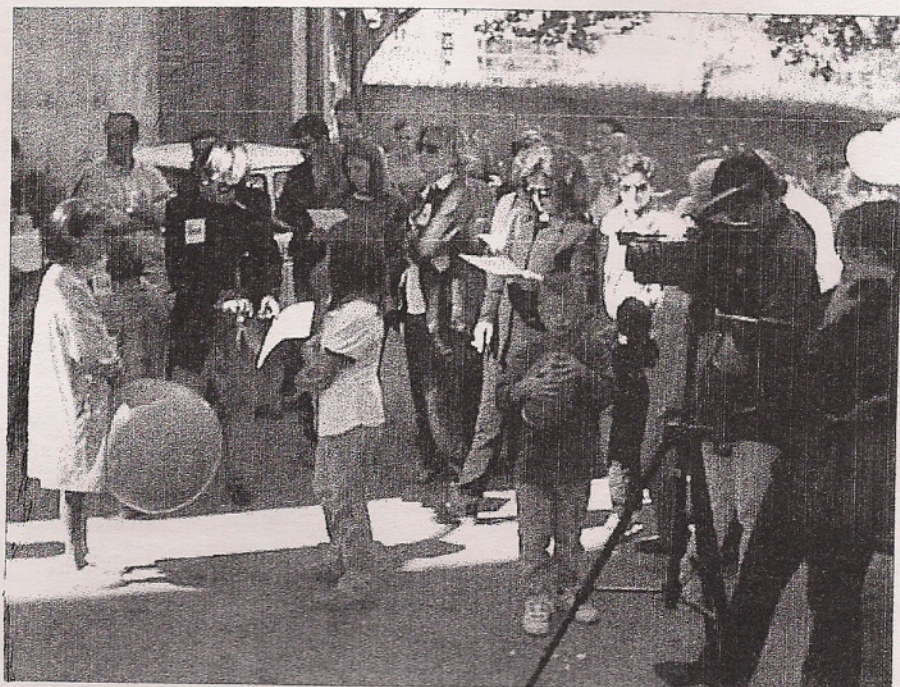

Carreguen fort contra Llumà i Esquerra Republicana

El diumenge passat es va fer la manifestació de protesta per l'enderroc dels Escolapis. Un total de 150 persones sense comptar la canalla es van aplegar al voltant de l'edifici i van pintar sobre un paper groc, el que en pensaven de l'enderroc.

Les pintades són fortes, la gent no es va estar de dir el que volien i precisament no eren «floretes» el que s'hi podia llegir. Per norma carregaven fort contra la figura de l'alcalde de Solsona i sobre Esquerra Republicana.

Director: Josep M. Borés
Redacció: Manoli Ortigosa
Oficina: Àngel Guimerà, 37-A
25280 SOLSONA
Tel. i fax: 973 48 17 19
E-mail: Apunts@elsolsones.com
Dip. Legal: L-267-1997

Apunts Gràfics, S.L., és fa responsable de l'opinió personal dels col·laboradors a Còdona ni de les errades en que aquestes puguin cometre. I es limitarà a publicar la correcció en una fe d'errades a la següent edició de la revista. Apunts no cobrirà els danys o perjudicis que qualsevol error pugui ocasionar. Queda reservat el contingut d'aquesta publicació, i no es pot duplicar per mitjans físics, òptics ni informàtics cap part sense ordre expressa de l'empresa editora.

Celsona
Setmanari d'informació local

Agraïments a:
Ajuntament de Solsona
Club Futbol Solsona
Club Bàsquet Solsona
Club Volei Solsona
Càritas Arxiprestal - Grup Volem Feina
Arxiu Històric Comarcal de Solsona
Servei Comarcal de Català
Unió de Pagesos
Escola Municipal de Música

Cinema París
Fotografia Resol
David Guixé Corominas
Ramon Estany
Pep Mía
Josep M. Riba Escariz
Lluís Cornet
Gerard Trench
J. Clavé
Marcel Ribera
I a totes les entitats que col·laboren amb escrits.

Membre de

Amb el suport de:

INSTITUT
D'ESTUDIS
ILERDENCs

Fundació Pública de la Diputació de Lleida

cana. Rètols amb grans lletres, dibuixos de l'edifici, consells a altres veïns com el de «Vegila Enric, l'hotel comença a ser vellet» i fins i tot escrits i declaracions força treballades degut a la postura i el mal suport que oferia el paper. Aquestes són algunes mostres del que s'hi podia llegir.

A la reunió s'hi van aplegar les persones habituals que, amb el temps que es porta intentant evitar l'enderroc, ja coneixem una mica a tots plegats. Fòrum, PSC i la Plataforma Salvem els Escolapis organitzaven l'acte.

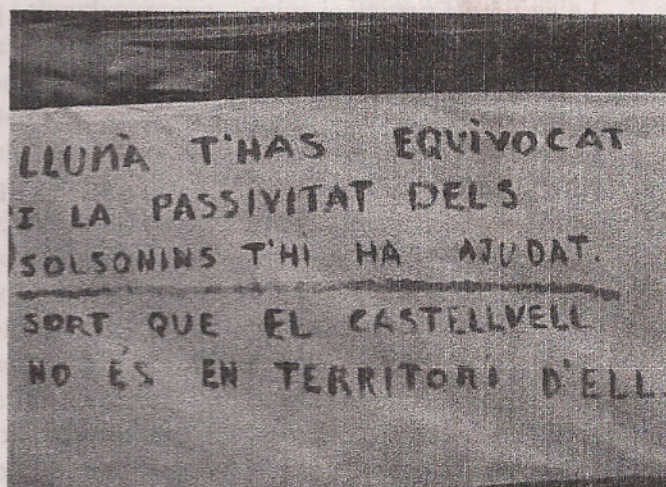
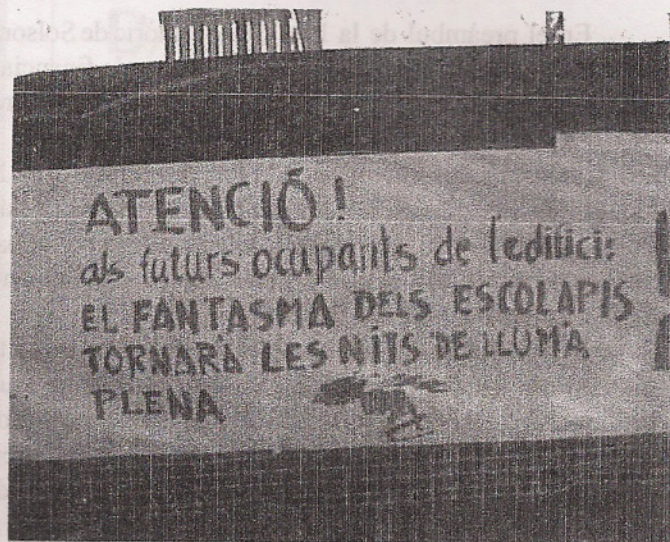
Després de les pintades, es va passar a llegir un manifest que podeu llegir unes pàgines més endavant i tot seguit es descobrí una placa penjada a la paret, commemorativa de l'enderroc. Previament a la lectura del manifest es va fer un minut de silenci com a forma de protesta per l'enderroc.

Durant tot el matí, els visitants passaven a fer la volta de rigor a l'edifici, uns comentant les pintades, els altres buscant un trosset de net per continuar la feina i altres fent petar la xerrada sobre l'enderroc.

El fet que l'edifici ja no tingui salvació ha fet replantejar la lluita de la Plataforma que, a partir d'ara, lluitarà per aconseguir la catalogació del patrimoni cultural solsoní i vetllaran les futures actuacions de l'Ajuntament.

Havent dinat, la brigada de l'ajuntament de Solsona retirava el paper pintat i procedia a repintar de color negre els rastres que quedaven a la part superior de la tanca. També van despenjar la placa commemorativa i un agent de la policia local se la va endur.

Pel que fa a l'enderroc, ahir mateix estaven encallant els tres arcs de pedra que s'han de recuperar i que

Apunts Gràfics
comunicació

**US INTERESSA
UNA PLANA
D'INFORMACIÓ A
INTERNET?**

Teniu una mostra del nostre treball a
[HTTP://WWW.ELSOLSONES.COM](http://WWW.ELSOLSONES.COM)

Informació sense compromís al
973 48 17 19

HOTEL - RESTAURANT

GRAN SOL

Tel. 973 48 09 75

BUFFET MENÚ
Dies feiners: 1.000 ptes
Festius: 1.500 ptes

**Tot tipus de plats cuinats
per encàrrec**

Festes familiars i d'empresa
Comiats de solters / solteres

Salons amb capacitat per a
20, 60 i 100 persones

PROSETEL

DISTRIBUCIÓ DE GASOIL

Avda. del Pont, 6 - 25280 SOLSONA (Lleida)
Tel. 973 48 12 68 - Fax 973 48 12 69
Comandes: 901 116 461

MANIFEST EN DEFENSA DEL PATRIMONI CULTURAL SOLSONÍ

En el preàmbul de la Llei del Patrimoni Cultural Català, de 30 de setembre de 1993, es diu:

"El patrimoni cultural és un dels testimonis fonamentals de la trajectòria històrica i d'identitat d'una col·lectivitat. Els béns que l'integren constitueixen una herència insubstituïble, que cal transmetre en les millors condicions a les generacions futures. La protecció, la conservació, l'acreciment, la investigació i la difusió del coneixement del patrimoni cultural són una de les obligacions fonamentals que tenen els poders públics".

La gestió del patrimoni cultural solsoní que fa el govern de la nostra ciutat vulnera i incompleix clarament tot allò que la Llei del Patrimoni Cultural Català ordena i obliga a fer a "tots els poders públics". La pèrdua injustificada del magnífic col·legi dels Escolapis (1774-1998) del patrimoni solsoní n'és la prova més evident i la més significativa.

Els qui hem defensat la seva preservació, fins a l'últim dia, estem convençuts que l'estudi i la catalogació del vell col·legi dels Escolapis hauria evitat la seva pèrdua. Que la declaració Monumental del Centre

Històric de Solsona hauria aportat vies noves de financiació, que, afegides a les pròpies d'altres projectes previstos i necessaris, com la Biblioteca Municipal o el Museu Etnogràfic, haurien fet possible la recuperació profitosa per al patrimoni solsoní del conjunt monumental i històric dels Escolapis.

Perquè no torni a repetir-se un fet com el que avui lamentem, perquè el nostre patrimoni cultural estigui protegit per la llei contra tota agressió que el pugui danyar i per tal que aquesta protecció no depengui de cap circumstància aliena als valors i continguts culturals i patrimonials que li són consubstancials, creiem que és imprescindible i necessari:

1er.- La catalogació del Patrimoni Cultural Solsoní.

2on.- La represa dels estudis i treballs que permetin declarar el centre històric de Solsona com a Bé d'Interès Cultural-Conjunt Històric.

3er.- Desbloquejar la beca per estudis locals, aprovada pel Ple de l'Ajuntament de Solsona, l'any 1994, i impulsar la investigació i l'estudi del propi patrimoni i de la història local, com la millor manera d'evitar que el seu desconeixement i la ignorància de

la pròpia història comportin noves pèrdues per al conjunt del nostre patrimoni cultural.

El millor homenatge als innumbrables serveis que l'edifici dels Escolapis va oferir a solsonins i solsonines durant els seus 224 anys de història, seria, sens dubte, que la seva pèrdua donés pas a l'estudi i protecció definitiva de la resta del patrimoni solsoní. La seva pèrdua seria aleshores profitosa i qui hem defensat la seva pervivència ens sentiríem més tranquils, segurs de poder deixar a les generacions futures el patrimoni heretat dels nostres avantpassats.

La nostra obligació moral i legal com a poble, i la dels nostres governants, era i és transmetre als nostres fills i als fills dels nostres fills, en les millors condicions possibles, l'herència rebuda. No serà possible pel que fa a l'antic Col·legi dels Escolapis, però apel·lem a la consciència i a la solidaritat de tots els solsonins i solsonines perquè aquest sigui el darrer cop que haguem de lamentar una pèrdua tan deplorable com aquesta.

PLATAFORMA "SALVEM ELS ESCOLAPIS"
Solsona, plaça dels Escolapis - 27 de setembre de 1998

Tots al voltant del Claustre

El dia 7, a les 10 del vespre, Vetlla de pregària a la Mare de Déu del Claustre

El 7 d'octubre no és pas un dia qualsevol. Cada any recordem els memorables moments de la Coronació de la Mare de Déu del Claustre.

Aquest any, en l'inici de curs, la Mare de Déu ens convida, a tots els solsonins i solsonines, a pregar, a estar una estona a casa seva. És un bon moment per anar a la casa de tots i per explicar-li les nostres coses. La nostra patrona té desig d'unió, de fraternitat i d'alegria per al poble solsoní.

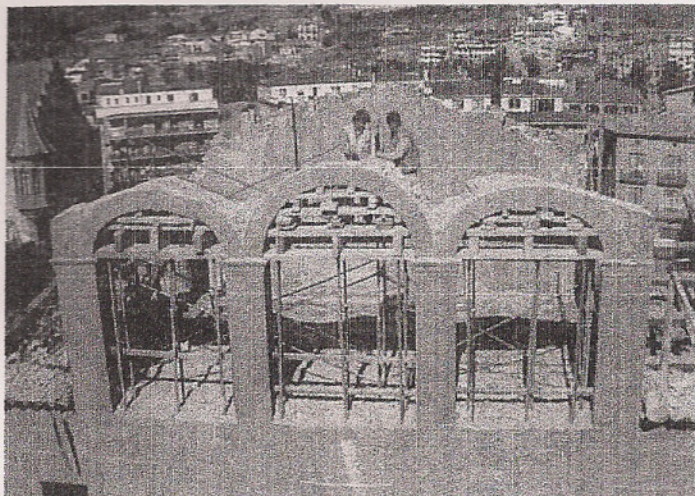
I la millor manera per estar units i per estimar-nos més és posar-nos al costat de la Mare de Déu del Claustre, que té obert el seu cor a tots els solsonins i solsonines.

Doncs, és així, anirem a pregar i com deia Santa Teresa de Jesús amb la pregària i en la pregària ens vindran totes les gràcies necessàries. I precisament farem el que ens aconsellava Jesús: "En veritat us dic encara que, si dos de vosaltres a la terra s'uneixen per demanar el que sigui, els serà concedit pel meu Pare del cel. Perquè on n'hi ha dos o tres de units en el meu nom, joestic enmig d'ells". (Mt 18, 19-20)

Si podem, anem amb actitud de festa i esperança a la Vetlla, la Mare de Déu del Claustre ens espera sempre i a qualsevol hora amb els braços oberts. No ho oblidem.

✍ J. A. Colomé

posaran a l'entrada del futur teatre. Tant aviat com estiguin a terra aquests arcs, la màquina enderrocarà tot l'edifici i es procedirà, des de la cantonada de la plaça Sant Roc, a treure tot el munt de runa amb camions. La notícia, gens estranya per altre costat, va ser la troballa d'una granada de mà de la guerra civil que va obligar a demanar els serveis artificiers de Lleida. Informacions posteriors indicaven que el més probable és que hagués estat trobada i duta a l'edifici quan era cuarter de la Guàrdia Civil i n'hagués quedat oblidada.

Hem de preveure una finalització de les protestes? És això el punt i final o un canvi de rumb. Els dies ho diran.

Diumenge 27 setembre "Els Escolapis"

El foc va ser inevitable?

no ho sabem...

en tot cas va ser incontrollat,
desorganitzat i... ni el PODER
va saber apagar-lo,
sentírem impotència, tristesa
i escalfor arreu del cos i del cor.

Ara, altre cop s'ens desperten
sentiments similars arrel
d'una decisió premeditada,
més que mai EVITABLE
i revivim la impotència i la
tristesa pel fet de l'enderroc
que farà que els ESCOLAPIS
visquin sols en la nostra memòria
i com no, en els nostres cors,
com el record d'aquells boscos
quan no eren cremats,
des d'ara mateix,
hem de viure una mica més
del record si no volem anar
oblidant tantes coses que ja
no existeixen gràcies al
poder... o PREPOTÈNCIA
ADÉU FINS MAL, ET RECORDAREM.

Setmanari d'informació local

OMNIPOTENCE DAY

Escolapis, apis, apis;
vet a saber quin pare t'engendrà!-
amb la suor i la sang dels nostres avis;
vet a saber quina mare t'oblidarà!-
amb dos llàgrimes galta abaix fins els llabis...
l'una pels fills que no et veuran
l'altra pels nadons que vindran,-
que no desaran de ser parents d'aquells sabis
que tant et van estimar,-
Escolapis, Apis, Apis
m'has de perdonar!

He alçat la mà pel damunt del teu orgull
t'he enfonsat pel devall del no rés
acostumo a justificar-me com jo vull,
i no ser fer res més!
Peró, sr. Apis m'has de perdonar,
tinc permís de Déu i d'un compte corrent
l'un perquè el poble em va votar
i el demés -ja sabeu- per anar fent.

I és que renoi, la pela és caler
un teatre és un fet cultural!,
40 pisets són de bon fer
i el benefici n'és natural,
potser hi compraré un piset
potser un local comercial,
la consciència m'ho permet
doncs, ja he demanat perdó com cal!

Feu-me el favor de callar tots plegats,
ja m'he sortit amb la meva, collons!
només sou quatre gats!
i sempre amb les mateixes cançons,
potser n'hi ha prou de tanta hipocresia!
potser busqueu massa raons!,
el poble m'estima més cada dia...
sino rebusqueu en propers racons de la memòria
i veureu que els Escolapis són escòria,
si més no repeteixo, mil perdons!!!
que s'apropen les eleccions.
Pel sr. Apis IMPOTENCE DAY d'història,
per a mi OMNIPOTENT DAY,
PERÓ DE GLÒRIA!!!

Jaume 2

UNA PÈRDUA IRREPARABLE

Solsona ja és menys ciutat i el seu patrimoni cultural molt més pobre. El mercantilisme s'ha imposat al respecte pel passat, per la història, per la cultura i pels seus testimonis. Els Escolapis han estat víctima d'una peculiar manera de governar. En uns moments de frenètica activitat especulativa, s'ha preferit vendre un edifici històric abans que preservar-lo per a generacions futures, com a testimoni viu i fonamental de 200 anys de la nostra història col·lectiva.

Al llarg dels seus 224 anys d'existència, l'edifici dels Escolapis ha sigut un exemple emblemàtic d'edifici pensat, construït i emprat sempre com a seu de serveis per als solsonins i solsonines. Escola, Jutjat, Biblioteca Popular, Hospital, són alguns dels serveis que van trobar acolliment en tan noble construcció. De res li ha servit la seva fidelitat, els seus serveis. Quan hi ha hagut l'oportunitat de vendre-se'l, els nostres governants no ho han dubtat ni un moment, han venut. Podia haver estat seu del Centre Tecnològic, però no tenia padrins. Podia haver continuat essent seu del Jutjat, però a algú no li va interessar. Podia ser seu de la Biblioteca Municipal, però qui governen la nostra ciutat no necessiten biblioteca. Podia ser seu del Museu Etnogràfic o un magnífic centre cultural amb teatre, biblioteca, museu i molts altres serveis però això no aporta beneficis immediats. No interessa.

L'especulació ha pogut més que la voluntat de servei i conservació. La ignorància més que el coneixement; l'engany més que la noblesa. S'ha volgut fer creure que l'edifici dels Escolapis era irrecuperable, que estava en estat de ruïna i que cap dels departaments de la Generalitat mai hi ha volgut fer res. Mentida.

S'ha dit que era l'única manera de poder fer el tan anhelat teatre. Mentida. Hi ha 90 milions avorrits a Cal Cabanes amb els mateixos arguments.

S'ha dit que era l'única solució viable. Mentida. No hi ha hagut mai cap estudi seriós, mai cap intent de buscar solucions menys traumàtiques, mai cap opció al diàleg i a la col·laboració entre els qui volíem salvar-lo i els qui volien enderrocar-lo.

Tot ha estat una gran farsa, una manipulació vergonyosa encaminada a satisfer les rauxes d'un alcalde. Havia promès un teatre en tres conteses electorals seguides. El 1991 va decidir comprar Cal Cabanes. Aleshores va signar en l'escriptura pública de compra-venda que Cal Cabanes "seria de molt, el millor emplaçament per a aquesta

obra". Set anys després, de cop i volta, decideix vendre's els Escolapis. Avui ens diu que l'única opció viable és la venda dels escolapis. En cap de les dues ocasions ha explicat el perquè. El poder absolut que li han atorgat molts solsonins l'ha fet sentir-se propietari del que només n'és el gestor. Ha menyspreat totes aquelles raons que no s'acoblaven al seu dictat: tots els arguments culturals, històrics, urbanístics, i fins i tot documentals, que li dificultaven la seva decisió incontestable. Ha dut l'afer dels Escolapis com ha fet en tant altres ocasions, sense escoltar, sense reflexionar, sense dialogar, amb una actitud prepotent i arbitrària.

Però són molts els qui han de compartir amb ell el trist honor de ser, segurament, l'alcalde a la història de Solsona que més patrimoni cultural ha malmès, ha destruït i ha falsificat. Els seus electors també en són responsables des del moment que li deixen les mans lliures per gestionar la ciutat. També ho són els regidors de CiU i ERC que han demostrat el seu nivell de submissió i, potser, la seva manca de criteri polític pel que fa a la conservació del patrimoni. També, perquè no dir-ho, aquells solsonins que, professionalment, han acceptat corresponsabilitzar-se en la intervenció dels escolapis i de tants altres elements del nostre patrimoni cultural. I també molts dels prohoms de Solsona, del món de la cultura, de la religió, que han callat quan havien de parlar i parlar clar públicament per evitar el que era evitable si tots ens hi haguéssim compromès.

La pèrdua ja és irreparable i els Escolapis història. Una història que de ben segur posarà cadascú al seu lloc. Els Escolapis seran recordats com aquell noble i sòlid edifici reflex de la importància que els homes i dones de Solsona donaven a l'escola durant la Il·lustració i que va ser venut per un govern a qui no ha importat perdre un signe d'identitat de la ciutat. L'alcalde i el seu govern tan sols com el que tristament són: un producte del seu temps i del seu poble.

ELS ESCOLAPIS: SALVEM, ALMENYS, LA PRIMERA PEDRA

Ara que, per desig exprés de l'equip de govern, l'edifici de l'antic col·legi dels Escolapis, patrimoni cultural que era propietat de tot el poble, forma part -perquè *"S'ha de conservar el que és insubstituïble, però s'ha de construir el que és necessari"* (R. Llumà i Guitart, alcalde de Solsona) i perquè *"Ja toca l'hora de ser pràctics, si no, no es faria mai res"* (Xavier Jounou i Bajo, regidor portaveu del grup municipal d'ERC)- de la història d'aquesta ciutat, cal que ens esforcem en conèixer, i donar a conèixer -sobretot a aquells que, per conveniència, l'han volgut obviar- la història d'aquest *"munt de runes"*.

Pocs dies després de l'enderroc dels Escolapis, consultant la documentació dipositada a l'AHCS, vaig trobar dues notícies històriques -prou interessants ambdues i segurament inèdites- referents al desaparegut edifici i que em sembla interessant donar-les a conèixer -si més no a totes aquelles persones que han defensat, sense ambigüitats ni subterfugis, que la ciutat no perdés un dels elements rellevants que encara quedaven dempeus del seu patrimoni arquitectònic-:

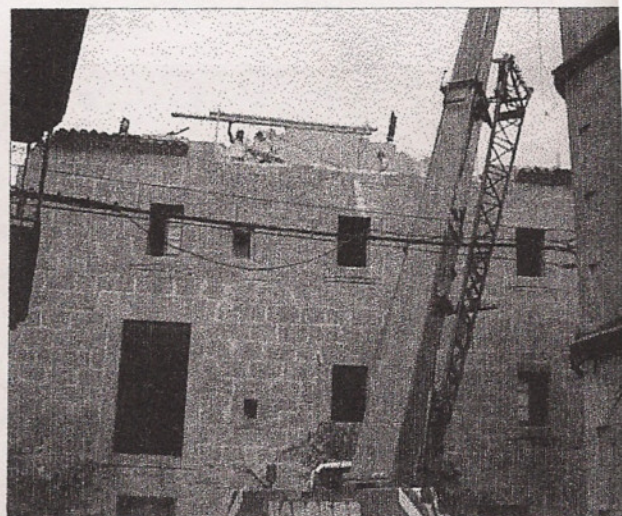
- 1.- El dia 9 d'abril de 1774, en presència del bisbe i dels membres de l'Ajuntament, es posava la primera pedra del nou col·legi:

"(...) ha col·locat y fet aciento de una Pedra treballada per medi de Francisco Pons Mestre de casas de la predita Ciutat [de Solsona] cerca del canto mes immediat al carrer nomenat del Castell pujant per lo dit carrer de St. Pau (...)".

L'indret on encara es deu trobar aquesta primera pedra, a nivell de fonament, queda prou delimitat en aquesta referència. Caldria exigir, doncs, que es vagi amb cura -cosa que dubtem recordant recents actuacions- per tal de poder-la conservar i, alhora, per tal de veure si acompanyant el carreu no hi ha altres documents històrics (pergamí, monedes, ...).

- 2.- El constructor dels Escolapis va ser el mestre de cases solsoní Francesc Pons i Ferrer (1744-1810). En data 4 de juliol de 1789 llegim:

"(...) aquellas mil y dos centas lliuras tot moneda Barcelonesa per las quals fonch ajustat lo preufet, y convinguda la construcció de todas las voltas, re-

Moment en que una grua de gran tonatge baixava la última pedra del tres "simbòlics" dels Escolapis

voltons y otras cosas de tota la part actualme cuberta del Casal del Col·legi que se va construhir en dita present Ciutat en lo carrer de St. Pau; (... Francisco Pons Impressari de la mencionada obra (...)"

Senyors de l'equip de govern, aquell edifici senzill, nu de decoració, auster, funcional, ..., que no mereixia conservar-se perquè no era prou vell cronològicament- ni prou bell-estèticament-, per que, en canvi, era un "maldecap" per qui mancava ser construït -ni més ni menys- per qui, entre altres obres, bastí el Palau Episcopal, aixecà, junt amb altres mestres de cases solsonins, el desaparegut Pont de la Ribera d'entrada a la ciutat i edificà l'església parroquial de St. Martí de Riner. Aquell de qui sempre s'ha dit que no sabia llegir. Aquell que, tanmateix, bé prou que signava -de pròpia mà i ben intel·ligible- tot allò que li interessava.

Per últim:

- "Pocs arguments són tant contundents per conèixer el passat d'un país i de les seves gents com el seu patrimoni monumental. El punt on conflueixen història i art, matèria i esperit. Els maons amb què es basteixen les consciències dels col·lectius socials i humans. Vet aquí, doncs, una herència

NÚMERO D'INICIATIVES
DE LA REVISTA SOLSONA

valuosa de la qual tots plegats –Administracions, entitats i ciutadans- en som dipositaris. Una herència que tenim el deure de preservar i donar a conèixer als qui ens seguiran” (Joan Guitart i Agell, ex-conseller de Cultura de la Generalitat de Catalunya).

- “És bo de recordar la nostra història i saber llegir també en les mateixes pedres del temple o del lloc on hom viu tantes coses com ens han explicat els nostres antecessors o que hem sabut pels llibres que n’han parlat” (Antoni Deig i Clotet, bisbe de Solsona).

- “(...), penso que al nucli antic no se n’ha de fer de creació. Només se n’ha de reconstruir allò que està

malmès, però deixant-ho tal com era originalment. I si s’hi ha de fer alguna cosa nova, s’ha de mirar de fer d’una manera que no distorsioni la imatge de l’entorn. No s’ha de ser gaire espavilat per fer això, simplement cal tenir voluntat i consciència que cal fer-ho així” (Manuel Casserres i Boix, ex-regidor d’Obres Públiques de l’Ajuntament de Solsona).

Res de tot això, pel que fa als Escolapis, és, des de la setmana del 21 al 27 de setembre de 1998, possible. Desgraciadament.

NO ET QUEDIS PENJAT!

La millor cobertura al millor preu

 MoviLine

Óptima

Telèfon MOTOROLA A130 + 7.500 Ptes en trucades

PREU ESPECIAL OCTUBRE

13.900 Ptes
IVA inclòs

SENSE ALTÀ NI QUOTES MENSUALS

expert **Rafart**

C. de la Bòfia, 6 - Tel. 973 48 31 32 - Fax 973 48 15 20 - **SOLSONA**

INDIGNACIÓ

CiU i ERC varen presentar al ple municipal del passat 29 d'octubre els pressupostos per l'any electoral de 1999. Entre el centenars de milions pressupostats destaquen especialment per la seva eloqüència dues partides: 100 milions en l'apartat d'inversions destinats a comprar un "finca per recinte firal i altres serveis" i 89.575.200 de romanent (diners no gastats en exercicis anteriors) que afloren com a recursos disponibles.

Qui vulgui fer memòria recordarà que en motiu de l'afer Escolapis l'equip de govern va publicar un comunicat on argumentava la venda i enderroc d'aquell singular edifici amb aquestes paraules: "Ho hem de fer perquè culturalment, urbanísticament i econòmicament és la sortida més viable per poder solucionar la manca d'una sala cultural, polivalent on hi hagi teatre, espai per a concerts, auditori, etc. **i sense una despesa extraordinària insuportable per a la ciutat**" (Celsona núm. 57).

El govern municipal de CiU i ERC, per boca del Sr. Ramon Llumà, fins i tot va amenaçar als solsonins i solsonines amb "**més impostos**" (Regió 7 del 18.3.98) si no es podien vendre Els Escolapis i es veiessin obligats a fer el teatre a Cal Cabanes. Aquest mateix senyors, un cop venut l'antic col·legi, no han trobat cap inconvenient en proposar invertir 100 milions en comprar una finca que tindrà una utilització immediata de com a molt 15 dies a l'any i uns costos d'acondicionament encara desconeguts, però de ben segur multimilionaris. I no els importa fer-ho recent enderrocat l'edifici dels Escolapis, amb el record encara viu de l'enorme pèrdua que ha significat una decisió tant visceral com irresponsable per la identitat i la memòria col·lectiva de tots els solsonins i solsonines. Al cinisme de la seva proposta hem d'afegir-hi l'afiorament d'un romanent (diners no gastats en exercicis anteriors) de 89.575.200 pessetes i la decisió d'incrementar l'endeutament municipal en 115 milions més. L'objectiu principal d'aquests diners, no és fer el teatre (pel que no pressuposten ni un duro; tot els diners destinats a "l'adequació del teatre" provenen d'una suposada subvenció del departament de cultura de la Generalitat), sinó que de cop i volta apareix la urgència de comprar una finca per recinte firal.

Exterioritzar amb tanta descaradura la falsedat dels

...hem observat
com en menys de
tres mesos
passàvem de
pobres a rics

.....

arguments que han fet perdre als solsonins un patrimoni històric i monumental de la importància dels Escolapis, hauria de provocar la dimissió del govern municipal. Clar que, aquesta és una apreciació de qui creu fermament que la gestió pública ha de ser honesta i transparent, alhora que participada en les grans (i fins i tot petites) decisions pels ciutadans i ciutadanes. Però la realitat és que, fins avui, aquesta concepció de la política municipal no ha estat la que ha merescut el suport majoritari dels solsonins i solsonines.

Qui sentim la més profunda indignació per la burla i l'engany que ha significat la venda dels Escolapis, qui bocabadats hem observat com en menys de tres mesos passàvem de pobres a rics, de no tenir diners per fer un teatre a tenir-ne tants que fins i tot po-

dem comprar finques i projectar-hi obres multimilionàries, moltes d'elles encabibles i idònies per recuperar aquell emblemàtic edifici; qui hem vist com desapareixia del nostre paisatge urbà un referent històric, un signe d'identitat cultural per raons ara tant obscures i contradictòries, ens preguntem si darrere de tot aquest moviment immobiliari no hi ha quelcom més que teatres i fires.

El que és segur, és que qui necessita falsejar la realitat, mentir fins a l'extrem d'afirmar oficialment que la recuperació dels Escolapis com a equipaments per a la ciutat significava **una despesa extraordinària insuportable...** i embarca a aquesta mateixa ciutat, en un projecte de centenars de milions per aconseguir bona part del mateix que podia aconseguir invertint-los en conservar i acréixer el patrimoni històric i cultural que ja disposava, o és un irresponsable que cal apartar urgentment del govern de la ciutat o amaga interessos inconfessables.

Solucionar el problema de l'emplaçament de la Fira de Sant Isidre ha estat a les mans de qui durant 20 anys ha governat amb un poder absolut la ciutat de Solsona. La solució era factible, em consta, sense canviar l'emplaçament actual. Però com tantes coses en la recent història de Solsona no ha estat possible, en bona part, pel caràcter autoritari i intransigent d'un govern i un alcalde que cal que els solsonins i solsonines es comencin a plantejar seriosament la necessitat urgent de canviar-los.

✍ Marcel·lí Corominas i Cots, FÒRUM

1998

Benito Pérez Galdós definia la Solsona del segle XIX, en **Un voluntario realista**, com "la más fea y triste población de la cristiandad". La imatge que oferia Solsona al visitant a finals del segle XIX era producte dels desastres ocasionats per la primera guerra carlina o dels Set

Anys (1833-1840), que havien deixat Solsona arrasada. De 590 cases que hi havia abans de la guerra (509 a la ciutat i 81 a les partides) 315 es varen cremar i 113 varen ser destruïdes. A Solsona tant sols hi quedava en peu, en paraules també de Pérez Galdós "unos formidables muros y nueve esbeltos torreones", a més dels pocs edificis que es varen salvar dels estralls causats per les guerres. Un d'aquells edificis era el recent enderrocat col·legi dels Escolapis. De ben segur Pérez Galdós es referia també a ell quan, per apaivagar els qualificatius amb que havia definit el desastrós aspecte que oferia la Solsona de finals del XIX, afegia "la que Ptolomeo llamó Setelsis se ensoberbecia con la fábrica suntuosa de cuatro conventos que eran regocijo de las almas pías y motivo de constante edificación para el vecindario"

El Dr. Josep Falp i Plana al 1900, en la seva coneguda **Topografia Médica de Solsona y distritos adyacentes**, es va referir també a aquests quatre convents que ennoblien la trista imatge de la Solsona de postguerres. Al fer un balanç dels centres destinats a escola a

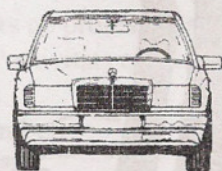
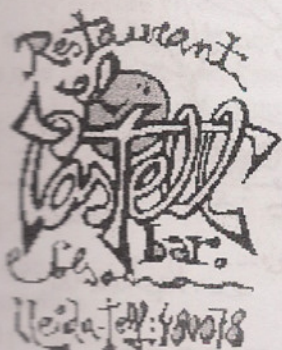
la Solsona de principis de segle deia això: "Difícilmente se encontrarían en España edificios que reuniesen más buenas condiciones higiénicas que las escuelas de Solsona. Las escuelas municipales se hallan instaladas en el grandioso edificio llamado de los "Escolapis", cuya

fábrica tiene las proporciones de una universidad. Bastará decir que la clase de párvulos mide 1250 metros cúbicos, de los que corresponden 25 metros a cada alumno, por lo menos. La de niños superior para un número igual de escolares, posee casi el doble de capacidad".

Joan Florensa, arxiver i historiador de l'Escola Pia de Catalunya, en l'últim intent d'evitar l'enderroc dels Escolapis ens recordava: "Quan un solsoní de finals del XVIII o principis del XIX veia l'edifici dels escolapis o l'ensenyava als forasters, podia afirmar: nosaltres ens preocupem que els nostres fills tinguin una escola de qualitat". "A l'interior de l'edifici dels escolapis de Solsona encara es conserven en perfectíssim estat a la planta baixa les aules amb les bòvedes primitives. Cas únic d'unes aules conservades intactes més de dos cents anys". "La solidesa de l'edifici (encara que no s'acabés del tot) mostra la importància que els homes de Solsona i els escolapis donaven a l'escola durant la Il·lustració. La generació que treballà per la industrialització de Catalunya, no va néixer per generació espontània; fou el fruit d'uns esforços anteriors i l'edifici dels escolapis de Solsona n'és una prova evident, muda però sòlida".

Avui els solsonins i solsonines ja no podem mostrar als nostres visitants ni deixar per a les generacions futures "la fàbrica suntuosa" dels "cuatro conventos que eran regocijo de las almas pías" (Benito Pérez Galdós). Un d'ells, "el grandioso edificio llamado de los "Escolapis", cuya fábrica tiene las proporciones de una universidad" (Falp i Planas), "el monument escolar més antic de Catalunya" (Joan Florensa), ja no existeix.

Hem perdut un patrimoni d'un innegable valor històric i cultural, però hem perdut també un patrimoni d'un gran valor material. Jordi Tassies en el **Celsona núm 78**

TAXI

Joan Santaquil·la i Armengol
al seu servei

Llicència núm. 1

C. Castell, 28 - SOLSONA
Ctra. de Sant Llorenç, s/n

Botiga 973 48 00 98
Mòbil 909 34 24 88

ens donava a conèixer una notícia que remarcava la magnitud de la pèrdua. El mestre de cases del desaparegut col·legi dels Escolapis era en **Francesc Pons i Ferrer (1744-1810)**, el mateix que va construir el Palau Episcopal, el desaparegut pont de la Ribera i, segons Antoni Llorens, el Portal del Pont.

El patrimoni cultural del nucli antic solsoní, d'una gran importància com a conjunt històric-monumental, oferia (i ofereix, encara que hores d'ara ja greument mutilat) un valor d'especial singularitat: el patrimoni arquitectònic dels segles XVIII i XIX, dos dels segles més fecunds de la història de la ciutat, dels que ens restaven quasi totes les obres més monumentals (a excepció del Pont de la Ribera, del que encara en queden, però, tres arcs sota la casa de Cal Silo). Protegir, conservar i acèixer aquest patrimoni, gestionar-lo intel·ligentment significava invertir en un valor de futur. Poques ciutats de Catalunya podien oferir als seus visitants, juntament amb als atractius ambientals i urbans de les seves places i carrers, un recorregut tant excepcionalment ric, complert i il·lustratiu per l'arquitectura d'una època.

En la decisió d'enderrocar els Escolapis s'ha preferit el benefici immediat, ignorant la importància que aquest edifici tenia en una població com la nostra que, allunyada dels grans centres industrials, té, en el seu patrimoni cultural, una font de creació de riquesa (i de llocs de treball) futura de primer ordre. El valor de qualsevol dels seus elements és sempre molt superior al seu millor preu de mercat. El seu valor més important és la seva pròpia existència, la seva història i la singularitat irreplicable de cadascun d'ells.

1998 ha fet coincidir en el temps la tràgica pèrdua de milers d'hectàrees de bosc amb l'enderroc d'un testimoni irrecuperable de 225 anys de la nostra història. Ambdós successos ens han de fer reflexionar i prendre consciència de l'enorme importància que té, pel futur de la nostra ciutat i la nostra comarca, preservar i millorar el patrimoni natural i cultural que hem heretat dels nostres avantpassats. 1999 serà un any propici per reflexionar-hi. Un any en el que podrem participar activament en posar remei a algunes de les causes que varen ocasionar aquells lamentables successos.

Marcel·lí Corominas Cots

202716824

=====

NUMERO NOU-CENTS VINT-I-QUATRE.-----

===ACTA===

A SOLSONA, la meva residència, a vint-i-vuit de
setembre de mil nou-cents noranta-vuit.-----

Jo, Pedro B. Ortiz Barquero, Notari de
l'il.lustre Col.legi de Catalunya, FAIG CONSTAR: que
els senyors MARCEL.LI COROMINAS i COTS (amb DNI n°
78.147.201-D) i XAVIER VILASECA i BERTRAN (amb DNI
n° 78.148.513-X), que diuen actuar, respectivament,
en nom del "GRUP MUNICIPAL FORUM" i del "GRUP MUNI-
CIPAL PSC", als quals judico amb interès legítim i
excuso de signar per raons d'urgència, m'han dema-
nat:-----

Incorporar a la present una memòria en quatre
folis a propòsit de l'edifici "Els Escolapis", de
Solsona, i vàries fotografies que reflecteixen
l'estat del mateix abans i al temps de la seva demo-
lició, i respecte de les últimes, a més, personar-
me, constatar que s'obtenen i expressar breument que
es fa a l'obra al temps de la meva visita.-----

=====

=====

VAIG ACCEPTAR la petició, i en la seva virtut a les quinze hores i cinquanta-cinc minuts em persono a la plaça Sant Roc, d'aquesta ciutat, i allí els requirents em donen els quatre folis esmentats, que rubricaré i segellaré, obtenen les fotografies i diuen que a la major brevetat em faran a mans aquestes i les de tipus històric. Respecte al que es fa a l'obra, n'hi ha una màquina de tipus retro-excavadora que va demolint en tant un operari remulla parets i runes amb l'aigua d'una manguera.-----

Del contingut del present, redactat a la meua oficina i estès en aquest foli, jo, el Notari, en dono fe.=Signat=Pedro B. Ortiz Barquero=Rubricats ==
Hi ha el segell de la Notaria.-----

Diligència.- El següent dia vint-i-nou em lluïra el senyor Vilaseca set fotografies que incorporo adherint-les a dos folis de sèrie 20, nº =====
202716801 y 202716802, respecte de les quals he d'a
=====

202716841

=====

clarir que de la una a la quatre reflecteixen l'edifi
ci en un estat anterior a la meua visita i la resta =
en el moment de la mateixa, bé que la número set s'ha
obtingut des d'una altitud a la que jo no vaig pujar=
i per tant he de fer les corresponents salvetats.----

Del contingut de la present, que s'inicia =
al foli del requeriment (de sèrie 20, nº 2716679) i =
es conclou al present, jo, el Notari, en dono fe.=Sig
nat=Pedro B. Ortiz Barquero=Rubricats=Hi ha el segell
de la Notaria.-----

--- ("HI HA SET FOTOGRAFIES I UN DOCUMENT UNITS") ---

CONCORDA AMB EL SEU ORIGINAL, que es troba al meu proto-
col corrent. I per a la utilitat dels requirents expedei
xo aquesta COPIA en dos folis de sèrie 20, nº 2716824 i=
2716841, als que s'hi afegeixent set fotografies amb tes
timoni final d'identificació ressenyat amb el número ==
cent dotze al meu Llibre Indicador, i cinc folis de la =
mateixa sèrie, nº 2716828, 2716829, 2716832, 2716833 i =
2716837, amb testimoni final d'identificació lliurat en=
aquesta mateixa data. Solsona, a cinc d'octubre de mil =
nou-cents noranta-vuit. En dono fe.-----

202716828

HISTÒRIA DEL QUE FOU COL·LEGI DELS ESCOLAPIS (1774-1998)

I

DEL PROCÉS QUE DUGUÉ AL SEU ENDERROC DURANT EL MES DE SETEMBRE DE 1998.

HISTÒRIA DELS ESCOLAPIS DE SOLSONA

“L’Ajuntament de Solsona crida el Capítol Catedralici, el clergat i les persones principals de la ciutat per celebrar una sessió conjuntament amb tots ells, en la que es planteja i s’estudia el problema de l’ensenyament dels nens. Era l’any 1744, quan el convent de les monges que havia d’ensenyar les nenes estava ja força avançat. Per tal de no defraudar el poble, que s’havia fet la il·lusió de veure inaugurat alhora l’ensenyament de les nenes i dels nens, s’acorda fundar un altre convent destinat als escolapis.

És nomenada una comissió per posar-se en contacte amb el provincial dels escolapis, conèixer les condicions que exigirien per venir a establir-se a Solsona i cercar els mitjans econòmics suficients per poder-los garantir un allotjament provisional i una manutenció decorosa.

Les gestions tingueren feliç èxit. El 12 de març de 1757, després d’haver-se signat un conveni entre l’Ajuntament i els Escolapis, aquests prenen possessió, per mitjà del provincial, P. Josep Caputi, de dues cases, situades, una, al carrer de Sant Llorenç i l’altra a la cantonada del carrer de la Regata, davant dels Dominics, les quals es comunicaven entre si. No seria fins al juny de l’any següent que les monges de la Companyia de Maria prendrien possessió del seu convent. Amb un any només de diferencia quedava resolt satisfactòriament l’ensenyament primari dels nens i de les nenes de Solsona. L’any 1760 l’Ajuntament de Solsona escrivia al de Valls elogiant l’ensenyament que els nens de Solsona rebien dels escolapis. El bisbe, Fra Josep Mezquita, podia estar conten d’haver promocionat l’obertura d’aquests dos centres d’ensenyament primari per al bé de la ciutat i de la seva comarca.”¹

1. Fundació²

La fundació de l’Escola Pia de Solsona s’aconseguí en un moment especial. A Espanya regia el decret de Millones que prohibia noves fundacions de cases religioses de qualsevol classe o finalitat. Els escolapis que el 1742 havien obtingut l’autonomia de les cases del Principat respecte de la resta de la península, es veien impeditos d’expansionar-se i d’obrir-se a noves poblacions tot i ser requerits per més d’una. Ferran VI autoritzà, de forma excepcional, que els escolapis s’establissin a Solsona el 13 de maig de 1756. Les dues parts interessades-Ajuntament de Solsona i escolapis- intensificaren els contactes fins arribar a signar el contracte de fundació l’onze de març de 1757. Abans va caldre encara obtenir els permisos o llicències del Duc de Medinaceli Don Luis Antonio Fernández (15

de juliol de 1747) i del bisbe Fra José de Mezquíia (8 d'octubre de 1747). El curs 1757-1758 s'establiren els quatre primers religiosos a la ciutat i començaren el curs escolar.

Les condicions que imposà el monarca per a respectar el decret de Millones no foren obstacle perquè el col·legis gaudís des del primer curs d'una regularitat absoluta. En efecte, Ferran VI ordenà que no s'establís a Solsona una comunitat escolàpia, sinó que tres religiosos clergues i un altre germà operari de la comunitat d'Oliana es desplaressin a Solsona i formessin una sucursal de l'aquell col·legi. S'acceptà la condició. Però ben segut que tothom pensà que Solsona quedava molt lluny de la Villa i Corte i que ningú fiscalitzaria la situació canònica de la comunitat. L'autorització del bisbe era per a establir-hi una comunitat (no una sucursal). Els superiors escolapis-el P. Provincial que proposava i el P. General de Roma que l'aprova- nomenaren immediatament un Rector per a la casa de Solsona; com que calien sis religiosos per a formar comunitat i només estava autoritzada la residència de tres sacerdots i un germà, l'epiquèia fou que el rector també hi residís (si era sucursal el rector havia de residir a la casa mare, és a dir, a Oliana) i, a més, s'hi envià un jove clergue estudiant, figura de la qual el monarca no havia dit res. En total ja eren sis religiosos, formaven comunitat i, de facto, eren independents de la d'Oliana.

2. L'edifici escolar³

A Solsona no hi havia un edifici adequat per a escola i per això va comprar-se una casa amb un hort a Ramon Riu al carrer de Sant Llorenç. La casa era petita i els PP. Dominics oferiren les seves aules per a l'escola; recordem que al crear-se la Universitat de Cervera, els Dominics tancaren les facultats que tenien a Solsona. L'amistat que sempre havia agermanat dominics i escolapis es posà de manifest una vegada més; a Barcelona havien ofert dependències del seu convent de Santa Caterina per a residència dels religiosos i per a aules escolàpies; ara a Solsona, oferiren espai per a les aules.

La casa habitada pels escolapis al carrer de Sant Llorenç es devia anar acomodant i ampliant de manera que el 18 d'abril de 1770 el bisbe Rafael Lasala en consagrà l'església. El culte era important perquè constituïa una de les fonts de finançament dels religiosos. La dotació que l'Ajuntament oferí i els escolapis acceptaren era de cent quaranta lliures catalanes anuals (era el sou que pagaven fins aquell moment al mestre públic) a les quals se n'hi afegien cent més procedents d'una pia fundació destinada a aquesta finalitat. Dues-centes quaranta lliures eren ben poca cosa: un mestre reclamava ja un mínim de tres-centes lliures anuals; Rector, tres mestres i un germà per al servei de la casa havien de viure amb una entrada inferior al sou insuficient d'un mestre. Per això calia buscar altres entrades. El culte, la celebració de misses manuals o fundades acostumava a proporcionar un terç dels ingressos en els col·legis ja existents: per això els escolapis volien tenir església pública.

Un altre ingrés pecuniari important acostumava a ser el dels interns. L'ensenyament era gratuït per a tots els alumnes. Però els interns pagaven ?en metàl·lic o en espècie? una quantitat que ajudava al manteniment de la comunitat. Tots els mestres acostumaven a tenir altres fonts d'ingressos al marge del magisteri. Els escolapis, doncs, s'autofinançaven gràcies a la seva condició de sacerdots (la tasca diària de l'escola no permetia dedicar-hi

202716829

gaires hores a l'atenció dels fidels, com confessions, misses cantades, hores santes, assistència als malalts o moribunds, predicació, etc.) i a tenir a casa algun intern (no un internat organitzat com es va fer després). Tant el culte com l'internat, ni que fos reduït, requeria espai. La casa del carrer de Sant Llorenç no donava per gaire. Hom pensà en buscar un solar dintre del recinte de la ciutat per a bastir-hi un bon col·legi en que s'hi poguessin atendre totes les necessitats amb comoditat.

El 16 de gener de 1774 l'Ajuntament acordà concedir als Escolapis el permís per a procedir a la construcció del nou edifici en el solar que avui ocupa i els cedí la part afectada dels carrers de les Llices i de Sant Pau així com la placeta o pati conegut com la Camorra. Els Escolapis compraren els solars o cases que hi havia en aquell indret (coneixem la compra d'una casa, efectuada el 7 de juny del mateix 1774).

El bisbe Rafael Lassala que s'interessà molt per tot el referent a l'ensenyament de nois i noies de Solsona va tenir el goig de beneir i posar la primera pedra del nou edifici el dia 9 d'abril de 1774. La construcció no anà pas depressa. L'economia de la comunitat no permetia enllestir-ho ràpidament. El 1787 sembla que encara no era habitable la nova residència ja que l'Ajuntament ajuda a pagar el lloguer d'una casa fins que estigui edificat el col·legi ara en construcció. Ponz va passar per Solsona i quan publicà el seu viatge el 1788 escriu: «Los PP. Escolapios y las Religiosas de la Enseñanza tienen su establecimiento en esta Ciudad después del año de 50 del presente siglo, y los nuevos edificios son acomodados a sus institutos, no habiéndose concluido aún el de las Escuelas Pías». També Francisco Zamora recordava a la tardor de 1788 que «La Escuela Pía está haciendo ahora su colegio, y no dudo que será muy útil aquí.». Efectivament, fins el 1790 no s'acabà de construir la part d'edifici que ens ha arribat a nosaltres; exactament el dia 31 de març d'aquest any s'inaugurà tot i que encara hi mancaven algunes coses.

Un autor de l'època ens dona la descripció de l'edifici: «Tot ell de pedra picada, obeeix als canons establerts per la Congregació, amb un pati central i ales a tot el volt, en les que hi havia les aules a la planta baixa, servint de saló d'actes acadèmics la més gran; i amb les habitacions i demés estances per a la comunitat en la segona planta. També hi havia estances i serveis per als nois de la comarca que assistien als estudis en pla d'internat». L'edifici de Solsona segueix el model iniciat a Moià a finals del segle XVII i que encara es manté en peu. La resta de col·legis que existien quan s'edificà a Solsona eren cases aprofitades i acomodades, no noves construccions. Es tardà un segle a aixecar nous edificis en solar sense dependre de cases preexistents; a Sabadell, a Vilanova i la Geltrú i a Sarrià hom pot veure edificis que en certa manera segueixen el cànon moianès però del qual s'ha suprimit l'ala nord del claustre quedant l'edifici en forma de U. La façana mira al sud i l'església (o l'espai per a construir-la) queda situada a la part d'orient.

El nou col·legi es construí dintre del recinte urbà emmurallat de la ciutat, quan podria haver-se adquirit un espai ampli i obert fora muralles; però l'ensenyament calia apropar-lo als nois i a les famílies, integrar-lo a la vida ordinària dels ciutadans. Els escolapis no tenien vocació de recol·lectes o tancats, sinó que volien participar de l'activitat, festes i vida de la ciutat. L'escolapi P. Oleguer Janer va viure bona part de la seva vida a Solsona i en la seva necrologia llegim que va ser un religiós molt popular i volgut per tothom i que va compondre una novena a Sant Llorenç, patró del carrer on passaren els primers anys els

escolapis, la qual cosa ens indica que els religiosos convivien amb la gent del carrer, participaven en les festes que en aquella època s'acostumaven a celebrar.

No sabem ni de l'arquitecte ni del constructor de l'edifici amb dades certes. Suposem que hi intervingué el germà operari escolapi Esteve Ribera. Havia nascut a la Corriu i passà la major part de la seva vida religiosa a Solsona. Nasqué el 1753 i trenta anys després decidí fer-se germà escolapi, és a dir, ingressà a l'orde el 1784 i va fer el noviciat aquí quan s'estava aixecant la construcció de l'Escola Pia de Solsona. El catàleg de religiosos de 1784 fa esment d'ell com a novici germà i "arquitecte". L'edifici ja portava anys enlairant parets i probablement la seva aportació consistí en col·laborar-hi tallant aquesta pedra treballada que adorna algunes parts de la construcció.

Contemplant l'exterior de l'edifici hom observa que hi ha una notable diferència entre el material emprat en les parets de la primera planta (o planta baixa) i els carreus que formen les altres dues plantes (primer i segon pis). A la llinda d'una de les portes hi ha gravat l'any 1777, la qual cosa sembla voler indicar que aquest any s'acabà la primera planta. En quatre anys s'havia edificat aquesta part de la nova construcció. El rector de la casa era el P. Oleguer Janer, home voluntariós i estimat a Solsona entre altres motius per l'obra empresa.

Sospito que després del 1777 l'obra quedà paralitzada durant un temps. El P. Leandre Baura succeí el 1775 el P. Janer com a rector de la casa. Les seves tendències eren oposades al P. Janer. Crec que l'entrada a l'Escola Pia del germà Esteve Ribera-del que ja n'he fet esment- afavorí que es reemprenguessin les obres cap el 1784 i el P. Miquel Busqué, rector entre 1787 i 1797 aconseguí portar-les a terme encara que hi mancà l'església que segons les disposicions reials no es podia construir. Fins el 17 d'agost de 1796 el monarca no autoritzà que els escolapis de Solsona poguessin tenir església pública per als fidels; la situació, però, derivada de les guerres d'aquells anys i dels següents impediren aixecar parets i bastit el temple.

Recordem una vegada més la descripció que Tomàs Bajona ens llegà de la inauguració del nou edifici: «En lo any 1790 en lo mes de mars dia 31 mudaren de Colegi los PP. Escolapios en lo carrer de Sant Pau alias la camorra i tenian lo colegi o casa al carrer de St. Llorenç: anaren en Professó a dos quarts d'onze el matí i portaren St. Josep de Calasans i anaren molts senyors amb atxes i los Minyons també amb atxes i de minyons n'hi havia cent i cantaren lo Te Deum i darrera del sant hi havia lo P. Rector que era Miquel Busqué de Mataró fill i al costat lo Lic. Josep Torrevedella Vicari perpetuo de este i al altre costat lo Dr. Josep Anton Font de esta, i los Padres Conventuals eren P. Agustí Barnés de Mataró, P. Gregori Arderiu, P. Fernando Pitxot de Barcelona, P. Joan Serés de Moia, P. Francesc de Mataró organista, Hno. Nicolau Mallol de Mataró, Hno. Vicens Serca de Moyá.»

El col·legi continuà la seva missió docent fins l'ant 1837. L'any 1832 registrem la concessió, per part d'Intendència, de 4.106 rals *para la prosecución de la iglesia nueva*. Fou una dissort per a Solsona que la guerra dels Set Anys obligués a tancar les portes a les Escoles Pies, convertint l'edifici en hospital de sang de les forces carlines

202716832

Apuntava anteriorment que els escolapis catalans havien aconseguit el 1742 certa independència jurídica dintre de l'orde: constituir-se en viceprovíncia. El 1751 es donava un segon i definitiu pas: ser província o demarcació autònoma. Però no tothom hi estava d'acord. A Espanya no corrien pas aires d'autonomies a la primera meitat del segle XVIII. Els escolapis no eren una excepció. Uns propugnaven el centralisme o espanyolització, mentre un altre defensà des del primer moment la peculiaritat de Catalunya i, per tant, la seva autonomia. Dues tendències força enfrontades que es manifestaven externament perquè els primers- conservadors- demanaven una vida religiosa més recol·lecta i una dedicació més plena al llatí, mentre que els segons -progressistes- volien una vida religiosa més relacionada amb el poble, restar oberts a les necessitats ciutadanes i en l'ensenyament preferien impulsar l'aritmètica pràctica o comercial juntament amb altres matèries pràctiques (com la nàutica i l'agrimensura), sense abandonar evidentment el llatí. El primer rector de Solsona, el P. Mateu Mestre, va ser un dels capdavaners de la tendència conservadora i en el seu temps es varen imprimir dos dels cinc actes acadèmics que coneixem (1762 i 1763). La mateixa línia va seguir el P. Leandre Baura, rector entre 1778 i 1787. Ambdós foren provincials (P. Mestre de 1763-1769 i P. Baura 1769-1775). Els altres dos rectors d'aquesta primera etapa de construcció de l'edifici nou foren els PP. Janer i Busqué. Aquests dos representaven l'altra tendència, la progressista; crec que foren ells els impulsors de la construcció del nou edifici.

Abans d'abandonar l'edifici encara podem fixar-nos en un detall que tal vegada a més d'un ha passat desapercebut. Els balcons no surten, les baranes (barrots de ferro) queden al nivell de les parets; són com finestres però obertes fins al pla del pis i una reixa separa de l'exterior mentre que en les finestres és paret. Perquè l'edifici dels escolapis té aquest tipus de balcó? La cosa té història llarga per a l'Escola Pia. La qüestió se suscità arrel de la construcció del col·legi d'Oliana. En aquella població es projectaren uns balcons sortints. Però els religiosos dels que abans anomenava conservadors protestaren argumentant que això permetia sortir de la casa religiosa i al·ludint a problemes de moral que podria comportar si els religiosos podien abocar-se pel balcó. Es va recórrer als superiors de l'orde i no hi hagué possibilitat d'acord. Segons la sentència, hi havia recurs dels conservadors o dels progressistes. Finalment el greu problema dels balcons arribà a la Santa Seu i aquesta dictaminà que no era digna d'una casa religiosa tenir balcons que sortissin de l'edifici. Per això els balcons de Solsona estaven oberts esperant poder-hi fer el sortint, però quedaren per sempre amb la reixa arran de paret.

3.- El tancament⁴

L'Escola Pia no tancà el col·legi, ni abandonà Solsona. En fórem foragitats pels carlins el 1837.

Els carlins entraren a Solsona la nit del 20 al 21 d'abril de 1837. Després d'uns dies de lluita dominaren la ciutat. El col·legi escolapi no es trobava en els escenaris de la lluita i, per tant, no patí destrosses. Pocs dies després, del 15 al 19 de juny, el pretendent reial Carles s'hostatjava a la ciutat en l'anomenada expedició reial. Consta que visità les monges de l'Ensenyança, l'hospital i la capella de la Mare de Déu del Claustre; no sabem

que s'acostés ni rebés els escolapis. L'expedició planejada com a triomfal, s'havia convertit en luctuosa. El dia 12, tres dies abans de l'entrada reial a Solsona, les tropes que acompanyaven el pretendent sofriren una forta derrota vora de Gra a mans del baró de Meer amb més de 600 morts i de moltíssims ferits. Va caldre atendre aquests ferits. L'edifici dels dominics i el dels escolapis foren convertits en hospitals de sang. Són els hospitals que la Mare Janer i les seves sis companyes expulsades (març de 1836) de Cervera pels liberals curaren per encàrrec del pretendent. Els frares dominics no eren al convent perquè la desamortització i la supressió de regulars els n'havia expulsat. Ara tocà el torn de sortir de casa als escolapis. Els carlins els foragitaren de l'edifici amb tantes dificultats aixecat i ells abandonaren la ciutat perquè no hi tenien res a fer. La ciutat després demanà als escolapis que tornessin, però les repetides instàncies dirigides als superiors resultaren inútils. Perquè no tornàrem?

No hi va haver, al meu entendre, una raó o causa concreta que fessin prendre la decisió de tancar l'escola, sinó més aviat fou un conjunt d'aspectes que decantaren els superiors a preferir altres ciutats del Principat abans de tornar a la de Solsona, tot i el bon tracta que sempre hi havíem-i seguiríem- trobant-hi. Crec que algunes de les coses que he dit anteriorment ja en donen una part de l'explicació. El crònic dèficit econòmic que s'anava acumulant; la inestabilitat política que afectava i molt la vida de comunicació en la Catalunya interior, inestabilitat que no acabà pas amb la primera guerra carlina. Sense tranquil·litat no hi havia possibilitat de comptar amb interns i sense interns el col·legi no tenia entrades suficients per a subsistir.

M'he referit també el poc nombre d'alumnes que acostumava a tenir el col·legi: un centenar aproximadament (no els dos-cents que ens diuen algunes fonts). En altres poblacions en algunes aules sobrepassaren els dos-cents i en conjunt sumaven més de quatre-cents alumnes. Fer per fer, valia la pena escollir aquells llocs on es podia amb el mateix nombre de professors atendre més alumnat.

Després de la guerra del francès fins a la restauració de 1845, la Província patí el problema de manca de vocacions. El reclutament de noves vocacions i la seva formació foren una constant preocupació dels superiors. Els dos primers provincials de la restauració, PP. Vicenç Tió i Narcís Tarter-ambdós havien treballat al col·legi solsoní en la seva joventut-primaren les fundacions en llocs on es podia preveure que en sortirien vocacions. Així, el Provincial escrivia a l'Ajuntament de Vilanova i la Geltrú que de moment no es fundaria a la ciutat perquè no hi havia cap escolapi del lloc i en canvi sí que es faria a Olot perquè d'aquella comarca ja havien entrat a l'Escola Pia força religiosos. Solsona no havia estat terra de vocacions a l'Escola Pia. Només tres religiosos fins l'any de la supressió del col·legi: Miquel Vives (1866-1887) que morí novici, el P. Isidre Alterachs (1693-1729) que professà l'any 1709, el Gà. Josep Muixí (1717-1797) Un altre entraria més tard: el Gà Joan Vives i Barrera (1869-1938) el qual professà el 1890. De la comarca n'entraren només dos en el període del col·legi, tots ells per a germans: Agustí Folch (1735-1787), Esteve Ribera (1753-1843); i dos més després del tancament de la casa: Joan Bertran (1844-1907) i Emeteri Rius (1844-1901). L'Escola Pia necessitava braços i a Solsona no ni trobava.

Una altra explicació pel poc interès en reobrir el col·legi de Solsona crec que fou el fet que la ciutat era seu episcopal i per tant tenia molta importància la preparació en humanitats i

en llatí de cara a les vocacions al sacerdoci diocesà i per a una futura carrera eclesiàstica o per a un exitós currículum; la opció que aquells anys posteriors a 1845 feren els escolapis era precisament la de fomentar en els col·legis propis l'ensenyament de les matemàtiques i de les ciències (a més de la primària). Quan l'Estat espanyol va anar implantant una secundària organitzada, que quedà definida plenament amb la llei Moyano de 1857, equiparà el batxillerat i els estudis d'humanitats que es donaven als seminaris o institucions similars. Els dos currículums donaven les mateixes possibilitats. Els bisbats optaren i afavoriren les humanitats perquè ajudava més per als estudis posteriors de filosofia i de teologia que s'havien de cursar en llatí. Els escolapis es dedicaren totalment al batxillerat. Per aquest motiu, per exemple, no s'arribà a una entesa amb la població de Banyoles el 1856: un grup recolzat per la parròquia i el bisbat volien humanitats i un altre grup volia que els escolapis impartissin el batxillerat. Guanyaren els primers i no es portà a terme la fundació.

Crec que totes aquestes qüestions influïren en que els escolapis no tornessin, tot i la insistència de Solsona, a obrir l'escola.

Acabada la guerra els escolapis no tornaren. Les lleis desamortitzadores varen impedir definitivament el retorn dels escolapis a Solsona, una llarga reivindicació de l'Ajuntament de Solsona entre 1837 i 1864, quan el 24 de desembre aquest declara exceptuats de la desamortització, junt amb l'escorxador i la casa consistorial, l'hort i el col·legi dels escolapis «por pertenecer a Instrucción Pública». L'estat s'apropia de l'edifici i el cedeix a l'Ajuntament, que el 21 de novembre de 1872 instal·la a la segona planta el Jutjat del Partit assenyalat a Solsona en el projecte de divisió judicial de l'Audiència de Barcelona, i a la planta baixa les escoles d'ensenyança primària dels nens.

La importància de la presencia dels escolapis a Solsona es manifesta en un article publicat al «Diario de Barcelona» del 23 d'abril de 1821 i signat amb les sigles JMDC en el que es defensa que Solsona pot ser nova capital de província al Principat en contra de la Seu d'Urgell; entre els avantatges que té Solsona, segons l'autor, s'hi compta «un Colegio de Escolapios».

En l'edifici dels Escolapis, a més del Jutjat, hi han tingut cabuda el parvulari i l'escola de primària municipal, la primera biblioteca popular de Solsona, la Guardia Civil, els Tallers de l'Associació Pro Minusvàlids de Solsona i fins l'agost de 1998 les dependències de la Policia Municipal.

EL PROCÉS DE VENDA I ENDERROC DELS ESCOLAPIS (DESEMBRE 1997-SETEMBRE 1998).

El 29 de desembre de 1997 el govern municipal de la ciutat de Solsona va portar a l'aprovació del Ple de la Corporació iniciar el dos processos administratius següents: 1r.- Requalificar urbanísticament la illa dels Escolapis de zona d'equipaments a zona de casc antic, 2n.- Aprovació del plec de clàusules administratives reguladores de l'adjudicació, mitjançant concurs, de la permuta del solar situat a l'illa dels Escolapis.

L'aprovació definitiva dels procediments de desafectació de part de l'edifici dels Escolapis com a bé d'ús públic (procediment no especificat a l'ordre del dia del ple de data 29 de desembre de 1997) i del plec de clàusules administratives de la permuta, feta el al Ple de l'Ajuntament de Solsona de data 26 de febrer de 1998 va ser aprovada amb els 9 vots a favor dels regidors de Convergència i Unió (7 vots) i Esquerra Republicana de Catalunya (2 vots); l'abstenció del regidor del Partit Popular i els vots en contra dels regidors del Partit dels Socialistes de Catalunya i de l'Agrupació d'Electors FÒRUM.

Amb data 19 de març de 1998 es va aprovà definitivament la modificació puntual de les Normes subsidiàries de planejament vigents referent a la qualificació urbanística del solar on hi ha ubicat l'edifici dels Escolapis. El resultat de la votació va ser: 10 vots a favor (CiU - 7, ERC - 2 i PP - 1) i dos en contra (PSC i FÒRUM).

Amb data 30 d'abril de 1998 es va aprovà la concessió de la permuta dels Escolapis a la empresa Ensecar, S.L. per 9 vots a favor (CiU - 7, ERC - 2) i dos en contra (PSC i FÒRUM).

Contra tots aquests acords de resolucions que posen fi a la via administrativa PSC i FÒRUM han interposat recursos contenciós-administratius que estan acceptats a tràmit per la secció 5ª de la Sala del Contenciós Administratiu del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya.

Els mateixos grups municipals creen una Plataforma que anomenen "SALVEM ELS ESCOLAPIS", que rep el suport del Centre d'Estudis Lacetans i de l'Associació de Pares de l'Escola Bressol a més de la majoria dels veïns dels carrers propers als Escolapis. PSC i FÒRUM compten amb l'ajuda de l'Associació per a la Defensa Cívica del Patrimoni Cultural de Catalunya "SOS Monuments" i del partit Iniciativa per Catalunya. Es dur a terme diferents accions per intentar conscienciar als ciutadans i ciutadanes de Solsona de la necessitat de evitar la pèrdua d'un element fonamental en el paisatge urbà i històric del nucli antic de Solsona i un bé patrimonial de primer ordre per a la ciutat. El diari Regió 7 demostra en una enquesta que la majoria dels solsonins no volen l'enderroc.

El 9 de juny de 1998 la secció 5ª de la Sala del Contenciós Administratiu del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya va acordar per auto la suspensió provisionalíssima de la resolució dictada pel Ple de l'Ajuntament d'adjudicar la permuta a Ensecar, S.L., el que significava aturar l'enderroc dels Escolapis.

202716837

Amb data 29 de juliol la mateixa secció 5ª comunicava la suspensió de la mesura cautelar i permet l'execució de la resolució de la permuta que comportarà l'inici de l'enderroc del conjunt històric i monumental dels Escolapis.

El mes d'agost s'inicien les obres d'enderroc amb un projecte visat pel Col·legi d'Aparelladors i Arquitectes Tècnics i signat pel tècnic local Jaume Cuadrench Bertran, aparellador lliberal i responsable del servei de rehabilitació del Consell Comarcal del Solsonès.

L'enderroc es realitza mitjançant una sola màquina, una pala retro-excavadora giratòria, que va realitzant una rampa amb la runa de l'edifici amb la que accedir a les plantes més altes.

Tot això manifestem avui, dia 28 de setembre de 1998 en motiu de l'aixecament d'acta notarial de l'enderroc del que fou col·legi dels Escolapis i edifici de serveis judicials i municipals entre 1774 i 1998, anys de la primera pedra i de la fi com a immoble.

Marcel·lí Corominas i Cots

Xavier Vilaseca i Bertran

¹ Antoni Llorens i Solé.-Solsona i el Solsonès en la història de Catalunya. Pag 226-230 i 116-118. Volum II

² Joan Florensa i Parés.- Els Escolapis a Solsona (1757-1840). Centre d'Estudis Lacetans, 1998.

³ Joan Florensa i Parés.- Els Escolapis a Solsona (1757-1840). Centre d'Estudis Lacetans, 1998.

⁴ Joan Florensa i Parés.- Els Escolapis a Solsona (1757-1840). Centre d'Estudis Lacetans, 1998.

Jo, Pedro B. Ortiz Barquero, Notari de l'Il.lustre ==
Col.legi de Catalunya, amb residència a Solsona, EN =
FAIG FE: de que la fotocòpia de l'anvers i les este--
ses en quatre folis de sèrie 20, nº 2716828, 2716829,
2716832 i 2716833, reprodueixen exactament el docu---
ment incorporat a l'acta número nou-cents vint-i-qua-
tre del meu protocol corrent. Solsona, a cinc d'octu-
bre de mil nou-cents noranta-vuit.= Val esborrat: ===
acta = número. En dono fe.-----

[Handwritten signature]
+
|

DICTAMEN VALORACIÓ

de les despeses mínimes de la REHABILITACIÓ DELS ESCOLAPIS per poder garantir l'estabilitat de l'edificació existent, i així evitar possibles danys a tercers.

Aquesta construcció està situada entre la Plaça Sant Roc, i els carrers Vall Fred, Sant Pau i Escolapis de la CIUTAT DE SOLSONA

Després d'haver realitzat la visita d'obra el propassat mes d'abril d'enguany i tenint en compte l'estat de l'obra i l'informe dels tècnics municipals, redacto el següent DICTAMEN VALORACIÓ:

Dita edificació presenta deficiències estructurals greus en la majoria de les seves dependències, pròpies en aquest tipus de construcció, i que han estat agreujades per no haver tingut cap mena d'ús durant períodes molt llargs de temps. Per una altra part aquest deteriorament s'ha accentuat en funció la dificultat d'accés i com a conseqüència la falta d'ús de les últimes plantes.

Aquesta es una construcció realitzada amb paraments de pedra ordinària de gruix variable i alguns murs de carreus en menor quantitat, afermada amb una argamassa de morter de calç de poca qualitat. El procediment constructiu dels murs de pedra varia en funció de l'alçada en que van ésser realitzats, degut probablement a diferents circumstàncies de pressupost sofertes duran la construcció de l'obra mai finalitzada, i que han perjudicat sens dubte, la qualitat i l'estabilitat de la mateixa construcció.

La coberta de dita construcció està feta amb biga de fusta, llata i teula àrab ceràmica al damunt, recolzant-se tot això sobre cavalls de fusta i aquest a la vegada als paraments exteriors de l'edificació.

Degut entre d'altres, a la falta d'ús d'aquesta construcció i com a causa la falta de manteniment periòdic, ha resultat que el moviment propi d'aquest tipus de cobertes ha ocasionat que els agents atmosfèrics hagin actuat reiteradament sobre la base portant d'aquesta estructura, i actualment ens trobem davant una coberta que en molts dels seus punts han esdevingut una ruïna imminent.

Aquesta poca qualitat de la coberta i la poca qualitat de la fusteria existent ha permès que les humitats hagin penetrat per tota l'edificació i s'ha deteriorat les parts mes febles de l'interior, com són les bigues de fusta dels forjats intermitjos, els guixos dels revoltos, parets, sostres, etc.

Aquest deteriorament continuat durant tants anys ha ocasionat el trencament dels arriostaments de fusta dels pilars del pati interior, pel que ens trobem davant una estructura amb uns pilars d'una esveltesa fora de cap lògica constructiva, i que en aquest moment és una ruïna imminent tant pel que fa a l'estructura pròpia del pilars com per la coberta i sostres que si recolzen.

Com a conclusió és necessari afirmar que hi ha un risc real d'un possible ~~colapso estructural~~ a partir de la coberta i dels altres punts esmentats dels orijats de les plantes intermitjes, i per una altra banda, al que això podria suposar conjuntament amb els ràfecs de la coberta, dobelles dels arcs, llindes, etc. respecte a possibles danys a tercers.

Es per tot això que l'actuació mínima per tal d'evitar aquest risc imminent, seria la d'enderroc de les parts de l'edificació que no són recuperables i que utilitzant mitjans normals d'arriostament no es poden sustentar.

Això suposaria l'enderroc de la majoria de la coberta, algunes parts dels sostres de les plantes segona i primera, i finalment alguns dels elements estructurals com són els pilars interiors al pati i paraments de tapia i pedra ordinària, ràfecs, algun arc i alguna llinda.

Per una altra part i una vegada realitzat aquest sanejament caldria impermeabilitzar la resta de l'edificació per tal d'evitar un possible envelliment accelerat i la seva ruïna posterior.

No cal dir que seria imprescindible deixar d'utilitzar definitivament els pocs espais que en l'actualitat encara tenen un ús temporal.

El cost estimatiu de les obres de rehabilitació de l'edificació dels Escolapis de Solsona seria de 16.840.000,- ptes., tal i com s'ha descrit amb anterioritat suposaria l'actuació en 723 m2 de coberta, 245 m2 entre la planta segona i planta primera, i l'estructura portant dels pilars del pati interior. A banda d'això també s'ha tingut en consideració la intervenció en tots els elements exteriors deteriorats i l'apuntament de parts de diferents sostres que no és necessari el seu enderroc per garantir-ne la seva estabilitat, i finalment garantir la impermeabilització de tota l'edificació restant.

Per que així consti signo la present a Solsona, 4 de maig de 1998

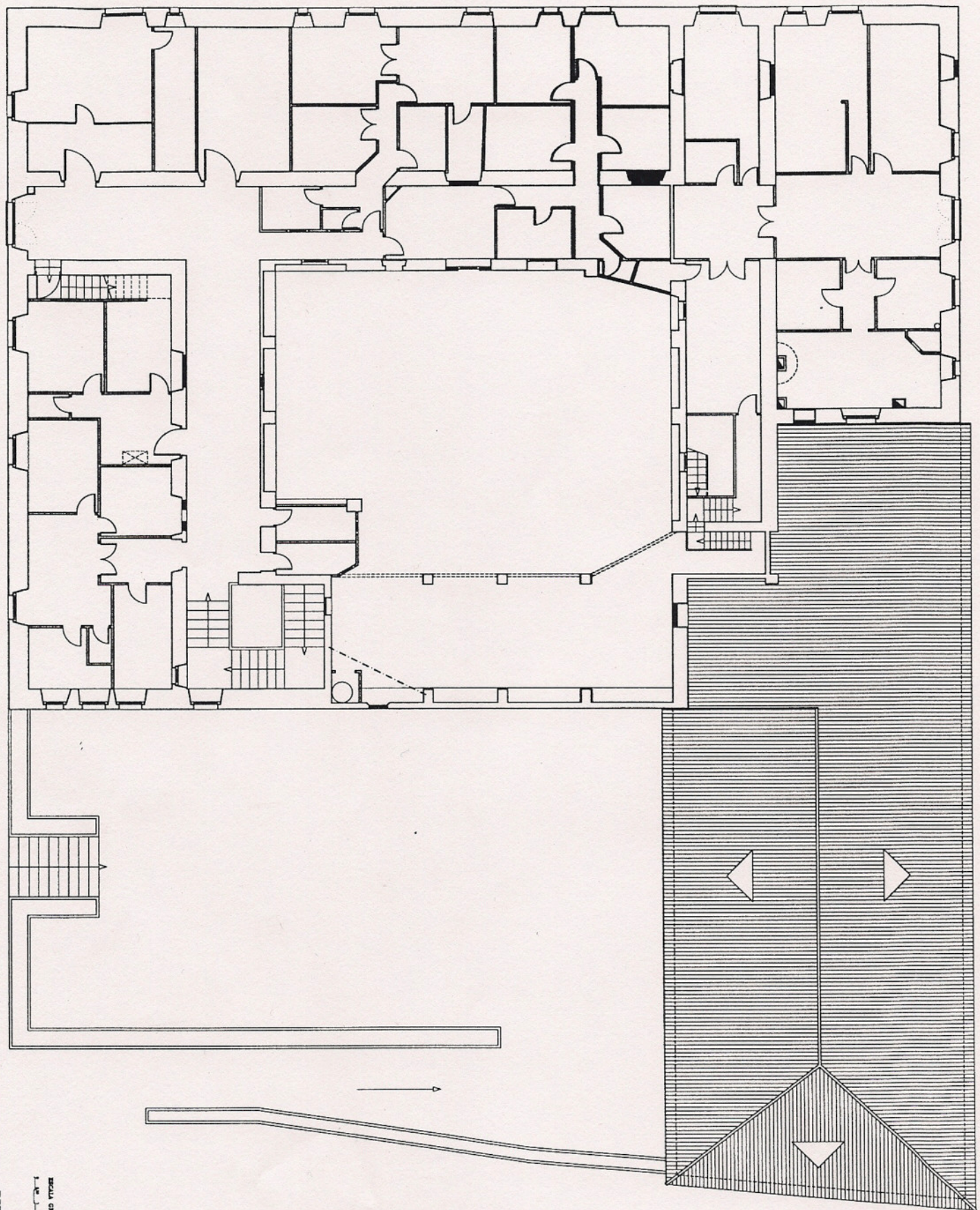
Confrontada amb l'original és exacta

Solsona,

El Secretari,

Ramon Padullés i Rosell
arquitecte

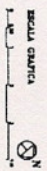

VALL FRED

PL. SANT ROC

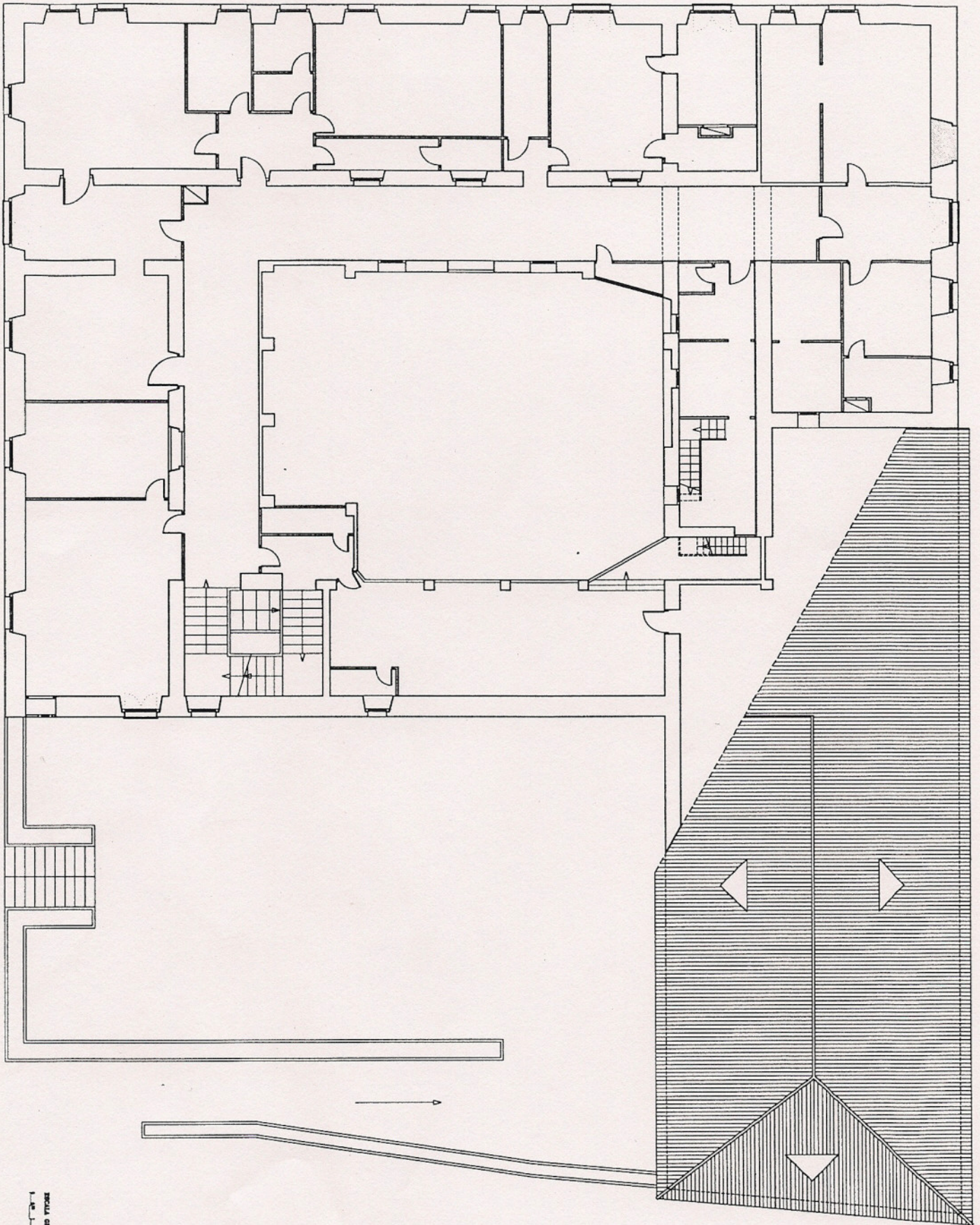
ESTAT ACTUAL
P. SEGONA

C. DE SANT PAU

1:1000 N.E.

PL. SANT ROC

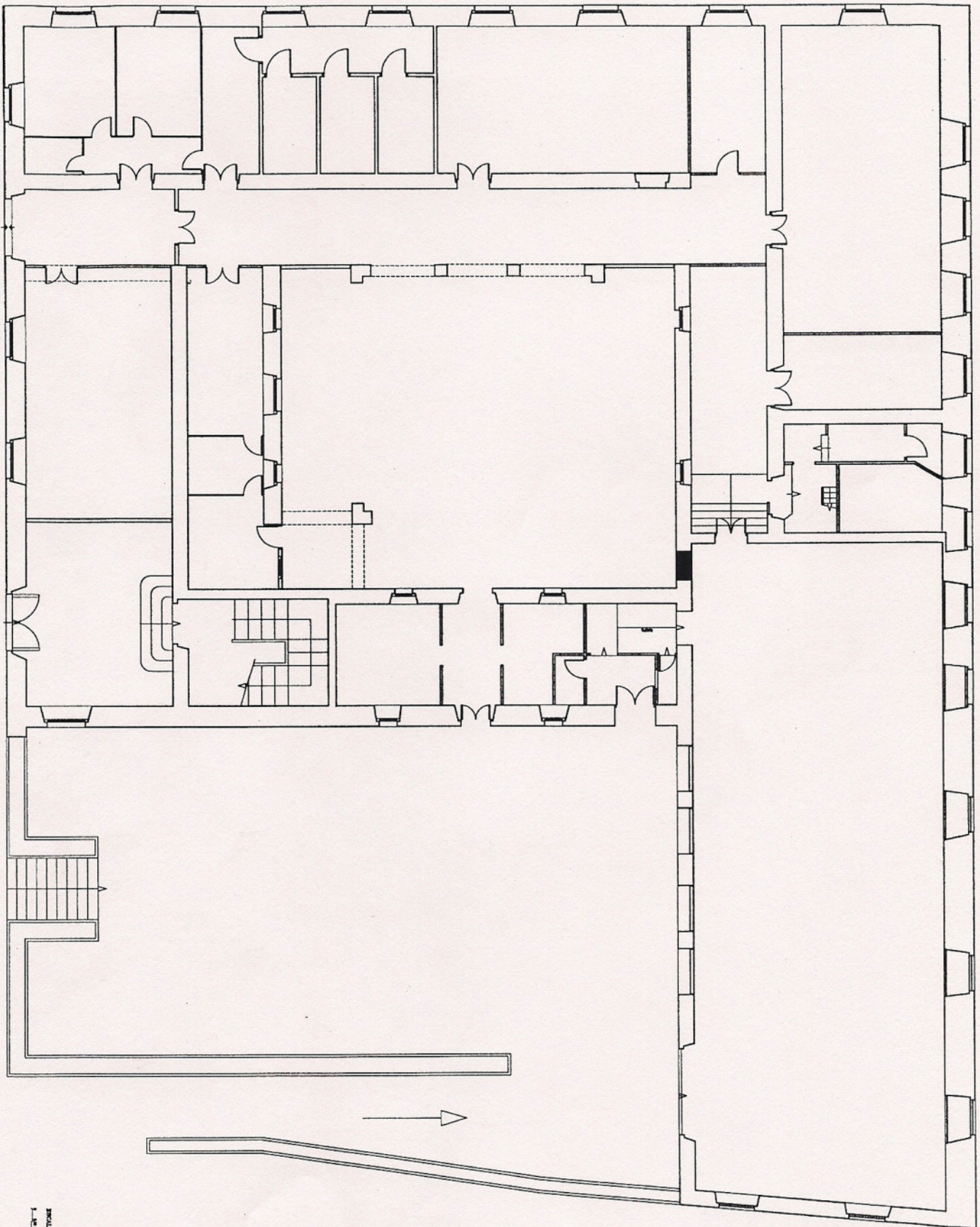
ESTAT ACTUAL
P. PRIMERA

C. DE SANT PAU

VALL FRED

PL. SANT ROC

ESTAT ACTUAL
I. DATA

